

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István,*
Szávay István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	33895
Megemlékezés a szentpétervári terrortámadásról	33895
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP)	33895
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33897
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP)	33899
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33900
<i>Dr. Apáti István</i> (Jobbik)	33902
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33904
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	33906
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33907
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz)	33909
<i>Dr. Szabó László</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	33911
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvény- javaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	33912
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter, a napirendi pont előterjesztője	33912
Felszólalók:	
<i>Vécsey László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	33917
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	33918
<i>Fodor Gábor</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	33920
<i>Dr. Vinnai Győző</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33921
<i>Dr. Hiller István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	33926
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33930
<i>Szávay István</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33934
<i>Dr. Szél Bernadett</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	33939
<i>Szabó Szabolcs</i> (független)	33945
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP)	33947
<i>Dr. Pósnán László</i> (Fidesz)	33948
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP)	33949
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	33950
<i>Ikotity István</i> (LMP)	33952
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független)	33957
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	33958
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	33959
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz)	33959
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	33962
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz)	33965
<i>Hollik István</i> (KDNP)	33966
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	33968
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik)	33970
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	33972
<i>Dr. Vinnai Győző</i> (Fidesz)	33974
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	33974
Az EU-LAC Nemzetközi Alapítvány létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33976
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről az SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33976
Az Európai Uniónak a somáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló misszió- jához („EUTM Somalia”) történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	33977

Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	33977
A nemzetközi magánjogról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33977
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33979
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	33979
Fegyelmi ügyek döntéshozatala: /Ikotity István, Sallai R. Benedek, Dr. Szél Bernadett (LMP), Egyed Zsolt, Kulcsár Gergely (Jobbik)/ Földi László jegyző.....	33980
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	33983
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33983
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33984
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33985
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	33987
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33987
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33988
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33988
Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	33991
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33992
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33997
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	33998
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	34000
Egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34002
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34003
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34005
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	34006
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34009
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34010
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34011
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34011
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34013
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	34014
Kepli Lajos (Jobbik).....	34016
Magyar Zoltán (Jobbik)	34019
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34020

A Bernben, 1980. május 9-én kelt, Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv szerinti szövegének módosításáról Bernben elfogadott, 2015. szeptember 29-30-án kelt Jegyzőkönyv 1-4. mellékletei az Egyezmény és annak D, F és G Függelékeinek módosítására vonatkozó határozatainak kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	34024
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34024
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34025
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34026
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34030
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34032
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34032
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34034
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	34036
Bánki Erik (Fidesz)	34038
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34040
Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34040
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	34040
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	34042
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34044
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	34046
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	34047
Napirend utáni felszólaló:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	34049
Az ülésnap bezárása	34051

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
13. ülésnapja
2017. április 4-én, kedden
(9.06 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Egy hét sem telt el a Londonban elkövetett súlyos merénylet óta, és újra lecsapott a **terror Szentpéterváron.** Szentpéterváron 14 ember vesztette életét, és több mint negyvenen sebesültek meg. Ezért újra ki kell állnunk a demokratikus értékek védelme mellett a terroristákkal szemben. Az egész ország együtt érez a hozzátartozókkal és Oroszország népével.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy néma felállással fejezzük ki részvétünket és adózzunk az áldozatok emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az áldozatok emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hadházy Ákos képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Unokák nélküli ország leszünk?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy barbár terrorcselekményről hallottunk most, és ez mindig nagyon megdöbbenítő. A terrorcselekmények általában váratlanul következnek be. Vannak olyan esetek, amikor lehet sejteni, hogy bekövetkezik ilyen, de legtöbbször váratlan.

Ezért nagyon nyomasztó ma ennek a parlamenti napnak a kezdetén egy napirend előtti felszólalást tenni, hiszen ma egészen biztosan tudjuk, hogy ezek között a falak között is egy barbárság, egy barbár terrorcselekmény, ha úgy tetszik, fog bekövetkezni, hiszen ki fognak végezni egy egyetemet. *(Cseresnyés Péter: Hihetetlen! - Moraj az MSZP padsoraiban.)* Hidegvérrel és előre megfontoltan fognak kivégezni egy egyetemet. Nyilvánvalóan nem ez a felszólalás témája, azonban ezer szállal kötődik ehhez a témához.

A felszólalás témája az, hogy a Központi Statisztikai Hivatal egészen felháborító módon 2013 óta nem ad közzé olyan adatokat, hogy Magyarországról hány ember megy ki külföldre dolgozni, és azt kell mondani, hogy hány ember emigrál külföldre. 2013-ban azt mondták, hogy 350 ezer ember van, aki külföldön dolgozik tartósan. Kósa Lajos pedig rendszeresen - nem tudom, honnan veszi - 160 ezer embert szokott emlegetni. Nyilvánvalóan itt komoly

elszámolás van. Mi az elmúlt hetekben megkérdeztük azt, hogy hány gyermek született, hány kisbaba született már külföldön, és ez bizony egészen döbbenetes volt. Az elmúlt hat évben 78 ezer kisbaba született. Gyakorlatilag a babák 15 százaléka külföldön született. Nagyon egyszerűen számolva - nyilvánvalóan egy durva számítással és nem pontos számítással - ebből ki lehet számolni, hogy ha a 20-40 év közötti emberek száma Magyarországon 3 millió, akkor, ha ezt 15 százalékkal beszorozzuk, akkor 450 ezer, tartósan külföldön élő emberről beszélhetünk, és ez csak a 20-40 év közötti emberek, az idősebb embereket nem is vettük hozzá; nyilvánvalóan egész nagy számban.

Egy másik számot hadd mondjak, amibe belefutottam: a vradószám rendkívül lecsökkent, 50 ezerrel. 450 ezerrel 50 ezerrel csökkent le. Ha azt tudjuk, hogy általában az aktív korúak 5 százaléka ad vért és általában évente kétszer ad vért, ha visszaszámoljuk az 500 ezerrel, megint csak azt tudjuk mondani, hogy megerősítettük ezt a számot. Ez egy egészen tragikus szám. Gyakorlatilag az elmúlt években Magyarországról 500 ezer ember emigrált, bár haza akarnának jönni, de nem fognak hazajönni. Ez különösen tragikus, ha tudjuk azt az adatot is, hogy a demográfiai adatok szerint az évszázad közepére 7,5 millióan leszünk, és az évszázad végére pedig 4,5 millió lakost prognosztizálnak Magyarországra.

Nagyon fontos tudni az okokat, és az ok nem csak a fizetés, nem csak a bér. Három ok van, amely mind összefügg a mai tragikus eseménnyel, a mai egyetem hidegvérű meggyilkolásával. Összefügg az, hogy az emberek a bizonytalanság elől és a kiszámíthatatlanság elől menekülnek. Bármikor egyik pillanatról a másikra tehet a kormány egészen elképesztő és korábban elképzelhetetlen dolgokat, léphet át vörös vonalakat: ilyen a mai egyetem beszántása. Rengeteget tudnánk felsorolni, ilyen volt, amikor egyik pillanatról a másikra évtizedes jogokat, a trafikok üzemeltetésének jogát elvette az állam, és áttette számára baráti emberek kezébe.

A másik ok a függőség. Magyarországon mindennap érezzük a függőséget. Már az iskolától kezdve belénk nevelik a függőséget. Az új kormány egyre inkább alattvalókat akar nevelni. Már az iskolában elkezd, a munkahelyeken is érezzük a függőséget, és természetesen ez azért van, mert a politika vezetői a politika tetején is alattvalókat szeretnének - és nem polgárokat - látni az országban.

A harmadik ok, amit most fel lehetne a sok közül sorolni, az pedig a korrupció, hiszen túl sokat és túl nyíltan lopnak ebben a kormányban. Nem tehet mást, nem engedheti meg a kormány, hogy vesztessen, ezért kell elterelni a figyelmet, hogy másról beszéljünk. Egy hetet megint nyertek, hiszen egy hétig megint nem erről lesz szó, hanem egy egészen elképesztő gyilkosságról, az egyetem kivégzéséről.

Azért is baj, ha ilyen egyetemek vannak, mert nem jó a képzett ember önöknek. Nem véletlen, hogy nem engedik meg, hogy ez az 500 ezer ember levél-

ben szavazzon. Megengedik az újonnan honosított embereknek, azoknak, akikről tudják, hogy Önökre fognak szavazni. Nem engedik meg a levélben szavazást ezeknek a külföldieknek. Köszönöm szépen.

(9.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokféle dolgot mondott ön, tisztelt képviselő úr, egy része valós, egy része valótlan, de az biztos, hogy jövőképet, megoldást semmilyen probléma kapcsán az LMP nem vázolt fel. Ön azt mondja, hogy sok fiatal van Magyarország határain túl, sok fiatal vállal Nyugat-Európában munkát, de hogy Önök milyen jövőképet kínálnának itt, túl azon, hogy megemelnék az adókat, és sokkal magasabb adókulcsokat vezetnének be itt, Magyarországon, mint amelyek jelenleg vannak, hiszen jelenleg 15 százalékos, és Önök akár 40 százalék fölé is emelnék a legmagasabb adókulcsot, nos, erre semmifajta választ az LMP részéről nem adott. Nem hiszem, hogy a magas személyi jövedelemadó lenne vonzó bármilyen fiatalnak, hogy itt maradjon vagy Magyarországra visszaköltözzön.

Ha megnézzük, hogy a fiatalok közül a balti országokkal, a közép-európai országokkal összehasonlítva mennyien vannak külföldön, akkor azt hiszem, hogy lehet, hogy ön ebben a parlamentben felszólal ezen témakör kapcsán, de a környező országok parlamentjeiben az ottani ellenzéki pártok háromszor is élesebben szólalhatnak fel. Magyarországon ez a mutató 6 százalék körüli, míg Litvániában nem 6 százalék, hanem 18,9, Romániában 17,5, Lettorszában 17,1, Bulgáriában 16,5, Lengyelországban pedig 11,5. Az ön logikája szerint a környező országokból azért mennek sokkal többen Nyugat-Európába munkát vállalni, mert Magyarországon a magyar kormány be akarja minden felsőoktatási intézménnyel tartatni a magyar jogszabályokat, és csak valós képzésre akar valós diplomákat engedni kibocsátani; eléggé furcsa logika lenne az ön részéről.

Ami a számokat illeti, láthatja, tisztelt képviselő úr, egész Közép-Európában jellemző az, hogy sokan Közép-Európából külföldön dolgoznak, sőt a német parlamentben, a Bundestagban is fel tudna ön szólalni, és ott is elmondhatná, hogy milyen magas arányú a külföldi munkavégzés száma. De nyilván más a Németországból máshol munkát vállalók indoka, és más a Közép-Európából Nyugat-Európában munkát vállalók indoka. De azt azért önnek is látnia kell, hogy Magyarország a környező országokkal, a balti országoktól kezdve az összes többi közép-európai országgal összehasonlítva jóval kisebb kivándorlási

hajlandósággal rendelkeznek, mint más országok, ami azt jelenti, hogy ez az ország a saját fiataljainak, a saját polgárainak vonzóbb. Nyilvánvalóan vonzó sokak számára a Nyugat-Európában való élet is, az ottani munkavállalás. Sokan persze kiábrándulnak ebből pár év után, és visszatérnek Magyarországra, de jóval alacsonyabb ez a százalék, jóval alacsonyabb ez a szám, mint más európai országokban.

Úgy gondolom az ön állításával szemben, hogy Magyarországon igenis a politikai stabilitás egy gazdasági erő. Ön kiszámíthatatlanságról beszélt. Tisztelt Képviselő Úr! Végignézte a környező országokat, a közép-európai és más országokat, hogy hány kormányválság tépázta meg az ottani stabilitást, hogy hányszor lett kiszámíthatatlan a politikai viszony, a jogszabályalkotás pontosan azért, mert nem volt egy stabil kormányzás? Míg Magyarországnak versenyelőny, európai versenyelőny, hogy 2010 óta egy stabil szövetség irányítja az országot, egy stabil pártszövetség, és nem koalíciós viták azok, amelyek állandóan kiszámíthatatlanná teszik a gazdasági viszonyokat. Az is kicsit furcsa az LMP részéről, hogy miközben Önök kivándorlásellenesek, aközben bevándorlás pártiak. Érdekes párosítása ez a logikának. Ez olyan, mintha nem elvi szintű álláspontja lenne az LMP-nek, hanem amit éppen a kormánnyal szemben meg tud fogalmazni, azt megfogalmazza.

Hogy mit kínált a fiataloknak az itthoni családalapítás támogatására a kormány? Azt hiszem, ön is egy elég hosszú listát tudna erre felsorolni. Kezdhetjük a családi típusú adózással, amelyben lényegében egy magyar család átlagos kereset mellett három gyerekekkel sem adót, sem járulékot nem fizet, a bruttó és nettó keresete ugyanaz. Ez havi több mint 20 ezer forinttal legalább egy átlagkereset esetén megdobta a családnál maradó jövedelmeket, vagy beszélhetünk a „Nők 40”-ről, amely pontosan az ön felszólalásának a címe, „Az unokák nélküli ország” volt, nos, pont ez a „Nők 40” segít abban, hogy a nagymamák tudjanak a gyermeküknek segíteni és az unokák felnevelésében résztvevőséget vállalni. A gyes három évig való kiterjesztése, a bölcsődék átalakítása és többlettámogatása; több mint 100 milliárd forintnyi bölcsőde- és óvodaépítési pályázat pontosan azért íródott ki és íródik ki még a következő hónapokban, hogy az unokák számára jó elhelyezési lehetőséget nyújtson. Az ingyenes tankönyv és az ingyenes étkeztetés kiterjesztése pontosan a családok válláról veszi le terhet, a CSOK-kal pedig olyan lakhatási lehetőséget kapnak, amelyet Nyugat-Európa országaiban sem kínál egyik ország sem.

Az pedig, hogy ön azt barbárságnak mondja, hogy Magyarországon a felsőoktatási intézményekkel egyenlő mércé szerint szeretnénk a törvényeket betartatni és nem szeretnénk senkinek privilégiumokat biztosítani, mint ahogyan az az előző kormányok idején megtörtént, hanem fair eljárás mellett mindenki ugyanolyan játékszabályok mellett tud a felsőoktatásban diplomákat kiadni (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), azt hiszem,

ez elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Hét év sikertelenségért ki a felelős?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Hét éve kormányoznak, és úgy gondoltam, eljött az ideje annak, hogy húzzunk egy kasszát, hogy az egészségügyben mit sikerült önöknek elérni az elmúlt időszakban. 2010-ben vették át a kormányrudat. Nagy vehemenciával nekiestek az egészségügy átalakításának, és ezért gyorsan nem is történt semmi nagyjában-egészében fél évig, majd októberben előálltak a Semmelweisről elnevezett programmal, aminek azt a fennhéjázó, innen nézve, hét év távlatából most már inkább nagyképűnek tűnő címet adták, hogy „Újraélesztett egészségügy, gyógyuló Magyarország”.

Nézzük, hogy milyen célokat tűztek ki, és hogy ebből mi sikerült! Az azonnali forrásjuttatás az egészségügybe egy kitűzött cél volt. Megvalósult, de trükkösen.

(9.20)

Először is az első évben önök elköltötték a maradványösszeget. A második évben az összes rokantsági ellátásból 300 milliárd forintot betoltak az E-kasszába, az egészségügyi kasszába, és ezzel növelték a pénzt, no de a feladatok is nőttek, azt meg már nem tudták rendesen ellátni. Ugyanebben az évben a gyógyszerfinanszírozásból vettek el 50 milliárd forintot, ezt is betették az E-kasszába, tehát forrásnövekedés volt, no de hát a feladatok is nőttek, természetesen nem tudták megfelelően ellátni. Azonnal átalakítjuk a finanszírozási rendszert, mondták önök, de a mai napon is ugyanaz a teljesítményvolumen-korlát rendszer van, mint volt, a háziorvosokat ugyanúgy kártyapénz alapján finanszírozzák, ahogyan volt, és egyébként azóta minden egyes évben százmilliárdos nagyságrendű hiányt termelnek.

A hiányt is meg akarták állítani, ezért két dolgot terveztek a hiány termelődésének megállításánál. Az egyik az volt, hogy azonnali struktúraátalakítást akartak csinálni. Hét év alatt a 70 ezer magyar betegellátásban részt vevő ágyból önök 1500-at, egyezeröttszázat átszerveztek vagy megszüntettek - azért lássuk be, nem egy szemmel látható mérték a 70 ezernél az 1500 az átszervezéssel és a megszüntetéssel együtt -, illetve egy burkolt forráskivonás történt, hiszen államosították az összes kórházat, és így most önöknek nagyon hiányzik minden egyes évben az önkormányzatok által az egészségügy finanszírozásához hozzátett 100 milliárd forint.

Minden év végén arról vitatkozunk, hogy ameddig önök azt mondják, hogy Magyarország erősödik, addig kiderül, hogy Magyarország legnagyobb, legfontosabb alrendszerét, az egészségügyet önök valójában a magyar kisvállalkozókkal finanszíroztatják és ezeknek tartoznak. A sürgősségi ellátás fejlesztését is kitűzték célul. A mentőszolgálatnál még a mai napig is csak álom, hogy 15 perc alatt kiérjen a mentő, a sürgősségi betegosztályokon pedig órákat kell várni azért, mert nincs megfelelő számú szakember a mai napon sem.

Azt mondták önök, hogy erősíteni kell az alapellátásban a háziorvosok szerepét, és erre tényleg fordítottak többletforrást. De még ezt is képesek voltak úgy csinálni, hogy még így is romlott a teljesítmény. 287 betöltetlen háziorvosi praxis van ma Magyarországon. A háziorvosaink 42 százaléka elmúlt 60 éves. S önök nem tudták vonzóvá tenni még pénzzel sem ezt a szakmát és ezt a hivatást, mert Magyarországon évente talán 150 orvos az, aki leteszi a háziorvosi szakvizsgát. Úgy gondolom, hogy ezek nem sikerek.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy a gyógyszerfinanszírozás terén van az önök legnagyobb adóssága. Ezt a támogatás mértékében ismertetem. Önök mindig elmondják azt, hogy hány gyógyszernek csökkent az ára, de azt sose mondják el, hogy mellette hányanak nőtt, és melyek azok az orvosságok, melyek azok a gyógyszerek, amelyek hozzáférhetőek ma Magyarországon. Tisztelt államtitkár urak, ma Magyarországon a törvény szerint, ha egy új gyógyszert, egy új gyógymódot engedélyeztetni kell, arról a kormánynak, illetve a meghatározott szervének 90 napon belül dönteni kell, de a rákot gyógyító és az életkilátásokat javító gyógyszerek esetében a 90 nap helyett önöknek erre 45 hónap kellett. 45 hónapot vettek el azoknak az embereknek az életéből, az idejéből, akiknek hetek, hónapok sokat számítanak.

Persze, adjanak több pénzt az egészségügyre, növeljék meg az orvosok bérét, a nővérek bérét, a gazdasági dolgozók és a műszakiak bérét is, de a legfontosabb - és ez még pénzbe sem kerül, államtitkár urak -, hogy tartsák be a saját maguk által hozott törvényeket, és keressék meg ezeknek a sikertelenségeknek a felelőseit. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Megtudhattuk az MSZP-től, hogy az MSZP két dolgot ellenez az egészségügyben: ha valami úgy van, mint 2010 előtt, vagy ha valami megváltozott 2010 után. Ez a két dolog történhet, amit az MSZP ellenez.

Voltak bizonyos dolgok, amiket semmiképpen nem szeretnénk volna folytatni, tisztelt képviselő úr,

2010 után. Nem szerettük volna azt folytatni, amikor önök elvették egyhavi bérét az egészségügyben dolgozóknak. Nem szerettük volna azt folytatni, amikor önök 16 ezer ágyat szüntettek meg a magyar egészségügyi ellátásban. Nem szerettük volna azt folytatni, amit önök tettek, hogy a 16 ezer ágy megszüntetésével együtt 6 ezer egészségügyi dolgozót is elbocsátottak, most pedig arról beszélnek, hogy van-e elég orvos, miközben önök 6 ezer egészségügyi dolgozót bocsátottak el. Nem szerettünk volna arra az útra lépni, amely felrúgja a társadalmi szolidaritást, a társadalmi közös teherviselést. Az önök javaslata volt erre a vizitdíjnak és a kórházi napidíjnak a bevezetése. Mi ezeket elleneztük, népszavazással sikerült mindezeket megakadályozni. Az MSZP akkor aktívan kampányolt amellett, hogy legyen fizetős a magyar egészségügy, ne feledjük, egy egész népszavazási kampányt vittek végig, hogy minden beteg - fiatal, idős egyaránt -, ha elmegy egy orvoshoz, fizessen, ha bent fekszik egy napot a kórházban, fizessen. Ez volt a szocialisták egészségügyi modellje.

Ehhez képest mi felállítottunk egy várólista-rendszert, amelyen a felállítása pillanatában 70 ezer beteg volt, most pedig alig 30 ezer beteg van rajta. Sikerült kevesebb mint a felére csökkenteni, nyilván nem véletlenül, hanem többletforrásokból, sok-sok milliárd forintból, amit a várólista-csökkentésre fordítottunk.

Önök azt mondták, hogy össze fog omlani az egészségügyi rendszer akkor, amikor állami fenntartásba kerültek a kórházak. Állami fenntartásba kerültek, és nem omlottak össze. Hanem mi történt a kórházakban? Fejlesztések történtek a kórházakban, az egészségügyben összességében 500 milliárd forint értékben, a kórházak épületeiben több mint 300 milliárd forint értékben, 322 milliárd forint értékben, de a kórházi közparkban és a műszerekben is 104 milliárd forintos fejlesztések történtek. Tisztelt képviselő úr, erről az önök időszakából sajnos nem nagyon lehet beszámolni. Pedig milyen jó lenne, ha abban versenyeznénk, hogy mennyivel növelte az egészségügyben dolgozók bérét az MSZP, és ahhoz tudnánk mérni a Fidesz-KDNP-t. Csak hát önök csökkentették az egészségügyben dolgozók bérét, és mi indítottunk életpályát. Mennyire jó lenne, ha abban lehetne versenyezni, hogy önök hány kórházban építettek ki újabb és újabb tömböket, újítottak föl vagy építettek ki egy heliportot, és mennyit a Fidesz-KDNP. De nem erről lehet beszélni, hanem arról lehet beszélni, hogy 2010 után történt ez az 500 milliárdos egészségügyi fejlesztési csomag.

Arról is elfelejtett beszélni, tisztelt képviselő úr, a sürgősségi ellátás kapcsán, hogy január 1-jétől mégiscsak kétszeres finanszírozása van a sürgősségi osztályoknak. S arról is elfelejtett beszélni, tisztelt képviselő úr, hogy a mentőszolgálat számára önök a kormányzásuk utolsó éveiben nem igazán vettek mentőautókat, hanem a privát betegszállítás felé próbálták áttérni a mentést és a betegszállítást, mint ahogy tették volna ezt az egészségügyi kassza

tekintetében. Önök a privatizáció és a fizetős egészségügy irányába mentek, ezzel egyrészt pénzt spóroltak, hiszen nem vettek mentőautókat, másrészt pedig piacot teremtettek a piaci fizetős betegszállítás számára. Ehhez képest mi mostanra már a mentőautók felét sikeresen le tudtuk cserélni, és ez folytatódni fog a következőkben is.

Őn beszélt arról, hogy a háziorvosi ellátásban sok helyen hiányok vannak. Ezek a hiányok nyilván meg voltak évekkel ezelőtt is, csak önök sem rezidenstámogatási programot nem indítottak, sem praxispályázatot nem indítottak, sem letelepedési pályázatot nem indítottak. Nem indítottak rezidenstámogatást azoknak a fiatal orvosoknak, akik a külföldre vándorlásra gondolkoznak. Mi ezzel 3500 fiatal tudunk a közfinanszírozott egészségügyi rendszerben ösztöndíjjal itthoni jövőképre ösztönözni. Én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon nagy siker. Ha ez az önök idejében elindult volna, több ezer orvossal lenne most több. Persze lehet, hogy azt a 6 ezer egészségügyi dolgozót sem kellett volna elbocsátani. A praxispályázat révén az idei költségvetésben már kétszer akkora összeget tudunk biztosítani arra, hogy ha valaki egy üres praxisban letelepedik, akkor akár 10 millió forintos letelepedési és több millió forintos praxisvásárlási támogatást is kapjon, hogy ott vállaljon az alapellátásban szerepet.

Ami pedig a gyógyszerkasszát illeti, tisztelt képviselő úr: tudja, azzal, hogy a vaklicit rendszerét bevezettük és a hatóanyag-tartalomra versenyeztetjük a különböző szállítókat, és ők nem látják egymás ajánlatait, ezzel több mint 12 milliárd forintot spóroltunk meg az államkasszának és a betegeknek. S ezáltal vannak olyan vérnyomáscsökkentő és más gyógyszerek, amelyeknek az ára a töredékére csökkent. Arról pedig, azt hiszem, már nem is kell beszélni, hogy az orvosok és az ápolók számára olyan béremelési programot indítottunk - az orvosoknál a 200 ezer forintos, az ápolóknál a 65 százalékos béremelés tekintetében -, amiről az MSZP álmodni sem tudott. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Jutna pénz mindenre, csak nem kellene ellopni!” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik egy korrupcióellenes óriásplakát-kampányt indított. Mindenekelőtt tisztázni kell a „ti” és az „ők” viszonylatát.

(9.30)

A „ti”-be beletartozik tulajdonképpen a teljes magyar társadalom, az egész magyar nép, a munká-

sok, a közszféra, a versenyszféra dolgozói, a köztisztviselők, közalkalmazottak, a parasztgazdák, a mezőgazdasági munkavállalók, az egyetemi és főiskolai hallgatók, a szülők és a nagyszülők. Az „ők” egy sokkal kisebb kört jelent, tulajdonképpen a Fidesz-maffiát, azt a Soros-pártot, amelyet 30 évvel ezelőtt Soros György segítségével létrehozta. Soros György kitanított az önök vezető politikusait, majd a Fidesz kitermelte Simicska Lajost, Simicska Lajos megteremtette a gazdasági-pénzügyi hátterüket, a Fidesz politikusaiból embert csinált, Orbán Viktort pedig úrrá tette. Körülbelül így néz ki ez a folyamat-ábra, tisztelt hölgyeim és uraim.

De nézzük, visszakanyarodva az óriásplakát-kampányunkhoz, hogy pontosan milyen képi ábrázolást látunk. Az első lefőzhetetlen páros a két igazi zsúrpubi, H. Árpád és R. Antal budapesti lakosok. Ők szoros barátságban vannak, oszlopos cimborái ugyebár egymásnak, együtt szoktak járni szórakozni. Összefonódtak ők a letelepedésikötvény-üzlet kapcsán is. Ráadásul Habony Árpád meglehetősen furcsa körülmények között került lefotózásra, egy kokainra kísértetiesen hasonlító anyagot szívhatott fel akkor, amikor furcsán tekergette a kis orrát. Bár amúgy is úgy néz ki, mint akinek a fizimiskája találkozott a hatvani gyorsal. Na de hát, ez legyen az ő saját problémája! Megfordul a kaszinók környékén, és könnyen lehet, hogy Vajna bácsi kaszinóbizniszeiből is időnként egy-egy részt kiszakít, csak azért, hogy a jövedelmét ilyen módon is tudja gyarapítani.

Sokkal érdekesebb figura Rogán Antal, hiszen ő élvonalbeli politikus, miniszter. Az ő neve nagyon sok csúnya ügyben megfordult. Összefüggésbe hozták Vizoviczki Lászlóval, összefüggésbe hozták Portik Tamással. Ugye, egyik azt mondta, hogy 10 millió forintnyi eurót adott át neki saját kezűleg, a másik azt mondta, hogy teraszonként 4 milliót kellett vinni minden szezon kezdetekor, érintett volt az V. kerületi, belvárosi ingatlanmutyikban, és hát a legalább 150 milliárd forint piszkos pénzt termelő letelepedésikötvény-bizniszben is. Ezt a 150 milliárd forintot is be lehetett volna tenni a magyar államkasszába, tehát jutna pénz nyugdíjmelésre és bérfejlesztésre, csak nem kellene ellopni. Amíg a magyar emberek tisztességesen, becsületesen dolgoznak, ők lopnak.

Aztán nézzük a másik variációs óriásplakátot, amelyiken M. Lőrinc és O. Viktor látható. Mészáros Lőrincről némi humorral azt lehetne mondani, hogy a korrupció a nemzet mézárósává vált az elmúlt években, tisztelt hölgyeim és uraim. Ő, ugye, egy univerzális személy, egy korrupciós polihisztor, hiszen a 400 milliós, MÁV részére történő ásványvízszállítástól a 6,2 milliárdos lovardaépítésen át a 140 milliárdos Puskás Ferenc Stadion építéséig mindenhol feltűnt, és úgy néz ki, fel is fog tűnni, legalábbis a következő egy évben. Ő nem más, mint a miniszterelnök vagyongazdálkodója, pénzügyűjtője.

Tulajdonképpen sikerült ezáltal megfejtenuünk, hogy mi is a harmadik Orbán-kormány valódi célja, mi is ennek a négy évnek a valódi jelentősége. Az,

hogy Orbán Viktor Mészáros Lőrinc strómanságával, Mészáros Lőrinc vagyongazdálkodása mellett nemcsak a legbefolyásosabb, hanem a leggazdagabb embere is legyen - Csányi Sándort is megelőzve - ennek az országnak. Erről szól és semmi másról a 2010 és 2018 közötti, különösen a 2014 óta tartó időszak. Tehát ha Mészáros Lőrinc pályafutását, ezerszeres, mesés meggazdagodását látjuk, akkor megállapíthatjuk, hogy jutna pénz az egészségügyre is, csak nem kellene ellopni. Amíg a magyar emberek dolgoznak, és belegebednek az adózásba, addig ők lopnak.

És ott van a család feje, a capo tutti (*sic!*), a miniszterelnök úr. Hiszen az ő engedélye nélkül, kis túlzással, vécepapírt sem lehet vásárolni kormány-ülésekre sem. Tehát ha ő ezt nem engedélyezné, ha nem adna zöld utat ezeknek a törvényjavaslatoknak, amelyek lehetővé teszik a törvényesített korrupciót, azoknak az elkövetési formáknak, amelyek aztán a jelenlegi törvényi keretekbe sem beleférő korrupciót lehetővé teszik, akkor gyakorlatilag ezt a korrupciós folyamatot vagy eleve meg lehetett volna gátolni, vagy legalábbis sokkal kisebb károkat okozna ennek az országnak.

És nemcsak Mészáros Lőrinc neve tűnik fel, meg Habony Árpádé, meg Rogán Antalé, meg Andy Vajnáé, becsatornázva a kaszinók jövedelmét, az online pénztárgépek által nem érintett kaszinók jövedelmét is valószínűleg Orbán Viktor miniszterelnök úr vagyonaiba, hanem itt feltűnik a nemzet veje is, aki meglehetősen érdekes üzletek révén vált ismertté.

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, arra készüljenek, hogy jön a földesúradó, jön a titkosítások feloldása, következik a korrupcióellenes ügyészség, és nemcsak a plakáton látható négy úriembert, hanem a teljes maffiát fel fogjuk számolni és el fogjuk számoltatni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedje meg, hogy reagáljak a megrendelésre elhangzott felszólalására. Azért egy nagyon furcsa helyzet az, hogy az a párt beszél lopásról, amelyik teljesen titkolja, hogy összesen mekkora összegű támogatást kapott a gazdájától arra a több ezer plakátra, amiről ön is beszél, és amelyekkel megrendelésre a kormányt támadják. Tegnap ugyanis azt mondta a szóvivőjük, nem is igazából azt nézték, hogy mennyi a plakátok ára, hanem a darabszámot. Hát hogy lehetne az országot bízni egy olyan bandára, amelyik úgy rendel meg dolgokat, hogy meg sem nézi árát? Hogyan lehetne ezek után önökre bármilyen közpénzt bízni?! (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*)

Másfelől, ha igazán érdeklí önt a közpénzek sorsa és az átláthatóság, akkor arra kérem, hogy a munkát a saját társai között kezdje. Nézzen például utána, ho-

gyan szerzett meg trükkösen ingatlanokat az önök egyik szövetséges polgármestere, olyan botrányos az egész, hogy az a polgármester be sem meri tenni a lábát a településre, amit egyébként vezetni kellene. Ezt a módszert a lakásmaffia is megirigyelhetné. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Aztán nézzon utána legközelebb, és ha tud, akkor számoljon be róla, hogy miért lehetséges az, hogy a jobbikos frakcióköltések jelentős része egy rejtélyes vállalkozó köréhez áramlik úgy, hogy valószínűleg az itt ülők még csak nem is tudnak róla. Kérdezem önöket, tudnak-e erről. Nézzon utána! Aztán is megmagyarázhatná, hogyan kaphatott egy Jobbik-közeli intézet a megalakulása óta 400 millió forintnyi megrendelést. Ön is jól tudja, hogy nem piaci megrendelésekről van szó. Aztán azt is megmondhatná végre, hogy jelentős mecénásuk, Kovács Béla honnan szerezte a forrásait, és egyébként még hány ilyen Kovács Béla lapul az önök sorai között.

Felzólalása újabb ordas bizonyíték arra, hogy a jobbikos felzólalásokat egyáltalán nem lehet megkülönböztetni bármelyik, random kiválasztott baloldali felzólalástól. Ez nem véletlen, hiszen ön is nemrégiben arról beszélt a tévében, amikor behívták, hogy a baloldali választókat akarják megnyerni, velük szeretnének együttműködni. Külön érdekes, hogy az MSZP ezt tétlenül nézi, de ez legyen az ő dolguk. Egy biztos, a baloldali fordulat a Jobbik identitásválságának egy újabb jele. *(Dr. Gyüre Csaba: Az országot akarjuk megvédeni, ti nem.)*

De az identitásválságnak van egy sokkal súlyosabb, egy mélyebb oka is, mégpedig az, hogy az önök pártját felvásárolták, és ahogy elnézem, nem is túl drágán, pár ezer plakátért és pár száz interjúlehetőségért. Nem irigylem önöket azért, hogy a gazdájuk két italozás között kitalál valamit, aztán másnap ezt már képviselniük is kell a nyilvánosságban, többek között itt a parlamentben. Azt azért remélem, hogy azt a stílust, azt a pokrócstílust, azt a fenyegetőzést, amit a gazdájuk és a csemetéje képvisel, nem hozzák majd ide be a parlamentbe.

Szeretném önnek is elmondani, hogy a kormányt és a miniszterelnököt nem lehet dróton rángatni, önökkel ellentétben, sosem lehetett. Ezért akarnak egyesek revansot venni. Ezt tudomásul vesszük. *(Moraj a Jobbik soraiban. - Dr. Apáti István közbeszól.)* Sajnálom, hogy ezért felvásároltak egy olyan pártot...

ELNÖK: Képviselő úr, nem párbeszéd zajlik. Államtitkár úr meghallgatta önt, kérem, tegye ön is ezt! *(Nagy zaj a Jobbik soraiban.)* Nem párbeszéd zajlik, meghallgatjuk egymást a parlamenti demokrácia szabályai szerint. Köszönöm. *(Kész Zoltán: Ebben a parlamentben sosincs párbeszéd.)* Képviselő úr, figyelmeztetem! Köszönöm. *(Kész Zoltán: Köszönöm, elnök úr.)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Ebből is lát-

szik, hogy a Jobbik ugyanazt a pokrócstílust akarja behozni, mint amit a gazdája és a csemetéje képvisel. Ezt nem fogjuk hagyni. De szeretném önnek is elmondani, hogy a miniszterelnököt és a kormányt, önökkel ellentétben, sohasem lehetett dróton rángatni, és nem is lehet majd. Ezért akarnak egyesek revansot venni. Sajnálom, hogy ezért felvásároltak egy olyan pártot, amelyik korábban még nemzetinek vallotta magát, és ahogy elnézem, naponta ugráltatják a tagjait.

Én sok lelkiert kívánok önöknek ehhez az úgynevezett munkához! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „A költészet napja elé” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 53 év óta ünnepeljük a magyar költészet napját április 11-én, József Attila születésnapján. Megmozdul ilyenkor valamennyi, kultúrát szomjazó magyar ember, minden kulturális intézmény, iskola, óvoda, fiatal és idős szerte a Kárpát-medencében, hogy figyelmet szenteljen és kérjen egyedülálló nemzeti kincsünknek.

(9.40)

Illő tehát néhány percet áldoznunk a magyar költészetnek és költőinknek az ország Házában is, hogy a politika érdekességét egy rövid időre felválthassa a szépségnek hódolás.

Kell-e ma a vers az embereknek? - kérdezhetik a kételkedők. Igen, kell, mert mindig vannak és lesznek, akik szomjazzák a szépet, az igazat, a hiteles érzetek és érzelmek művészi felvillantását, anyanyelvünk páratlan színeinek élvezetét, a tapasztalati világból való kiszakadást egy-egy pillanatra a nyelv világfeltáró és -teremtő misztikuma által; mindazt, amivel a művészetek, jelesül a költészet ajándékozhat meg bennünket. Versmondó versenyek, „A vers mindenkié” és hasonló országjáró programok, közös szavallások, éjszakába nyúló iskolai és egyéb versmaratonok, népes író-olvasó találkozók mind azt bizonyítják, hogy a költészet él, közösséget teremt és hat.

Mit nyújt, mit tanít nekünk a magyar költészet? Érdek nélküli szépséget, gyönyörűséget, érzelmi gazdagságot. Anyanyelvünk mélységeinek felfedezését és bővítését; történelmi, néprajzi tudást; nemzeti érzést, hazaszeretetet; önismeretet és emberismeretet, világlátást; istenkeresést és rátalálást; rácsodálkozást természeti gazdagságunkra; mosolyt vagy éppen könnyeket; játékosságot, vagyis az emberi lét teljességének megélését.

A költészet, avagy a műalkotás, ahogy József Attila is mondja, határolt végtelenség. Végtelenség,

mert az olvasó minden egyes kísérlete újabb és újabb ráélméssel jár. Végtelenség, mert a nagy költészet mindig újraolvasásra sarkall, nem lehet betelni vele. Útnak indul a nyelv, és hazát teremt, otthont kínál mindahányunknak, akiknek anyanyelve vagy csaknem anyanyelve a magyar.

A költészet napján a költőket ünnepeljük, de szívesem szeretem ünnepelem azokat a műfordítókat is, akik hallatlanul gazdag nyelvünket a lehetetlenséggel viaskodva ültetik át idegen nyelvű költészeté, hogy a magyarul nem tudókat is megajándékozzák. Méltán választották elődeink József Attila születésnapját a magyar költészet emléknapijának, aki Elégia című költeményében, miután megfesti a sivár külváros pusztító nyomorát, a lehangelő gyárudvart, alátelintve önmagára és a magához hasonló milliókra, nem a keserűség haragját zúdítja az olvasóra, hanem úgyszólván váratlanul, így szól: „Igazán / csak itt mosolyoghatsz, itt sírhatsz. / Magaddal is csak itt bírhatasz, / óh lélek! Ez a hazám.” Igen, ez a hazaszeretet, amelynek ilyen meggyőző önvallomására csak az igaz költészet képes.

A Kereszténydemokrata Néppárt üdvözlőné, ha a legnézettebb hírközlő csatornákon sűrűbben jelenének meg a magyar költészet remekei kiváló művészeink előadásában, hogy a vers valóban mindenkié legyen. Tájékoztatom arról is a tisztelt Házat, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt kezdeményezni fogja a hozzá kapcsolódó civil szervezeteknél újabb versíró és versünnep pályázatok kiírását. Igen, dicsőség a magyar költészetnek, éljenek a magyar poéták! Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Benccé államtitkár úrnak, aki a kormány nevében válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCCÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Immár 53. éve ünnepeljük a költészet napját ezen a napon. A költészet személyesen nyilván mindenkinek mást és mást jelent, van, akinek egyfajta tükörszeretet, van, akinek olyasfajta önkifejezési módot vagy önmaga érzelmeinek megismerési módját, amit máshol, máshogyan nem lehet megtenni. Ez kinek-kinek szavakon túli maradandó élményt nyújt, de inkább azt mondom, hogy érzelmi impulzust, önkifejezési módot.

Éppen ezért fontos a magyar kormányzat számára is, hogy ezen a napon és a többi napon is elsősorban már az iskolákban kezdve megismertesse a fiatalokat a költészetrel, megismertesse a fiatalokat a verssel, és minél inkább tudatos legyen az, hogy a fiatalok elmélyednek egy-egy versben, annak a feldolgozásában, és életük további részeiben maguk is kezükbe veszik a költészetet, a lírát, és ezáltal teszik a saját életüket is színesebbé, átéltebbé. Éppen ezért

fontos, hogy a köznevelésben a XXI. századi információs eszközökön is most már egyre több és több vers, líra elérhető. Ennek a legértékesebb alkotásai már mindenképpen a fiatalok kezében vannak a mai oktatási rendszerben is, de minden hasonló kiadvány támogatását a kormányzat folyamatosan támogatja.

Azt hiszem, ebben egy igencsak sűrű év áll előttünk, hiszen Arany János születésének 200. évfordulójára Arany-émlékvet hirdetett a magyar kormányzat, amely Arany költészetét, művészi üzenetét mutatja be, de egyúttal bemutatja a nyelvet, a magyar nyelvet, bemutatja a költészetet és a XIX. század egyik leggazdagabb magyar nyelvét, mert ott azért sok író- és költőóriás volt, aki maga is széles szókinccsel alkotott és akár saját Jókai-szótárt is létrehozott, hogy megértesse az utókorral a művei pontos üzenetét, a jelen kor nyelvére is lefordítsa ezt a XIX. századi, nagyon veretes magyar nyelvezetet.

Mindemellett pedig úgy érzem, hogy Arany János személye, személyisége, erkölcsi példája is sokak számára felmutatandó és követendő. Éppen ezért az emlékévké programjaira bőséges keretet, 4 milliárd forintot szavazott meg a kormány. Ennek keretében emblemikus helyszíneken is lesznek programok és felújítások, a közösségi médiát, a virtuális túsákat is az emlékévké részévé emelte a kormányzat és az emlékbizottság, de természetesen a hagyományos kulturális utak, a hagyományos túrázás lehetőségeit is megteremtette Arany János nyomdokain. A határon túl is nyilván kell hogy zajlódjék az Arany-émlékévké. Nagyszalontán egyfajta kultusz helyi felújítására készülünk. Bízunk benne, hogy az ottani, méltó módon történő rekonstrukció valóban az Arany-kultusz fővárosává és a magyar nyelv fővárosává is tudja tenni Nagyszalontát. Ebben vannak infrastrukturális fejlesztések, restaurálások, múzeumszakmai fejlesztések. Összesen 165 millió forintból kívánjuk ezt a helyet méltó rangjára emelni.

Nyilvánvalóan vannak hosszú távú, nem csak ebben az évben ható programok is. Ezekben túlmenően a Nemzeti Kulturális Alap is 50 millió forintos címzett támogatással igyekszik az Arany-émlékévké fényét magasabbra emelni. És itt jegyezném azt meg, hogy a Nemzeti Kulturális Alapból 2011-2016 között összességében a szépirodalmi szféra támogatására 4,2 milliárd forintot fordított a kormányzat.

Az is fontos, hogy a magyar írókat tömörítő szervezetek támogatására 2014-2016 között 400 millió forint támogatást szavazott meg a kormányzat, idén pedig az NKA szépirodalmi kollégiuma a magyar nyelvű szépirodalmi művek megszületéséhez 125 millió forinttal járulhat hozzá. Ezek mind-mind azt bizonyítják, hogy miként tudja és akarja a kormányzat erősíteni a magyar nyelvet, kultúrát és identitást.

A költészet napjáról nemcsak itt a parlamentben, de nyilván elsősorban az iskolákban, a könyvtárakban, a művelődési házakban, a színházakban emlékeznek meg, lesz versmondás, éneklés, szavalóverseny. A Magyar Nemzeti Színház és a Magyar

Versmondók Egyesülete közösen ismét meghirdeti a versklip versenyt, a nemzeti versenyt, ahol klasszikus és kortárs költészeti műveket újfajta módon lehet tolmácsolni és ezáltal a költészetet és a versmondást, illetőleg magukat a verseket is népszerűsíteni, a nyelv tisztaságát és sokszínűségét kifejezni. A döntő november 12-én, a magyar nyelv napján lesz. Tatabányán kerül idén megrendezésre a XII. József Attila vers-, énekelt vers és prózamondó verseny. Ez mindmind segít az identitásunk megélésében és megerősítésében, a művészetekkel való találkozásban.

Most engedje meg, hogy pár számot mondjak még a rendelkezésemre álló 15 másodpercben a magyar kultúra fogyasztásáról, látogatásáról, megerősödéséről 2010 óta. 2010-2015 között a közművelődési intézmények programjain részt vevők száma 23 millióról 35 millióra emelkedett. Nyilván van, aki többször is ellátogat ide. A színházlátogatók száma 4,6 millióról 6,7 millióra emelkedett. A könyvtári felhasználók száma 2,3 millióról 2,6 millióra emelkedett, és a múzeumba látogatók száma is 9,6 millió volt, úgyhogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* virágozik a magyar kultúra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport, a Külügyi bizottság elnöke: „Előrelépés Ukrajna vízummentessége ügyében?” címmel. Elnök úr, öné a szó.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban egy nagyon jelentős fejlemény történik a héten, ugyanis Ukrajna vízummentességéről fog tárgyalni az Európai Parlament a szerdai ülésnapon.

(9.50)

Feltehetőleg csütörtökön meg is fogja szavazni ezt a vízummentességet. Ezt követően még egy formális etap, hogy az Európai Tanács rábólint erre az állásfoglalásra, és reményeink szerint júniusban hatályba léphet Ukrajna vízummentessége. Nagyon sok kétkedő hang övezte ezt a célkitűzést az elmúlt hónapokban, de Magyarország Kormánya elkötelezetten harcolt ezért a célért, és nagy öröm számunkra, hogy úgy tűnik, hogy testközelbe érkezett az európai integrációs út első kézzelfogható gyümölcse Ukrajna számára.

Tehát itt nem pusztán egy jogtechnikai kérdésről van szó, hanem egy országnak az európai integrációs úton megtett döntő lépéséről is szó van, illetőleg az ország szuverenitása és egysége melletti kiállásról is szó van. Szeretném hangsúlyozni, hogy a múlt héten Magyarország miniszterelnöke, Orbán Viktor találkozott Ukrajna elnökével, Porosenko elnök úr-

ral, és személyesen is volt alkalma a magyar miniszterelnöknek kinyilvánítania, hogy ennek az országnak nehéz helyzetében a szuverenitása és az egysége egy fontos prioritás a magyar külpolitika számára.

Ugyanakkor megragadtuk ezt az alkalmat arra is, hogy elmondjuk, hogy nem látjuk ellentétben állónak az ország szuverenitásával és egységével azt, hogy Magyarország kettős állampolgárságot biztosít az Ukrajnában élő magyarok számára, és nem látjuk ellentétben állónak sem a románokét, sem a lengyelekét. Hogy az oroszok kettős állampolgársága ellentétben van-e Ukrajna egységével, azt pedig nem dolgunk eldönteni, de abban biztosak vagyunk, hogy Ukrajna nem kell féljen a magyar kettős állampolgároktól.

Örvendetesnek tartom azt a megállapodást, amit megkötöttünk Ukrajna elnökével, hogy egy külön megállapodásban, egy esetleges jogszabályi változást követően Magyarország és Ukrajna meg fog egyezni abban, hogy az Ukrajnában élő magyar kettős állampolgárok gyakorolhatják a kettős állampolgárságukat. Mint ahogy nincs ellentétben Ukrajna egységével az sem, hogy magyar nyelven beszélnek, magyar nyelven tanulnak, és hivatali magyar nyelvhasználatra tartanak igényt a kárpátaljai magyarok. Fontosnak tartjuk, hogy a nyelvtörvény és az oktatási törvény esetleges módosításai ne érintsék hátrányosan a kárpátaljai magyarokat. És mint ahogy egy kétoldalú megállapodásban kívánjuk rendezni a kettős állampolgársággal esetleg felmerülő nyitott kérdéseket, úgy szeretnénk felhívni folyamatosan a figyelmet arra, hogy van a két ország között egy alapszerződés, és ez az alapszerződés megfelelő jogalapot jelent arra, hogy mind a nyelvi, mind pedig az oktatási jogait az ott élő magyaroknak maradéktalanul biztosítsa Ukrajna.

Ukrajna nehéz helyzetben van, a legnagyobb szomszédunk, de egyidejűleg a legnehezebb helyzetben lévő szomszédunk is, ezért fontosnak tartjuk, hogy támogassuk ezt az országot az európai integráció útján. Valóban egy nagyon fontos eredmény a vízummentesség elnyerése, de számos további fontos mérföldkő van még ezen az úton. Magyarország átveszi a V4 elnökségét július 1-jétől, és Porosenko elnök úrral abban is megállapodtunk, hogy ezt a V4-elnökséget fel fogjuk használni arra, hogy segítsük Ukrajna közelítését, mind a közép-európai országcsoporthoz, mind pedig az Európai Unióhoz.

Tehát egy olyan ország a szomszédunk, amely háborút vív, amely rászorul arra, hogy barátai és szomszédai legyenek. Mi elköteleztünk vagyunk ezen a területen, ugyanakkor vannak elvárásaink is, hiszen az Európai Unióhoz tartozni bizonyos értékek, bizonyos normák tiszteletben tartását is jelenti. Bízunk abban, hogy a kétoldalú kapcsolatok, a V4 és az Ukrajna közötti kapcsolatok ezeknek az értékeknek a megerősödését fogják szolgálni Ukrajna egész területén, különösen a kárpátaljai magyaroknak is a javára. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szabó László államtitkár úr, miniszterhelyettes fog válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Ház! Magyarországnak Ukrajna valóban nagyon fontos gazdasági, kereskedelmi és politikai partnere, és Magyarországnak érdeke, hogy Ukrajna stabil és erős legyen. Csak így védhetőek leghatékonyabban a kárpátaljai magyarok érdekei, egy erős Ukrajnában a kisebbségek is erősebbek tudnak lenni. Ez irányú törekvésünket támasztja alá az is, hogy tavaly novemberben bevezettük a hosszú távú nemzeti vízumdíjmentességét az ukránoknak.

Az elmúlt időszakban magam is és nagyon sok kollégám kiállt amellett, hogy az ukrán állampolgároknak mielőbb vízummentességet kell biztosítani az Európai Unióban. Az EU hitelessége is megkérdőjeleződött azzal, hogy a feltételeket már régen teljesítette Ukrajna, Georgiához hasonlóan nagyon sokat kellett várni ahhoz, hogy előrelépés legyen. Több európai uniós tagállam ódzkodott az ukránokkal szembeni szabályozás lazításától, különös figyelemmel a szervezett bűnözéssel és a korrupcióval kapcsolatos aggályaira. Mi többször egyértelművé tettük, hogy ez sportszerűtlen és tisztességtelen az Európai Unió részéről, és minél hamarabb fel kell bontani ezeket a korlátozásokat.

Az Európai Bizottság tavaly áprilisban tett javaslatot a vízumkötelezettség feloldására Ukrajna esetében, amikor elismerték már hivatalosan is, hogy az Ukrajna számára előírt feltételeket teljesítette. A folyamat azonban megakadt és lelassult a migrációs nyomás esetén a vízumkötelezettség visszaállítását lehetővé tevő, úgynevezett felfüggesztési mechanizmus hatékonyabbá tétele körüli politikai viták miatt. Éppen ezért ez a vita áthúzódott erre az évre, ugyanis több tagállam a vízummentességet attól tette függővé, hogy ez a felfüggesztési mechanizmus mennyire hatékony.

A felfüggesztési mechanizmus hatékonyabbá tételéről szóló jogszabály végre februárban elfogadásra került, és így Ukrajna vízumliberalizációja zöld utat kapott. Az Európai Parlament és a Tanács közötti egyeztetések eredményre vezettek, végre létrejött az egyetértés arról, hogy a biometrikus útlevéllal rendelkező ukrán állampolgárok, akár turisztikai, családi vagy üzleti céllal érkeznek, bármely 180 napos időszakon belül 90 napot meg nem haladó rövid tartózkodásra vízumkötelezettség nélkül utazhassanak be az Európai Unió területére. A megállapodást a szabályoknak megfelelően most mindkét társjogalkotónak meg kell erősítenie. Az Európai Parlament felelős szakbizottsága március 9-én nagy többséggel támogatta a megállapodást, április 5-én kerül az Európai Parlament plenáris ülése elé vitára, és 6-án a szavazás céljából gyakorlatilag megvitatta az Európai Parlament.

A Tanács megerősítésére várunk, ahogy azt elnök úr is mondta, és várhatóan a vízummentesség június 11-én fog hatályba lépni, aminek nagy várakozással nézünk elébe, bízva abban, hogy az ukránjai magyarság érdekeit is szolgáljuk ezzel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/14686. számon a parlamenti informaticai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Balog Zoltán úrnak, az emberi erőforrások miniszterének, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Öné a szó, miniszter úr.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rögtön az elején érdemes tisztázni, Magyarországnak érdeke, hogy minél több autonóm, nemzetközileg elismert, a magyar tudástökét, a magyar gazdaságot, a nemzet gyarapodását elősegítő felsőoktatási intézménye legyen.

Magyarországnak nem érdeke, sőt érdekeit sérti, hogy olyan nemzetközi befolyásolási kísérleteknek engedjen teret, amelyek háttérben a demokratikus játékszabályokat megkerülve, pénzügyi támogatásokkal külföldről befolyást szerezve törvényesen választott kormányt vagy elnököt akarjanak ellehetleníteni, a választói akaratot megmásítani.

(10.00)

Soros György Magyarországon és a világban működő szervezetei ilyen álcivil ügynökszervezetek, s elszántak vagyunk abban a tekintetben, hogy ezt a tevékenységet minden törvényes eszközzel megakadályozzuk.

A Közép-európai Egyetem érdekében felszólalók figyelmen kívül hagyják, sokan nem is ismerik azt a tény, hogy a Közép-európai Egyetem az Országgyűlés döntése alapján államilag elismert, magyar jog szerint működő, magánfenntartású magyar felsőoktatási intézmény. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!)* A magánegyetemmel közös fenntartásban létező Central European University, CEU, viszont olyan külföldi felsőoktatási intézmény, amely magyar nyilvántartásban szereplő, de csupán Budapesten működő külföldi felsőoktatási intézmény, Magyarországon külföldi. A CEU alatt az utóbbi külföldi intézmény értendő, amely az Amerikai Egyesült Államok jogrendszere szerint működik, de ott tevé-

kenységet nem folytat. *(Szabó Szabolcs: Akkreditált.)* Technikailag a két egyetem egy és ugyanaz, egyetlen campuson működik. A CEU tanárai, alkalmazottai nem a CEU alkalmazásában állnak, hanem a magyarországi magánegyetem, illetve annak kft.-je alkalmazásában.

A CEU működésének hivatalos magyarországi elismerésével kapcsolatos folyamat 1995-ben kezdődött, amikor a művelődési és közoktatási miniszter a felsőoktatásról szóló törvény alapján engedélyezte a Central European University mint külföldi felsőoktatási intézmény működését Magyarországon. Igaz, már annak idején felmerült, hogy mitől minősül külföldi intézménynek egy csupán Magyarországon működő felsőoktatási intézmény. Erre akkor politikai válasz született; nem véletlen, hogy ez a kérdés napjainkig végigkíséri a CEU történetét.

2004 áprilisában Magyarország akkori miniszterelnöke és New York állam kormányzója írt alá közös nyilatkozatot, amelyben rögzítették a szándékot, hogy a New York államban egyetemenként bejegyzett, de ott nem működő Central European University az amerikai egyetemi státusz megőrzésével egyidejűleg elnyerje a magyarországi egyetemi státuszt is. Ezen megállapodás alapján az Országgyűlés 2004. június 21-én elfogadta a Közép-európai Egyetem állami elismeréséről szóló 2004. évi LXI. törvényt, amelynek eredményeként a Közép-európai Egyetem magyar, nem állami egyetemenként működik Magyarországon. Képzéseit mint magyar felsőoktatási intézmény a magyar képesítési jegyzék alapján folytatja, és így folytat mesterképzési, illetve doktori iskolában képzéseket. Az egyetem különleges állását a 2005. évi CXXXIX. törvény, majd a 2011. évi CCIV. törvény is biztosította, így az egyetem kettős státusza 2004 óta lényegében változatlan.

Fontos kiemelni, hogy ez a kettős státusz az egyetem kezdeményezésére jött létre. Tekintettel azonban arra, hogy egyre több külföldi felsőoktatási intézmény kezdett képzéseket Magyarországon, 2011-ben, amikor az Országgyűlés elfogadta a CCIV. számú, felsőoktatásról szóló törvényt, szigorodott ennek általános feltételrendszere, és előírtuk a működés 5 évenkénti felülvizsgálatát 2011-ben.

A külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi képzésének indítását több, jogszabályban rögzített forma teszi lehetővé. Az első az, amikor magyarországi működési engedéllyel történik a működés. A másik, amikor határon átnyúló szolgáltatás keretében történik a tevékenység. A harmadik, amikor a magyar felsőoktatási intézményen keresztül licencképzést indít egy külföldi intézmény. A negyedik pedig, amikor magyar felsőoktatási intézménnyel együttműködésben közös képzést vagy kettős képzést indítanak.

Mivel ezen képzési tevékenységek szabályszerűségét a működési engedélyek felülvizsgálata során 5 évente kell ellenőrizni, ezek az ellenőrzések 2016 őszén indultak el. Az ellenőrzések során számos hiányosságra derült fény, ezért kérte a kormány,

hogy egy jelentés készüljön, ami ezeket összegzi. Ezt a jelentést a kormány nyilvánosságra hozta. Ebből egyértelműen látszik, hogy a Magyarországon bejegyzett külföldi intézmények működése számos súlyos szabálytalansággal terhelt. Ezek az alábbi csoportokba illeszthetők.

1. A külföldi felsőoktatási intézmény nem a megfelelő jogi keretek között folytat képzést; működési engedélyt kért, pedig csak egy közös képzésről van szó.

2. Valójában nincs együttműködés és magyarországi partner.

3. Hiányzik a programakkreditáció. Ez különösen igaz a Central European Universityre. *(Szabó Szabolcs: Van, csak más a neve.)* Ne beszéljél bele, légy szíves, majd meghallgatom én is a képviselő urat, jó? *(Zaj, közbeszólások az ellenzék padsoraiából. - Az elnök csenget.)*

4. A külföldi felsőoktatási intézmény által kiállított okirat nem államilag elismert, fokozatot adó oklevél, azaz bár egyetem hirdeti, de valójában az csak egy tanfolyam, amivel nagyon könnyű félrevezetni valakit - úgy látom, sikerült is ez néhány képviselő esetében -, és ez csak akkor derül ki, amikor valaki majd Magyarországon ezt az oklevelet el akarja ismerni: kiderül, hogy ez nem diploma.

5. A külföldi felsőoktatási intézmény nem minősül származási országában elismert felsőoktatási intézménynek, azaz bár a neve hasonló, valójában időközben megszűnt a felsőoktatási intézményi státusza.

6. A közhiteles nyilvántartásba történő adat-szolgáltatási kötelezettség nem teljesül. Ez alatt általában azt kell érteni, hogy a hallgatói, képzési egyedi adatokat nem jelentik be. Ma nehezen lehet megmondani, maga a Central European University sem tudja pontosan, hogy hány hallgatója is van, bejelentés nem volt, nem is történt ebben az ügyben utólagos pótlás.

7. A külföldi felsőoktatási intézmény nyilvántartásba nem vett képzéseket folytat. A Central European Universitynél 17 ilyen képzést találtunk.

Kritikusnak tekintjük azt az esetet, amikor a külföldi intézmény nem felel meg a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben rögzített alapvető kritériumnak *(Szabó Szabolcs közbeszól.)*, vagyis a származási országban nem minősül államilag elismert felsőoktatási intézménynek, és nem bocsáthat ki Magyarország területén folytatott képzésre tekintettel államilag elismert, felsőoktatási fokozatot adó oklevelet. Ez nem érvényes a Central European Universityre. Hasonló súlyos hiányosság, ha az intézmény a származási országban államilag elismert felsőoktatási intézménynek minősül, azonban az a képzés, amelyet Magyarországon folytat, nem vezet államilag elismert felsőoktatási fokozathoz.

A felmerült ügyek jó részét az oktatási kormányzat hivatalból kezeli, amint a jelentésben is látható volt. Egyes esetekben már meg is történt az engedélyek visszavonása, más esetekben pedig új engedélyek kiadása. A vizsgálatból kiderül, hogy a 28 kül-

földi intézményből mindössze egy volt, amelynél nem találtunk szabálytalanságokat, mulasztásokat. Ezek a szabálytalanságok számos esetben magyar állampolgárok megtévesztését eredményezték. Nem tudom ugyanis másnak tekinteni azt, amikor egy képzésről kiderül, hogy az a származási országban valójában nem eredményez felsőfokú végzettséget, vagy amikor az lesz nyilvánvaló, hogy a Magyarországon felsőoktatási intézményként tevékenykedő szervezet odahaza már elveszítette ezt a jogállását, de ezt természetesen nem jelentette be, és magyarországi tevékenységét nem zárta le.

A jogszabályok megtartása nem lehetetlen, ezek pedig mindenkire vonatkoznak, betartásukat elvárjuk. Soros György szervezetei sem állhatnak a magyar törvények felett. Miközben rendezni kívántuk a fent leírt rendetlenséget, az is nyilvánvalóvá vált, hogy míg az Európai Unión belül a társhatóságokkal zökkenőmentes az együttműködés, az Európai Unió kívüli harmadik országbeli felsőoktatás esetében más a helyzet. Ott szükségesnek látjuk, hogy a magyar és az adott ország illetékesei között a jövőre nézve létrejöjjön egy megegyezés, egy szerződéses kapcsolat. Ez a képzésekre való közös rálátást, a szükséges adminisztratív együttműködést nemcsak lehetővé teszi, de elő is írja. A benyújtott törvényjavaslat legfontosabb pontja éppen ez: a jövőben az Európai Unió kívüli egyetemek akkor működhetnek Magyarországon, ha arról a származási ország és Magyarország is nemzetközi szerződés aláírásával megállapodást köt az adott intézmény új helyszínén történő működéséről.

Ez nem egy a nemzetközi együttműködést ellehetetlenítő körülmény, sőt a célja éppen hogy a két ország kapcsolatainak szorosabbra fűzése a tudomány, a felsőoktatás világán keresztül. *(Dr. Szél Bernadett: Azzal, hogy becsuknak egy egyetemet?)* Ha az lenne cél, hogy harmadik országbeli felsőoktatási intézmények ne kapjanak működési engedélyt, ennek a jelenlegi szabályozás alkalmazása során is érvényt tudnánk szerezni. Ha ezt az együttműködést mindkét állam támogatja, abból az érintett felsőoktatási intézmény is profitálhat, hiszen ezen az úton mindkét kormány biztosíthat támogatást az érintett felsőoktatási intézmény részére.

Egy ilyen nemzetközi megállapodás természetesen nem korlátozhatja a tanszabadságot, az intézményi autonómiát. Az intézményi autonómia megőrzésének másik oldala a jogszabályok betartása. Magyarország Kormánya nem is köthet olyan nemzetközi megállapodást, mely ellentétes lenne az Alaptörvényben is rögzített alapvető jogokkal, elvekkel. Visszautasítom azokat a vádakokat, amelyek szerint a magyar kormány erre törekedne. A magyar törvényeken és a magyar jogszabályok keretein kívül soha semmilyen módon nem szövelünk bele abba, hogy milyen módszerekkel, milyen elvek mentén szervezi meg egy intézmény a képzését, milyen módon éri el a képzési célokat. *(Kunhalmi Ágnes: Pont most jutott esztekbe! - Dr. Bárándy Gergely: Huszonhét év után!)*

(10.10)

Ez igaz a magyar jogrendszer szerint, de a külföldi jogrendszer szerint folytatott képzésekre is. Az ilyen típusú kontroll és beavatkozás törvényi kötelességünk.

A Central European University, vagy nem tudom pontosan, nézzenek utána, a Közép-európai Egyetem vezetői a napokban úgy nyilatkoztak, hogy számukra az új szabályozás elfogadhatatlan. Szerintünk ennek a problémának van megoldása, állunk a tárgyalások elébe az Amerikai Egyesült Államok kormányával, illetve a szövetségi állam vezetésével. Mivel négy amerikai intézmény is folytat Magyarországon felsőoktatási tevékenységet, mindegyik érintett az új szabályozásban, mi készek vagyunk ezekről nemzetközi szerződést kötni. Találkoztunk és tárgyaltunk, minden ellenkező híreszteléssel szemben, eddig is a Central European University vezetőivel, maga az igazságügyi miniszter úr is találkozott a rektorral, illetve az illetékes államtitkár, és hajlandóak vagyunk a párbeszéd folytatására, amíg érvekről van szó, de nem tudunk mit kezdeni azokkal a víziókkal, amelyek a tanszabadságot látják veszélyben. *(Dr. Bárándy Gergely: Mit keres itt a törvény?)*

A bevezetendő intézkedések nem ezt a célt szolgálják, és nem is lennének alkalmasak erre, bár szemlélatómat kiválóan alkalmasak arra, hogy a nemzetközi tudományos közvélemény egy részét félrevezessék és mozgósítsák. *(Dr. Szél Bernadett: Magyarul: mindenki hülye, csak ti vagytok okosak!)* Az új magyar szabályozás egyáltalán nem érinti a magyar jog szerint működő Közép-európai Egyetemnek a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság által is magas színvonalúnak elismert képzéseit, éppen ezért sajnálatos, hogy Soros György, nemzetközi kapcsolatait mozgósítva igyekszik nyomást gyakorolni a magyar kormányra, a Magyar Országgyűlésre. Így volt ez 2005-ben is, akkor személyesen az akkori miniszternél kérte, hogy a külön jogokat biztosító lex CEU érvényben maradjon az akkor elfogadott felsőoktatási törvény mellett. Idézek a levélből: „Tisztelt Miniszter Úr! Kedves B.! Ószinte meglepéssel értesültem arról, hogy az általam alapított Közép-európai Egyetem másfél évtized után magyar akkreditációt nyert. Tudom, hogy ez a te segítséged nélkül nem történhetett volna meg. Mint a Fenntartók Tanácsának elnöke egy látszólag jelentéktelennek tűnő kéréssel fordulok hozzád. Az új felsőoktatási törvény, amely már magyar egyetemenként sorolja fel a CEU-t, a hatályukat vesztő törvények között felsorolja a 2004/LXI. úgynevezett lex CEU-t. Szeretnék, ha a lex CEU az új felsőoktatási törvénnyel egyidejűleg hatályban maradna akkor is, ha ez némi redundanciát okoz. Tehát azt kérjük, csupán annyit kérünk, hogy a lex CEU ne kerüljön felsorolásra a hatályukat vesztő törvények között. X. kollégám, aki szerdán ezt a levelet neked személyesen átadja, részletesen el tudja mondani álláspontunkat. A másik kollégám, Y. a miniszterelnök úr informális támogatását is fogja

kérni. Támogatásodat köszönve, régi barátsággal üdvözöl Soros György, a Közép-európai Egyetem kuratóriumának elnöke” (Dr. Rétvári Bence: *Hoppá! Hoppá!*)

Nem meglepő hát, hogy Soros György az egyetemére is kiterjedő szabályozási szándék láttán egyből világméretű lejáratozó kampányba kezdett. Igen, tisztelt Ház, van lex CEU, ezt 2004-ben szavazta meg a Magyar Országgyűlés. (Kunhalmi Ágnes: *Ezt bevállalni, miniszter úr!*) A magyar média Soros György által finanszírozott szeleto tiltakozásáról remekül felfedi a hálózat erejét, egyszersmind megmutatja, hogy milyen erős üzleti körökkel állunk szemben, mert ne legyenek illúzióink, a felsőoktatás üzlet is. Megjegyzendő, hogy más amerikai egyetemek mellett nem állt ki az amerikai ügyvivő, meg sem említette őket, holott van még három ilyen intézmény, egyikük éppen az, amelyiknél semmi problémát nem találtunk. Érdekes módon egyetlen más, Magyarországon működő külföldi egyetem se gondolta még azt, hogy az oktatás szabadsága sérül, ha ezeket a szabályokat betartja.

Ma új szabályokat hozunk, amelyek betarthatóak, jogokat biztosítanak és nem előjogokat, igényelnek erőfeszítést vagy éppen befektetést, de meggyőződésünk, hogy Magyarország, a magyarok érdekeit szolgálja a törvénymódosítás. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, nyolcperces időkeretben!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az egyes házaszályi rendelkezések 61. §-a alapján elrendelt kivételes eljárás keretében a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazat mellett, 5 ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen az ellenzéki pártok részéről módosító javaslatok érkeztek a törvényjavaslatához. A módosító javaslatok lényegében két csoportra oszthatók: a baloldali pártok részéről a nagyon erősen időzjelbe tehető konstruktív javaslatok alapvetően a törvényjavaslat teljes elhagyását javasolták. A Jobbik esetében pedig a teljes belső zűrzavar érzékelhető, látszik, hogy nem tudnak mit kezdeni, nem tudják feloldani azt a helyzetet, hogy az alelnökük és a párt hivatalos álláspontja e pillanatban messze nem összeegyeztethető (Szávay István: *Furcsa párt...*); ezt mi sem mutatja jobban, mint hogy kisebbségi előadót sem állítottak.

Összességében elmondható, hogy az ellenzéki pártok számára a szabályszerű működés mint olyan valójában nem sokat jelent, követelményként nem igazán veszik figyelembe. Ennek nyilvánvalóan nem felsőoktatási szempontú megfontolások állnak a háttérben, hiszen nyilván sokkal egyszerűbb azt mondani, hogy a CEU-t meg akarja szüntetni a törvényhozás, a törvényalkotó. Ez egyszerűbb, mintsem azzal foglalkozni, hogy mi a törvényjavaslat valódi tartalma.

A vita során teljesen egyértelművé vált, amit egyébként a miniszteri expozéban most ismét hallhattunk, hogy a kérdés nem egyszerűsíthető úgy le, ahogyan az ellenzéki pártok tálalják, hiszen két egyetemről van szó. A Közép-európai Egyetem egy Magyarországon akkreditált, Magyarországon bejegyzett, szabályosan és törvényesen működő felsőoktatási intézmény, amelyre egyszerűen nem vonatkozik ez a törvényjavaslat. A két egyetem közül a Central European University, amely New York államban bejegyzett, a bejegyzési országában tevékenységet nem folytató felsőoktatási intézmény, amely a magyar képzéssel egy kft.-n keresztül összefonódva mégiscsak amerikai diplomát bocsát ki, és ezzel egyébként a magyar felsőoktatási intézményekkel szemben olyan indokolatlan, indokolhatatlan és védhetetlen helyzeti előnyre tesz szert, amit nyilvánvalóan nem lehet tolerálni.

A törvényjavaslat viszont éppen ennek fényében rendezni kívánja ezeknek a külföldön bejegyzett egyetemeknek a helyzetét. Külföldön bejegyzett egyetem az, amely idehaza folytat oktatási tevékenységet, viszont nemzetközi szerződés nem rendezi a hazai tevékenységét. Tehát a törvényjavaslat egyértelmű célja, hogy nemzetközi szerződés keretében ezeknek a státuszát, ezeknek a működését pontosítsuk, illetve szabályozzuk idehaza. A benyújtott javaslat tehát, amely a tisztelt Ház előtt szerepel, ezt a célt szolgálja.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottság kisebbségi véleményét két felszólaló ismerteti. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Valóban, a Törvényalkotási bizottság ülésén elég súlyos kritikák fogalmazódtak meg; nagyjából abban foglalhatóak össze, ha egy mondatban szeretnénk, hogy kár ennek a javaslatnak a szakmai háttérét kutatni, ugyanis az nincs neki, kizárólag politikai megfontolások vehetők figyelembe. Az, amit a miniszter úr elmondott, egész egyszerűen nem úgy van; nem úgy van, de nemcsak hogy

tényszerűen nem úgy van, hanem egész egyszerűen a politikai motivációja, a javaslat benyújtásának motivációja egészen más. *(Közbekiáltás a Fidesz részéről: Akkor jó!)*

Kezdtük azzal, hogy először is nem kaptunk választ akkor sem és ma sem arra, miniszter úr, hogy miért kell ezt a javaslatot különleges eljárásban tárgyalnia az Országgyűlésnek *(Balog Zoltán: Mert szeptember elején kezdődik a tanév!)*, ugyanis ha 27 évig ez a probléma fennállt, mert körülbelül ennyi ideje alapították ezt az egyetemet meg, akkor miért nem tűrt volna ez még további vitát. Valószínűleg egyébként nemcsak a sürgősség hajtotta önöket, hanem az is, hogy így kétszer tizenöt perc időkeretbe beszorítható a történet, azaz a frakcióknak ennyi áll majd rendelkezésére, hogy ebben a témában, ami nem komolytalan téma, az álláspontjukat kifejtésük.

(10.20)

Egységes volt az ellenzéki pártok véleménye abban a bizottsági ülésen, hogy ez a javaslat két dologról szól. Az egyik Soros György megleckéztetése, akit ma a kormány az aktuális legnagyobb bűnbaknak tüntet fel a magyar politikában és közéletben. Voltak ilyenek már a rokkantnyugdíjasok, voltak ilyenek már a bankok, voltak ilyenek már a multik, Brüsszel s a többi, most éppen Soros György. Ez az ő megleckéztetéséről szól az egyetemén keresztül. A másik pedig, hogy egy kormánynak nem kedves elveket valló oktatási intézményt lehetőség szerint a leggyorsabban tönkre tudjanak tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elhangzott ennek a két felvetésnek az indokolása is. Az egyik, hogy érdekes, hogy pontosan ebben a klímában nyújtják be ezt a javaslatot, amikor, még egyszer mondom, Soros György az aktuális bűnbak, holott nemcsak hogy 27 évig nem volt önöknek problémája ezzel az intézménnyel, hanem önök hét éve kormányoznak, és érdekes módon az Orbán-kormánynak az elmúlt hét évében sem volt problémája a CEU működésével. A másik, tisztelt miniszter úr, hogy ilyen esetekben azért úgy szokás kezdeni, hogy leülnek tárgyalni. Erre ön utalt, bár egyébként ezt nem hallottam megerősíteni a CEU egyetlen illetékesétől sem, hogy érdemben erről a problémáról leülnek tárgyalni. Hogyha leülnek tárgyalni, akkor pedig az a módja ennek, hogy megpróbálnak egy közös megoldást találni. Azt ugyanis önök közül senki nem vitatta, hogy ez egy értékes intézmény, értékes tudást biztosít, egy komoly szellemi műhely, aminek a megtartása nemzeti érdek. Ha ez így van, akkor nem az lenne a normális dolog, hogy megpróbáljuk közösen rendezni a problémát, és megfelelő laufot adni arra, hogy esetleg ezeket a kívánalmakat az intézmény be tudja tartani? Ehhez képest a Törvényalkotási bizottság ülésén mi történt? A 2018 őszi hatálybalépést 2018. január 1-jére módosították, hogy még véletlenül se tudjon ennek eleget tenni ez az intézmény.

Nos, tisztelt miniszter úr, mivel megosztottuk az időkeretet, éppen ezért a felszólalásomban fogom majd a további érveket elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a másik kisebbségi előadónak, Fodor Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

FODOR GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Közép-európai Egyetem és a CEU problémája kapcsán és a beterjesztett javaslat kapcsán mi, ellenzéki képviselők azon az állásponton voltunk, hogy ez a vita valójában méltatlan, és méltatlan azért, mert egy olyan intézményről beszélünk és vitatkozunk, amely komoly értéket képvisel a magyar felsőoktatásban, hiszen számtalan, ezernyi, tízezer fiatal, közép-európai fiatal, magyar fiatal járt ide, viszi el a jó híret Budapestnek és Magyarországnak, akik itt kapnak képzést, sokan közülük egyébként a környező országok politikai életének, gazdasági életének vezető szakemberei lettek, mind Budapesten kapták a diplomájukat. Annak idején, amikor 1995-ben én magam oktatási miniszterként engedélyt adtam a Közép-európai Egyetemnek a működésre, pontosan ezt vártuk egyébként a Közép-európai Egyetemtől, hogy hoz egy olyan inspirációt a magyar felsőoktatásnak, behoz olyan külföldi professzorokat, tanárokat, akik segítenek abban, hogy színvonalasabb legyen a magyar felsőoktatás. És meg is történt a Közép-európai Egyetem részéről, tehát egy értéket képvisel.

Szeretném azt is leszögezni, hogy legyen világos, hogy a Közép-európai Egyetem, a CEU törvényesen működik Magyarországon, amiről vitatkozunk, az egy olyan javaslat, amely előttünk van, amely megváltoztatná a jelenlegi helyzetet. Azért küzdünk, hogy ez ne lépjen hatályba és ne lépjen életbe, mert akkor valóban lehetetlen helyzetbe kerül ez az egyetem. Egyébként törvényesen működik. Egyébként a Magyar Akkreditációs Bizottság akkreditálta az ottani képzéseket. Egyébként nemzetközileg elismert a színvonala, hiszen nemzetközi összehasonlításokban nagyon jól szerepel, az egyik legjobb egyetem, ugye a politológiát is oktató intézmények között nemzetközi rangsorban a 42. helyen van például. Tehát kifejezetten színvonalas oktatást nyújt a Közép-európai Egyetem.

És ha már arról beszélünk egyébként, amit miniszter úr is fölvetett, hogy mi az érdeke a magyaroknak és tekintetben, mi a magyar emberek érdeke: az az érdeke, hogy a Közép-európai Egyetem működjön. Nem az az érdeke, hogy ne legyen itt egy intézmény, az az érdekünk, hogy jöjjenek ide; hogy vigyék a jó híret az országnak; hogy itt szerezzenek diplomát; hogy olyan diplomát szerezzenek, amely amerikai diploma is egyébként és magyar diploma is, mert

ez adja egyébként a vonzerejét a Közép-európai Egyetemnek. Ez a lényege, nem ez a bűne és a hibája, ez a lényege, ezért érdekes, ezért fontos, ezért különleges a magyar felsőoktatásban a Közép-európai Egyetem, ezért kell harcolni érte. Mindanyiunknak a büszkesége. Ha van a magyar diákoknak érdeke, ha van a magyar embereknek érdeke, akkor az, hogy ez az egyetem működjön, ne pedig lehetetlenné tegyék a működését. Mert a nyitott gondolkodásnak, a magas szintű felsőoktatásnak bizony ez a követelmény felel meg.

Persze, föl lehet tenni a kérdést, hogy akkor miért ez a támadás, miért az attak a Közép-európai Egyetemmel szemben. És tudjuk, hogy valóban politikai szándékok vannak mögötte, ami önmagában nem rossz vagy nem jó, annak mindig meg kell nézni az eredményét, hogy mitől lesz jó vagy rossz. Azt gondolom, azért rossz ez a szándék, mert nem mind egy, mi az ára, hogy elérjük a politikai szándékot. Ha az a szándékunk, hogy a hatalmat megtartsuk egyfelől, másfelől a kormánypárti szavazókat kellő protesthangulatban tartsuk azért, hogy a választásokra elmenjenek, és legyen bennük indulat, azt gondolom, hogy ez az ár túl sok érte. Mert ez szembemegy a magyar diákok érdekével, szembemegy a magyar emberek érdekével, mert tönkretesz egy magyar felsőoktatási intézményt, amely színvonalas, fontos, pótolhatatlan oktatást nyújt, ahogy egyébként Sólyom László volt köztársasági elnök is, a Tudományos Akadémia és mások, szakkollégiumok is elmondták, kiállnak a Közép-európai Egyetem mellett, mert fontos az a színvonalas oktatás, amit ott kapnak a diákok. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom kedves képviselőtársaimat, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját képviselőcsoportként 15-15 perces időkeretben.

Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Hallgattam a kisebbségi véleményt, és egy mondatban szeretnék csak reagálni, mert szeretném bemutatni szakmailag, hogy miről szól ez a törvény-módosítás. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, többek között: Milyen szakmailag? - Hogy hogyan? Szakmailag? - Szégyen! - Az elnök csenget.)* Mert ez egy felsőoktatási kérdés, kár ekkora patáliát csapni körülötte. Értem én persze, hogy mire megy ki a játék, de ha egyenesen akarunk beszélni, akkor most nem a lex CEU-t hozzuk be, hanem a 2005-ös lex

CEU-t szeretnék megszüntetni, hogy senki ne állhasson a törvények fölött *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*, senki ne élvezhessen előjogokat. Remélem, ellenzéki képviselőtársaimmal abban egyetértünk, hogy a törvényeket mindenkinek, a felsőoktatás szereplőinek is be kell tartani *(Dr. Bárándy Gergely: Igen, amit már elfogadtak. A hatályost, azt! Nem azt, ami még nincs hatályban!)*, még a Soros-egyetemnek is. Ez a jogállamiság feltétele.

És nem szakmai kérdéstről szól, nem minőségről. Persze, hogy értéket teremtenek az egyetemek, miniszter úr expozéjában elmondta, hogy nagyon is örülünk, hogy a felsőoktatási szféra a felsőoktatási stratégiának megfelelően működik, és kiváló egyetemeink vannak, kiváló akkreditációk vannak, kiváló minősítések vannak. Tehát ez a vita véleményem szerint és frakciónk szerint arról szól, hogy a felsőoktatási törvény módosításával a szabálytalanságokat akarjuk felszámolni, hiszen a rendezetlenség nem tartható fenn a felsőoktatási szférában.

Nézzük akkor a dolog lényegét! A felsőoktatási törvény hatályos szabályai szerint, amit 2011-ben fogadott el a parlament... - megjegyzem, az akkori EMMI vezetésével egyeztették ezt a törvényjavaslatot, és az akkori külföldi egyetemek, felsőoktatási intézmények, amelyek Magyarországon képzést tartottak, tudták ezeket a feltételeket, tehát amit hallottunk az expozéban, 2011 végén fogadtuk el, 2012. január 1-jén lépett hatályba a nemzeti felsőoktatási törvény, eltelt az öt év, és az Oktatási Hivatal 2016 őszén kezdte meg a hatályos szabályok szerint a felülvizsgálatot. Most pontosan ez történt, eltelt öt év, és az Oktatási Hivatal készített egy jelentést a kormány számára a külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi működéséről. Ez a dokumentum vált a nyilvánosság számára is elérhetővé március végén. Ez, mondhatnánk azt, de már nem tudjuk, hogy egy rutineljárás, hogy szabályosan működnek-e a külföldi felsőoktatási intézmények Magyarországon.

Itt van nálam a lista, ilyen intézmény 28 található Magyarországon, és az Oktatási Hivatal jelentése mindegyikre kiterjedt. Ebből a 28-ból 21 található az Európai Unión belül, az EGT-n belül, az Európai Felsőoktatási Térség része... *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Képviselő asszony, én meg fogom hallgatni nyugodtan önt... *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Kizárt! Nem fog ilyet mondani!)* Nem fog ilyeneket mondani? A szólásszabadságot akarja korlátozni, képviselő úr? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ülél le! - Közbeszólás a függetlenek soraiból: Szégyellj magad! - Az elnök csenget.)* Tehát 21 olyan külföldi felsőoktatási intézmény van, amely az Európai Felsőoktatási Térségen belül működik, és mindösszesen 7 egyetem van, amely ezen kívül, az Egyesült Államokban vagy a Távol-Keleten.

A jelentésből tudjuk, hogy a 28 érintett intézményből mindösszesen egy teljesítette maradéktalanul a törvényben foglalt feltételeket. Egyébként megmondom a nevét is, ez az egyesült államokbeli McDaniel College. De nem is erről van szó, hogy

teljesítették pontosan vagy sem, hiszen a szabálytalanságok között vannak kisebb szabálytalanságok, adminisztratív problémák, de súlyosabb törvénysértések is, amelyek okán az Oktatási Hivatal 4 intézmény működését vissza is vonta. Zárójelben jegyzem meg: a Közép-európai Egyetem, a CEU, a Soros-egyetem nem tartozott ezek közé. A CEU-nál is merültek fel szabálytalanságok, többek között én a jelentésben hármat láttam, de bárki elolvashatta: nincs programakkreditációja, nem akkreditált képzéseket folytat, továbbá a felsőoktatási információs rendszerbe történő adatszolgáltatását sem teljesítette. De ezek, úgy gondolom, pótolhatók, és a törvénymódosítás elfogadása után erre lehetőség is nyílik.

(10.30)

Tisztelt Ház! Szeretném aláhúzni, hogy a mai vita, bármennyire is szeretné az ellenzék beállítani, hisztérikusan beállítani, nem arról szól, aminek szeretnék beállítani *(Korózs Lajos: Hogy hogy tegyék tönkre a CEU-t! Persze, arról szól!)*, hogy itt sérül a tanszabadság vagy az egyetemi intézményi autonómia, hanem arról szól, hogy mindenkinek be kell tartani a törvényeket, senki sem állhat azok fölött, még akkor sem, ha milliárdos. *(Dr. Bárándy Gergely: Előbb meg kell hozni!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg nekem, hogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Aztán lehet betartani! - Zaj az ellenzéki padosorokból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Ha figyelnek rám, de... *(Nagy zaj az ellenzéki padosorokban. - Közbekiáltások: Nem figyelünk! - Kész Zoltán: Mire figyeljünk?)* ...én nagy optimizmussal figyelem. Én közel három évtizedet töltöttem el az egyetemi, főiskolai világban. *(Nagy zaj. - Közbekiáltások: Nem látszik rajtad!)* Voltam oktató *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget. - Korózs Lajos: Nem szégyelled magad? - Közbekiáltások az MSZP padosoraiból: Szégyellje magát!)*, vezető...

ELNÖK: Képviselő úr, bocsásson meg egy pillanatra! Képviselőtársaim, kérem...

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Láttam akkreditációs eljárást... *(Közbekiáltás a kormánypárti padosorokból: Mit ordítotok? - Korózs Lajos: Gazemberek vagytok!)*, megélttem egyetemi, főiskolai integrációt, részese voltam több intézményi fejlesztési tervnek... *(Korózs Lajos: Nem voltál semminek! A gazemberségnek vagy részese!)*

ELNÖK: Korózs képviselő úr, figyelmeztetem! Első figyelmeztetés!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: ...de soha sem merült fel bennem...

(Nagy zaj az MSZP padosoraiból. - Korózs Lajos: Szégyelljétek magatokat!) De soha sem merült fel bennem, hogy az intézményünknek ne kellene betartani a hatályos jogszabályokat *(Dr. Bárándy Gergely: A hatályost!)*, s mi a törvények felett állunk. *(Folyamatos zaj. - Kunhalmi Ágnes: Ezt nem tudjátok megmagyarázni! - Korózs Lajos: A „hatályos” szó problémát okoz! - Az elnök csenget.)* Nekem nem. *(Derültség, nagy zaj az ellenzéki padosorokból.)*

Visszatérve az előterjesztésre, az nem specifikus... *(Dr. Szakács László: Csodába a részletekkel!)* ...nem specifikusan a Soros-egyetemre vonatkozik, bárhog is ezt sulykolják egyesek, hanem arra vonatkozik *(Korózs Lajos: Ne hazudj!)*, hogy szeretnék a szabálytalanságokat felszámolni.

Szeretném önöknek és a közvéleménynek is egyértelművé tenni, hogy a Budapesten működő Közép-európai Egyetem az Országgyűlés döntése alapján államilag elismert, magyar jog szerint működő, magánfenntartású, magyar felsőoktatási intézmény. A magánegyetemmel közös fenntartásban létező Central European Universityt New Yorkban alapították, ez viszont olyan külföldi felsőoktatási intézmény, amely magyar nyilvántartásban szereplő, de csupán Budapesten működő felsőoktatási intézmény.

Ahogy a miniszteri expoéból is hallhattuk, 2004 áprilisában Magyarország miniszterelnöke és New York állam kormányzója közös nyilatkozatban rögzítették, hogy a CEU az amerikai egyetemi státusz megőrzésével egyidejűleg elnyerje a magyarországi egyetemi státuszt. Ezen megállapodás alapján a parlament *(A képviselő egy korty vizet iszik. - Közbekiáltások az MSZP padosoraiból: Na, még egyet! - A Jobbik padosoraiból: Hopp, hopp!)* 2004. június 21-én elfogadta a Közép-európai Egyetem állami elismeréséről szóló 2004. évi LXI. törvényt, amelynek eredményeként a Közép-európai Egyetem magyar, nem állami egyetemként működhetett Magyarországon. És ez így is lesz, a felsőoktatási mellékletben felsorolt intézmények között a Közép-európai Egyetem ott található, és szerintem a törvénymódosítás után is ott lesz található.

De azt azért el kell mondani, hogy a Közép-európai Egyetem és a CEU jogi szempontból két külön intézmény. *(Mirkóczki Ádám: Az egyiket miért nem vette meg Mészáros?)* A változtatás nem érinti a Közép-európai Egyetemet, az nem fog megszűnni, nem kerül ki a felsőoktatási törvény intézményeket felsoroló mellékletéből. Hiszen képzéseket folytat, vannak kiváló tanárai, hallgatói, és alkalmazza is a tanárait; míg a CEU az Egyesült Államokban van bejegyezve ugyan, miközben ott nem folyik oktatás, nincsenek hallgatói. Ezt a problémát, hogy nevezetesen az anyaországban nincsenek képzések, már '93-ban az akkori oktatási miniszter *(Közbeszólás az MSZP padosoraiból: Miért kellene?)*, Mádl Ferenc felvetette, korábban is felvetették *(Kunhalmi Ágnes: Nem véletlenül!)*, tehát nem kell azt mondani, hogy ez most kerül ide; most értünk ide, hogy ezt a prob-

lémát tárgyaljuk. *(Nagy zaj az ellenzék padsoraiból. - Közbekiáltások: Elég lassan! - Az elnök csenget.)* Ez kettős identitás, ez versenyelőny *(Kunhalmi Ágnes: Hát persze!)*, mert a magyar oklevél mellett amerikaiakat is kiadnak. Ez hátrányos megkülönböztetés a magyar egyetemek számára, mert azok csak egy diplomát adnak ki.

Nem tudom, olvasták-e a Magyar Rektori Konferencia nyilatkozatát. A Rektori Konferencia nyilatkozott, hogy örülnek annak, hogy a szabályozás megtörténik, és kéri, hogy ez ne érintse a tanszabadságot, az oktatás-képzés minőségét *(Kunhalmi Ágnes: Hallgassatok rájuk!)*, az egyetemi oktatást. De nem is érinti! *(Folyamatos nagy zaj.)* Tehát a magyar egyetemek vezetői várják azt, hogy ez a törvénymódosítás hogyan fog megtörténni. *(Kunhalmi Ágnes: Rosszabbak vagytok, mint a szovjetek! Mocskos kommunista diktátorok vagytok!)*

Tisztelt Ház! A jelenleg hatályos szabályok nem kívánják meg azt, hogy az Európai Gazdasági Térségen kívüli egyetem származási országa és Magyarország között államközi megállapodás szülessen arról, hogy mindkét állam elkötelezett a külföldi felsőoktatási intézmény magyarországi működését illetően. Ezáltal lehetőség van fantomegyetemek beindítására is, amelyek jól csengő nevekkkel igyekeznek magukhoz édesgetni a hallgatókat. *(Dr. Szakács László: De ott vannak a tanárok és a diákok is! - Nagy zaj.)* Szilárdan mondom, hogy én meg fogom önöket hallgatni. *(Dr. Szakács László: Győzd le a démonaidat!)* Még eltökéltebb vagyok, hogy meg fogom önöket hallgatni.

A módosító javaslat ezt a fenti problémát rendezné, és előírná az államközi szerződés megkötését az Európai Unión kívüli egyetemek esetében, kiszűrve ezzel az olyan külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi működését, amelyekről származási országuk bizonyos esetekben nem is tud, illetve amelyek a magyar jogszabályi előírásoknak meg nem felelő képzést nyújtanak. Tehát a mostani változtatás rögzíti, hogy a külföldi egyetem csak akkor jogosult két, magyar, illetve külföldi oklevél kiadására, amennyiben a származási országában is tényleges oktatási tevékenységet végez úgy jogilag, mint fizikailag. *(Kunhalmi Ágnes: Rákosista módszer!)* Tehát ezen egyetemeknek oklevelet adó valódi képzés folytatását kell biztosítaniuk a származási országban is. Amennyiben a javasolt feltételeknek a CEU nem fog megfelelni a jövőben, hadd tegyem idézőjelbe, „pusztán” azt kockáztatják, hogy külföldi diplomát nem fognak tudni adni, csak magyart. Az EGT-n belül nem szükséges nemzetközi szerződés megkötése, az Európai Felsőoktatási Térségben működő intézmények és képzési struktúrák hasonlósága okán nem szükséges egyenértékűségi feltétel megállapítása.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve, csak annak a reményemnek tudok hangot adni, hogy a frakciónk támogatja a törvénymódosítást. *(Dr. Szakács László: Meglepő módon!)* Ahogy tegnap a miniszterelnök úr is fogalmazott, állunk a

tárgyalások elé, jó szándék fogja vezetni a magyar kormányt *(Kunhalmi Ágnes: Leszakad a mennyezet!)*, reméljük, az Egyesült... *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*, reméljük, az Egyesült Államok kormányát is, hogy államközi szerződést tudjunk kötni. *(Dr. Szakács László: Mert különben nem akarna veletek találkozni Trump!)* Nem értem ezt az ideges hangulatot! Én a felsőoktatásban eltöltött évtizedekben azt éreztem, hogy a magyar felsőoktatás kiválóan teljesít. *(Kunhalmi Ágnes: Kommunisták vagytok! Diktatúra!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, mert az érdemi párbeszéd alapja az, ha meghallgatjuk egymást... *(Nagy zaj. - Kunhalmi Ágnes: Diktátorokkal párbeszédet? - Kész Zoltán: Szégyelld magad!)* Képviselő úr, önnek is megvan a lehetősége, amennyiben fel kíván szólalni. Úgyhogy azt kérem *(Dr. Bárándy Gergely: Nincs meg! Időkeret van!)*, hogy illő tisztelettel hallgassuk meg egymást. *(Gúr Nándor: Időkorlát van! - Folyamatos zaj.)*

Most pedig megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, a Ház alelnökének, a Szocialista Párt vezérszónokának. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Most kiabáljatok!)*

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Ebben a vitában a vitaellenfeleink országgyűlési képviselők, akikkel együtt esküdtünk fel arra, hogy Magyarország érdekét képviseljük. Ezért javaslom, hogy ennek a törvényjavaslatnak, ennek a törvénymódosításnak a vitájában is ezt tekintsük mércének.

(10.40)

Ebben ütköztessük a nézeteinket, nézzük meg, hogy milyen hasonlóság és milyen különbség van a véleményünk között! Elsőként is azt kell mondjam, hogy egy jó színvonalon működő, hazai és nemzetközi elismertséget kivívó, a diplomáját munkaerőpiaci értéken magas szinten értékelt intézmény működése Magyarországon nemcsak a magyar felsőoktatásnak, hanem az egész országnak, ennek a hazának az érdeke.

Az pedig, hogy egy ilyen intézmény ne működjön Magyarországon, ez a mi hazánknak nem érdeke. Ezért mindazok a támadások, amelyek a CEU ellen irányulnak, miközben nem hallottam egyetlenegy olyan érvet sem, amely cáfolná, hogy ez az egyetem magas színvonalon működik, az ott folytatott oktatói-kutatói tevékenység hazai és nemzetközi elismertsége magas, hogy az ott szerzett diplomával jól el lehet helyezkedni Magyarországon és a határainkon kívül, akkor kérem szépen, ha ez az egyetem nem Magyarországon működik, ez az ország érdekei ellen való.

Tisztelettel kérem belátni, hogy az a törvényjavaslat, az a módosítás, amelyet tehát itt elénk helyeztek, ez az országunk érdeke ellen van. Ez a legfontosabb, amit ki kell mondani. Együtt esküdtünk fel Magyarország érdekei védelmében, és hogy ennek az országnak az érdekeit szolgáljuk. No, ez a törvényjavaslat nemhogy nem szolgálja az országunk érdekét, hanem ellene van.

Egyébként ha olyan nagy teher lenne egy ország számára a jelenleg így működő CEU, akkor tessék nekem megmondani, hogy mégis, az önök által beterjesztett törvényjavaslat ellen miért emelte föl a hangját 14 Nobel-díjas tudós. *(Bangóné Borbély Ildikó: Így van. - Zaj a Fidesz padsoraiban.)* Miért írta alá most már több mint ezer professzor? Miért gondolja úgy az Oxfordi Egyetem rektorhelyettese, hogy egyébként ennek a törvényjavaslatnak az indítatása rossz?

De megfordítom a dolgot: ha ez egy olyan terhes dolog, tessék megmondani nekem, miért jelentkezik azonnal Vilnius Litvániában, Lengyelország három városa *(Kunhalmi Ágnes: Barátaink.)*, ma reggel pedig az osztrák rektori konferencia elnöke, aki azt mondja, hogy szívesen fogadják ugyanilyen feltételekkel ezt az egyetemet, a klagenfurti egyetem rektoraként ő a saját városában, de ha gondolják, Salzburgban vagy Bécsben.

Ha ez egy ilyen rossz dolog, ha ez egy ilyen teher, akkor hogy lehet, hogy egyébként sikerül megtévesztenie valamilyen árnyékhatalomnak 14 Nobel-díjast, ezer közgazdászt, plusz három ország olyan jellegű vezetőit, akik azt mondják, hogy ők ezt a terhet szívesen magukra veszik. Kérem szépen, gondolják végig, hogy mit tesznek!

De ebben a vitában a vitapartnereink nemcsak országgyűlési képviselők, hanem az Európai Néppárthoz tartozó pártok képviselői. Az európai kereszténydemokrácia, amelyhez én nem tartozom, de tisztelem és becsülöm képviselőit. S mivel a CEU-n oktatnak patrisztikát is - ez egyébként az egyházatyák tanításaival foglalkozó tudományág -, tanítanak ott egy törvényt, amelyet a késői római császárok mondtak ki, és amely sok tekintetben a politikatörténeten végighúzódt. Az a törvény rövidebb volt, mint az önöké, tulajdonképpen bátrabb, kicsit velősebb, egy mondatból állt, úgy hangzott: „non licet esse vos” - nem szabad, hogy legyetek. Amikor már nem volt érv, akkor történetesen semmi mást nem tudtak mondani, hogy ez a törvény csak azért van, hogy ne legyetek.

Igen tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Nagy biztonsággal állítom, hogy ha ebben a körben nem lenne érintett a CEU, akkor ez a törvényjavaslat nem születik meg. Ennek ugyanis a szakmai indíttatása nulla. Nulla! Mindenki, aki a felsőoktatással egy kicsit is törődött és foglalkozott is, tudja; Vinnai képviselő úr is helyesen mondja: azok a szabálytalanságok, amelyek itt előfordulnak, minden akkreditációs vizsgálatnál ilyen vagy hasonló előfordul. Kérem szépen, aki már egyetemen járt és

nem csak hallgatott, az tudja, hogy az akkreditációs testület vizsgálata arra való, hogy kiderítse, hogy mi az, ami szabályos, és mi az, ami nem szabályos. Egyébiránt kétségtelenül vannak olyan szabálytalanságok, amikor azt mondja egy intézménynek, az én egyetememnek, az ELTE-nek éppúgy, mint államtitkár úr egyetemének, a Műegyetemnek, hogy itt vannak olyan tévedések, olyan félreértések, amelyeket javítsatok ki.

Jelentem, egyetlen alkalommal nem hoztak emiatt még törvénymódosítást a Ház elé. Soha! Ha az ELTE, ha a Debreceni Egyetem, ha Pécs, Szeged, Miskolc ilyen jellegű hibát vétett, önöknek még soha, soha egyetlen alkalommal nem jutott eszükbe, hogy emiatt törvénymódosítást kell vizrehozni. Ennek a törvénymódosításnak egy és kizárólag az az oka: önök meg akarják szüntetni a CEU-t. És ennek nem szakmai a motiváltsága, hanem politikai a motiváltsága. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van! - Németh Szilárd István: Nem igaz!)*

Tisztelettel kérem annak belátását, hogy az a problémakör, amit itt, ebben a törvényjavaslatban, módosításban előhoznak, nincs benne a magyar felsőoktatás tíz legfontosabb problémái között. A diploma értéke, a felsőoktatás szerkezete, az autonómia kérdése, a felsőoktatási dolgozók bérezése, és még tucatjával tudom mondani azokat a kérdéseket, amelyek hússzor előbbre valók, mint ez az ügy, mint ez az egész, amelyet kizárólag és kimondottan a CEU miatt, politikai indítékkal hoznak ide.

Azt kell mondjam, hogy ennek a törvénymódosításnak, ennek a törvényjavaslatnak a tényleges és valódi célja nem is a felsőoktatásról szól, messze túlmutat annak keretén: ez az oktatás szabadságáról szól. Önök, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, ezzel a törvényjavaslattal az oktatás szabadságát akarják megsérteni, szavazatukkal pedig meg is fogják sérteni.

Azt kell mondjam önöknek, hogy mégsem lehet teljes félreértés, ha a világ legkülönbözőbb részein és itthon, Magyarországon az ország legrégebben működő, folyamatosan működő egyeteme, az ELTE; egy másik külföldi alapítású, nagy tekintélyű egyetem, az Andrássy Egyetem; a Corvinus, amelyik a múlt héten kötött megállapodást, amelynek vezetője, rektora mégsem áll önöktől olyan távol, most adta az aláírását az együttműködéshez a CEU-val - ezek valóban hirtelen mind elvesztették az eszüket Oxfordtól Budapestig, professzorok, egyetemi vezetők, a volt közársasági elnöktől kezdődően egy sereg oktatóig, és azt gondolják, hogy az önök nagyszerű törvényjavaslata egyébként rossz.

Azt kell mondjam ugyanakkor, hogy a tegnapi nap módosítása, amellyel még szigorúbbá tették a feltételt; én ezt a mentalitást értem - de soha nem fogok vele egyetérteni, soha, de értem -, hogy úgy gondolják, minél erőteljesebb a nyomás külföldön és belföldön, még szorosabbra kell húzni a szíjat. Ez tegnap nagyszerűre sikerült, merthogy sikerült a TAB-nak többségi vélemény alapján egy olyan meg-

fogalmazást adni, amelyet, azt kell mondjam, teljesíteni gyakorlatilag lehetetlen.

A módosítás véletlenül sem egyébként az összes külföldi alapítású vagy külföldi egyetemről szól, hanem - és itt idézem a módosítást, mert érdemes szólni erről, ha már erőnek erejével, szakmai alapon próbálunk beszélni erről a politikai törvényről - azt mondja, akkor lehet a további működés rendben, ha Magyarország Kormánya és a külföldi felsőoktatási intézmény székhelye szerinti állam kormánya által kötött, föderatív állam esetében, amennyiben a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére nem a központi kormányzat jogosult, annak központi kormányzatával létrejött előzetes megállapodáson alapuló nemzetközi szerződés. Fordítsuk le: először is próbáljuk széles látókörünket tágítva belátni, hogy az Amerikai Egyesült Államok föderális állam.

(10.50)

Ebben az esetben, ha ezt belátjuk, akkor tudhatjuk, hogy amikor mi egy állami egyetemről beszélünk európai, közép-európai fejjel, akkor természetes számunkra, hogy ezt az állam, illetve a kormány köti Magyarország nevében. Egy föderális állam esetében az oktatás, ezen belül a felsőoktatás berendezkedése teljesen más, és ha azt mondjuk, hogy Kent State University Ohio, University of Pennsylvania, University of Kansas, ezek nem föderális intézmények, hanem az adott szövetségi állam, Ohio, Kansas vagy Pennsylvania szövetségi állam intézményei. Önök pedig a szövetségi kormánnyal kívánnak előzetes megállapodást kötni arra, hogy egy szövetségi államban működő intézményre hozzon olyan hatályos törvényt, amire egyébként a szövetségi állam jogosult. Magyarul, két fokozatot iktattak be.

Hogy leegyszerűsítsem, önök azt akarják, hogy először szeptember 1-jéig, mert a hatályt így szabták meg, a Trump-adminisztrációval szövetségi szinten kell kötni egy előzetes megállapodást, majd utána, minthogy az amerikai törvények szerint ő nem köthet egyetem ügyében nemzetközi szerződést - ezért mondják önök, hogy előzetes megállapodás, ezt szépen még betették -, szeptember 1-jéig történjen meg a Trump-adminisztrációval egy írásos megállapodás, majd utána az adott szövetségi állammal, ez esetben New York állammal egy megállapodás. Szeptember 1-jéig. Kérem, nem lett volna jobb akkor azt mondani, hogy most csütörtökig? Mégiscsak praktikusabb lett volna. Ne húzzuk már az időt, ráadásul benne a nyár! Széles látókörrel azt is próbáljuk meg belátni, hogy júliusban és augusztusban a világnak viszonylag kevés helyen folyik egyetemi oktatás. Van ilyen, de nem teljesen tipikus. Ezért az a fél év, amit önök mondanak, teljesen fölösleges és kár.

Akkor tudják mit, mégiscsak tisztességesebb lett volna fölállalni, hogy azt mondják, a mi értékrendszerünk szerint a CEU-t nem akarjuk ebben az országban látni. A mi értékrendszerünk szerint menjen más országba. A mi értékrendszerünk szerint nem is

akarunk nemzetközi megállapodást kötni, mert olyan feltételeket szabunk, amelyek egyébként be tarthatatlanok fél év után. Akkor szebb lett volna azt mondani, hogy törvénybe léptetjük ezt a módosítást szerdán, és a nemzetközi szerződés megkötésének határideje csütörtök délután. Az legalább világos beszéd. Álljanak ki bátrabban egy kicsit! Mert ez így tulajdonképpen ugyanúgy egy szakmailag álcázott politikai indíték, ahogy az eddig meghozott módosítások is tulajdonképpen csak azt álcázzák, amit akarnak, vagy legalábbis politikai szándékuk szerint úgy gondolják, hogy elfogadni érdemes. Ebben meg most is, a jövő héten is, meg a jövő évben is, a választások előtt, a választások alatt meg a választások után sem fogunk egyetérteni.

Azt állítom önöknek tehát, hogy a szakmai alapon álcázott politikai törvényük az országunknak káros. Nem egyszerűen a felsőoktatás keretein és határain belül okoz felháborodást nemzetközileg és Magyarországon, hanem mindannak, amiért politizálni érdemes, és amiért országgyűlési képviselőként esküt tenni érdemes ennek az országnak az érdekében. Ez egy rossz törvény. Ez egy, az országunk érdeke ellen való törvény. Nincs rajta mit módosítani, mert úgy rossz, ahogy van. A gondolat is téves, a megfogalmazás is rossz, és az egész szándék hátrányos Magyarországnak. Ezért azt kérjük, azt követeljük, a szavazatunkkal azt fejezzük ki, és a mai szavazás után is azt fogjuk képviselni, hogy ezt a törvényt visszavonni még most érdemes, az ország érdekében egy jobb felsőoktatást csinálni pedig mindannyiunk számára érdemes és kötelesség. Most vonják még vissza, amíg lehet! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Moraj, zaj az MSZP soraiban.)* Egyben pedig azt kérem tisztelt képviselőtársaimtól, hogy mint ahogy az előbb Hiller alelnök urat meghallgattuk, ugyanígy adjuk meg a tiszteletet a másik képviselőtársunknak is. Köszönöm. Képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt álláspontját szeretném kifejezni a következő percekben a 14686. számú törvényjavaslattal kapcsolatban. Bízom benne, mint ahogy a mi oldalunk kulturáltan és csendben végighallgatta az előttem szólót, talán engem is megtisztelnek ezzel, hiszen az ügy fontossága megértenyit. Annál is inkább, mert pszichológiából valamikor azt tanultam, hogy az indulatok, a gúny, a bekiabálás nem erősíti a bekiabálók érveit, hanem inkább gyengíti. Lehet, hogy nem is töltöm ki a 15 percemet, bízom benne, hogy figyelmesen végighallgatnak.

Megkísérlem összegezni, mi hogy látjuk ennek a törvényjavaslattal a betervezését. Mint ismeretes,

2011-ben alkotta meg a parlament a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényt. Ez a törvény szabályokat, mégpedig a korábbinál komolyabb, szigorúbb szabályokat állapított meg a külföldi felsőoktatási intézmények működéséről, és a jogbiztonság érdekében előírta azt is, hogy ezeknek az intézményeknek, mint ahogy a felsőoktatás egyéb intézményeinek is a működését ötévente felül kell vizsgálni, és mellérendelte, hogy a felülvizsgálatot az Oktatási Hivatal intézi, és ez a felülvizsgálat alapvetően a működésre vonatkozik, és nem arra, hogy mit tanítanak az egyes órákon, milyen értékrendet közvetítenek.

A 2011-ben megalkotott és 2012 elején hatályba lépett törvény értelmében az öt év tavaly letelt, és az Oktatási Hivatal megkezdte ezeknek az intézményeknek a felülvizsgálatát, ahogy hallottuk már több előttem szólótól, és ez a felülvizsgálat a 28 külföldi egyetem közül 27 működésében komoly szabálytalanságokat talált. Amit a bevezetőben elmondtam, és amelyek ismeretesekek, nem jelentik azt, hogy azért, mert némelyik egyetem 27, 20, vagy nem tudom, hány évvel ezelőtt is működött már, és eddig is voltak szabálytalanságok, ezek szerint működhetett volna tovább is így. Ez egy nem helyes álláspont, mert egész életünk biztonságra törekszik mind a magánéletben, mind a közéletben, és ennek egyik alapját, a garanciáját pont a szabályok jelentik. S mint mondtam, ennek a felülvizsgálatnak az időpontja elérkezett.

Ezért vitatom azt az álláspontot, amit az egyik előttem szóló képviselő mondott az egyik egyetemre, a CEU Soros-egyetemre vonatkoztatva, hogy törvényesen működött, mert azoknak a jogszabályoknak, amelyeket a 2011-es törvény lefektetett, nem felelt meg. Ebből a 28, illetve 27 felsőoktatási intézményből négy ország hét intézményére vonatkozik közelebbről az a megállapítás, hogy a működésük nem felel meg a szabályoknak, hiszen a többi az Európai Unió tagországaihoz köthető.

Ezért a KDNP meglátása szerint ez a törvényt módosítás, törvényjavaslat helyes célt szolgál, mert ez a cél nem más, mint az, hogy a felsőoktatási intézmények, akár magyarok, akár külföldiek, ismert jogszabályok szerint, átláthatóan működjenek, hogy ne legyenek előjogok. Mert az a világ, amit jól ismertünk, amely megszűnt vagy megszűnőben van a kilencvenes évek óta, nem volt jó, amikor az előjogok határozták meg, hogy kinek mit szabad és mit lehet. Miniszter úr a vezérszónoklatában, illetve az expozéjában felolvasott egy levélrészletet, ami pont arra mutatott rá - én ezt a levelet nem ismertem, csak most hallottam, de megdöbbenem tőle -, hogy úgy látszik, mégsem múlik még el az a világ, amikor előjogokra hivatkozva a szabályok megkerülését kérik egyesek. A KDNP számára ez bizony nem elfogadható.

Ezért tehát a törvényt módosítást a KDNP támogatja, annak céljaival azonosul. Azért, mert olyan igazodási pontokat teremt a felsőoktatásban, azonos feltételeket, a bizalmat, az átláthatóságot és az előjogok megszüntetését. A szabályok egésze és azok be-

tartása egész életünkre kihat, és a felsőoktatásban szintén így van. Nem véletlen, hogy az oktatás mindig nagyon felborzolja a kedélyeket, sok indulatot, érzelmeket kavarr föl. Hiszen csak nézzünk egy-egy példát, hogy hogyan lehet bejutni a felsőoktatásba, mi a diploma értéke, azzal hogyan lehet elhelyezkedni, hogyan halad a diák a felsőoktatásban, ez bizony a családok, az emberek, a hallgatók, a szülők életét közvetlenül is befolyásolja. Akárcsak az a minőség, amit a felsőoktatási intézményben kap, ez is mindig vitát kavarr itt is, magánbeszélgetésekben is, hogy mi az értéke egy-egy felsőoktatási intézménynek. Én ebben nem szeretnék állást foglalni, és a KDNP is óvakodik, tartózkodik ettől. Csak arra szeretnék rámutatni, hogy nagyon sokféle rangsor létezik, és gomba módra szaporodnak a rangsorokat felállító szervezetek. A minap olvastam egy olyan rangsort is, amely az inkriminált CEU-t az ezeralahányadik helyre sorolja, mások az élre sorolják. *(Dr. Szél Bernadett: Hol lehet megtalálni ezt a listát?)* Ezek egymásnak ellentmondó hírek, mégis valahogyan működik és boldogul a felsőoktatás. Nem kérdőjelezem meg a rangsorok létét, csak azt szeretném mondani, hogy jobb lenne óvatosabban bánni velük.

(11.00)

Igen nagy fellángolás követte ezt a törvényt módosítást, láttuk, hogy vasárnap nagyon sokan az utcára vonultak. Talán a leggyakrabban elhangzott hívószó a szabadság, illetve a szabadság eltiprása elleni fellépés volt. Ezt a kapcsolatot én nem látom a törvényjavaslat és a szabadság között, hiszen a módosítás egyáltalán nem érinti a külföldi egyetemeken tanított tudományt. Mert a tudomány tényleg szent és szabad, ez az egyetemek saját autonómiája. Így van ez hosszú évszázadok óta - ezt a törvényt módosítás nem érinti.

Mióta minősítik a felsőoktatást, valamikor a 90-es évek elején kezdődött el ez a magyar felsőoktatás történetében, azóta is gondosan ügyel a minősítő testület, a Magyar Akkreditációs Bizottság arra, hogy ne a saját szempontjait érvényesítse, hanem a tudomány szempontjai szerint szóljon arról, hogy egyik-másik felsőoktatási intézmény megfelelő minőségben, megfelelő módon működik-e. Ezt a kérdést, ezt az álláspontot, ami helyes és világszerte követik, nem érinti ez a törvényt módosítás.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Így tehát azt kell mondjam, hogy az egyetemi autonómia sem hozható kapcsolatba ezzel a módosítással. Mert miről is szól e törvényjavaslat? Itt van előttem, néhány olyan témát idézek, ami, azt hiszem, pont a biztonságot, az átláthatóságot, az azonos működési elveket garantálja. Például a névhasználat

kérdése. Jól tudjuk, hogy az elnevezés pontosan utal arra, hogy annak viselője mit képvisel, mit hordoz. Ezért tehát helyes szabályozni azt, hogy a felsőoktatási intézmény elnevezése nem lehet megtévesztő, nem kelthet az intézményre, annak tevékenységére vonatkozó hamis látszatot. Csak ezt az egy mondatot olvastam fel. Ez egy olyan kitétel, ami ellen már józan ésszel sem tiltakozhatunk.

Helyes az is, hogy ha külföldi egyetem magyarországi működéséről van szó, akkor a mögött legyen ott valamiféle nemzetközi szerződési garancia, hiszen a kormány és az Országgyűlés ennek tudatában lehet nyugodt, hogy valóban a magyar emberek érdekét szolgálja, ahogy erre utalt valamelyik előttem szóló. Megerősíti az ötévente történő felülvizsgálatot; ez is egy olyan kitétel, amit csak támogatni lehet. A határidők megítélése egy kicsit távol áll most tőlem, mert egészen pontosan ezt nem tudom megítélni. De bízom benne, hogy azok az egyetemek, amelyeknek komoly pótolnivalójuk van, meg tudják ezt csinálni.

Volt már ilyen a magyar felsőoktatásban. Én magam is a felsőoktatásban dolgoztam akkor, amikor az erőltetetten, gyorsan bevezetett, úgynevezett bolognai rendszer miatt az egész képzési szerkezetet át kellett alakítani, és hajnalig tartó munkával, de heteken keresztül, épp a minap emlegettük fel, éjszakánként meg tudtuk csinálni a tantervleírásokat, hogy az akkreditáció meglegyen. Már sokan elfelejtették, de amit az ember nagyon akar, arra képes. És azt is tapasztaljuk, hogy ha néha hosszú határidőt adunk egy feladat elvégzésére, akkor tologatjuk magunk előtt hónapokig, majd az utolsó percben csináljuk meg, de megcsináljuk. Erre például a legjobb bizonyíték Magyarország legalábbis, az adóbevételek kérdése.

Nos, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslatot az elmondottak miatt, de hozzátesszek még néhány érvet. Nem vonatkozik az európai uniós tagországok külföldi egyetemre. Nem vonatkozik azokra a Kárpát-medencében működő, magyar alapítású vagy magyar támogatással működő egyetemre, amelyek a külhoni magyarság továbbélését segítik.

Pozitív állásfoglalást, természetesen feltételekkel, fogalmazott meg a Magyar Rektori Konferencia is, ami szintén azt mutatja, hogy a magyar felsőoktatásnak e reprezentatív testülete és képviselői sem akarják, hogy előjogokkal rendelkezzenek egyes felsőoktatási intézmények. Ezért tehát ők is a módosítás mellé állnak, és bíznak benne, hogy a feltételeket, az adminisztratív kötelezettségeket megteszik azok, akiknek meg kell tenniük. És némiképpen hasonlóan foglalt állást a Hallgatói Önkormányzatok Szövetsége is. És erről szól a józan ész is.

A Kereszténydemokrata Néppárt a szabadság filozófiai kérdéseire úgy viszonyul, hogy a szabályozott szabadságot tekinti mintának. Tisztában vagyok vele, hogy nem mindenki így gondolja, hanem a parttalan szabadság híve. Kérem, demokráciában élünk, mindenkinek más és más lehet a véleménye, a

KDNP ezt képviseli. Nagyon szépen köszönöm, hogy csendben végighallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, miniszter urat, államtitkár urat, és megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Miniszter Úr! Államtitkár Úr! „Megdöbbenéssel figyeljük mind a Soros Alapítvány, mind pedig Soros György személyét az utóbbi időben ért nemtelen támadásokat. A fiatal nemzedék és a szakkollégiumi mozgalom támogatásával aktívan járult hozzá egy szabadabb és nyitottabb szellemi légkör kialakulásához Magyarországon. Látva a felsőoktatás szorult helyzetét, úgy gondoljuk, hogy az újabb nemzedékeknek is szükségük lesz arra az önzetlen támogatásra, amelyet a Soros Alapítvány remélhetőleg a jövőben is nyújtani fog. Tiltakozunk az alapítvány politikai csatározásokba történő bevonása ellen.”

Talán ülnek egypáran azért az önök frakcióiban, akik még emlékeznek ezekre a sorokra. Nem én mondom ezt még véletlenül sem. Gondolom, kitalálhatták: ez a Fiatal Demokraták Szövetségének egy 1992. szeptember 28-ai közleménye.

Önök, kedves képviselőtársaim, és kifejezetten megszólítva önt, Németh képviselő úr, Németh alelnök úr, akik elveik és értékeik feladásával megkövetkezéssel vádolják a Jobbikot, meg azzal, hogy mi szembefordultunk korábbi önmagunkkal, ez a Fidesz vádol minket, ez a Fidesz, önök. Ha van Magyarországon Soros-egyetem, akkor van Magyarországon Soros-párt is, ez a Soros-párt pedig önök. A Fidesz a pusztaság létét köszönheti Soros Györgynek és a Soros Alapítvány támogatásának.

A tegnapi napirend előtti felszólalásomban már elég világosan megfogalmaztam már, azt hiszem, hogy mit gondol a frakciónk erről a törvényjavaslatról. Most hadd fejtsem ki ezt egy kicsit bővebben is, és hadd tegyek néhány javaslatot arra vonatkozóan is, hogy ezzel kapcsolatban vagy inkább ennek helyében mivel is kellene az Országgyűlésnek foglalkoznia.

(11.10)

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, nem tudom elégszer hangsúlyozni magam sem, hogy a Jobbik gondolkodásától milyen messze áll és milyen messze állt mindig is önökkel ellentétben mindaz, amit Soros György képvisel, amit a Soros Györgyhöz köthető alapítványok és intézmények Magyarországon képviselnek. Mi kifejezetten károsnak tartjuk, és önökkel ellentétben - akik még liberális pártként indultak

annak idején - mi mindig is kifejezetten károsnak tartottuk az értékeinket aláásó liberalizmust, a genderörületet, amely a családjainkat támadja, a devianciák kultuszát és a különböző másságok korlátlan tiszteletét. (*Kunhalmi Ágnes: Az ön szájából a deviancia!*) Ez távol áll tőlünk. De ugyanúgy távol áll tőlünk az a bolsevik típusú hatalomgyakorlás, amit önök itt az elmúlt években meghonosítottak, és amit ennek a javaslatnak a kapcsán is most láthatunk önöktől.

Ameddig erről az ügyről beszélünk, addig sem kell beszélünk arról, hogy a csőd szélén tántorog az oktatás, romokban van az egészségügy, alacsonyak a bérek, százezrével hagyják el az országot most már nemcsak a fiatalok, hanem már az idősebbek, képzettek és szakképzetlenek egyaránt, azért, mert ezeket az ágazatokra nincsen pénz. Azért nincsen pénz, mert önök, az önök oligarchái, kaszinóbárái, földesurai és mindenféle homályos háttérű, csalárd tanácsadói ezt a pénzt ellopják. Álhírekre van szükség, folyamatos mozgósításra van szükség, arra van szükség, hogy a szavazótábor egyben lehessen tartani, mindig meg lehessen valamivel félemlíteni, mindig kell egy ellenségkép, mindig kell valamire mutogatni, addig sem kell az ország valós problémáival foglalkozni, ez most éppen a CEU. Teljesen mindegy egyébként, hogy kiről beszélünk.

Még egyszer elmondom világosan, nem a CEU mellett állunk ki. Most éppen a CEU az áldozat, legközelebb majd más lesz. Mi azt nem tudjuk elfogadni, hogy önök itt néhány nap alatt ki akarnak csinálni és tönkre akarnak tenni egy nagy múltú, nagy hagyományú intézményt. Bárkivel egyébként ezt innen-től kezdve megtehetik, megcsinálhatják.

Egyébként pedig hadd mondjam el, igaza van Hiller képviselő úrnak: még ahhoz is gyávák, hogy azt mondják, hogy erről van szó. Hát akkor mondják ki, hogy ez a bajuk! Ez a bajunk nekünk értékrendileg, mindenféle szempontból, nem kell ez az intézmény. Szánalmas volt látni azt a vergődést, amit önök, beleértve egyébként a miniszterelnököket is, ezzel a témával kezdtek, ahogy ehhez az egészhez hozzákezdtek. Törvénytelenességről, csalásról meg nem tudom, miről beszéltek. Napokon keresztül nem tudták magukból kiizzadni azt, hogy most tulajdonképpen mi is törvénytelen és mi is a csalás ebben az egész ügyben.

Szánalmas volt látni Németh Szilárd hét végi produkcióját ezzel kapcsolatban (*Németh Szilárd István: Fájt, mi?*) - igen, igen, önről van szó, képviselő úr (*Kunhalmi Ágnes: Mindenkinék fájt!*) -, akitől az újságírók követelték, hogy a csalásról beszéljen, és mondja már meg, milyen csalásról beszél, ha meg csalásról van tudomása, akkor tegyen feljelentést, ön meg azt magyarázta, hogy nem, ez valamilyen másféle csalás, de hogy milyen csalás, az egyébként nem teljesen derült ki. (*Németh Szilárd István: Az újságírók nem követelték, hanem a gazdátok!*) Szóljon majd hozzá, képviselő úr, szívesen vitatkozok önrel egyébként.

Azt sem tartom elképzelhetetlennek, hadd tegyék egy kis betoldást ebbe a történetbe, mert ez sem állna túlzottan távol önöktől, hogy valójában nemcsak egy hisztériakeltésről és egy figyelemelterelésről van szó, hanem lehet, hogy csak valamilyen kis olcsó zsarolatásba kezdtek önök a háttérben. Nem felhőtlen az Egyesült Államok és a magyar kormány viszonya, voltak itt olyan történetek, amelyek megterheltek az elmúlt években ezt a kiváló együttműködést, akár a kitiltási ügyek, akár annak a bizonyos étolajgyártó cégnek a 2 milliárdos vesztegetési ügye. Én a magam részéről azt sem tartanám elképzelhetetlennek, hogy igazuk lehet azoknak, akik ezzel kapcsolatban sejtenek valami ügyeskedést az önök részéről, hogy egyszerűen csak megpróbálnak valamilyen engedményt vagy a háttérben valamilyen megállapodást kizsarolni az Egyesült Államoktól.

Ezt az ideológiai háborút, amit önök a CEU ellen folytatnak, vagy csak félig folytatnak, mert valójában ehhez azért teljes bátorságuk nincsen, ezt meg egyébként, és hadd térjek vissza erre egy mondat erejéig, teljesen hiteltelenné teszi az egyébként, hogy a Fidesz teljes vezérkarát annak idején Soros György nevelte ki. Olyat látott már Magyarország, meg látott a világ politikatörténete, hogy vannak bizonyos pártok, amelyek megváltoznak, jobbról balra tolódnak, balról középre, kicsit mérsékeltebbek lesznek, kicsit radikálisabbak, 20-25 év alatt egy párt meg tud változni, de kevés olyan párt van Európában meg a világban, amely úgy változik meg 25 év alatt, hogy közben teljesen változatlan marad a vezérkara, hogy ugyanazok sorosoznak most, akiket annak idején Soros indított el - önök, akiknek az első fénymásolóját a Soros Alapítvány vásárolta.

Az önök szellemi mentora egyébként az a Vásárhelyi Miklós volt, aki Soros magyarországi helytartójaként az ösztöndíjakat kijárta a Fidesz akkori vezetőinek. Arról a Vásárhelyi Miklósról van szó egyébként - egy mondat erejéig hadd térjek ki erre -, egy egykori rákosista újságíróról, aki Rákosi terrorját helyeselte, és az egyik szellemi támasza volt neki, a Szabad Nép munkatársa. Csak egy mondat hadd álljon itt tőle, Mindszenty József bíborosról írta '49. február 6-án a Szabad Népből: „Egy szánalmas féreg, riadt gonosztevő, egy leleplezett Tartuffe áll a bíróság előtt. A közvélemény, minden jóérezésű ember undorral és megvetéssel fordul el az emberi elaljasodásnak attól a szörnyű gyalázatától, amelyet Mindszenty testesít meg. Nem hőst, legföljebb nyomorult bűnözőt látnak benne.” Na, ez az ember volt a Fidesz elindítója, ezek azok a szellemi gyökerek, amelyekből egyébként önök táplálkoznak, kedves képviselőtársaim.

Németh Zsolt vagy Németh Szilárd - bocsánat, idekeverem képviselő urat (*Németh Szilárd István: Belefér.*) - hazugságaival szemben, kedves képviselőtársaim, nem a Jobbik az, amelyik tele van Soros-ügynökökkel meg Soros-bérencekkel, meg Soros György nem a Jobbikba rakta be a lábát, hanem a Fidesz az, ahonnan ki se vette egyébként a mai napig sem.

Miniszter úr, államtitkár úr, bárki a kormány részéről, mondják már meg, hogy lehet Kovács Zoltán kormányzóvivő!? Hogy lehet államtitkár? Kamuegyetemen végzett? Nem is kamuegyetemen, hanem hogy mondták? *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Fantom!)* Fantomegyetem, köszönöm szépen képviselőtársaimnak.

Kósa Lajos - aki egyébként szintén nem végzett el egyetemet, tegyük hozzá zárójelbe, bár ez talán a téma szempontjából lényegtelen - fantomegyetemről beszél. Ha a CEU egy fantomegyetem, akkor Kovács Zoltán egy fantomdoktor, akkor Kovács Zoltán vagy mondjon le a kormányzóvivőségről, ha a kormánynak ez az álláspontja a CEU-ról, vagy pedig adja vissza ezt a fantomdoktoriját. *(Burány Sándor: Meg a pénzt!)* Nem gondolják, hogy ez a kettő együtt talán nem fér meg egymás mellett?

Vagy ott van Berzétei államtitkár úr esete - rá már kitértünk, de nem lehet elégszer elmondani, ez pontosan mutatja az önök teljes hiteltelenségét ebben az egész történetben -, Berzétei Ákos külügyi helyettes államtitkár úrnak önök az évi 4 millió forintos tandíját fizetik a CEU-nak. Jó az a képzés, ami a CEU-n történik? Megfelel ez önöknek? Ez megér a magyar külügynek évi 4 millió forintot? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: A magyar államnak.)* Meg a magyar államnak? Meddig akarják még Berzétei államtitkár úrnak a 4 milliós tandíját fizetni, miniszter úr? Kíváncsi lennék, ha erre válaszolna. *(Megszólal egy mobiltelefon: - Közbeszólások, köztük: Soros telefonál! - Derűlttség.)* Ha csak feleannyi időt fordítanának arra - és higgyék el, mindenkinek sokkal jobb lenne, önöknek is és az önök népszerűségének is -, hogy sokkal jobban kormányozzanak, mint ahogy most a magyar parlamentben ezzel az üggyel kelljen foglalkozni! Hozzáteve egyébként, mi nem ezt fogjuk csinálni, efelől megnyugtatom önöket, hanem ha mi fogunk kormányozni, akkor mi az emberek problémáival fogunk foglalkozni, és nem ellenségeket fogunk gyártani meg minden bokorban valakit keresni, akire rá lehet ugítani.

Abban egyébként, hogy most egy kicsit szakmai szempontból is megvizsgáljuk ezt a szakmailag nehezen vizsgálható javaslatot, önöknek lehet igazsága, ezt mi magunk sem vonjuk kétségbe, hogy a külföldről finanszírozott intézmények *(Megszólal egy mobiltelefon.)* - nem az enyém szól *(Németh Szilárd István: Telefonod van. - Balog Zolán: Soros keres! - Derűlttség.)*, igen, Soros hív *(Derűlttség.)* -, a külföldről finanszírozott intézmények működésével kapcsolatban lehetne arról beszélni és vitatkozni, de az nem párbeszéd, amit miniszter úr mondott. Miniszter úr most azt mondja az expozéjában, hogy önök nyitottak a párbeszédre úgy, hogy három óva múlva szavazni fogunk erről a javaslatról. Nem tudom, ez milyen párbeszéd az önök megfogalmazásában. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fideszes párbeszéd!)* Ez ilyen fideszes párbeszéd.

Azzal kapcsolatban mi sem gondolkodunk máshogy, lehet ezt a kérdést vizsgálni. Lehetne találni

olyan kérdéseket, amelyeket meg lehetne szigorítani. Meg lehetne vizsgálni, hogy a nemzeti érdekek mennyire összeegyeztethető egy-egy intézmény működése, nem kell feltétlenül felsőoktatási intézményről beszélni, beszélhetünk akár civil szervezetekről is, hiszen a következő hetekben még ez lesz a másik téma, ami uralni fogja, a külföldről finanszírozott civil szervezetek. Beszélhetünk erről is, nézzük meg, hogy hogyan kellene megszigorítani ezt a rendszert!

Megvizsgálhatjuk azt is egyébként - hogy utaljak Toroczkai alelnök úr bejegyzésére, még mielőtt szembeállítanak azzal, amit ő mondott -, hogy sérülnek-e nemzetbiztonsági érdekek, mondjuk, egy-egy ilyen intézmény működése kapcsán. Ha nemzetbiztonsági érdekek sérülnek, akkor Németh képviselő úr valószínűleg már előállt volna ezzel, vagy valószínűleg tudnánk róla, hiszen lázasan gyártják az érveket a CEU ellen egyébként is. A Nemzetbiztonsági bizottság alelnökeként bizonyára lenne a képviselő úrnak erről információja. Erről egyelőre nem hallottunk. *(Németh Szilárd István: Nem ez a kérdés. A felsőoktatás a kérdés!)* Ezekről a kérdésekről lehetne beszélni, de nem ilyen módon, hogy önök egy-két nap alatt, senkit meg nem kérdezve, senkivel érdemben nem egyeztetve akarnak egy ilyen javaslatot átvinni.

(11.20)

Arról a súlyos felelőtlenségről nem is beszélve, és erre szeretnék még egyszer kitérni, mert ez benne volt már a kormánypárti felszólalók beszédében is, bár elkenve a kérdés lényegét, hogy önök milyen precedenst szolgáltatnak a szomszédos országok magyarelleses erői számára. Ez egy kamu, ezzel jönni, kár, hogy nincsen itt Hoffmann Rózsa vagy Vécsy képviselő úr sem, egyikük sem a kormánypárti szóvivők közül, mindegy. Teljesen lényegtelen az, hogy a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a Partiumi Keresztény Egyetem éppen Romániában be van-e jegyezve vagy nincsen, nem erről van szó. A CEU-val kapcsolatban sem arról van szó, hogy hol meg hogyan van bejegyezve, önök egy politikai hisztériakeltést végeznek. Ha a magyarelleses erők Romániában akarnak politikai hisztériakeltést végezni, akkor is meg fogják tudni tenni, ha éppen történetesen tudjuk, hogy a Sapientia meg a PKED Romániában van bejegyezve, ez igaz.

Egy olyan alapítvány működteti mind a két intézményt, amelyet gyakorlatilag teljes egészében a magyar állam finanszíroz, a román állam egy banit nem ad hozzá ezeknek az egyetemeknek a működéséhez. Ez is komoly kérdéseket vet fel egyébként a magyar oktatás finanszírozásával kapcsolatban, mi ezt elég sok alkalommal kritizáltuk. Nem biztos, hogy az a jó nemzetpolitikai irányvonal, ha újabb és újabb, a kisebbségeket érintő, egyébként állami feladatokat és finanszírozásokat vállal folyamatosan magára a magyar állam, de mindegy, zárójel bezárva.

Nyugodtan kiállhat valaki Romániában és fölerősítheti azt a hangot, amit Victor Ponta néhány nappal ezelőtt megütött, aki arról beszélt, hogy jaj, de jó ez a magyar szabályozás - ritkán szokta ő Magyarországot egyébként dicsérni, képviselőtársaim -, kellene egy ilyet hozni Romániában is, hogy a külföldről finanszírozott, és tök mindegy, hogy hol van bejegyezve... - ne jöjjenek ezzel a kamuval, legyenek kedvesek! Ez egy súlyos felelőtlenség és egy életveszélyes fenyegetése a külhoni magyar intézményeknek, ha önök azért akarnak csak pusztán támadni egy magyarországi felsőoktatási intézményt, mert azt külföldről finanszírozzák.

És akkor most csak Erdélyről beszéltem, arról nem is, hogy milyen helyzet van most Kárpátalján, milyen háborús helyzet van Ukrajnában, hogy ott milyen erős a nacionalizmus és a sovinizmus. Nyilván nemcsak az erdélyi egyetemekről beszélhetünk, hanem beszélhetünk arról, hogy ezzel a hozzáállással és ezzel a példastatuálással önök ugyanúgy veszélybe sodorhatják akár a Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolának a működését is.

A felsőoktatással kapcsolatban pedig itt a felsőoktatás minőségéről beszélnek, a versenyhátrányáról meg egyebekről. A magyar felsőoktatás problémáit meg a versenyhátrányát nem úgy kellene megoldani, hogy kicsinálunk egy egyetemet, aki valamiért nem tetszik nekünk vagy éppen politikailag ez az érdekünk. Az a helyzet, kezdjük azzal, hogy a magyar felsőoktatás reálértéken ma körülbelül feleannyi pénzből gazdálkodik, az önök konzervatív, keresztény, nemzeti kormányzása idején, mint amennyit az SZDSZ-es kormányzat oktatási kormányzata annak idején erre fordított. Megalázóan alacsonyak az oktatói bérek, 10-15 éve érdemben nem emelkedtek a hallgatói normatívák, a hallgatói juttatások, nincsen pénz normális működésre, színvonalas oktatásra és kutatásra.

Ezzel kellene kezdeni, államtitkár úr, a felsőoktatás problémáinak az orvoslását *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, valódi kérdésekről, valódi problémákról kellene beszélni és nem pedig álkérdésekkel foglalkozni, vagy azokhoz ilyen módon hozzányúlni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szávay képviselő úr. Most megadom a szót Szél Bernadett frakcióvezető asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Abban a szerencsés vagy nem tudom, mennyire szerencsétlen helyzetben vagyok, hogy az utolsó vezérszónokiként mindenkit végighallgattam, minden frakciót, akinek a lex CEU-ról eddig véleménye volt, és hadd kezdjem azzal, hogy reagálok az egyik, véleményem szerint legarcpirítóbb fideszes mondásra, ami itt elhangzott, hogy önök miért kreál-

ták meg a lex CEU-t. Önök szerint az előjogokat kell megszüntetni. Tehát ott tartunk, hogy a Fidesz-KDNP arra hivatkozik, hogy azért kell ez a törvényjavaslat, hogy az előjogokat megszüntessék, és úgy mond mindenki egyenlő legyen. Mondja ezt az a frakció és a koalíciós partnere, akik gyakorlatilag a személyre szabott törvényhozásnak a rendszerét Magyarországon bevezették. Ez egy fideszes módi: lex Vida Ildikó, lex Schmitt Pál, lex RTL Klub, lex Andy Vajna, lex Matolcsy György, lex Tiborcz István, lex Heineken és most itt van a lex CEU, felkészül a lex civilek.

Az a helyzet, hölgyeim és uraim, hogy önök nem hivatkozhatnak arra, hogy bármilyen előjogot ebben az országban meg akarnak szüntetni, merthogy maguk azok, akik törvénybe foglalják az előjogokat bizonyos embereknek, másoknak meg azért csinálnak törvényeket, hogy ezeket az embereket és ezeket az intézményeket kicsinálják. Innentől elkezdve legyenek kedvesek, ne álljanak föl és ne hivatkozzanak erre soha többet a büdös életben, mert önök nem az a párt és nem az a politikai közösség, akinek még bármilyen erkölcsi hitele van a magyar választópolgárokkal kapcsolatban!

Itt vagyunk egy olyan törvénynek a vitáján, amelyik gyakorlatilag egy boszorkányüldözés a CEU ellen és egyáltalán a tanszabadság ellen, a független, az autonóm, a kritikai gondolkodás ellen, és egyben egy szerecsenmosdatásról van szó, ugyanis önök azt az időt, ami a frakciónak rendelkezésre áll, arra használják, hogy megmagyarázzák a megmagyarázhatatlant. A legsötétebb komcsi időket hozza vissza a Fidesz azzal, hogy bezárat egy egyetemet. Ez az igazság, önök bezáratnak egy egyetemet. Ezt az önök kommunista elődei csinálták meg akkor, amikor önök még azt gondolták magukról, hogy fiatal demokraták, és önök vegyék tudomásul, hogy ezzel egy olyan vörös vonalat léptek át, amelyet a XXI. században, 2017. április 4-én én nem gondoltam volna, hogy valaha is megtesznek.

Szeretném leszögezni, hogy a tegnapi TAB-ülés pedig, ha lehet, még mélyebbre lökte ezt az egész történetet a szakadékba. Egy szárnalmas játék az, amit önök űznek, és most már így nemzetközi porondra is került ez az egész történet. Az önök miniszterelnöke úgy viselkedik, mint valami puffancs, sértődött zsebdiktátor, és látszik, hogy most már kell neki Donald Trump is. Előzetes megállapodást akar vele kötni, bármi legyen is az, hogy előzetes megállapodás, de New York is kell neki, merthogy nemzetközi szerződést is kell kötni, csak hogy egyszerűbb legyen ez a történet. Hadd lássa mindenki az egész világon, hogy ki a Jani, hogy Orbán Viktor a Jani. De kérdezem én, mi lesz ezekkel az emberekkel, akik ott tanulnak, tanítanak és kutatnak? Mi lesz a magyar emberekkel és mi lesz a magyar érdekekkel, miközben Orbán Viktor a Janit játssza most már nemzetközi terepen is?!

Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Önök nem másan állnak bosszút, mint a saját fiataljainkon, nekimen-

nek a saját országuknak! Semmi nem drága önöknek?! Emberek tanulnak abban az iskolában (*Németh Szilárd István: A CEU-ban?*), mások kutatnak ott, mások a könyvtárát használják, kutatják. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból.*) Igen, lehet, hogy önt föl se vennék oda, mert még annyira nem is beszél angolul, hogy oda beiratkozhasson. (*Zaj az MSZP soraiban. - Derűtség, taps a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*) Én elhiszem, hogy önöknek ez zavaró és frusztráló, de mi ebben az országban komolyan gondoljuk azt, hogy itt kiművelt emberfők sokaságára van szükség. Az, hogy önöket a szabad oktatás és a szabad egyetem zavarja, ez egy fideszes vírus, amit mi nem akarunk elterjeszteni ebben az országban.

Ez a törvény nemcsak a CEU ellen irányul, de gyakorlatilag minden egyetem szabadsága ellen irányul, az akadémiai szabadságot, a függetlenséget és az autonómiát ássa alá, és szeretném önöknek leszögezni, elfogadhatatlan, hogy a Fidesz-KDNP egyetlen másodpercet is azzal foglalkozott, hogy ezt megpróbálta megmagyarázni, mert ez nem megmagyarázható, amit csinálnak. Kilóg már nemcsak a lóláb, hanem a ló lóg ki ebben az esetben.

Kezdem az első olyan lépéssel, amit önök nem fognak tudni soha megmagyarázni. A nyers erőpolitika eszközével éltek, pár nap alatt, tehát gyakorlatilag egy nap alatt nyomják át ezt a törvényt a magyar parlamenten, és szeretném hangsúlyozni, hogy égvilágon semmilyen egyeztetés nem előzte meg ezt az érintettekkel. Én egy olyan politikai kultúrából jövök, ahol az a mondás, hogy semmit rólunk, nélkülünk. Önök milyen politikai kultúrából jönnek? (*Kunhalmi Ágnes: Rákosista.*) Szerintem önök a komcsi kultúrából jönnek, és ott is fognak maradni egész addig, amíg önöket el nem zavarjuk innen. Az a helyzet, tisztelt miniszter úr, én nem tudom, ne haragudjon, de hogyan tud bárkinek a szemébe nézni ebben az országban. Ön gyakorlatilag nem volt hajlandó leülni a CEU vezetésével tárgyalni, elzárkózott ez elől. Heteken át próbálták önt keresni, egyszerűen próbáltak érintkezni önnel, hogy mégis mi a fene zajlik itt a fejük fölött, és Palkovics államtitkár úr pedig azt állította, hogy azért nem keresték meg előzetesen a CEU-t, mert nem volt rá idő. De önök szabják az időkorlátokat, hogyne lett volna rá idő! Ha később születik a törvény, akkor lett volna idő tárgyalni, de önök nem akartak tárgyalni az érintettekkel, ez történt.

A második olyan elem, amit szeretnék kiemelni, hogy itt a vörös vonal átlépése masszívan megtörtént. A helyzet az, hogy eddig, 2017. április 4-éig azért azt nem láttuk, hogy autonóm és független oktatási intézmények gyakorlatilag politikai támadás áldozatai lehettek Magyarországon. A helyzet az, hogy ez most megtörtént, ezt írjuk föl a krónikákba, és tegyük hozzá, hogy ezt a Fidesz-KDNP csinálta meg. Ezzel együtt szeretném kijelenteni és egyben a továbblépés lehetőségére is ráirányítani a figyelmet, hogy azért még van valami Alaptörvénye ennek az

országnak. Nem sok minden van benne, meg sok minden nincs benne, aminek benne kellene lenni, de van egy 10. cikke, amelyikben benne van, hogy „Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és művészeti alkotás szabadságát, továbbá a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében a tanulás, valamint törvényben meghatározott keretek között a tanítás szabadságát.” Szóval, az a helyzet, hogy amit önök csinálnak, az szembemegy az Alaptörvénnyel. Az, hogy önök nyílt politikai támadást intéznek egy egyetem ellen, az ellentétes az Alaptörvénnyel, s Magyarországot olyan országok sorába sodorja, mint a putyini Oroszország vagy Erdoğan Törökországa.

Nézzük meg akkor, hogy milyen kottát követtek, mert érdemes megnézni. Hangozzon el itt, a magyar Parlament falai között, hogy egész pontosan kit másolt Orbán Viktor, aki éppen a Janit játssza a világpolitikában, és közben piszkosul nem figyel arra, hogy a magyar diákokkal és a magyar emberekkel mi történik. Nézzük meg, hogy mi történt a Szentpétervári Európai Egyetemen! Utánanézttem, mondom önöknek.

(11.30)

Ez a nemzetközi ranglista élén álló sikeres magánegyetem, és pontosan azért szúrta az ottani hatalomnak a szemét, amiért a CEU Orbánét, mert független, kritikus és autonóm gondolkodásra nevel. Ez pedig, ugye, minden olyan emberre veszélyes, aki az autonómiát fel akarja számolni, tehát akik ellenőrzés alá akarnak vonni lehetőleg mindent az adott országban. Na, ott is van egy oktatási hivatal, és ez az oktatási hivatal megállapította, hogy az iskola megsértette az egyetemek működésére vonatkozó szabályokat. Ezt követően jött a kormánypárti sajtó, tehát ott vagyunk, ugye, Oroszországban, készségesen asszisztáltak az egyetem lejáratásához, azt hangoztatták, hogy ez az intézmény bizony idegen érdekeket szolgál, és a folyamat most ott tart, hogy visszavonták az egyetem működési engedélyét, és jelenleg szünetel az oktatás.

Mi történt Magyarországon? Először - ugye, visszakerestük - a kormány lakájmédiájában, ugyebár az Origón jelent meg a hír, hogy az Oktatási Hivatal birtokukba került vizsgálati anyaga súlyos szabálytalanságokat tárt fel, idézem: a Soros-egyetem működésével összefüggésben. Ezt a hírt lehozta az Origo. Kisvártatva megjelent az oktatási államtitkár közleménye arról, hogy az OH vizsgálata szerint egyes külföldi egyetemek szabálytalanul, gyakran törvénytelenül működnek. Majd ezután felkerült a parlament honlapjára a felsőoktatási törvényt módosító javaslat, az, amit éppen most tárgyalunk. Tehát mi történt? Önök semmi mást nem csináltak, mint lemásolták a putyini mintát.

Hagyjanak engem ezzel a vakítással, legyenek kedvesek, hogy önöknek most itt hét év kormányzás után hirtelen eszükbe jutott, hogy az OH csináljon

egy ilyen vizsgálatot! Fenéket, megnézték, hogy Putyin hogy csinálja, szépen lemásolták! (*Dunai Mónika közbeszól.*)

De ott van Erdoğan is. Képviselő asszony, nyomjon gombot, van rá lehetősége, van elég idejük! De ott van Erdoğan is, ugye, ő politikai tisztogatásba kezdett a saját országában, felfüggesztette az összes egyetemi dékánt, bezárattott 15 egyetemet, egyetemi hallgatókat bebörtönöztetett. Azt gondolom, hogy ez ugyanaz a logika: megszüntetni, betiltatni, elhallgattatni mindent és mindenkit, aki máshogy gondolkodik, a világért ne kelljen már itt bárkivel vitába szállni. Önök egy dolgot akarnak: azt akarják, hogy csend legyen ebben az országban. Hát, ehhez mi nem fogunk asszisztálni. Azért szeretném leszögezni, hogy az Oktatási Hivatalt is, komolyan én nem hoznám ide, szóval, kisebb adminisztrációs mulasztásokat állapított meg az Oktatási Hivatal. És rögtön ott volt, hogy ezeket már javítják is, tehát innentől elkezdve a folyamat javítása zajlott, pótolták azokat, amiket az OH ott kitalált, hogy hiányoztak a rendszerből. Erre jött a kormányzati retorika, és közölték, hogy itt valami hatalmas csalás zajlik, és atyaúristen, innentől kezdve ez az egyetem egy csaló, és tessék betartani a törvényeket.

Szóval, azért szeretném leszögezni, hogy a jog logikája és egyáltalán a fizika törvényei is azt kívánják, hogy minden intézményt a hatályos jogszabályok szerint ítéljünk meg. Önök nem ezt csinálták, önök időhurokba kerültek, eljátszották a „Vissza a jövőbe”-t, és azt mondták, hogy csinálunk egy olyan törvényt, aminek nem felel meg ez az intézmény, és ezen jövőbeni törvény alapján azt mondjuk, hogy csalnak, és akkor vagy bezárnak, vagy Trump leül velünk tárgyalni, és Putyin pedig megsimogatja a miniszterelnök buksiját. Szóval, mi ez? Mi ez, ami itt zajlik!? És akkor itt jönnek ilyen magasztos szövegekkel, 30 percen keresztül kellett hallgatnom a fideszest meg a KDNP-st, aki arról beszélt, hogy itt rendet kell csinálni, meg káosz van. (*Szászfalvi László: Köszönjük, hogy meghallgatott! - Az elnök csenget.*) A fenét van káosz! Itt oktatás van, itt diákok vannak, akik tanulnak, és tanárok vannak, akik tanítanak.

És önöknek ez böki a csőrét, mert önök szerintem - komolyan mondom - legszívesebben mindenkinek elhallgattatnának, akinek más a véleménye, mint az önök miniszterelnökének. Nálunk nem ilyen kultúra van. Nálunk számítanak a vélemények, számítanak a hangok, nálunk van vita, nem akarunk egy olyan Magyarországot, amelyben valaki megmondja, hogy merre van előre, és mindenki megy utána. És nem akarunk olyan diákokat, akik mindent elhisznek, hanem olyan diákokat akarunk, akik fel mernek tenni kérdéseket, és tudnak kritikusan, autonóm módon gondolkodni.

Én elhiszem, hogy a Fidesz-KDNP ezt nem akarja továbbvinni, mert ez a hagyomány nem felel meg az önök komcsi ideológiájának, de mi egy ilyen Magyarországot akarunk. És szeretném azt leszögezni,

hogy még a kormányfő is hazugságokba keveredett, ugye, ő is egy nem létező jogszabályi rendelkezés alapján kiáltotta ki a CEU-t csalónak, és azt mondja, hogy a CEU nem állhat a törvények felett. Csak-hogy - az ég szerelmére! - ezt a törvényt, ami felett állnia kéne most a CEU-nak, még meg sem hoztuk, most zajlik a vitája, majd pár óra múlva szavazzák meg. Szóval, ez micsoda, amit csinálnak, már ne haragudjanak!? És e közben a műsor közben, amit itt előadnak, gyakorlatilag semmi más nem zajlik, mint az, hogy a közérdek elé helyezik a saját pitiáner politikai szempontjukat, és masszívan semmibe veszik a nemzeti érdeket is.

Én szeretném leszögezni, hogy önök egy olyan kormány, aki a hazai felsőoktatási intézményekből 200 milliárd forintot kivont az elmúlt években, tehát 2010 óta önök 200 milliárdot kivettek csak a felsőoktatásból. (*Balog Zoltán: Ezt a sok hülyeséget hogyan bírja felolvasni?*) És eközben önök arról beszélnek, hogy a magyar fiatalokat megpróbálják hazahozni. Önöknek eszükbe sem jut az, hogy a magyar fiatalok esetleg azért távoznak ebből az országból, mert nincs itthon perspektívájuk, nincs itthon megfizetett munkájuk? Nincs itthon olyan egyetem, ahová be tudnak iratkozni anélkül, hogy a szüleiknek a gatyája is rámenjen erre a történetre? Önök miről beszélnek itt, ne haragudjanak?! Ha egy picit is komolyan vennék a diákok ügyét, az oktatás ügyét, a fiatalok ügyét, a hazánk ügyét, akkor nem bezáratnák ezt az egyetemet, hanem visszaadnák azt a 200 milliárdot a magyar felsőoktatásba. És ugye, az LMP az a párt, akik végigjártuk az országot, és mindenhol kampányoltunk azért, hogy a vidéki főiskolákat, egyetemeket ne szüntessék meg, ne tegyék fizetőssé, mert a magyar emberek nincsenek olyan helyzetben, hogy kiperkálják ezeket a tandíjakat, amiket maguk befizettek. Én ott álltam Komlón, és nekem panaszkodott egy fiatal, hogy amióta Pécsen fizetős ez a szakirány, nem tud oda menni, nem tud tanulni, és most ki fog menni Londonba, mert itt nem tud a 70 ezer forintból megélni, amit kap, kint pedig meg tud élni, és mellette még be is tud iratkozni valamilyen oktatásba.

Tehát az a helyzet, hogy ez zajlik ebben az országban. Mert azt nem tudja megfizetni, hogy feljön Pestre, vonatjegyet vegyen, albérletet vegyen, és minden mást vegyen magának. (*Németh Szilárd István: Londoni repülőjegyet tud venni...*) Ezekkel a történetekkel mi lesz, tisztelt államtitkár úr? Sajnálom, hogy a miniszter úr kiment, mert neki válaszolnia kell ezekre a kérdésekre. Hogyha a Fidesz egy picit is foglalkozna ennek az országnak a jövőjével, egy picit is érdekelné az, hogy mi lesz az ifjúsággal, és mi lesz a következő generációkkal, akkor nem arról beszélnének itt a magyar parlamentben, hogy milyen egyetemeket záratnak be.

És szeretném leszögezni, hogy önök az álmogyilkosok, ez az igazi álmogyilkos lépés, amit csinálnak, hogy hadat üzennek, én nem tudom, most már lassan az Egyesült Államoknak is - itt Matolcsy

Györgyöt hallgatva - meg a fél világnak, de gyakorlatilag a saját fiataljainknak is. Kire építenek? Én tudom, hogy a Fideszbe a fiatalok nem nagyon mennek, de azért ne haragudjanak már ennyire a fiatalokra, ne haragudjanak már ennyire a fiatalokra! Magyarországnak szüksége van ezekre az emberekre, nekünk szükségünk van a diákokra, szükségünk van az egyetemekre, és szükségünk van a független oktatásra. Nem lehet szabadságról beszélni egy olyan országban, ahol az oktatásnak a szabadsága veszélybe kerül, ahol politikailag motivált támadások vannak, és szakminiszterek és szakállamtitkárok próbálják magyarázni a magyarázhatatlant. Lejártó célpontok lehetünk most már mindannyian, akik itt ellenzékben vagyunk, és azt is látjuk, hogy az ellenzéki média is beszűkült. Gyakorlatilag azt látjuk, hogy önök most már annyi vörös vonalat léptek át, hogy nem nagyon lehet demokráciáról beszélni ebben az országban.

Mert ma a CEU, de holnap más lesz soron, konkrétan holnap lesz a civiltörvénynek az ötpártija, a CEU ügye egyébként mindenki ügye innentől kezdve. Szeretném leszögezni, hogy itt a CEU is a tét, de gyakorlatilag a tanszabadság ügye a tét. Az a tét, hogy egy olyan országban akarunk-e élni, ahol a hatalom nem tűri meg az eltérő véleményeket, ahol önök mindenkit elhallgattatnak, akik nem értenek egyet önökkel, és ahol előbb vagy utóbb, de mindenki sorra kerül, és mindenki a saját bőrén fogja azt érezni, hogy a Fidesz-KDNP mindenkin keresztül gyalogol csak azért, hogy a saját kisstílusú politikai érdekeit érvényesítse. Ki azért fog rosszul járni, mert kihúzzák alóla az egyetemét, ki azért, mert kirúgják a véleménye miatt, más pedig azért, mert megszüntetik az újságját, amit szeretett olvasni.

Úgyhogy innentől kezdve én azt tudom önöknek mondani, hogy a CEU ügye ebben az országban mindenkinek az ügye. A leghatározottabban tiltakozunk ez ellen az alkotmány sértő törvényjavaslat ellen, amit önök letettek az asztalra, és abban biztosak lehetnek, hogy az Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni, mert számunkra még vannak ebben az országban fontos ügyek, és ebben az országban még vannak fontos emberek: konkrétan minden magyar ember fontos számunkra, akiről önök lemondtak most már egyszer s mindörökre, úgy tűnik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP, a függetlenek és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként szólásra jelentkező független képviselő felszólalása következik. Felhívom figyelmét, hogy a független képviselők felszólalásra összesen 8 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót tehát Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Nos, nem mint országgyűlési képviselő, hanem elsősorban mint egyetemi oktató beszélnék. Érdekes módon, vagyunk itt többen a Ház-

ban, államtitkár úr, Vinnai úr már beszélt, Pósnai úr, ha jól tudom, fog még beszélni, és elsősorban azt gondolom, hogy nekünk kellene ebben a kérdésben úgy meggondolni a cselekedeteinket, hogy átgondoljuk, hogy a mi saját szűk területünknek mi használ, meg mi nem használ.

Elképesztőnek tartom, hogy önök képesek ide kiállni, Pósnai úr még nem szól, de gondolom, hogy mellé fog állni, képesek ide kiállni, és gyakorlatilag olyan dolgot vállalnak fel, amivel, tudom jól, hogy egyébként biztos nem értenek egyet, mert aki egyetemen szocializálódott, az ilyen lépéssel, ilyen törvényjavaslattal nem érthet egyet. Ez teljesen egyértelmű. Valamiért ezt felvállalják. *(Moraj a kormánypártok soraiból.)* Én államtitkár úr helyében már rég lemondtam volna egyébként, ahelyett, hogy ide behozzák az ön nevével ezt a javaslatot. *(Az elnök csenget.)*

Ugye, néhány dolgot azért tisztázzunk: egyrészt a kormány valóban sunnyog, mert miközben megy a sorozás, aközben azt állítják, hogy semmi köze ehhez a történethez, pedig persze, hogy erről szól. Hát, tudunk érteni egy szöveget, amit elolvassunk: erről szól az egész. Meg kell nézni az egész törvénymódosítás lényegét, hogy az EGT-térségen kívüli intézmények esetében, amik ráadásul alapítványi intézmények, ott a munkavállalói engedélyek kiadását hogyan szigorítják, az államközi szerződés meglétét hogy követelik és a többi.

(11.40)

Ha összerakjuk ezeket az elemeket, egy intézmény van, amire ez vonatkozni fog, a CEU, még az Andrásy Egyetemre sem fog érdemben hatást gyakorolni, csak a CEU-ra, kész, pont. Erről szól! Lázár Jánost azért becsültem, amikor a lex Heinekent ide hozta, mert ő azt mondta, hogy emberek, ez van, igen, védjegyre védjegy a válasz. Ő nem beszélt mellé. Tessék ezt ilyen szellemben folytatni, és akkor majd értelmesen tudunk beszélni!

A másik alapvető tény, hogy a CEU is meg a Közép-európai Egyetem is törvényesen és szabályosan működik, ezt mindenki véssé az emlékezetébe. Az, amit feltárt az Oktatási Hivatal jelentése, az adminisztratív pontatlanság. Hiller képviselő úr nagyon jól mondta, és mi ezt tudjuk, akik dolgoztunk, dolgozunk egyetemen, hogy ez egy hétköznapi dolog egy magyar állami egyetemen. Nem ilyenek, sokkal súlyosabbak - meg kell nézni például, hogy amikor az akkreditációs felülvizsgálatok történnek, akkor a magyar doktori iskolák nagy részénél a „feltételes megfelelés” minősítést kapják, mert éppen nincs elég tőzstag, nem jó a képzési program, vagy éppen nincs minőségbiztosítási tervük, programjuk. Van olyan doktori iskola, amit egyébként meg is szüntetnek. Soha, senkinek nem jutott eszébe ez alapján azt mondani, hogy szüntessünk meg magyar állami egyetemet.

Én magam vettem részt olyan adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésében az ELTE-n, amikor a végén 40 ezer oldal papírt töltöttünk ki, egy tolókcival, vagy mivel kellett bevinni az Oktatási Hivatalba. Biztos, hogy egy csomó hibát elkövettünk. Volt is utána hiánypótlási kötelezettség, de nem kaptunk egy törvénymódosítót, hogy akkor az ELTE zárja be a kapukat. Szóval, ezt véssé mindenki az eszébe, hogy a CEU és a Közép-európai Egyetem törvényesen működik.

És akkor mi áll ennek az egésznek a hátterében? Nagyon egyértelműen azonosítható. Néha beszélnek erről, csak mondom, nem vallják be egészen nyilvánosan, hogy ellenségképgyártás folyik - most éppen Soros a patás ördög, most éppen nincsenek migránsok az országban, ahogy önök szokták őket nevezni - valakikkel szemben, mert önök készülnek a következő választásra. Csak az a baj, hogy ezzel a magyar felsőoktatásnak ártanak, és önök ezt tudják, hogy a magyar felsőoktatásnak ártanak. Mert amikor mi majd elmegyünk egy külföldi konferenciára, és ott felállunk, önök megkapják, hogy egyébként miért szavazták ezt meg, de az legyen a személyes ügyük, azt majd lerendezik magukkal, meg azokkal a kollégákkal, akikkel beszélgetni fognak. De minket fognak onnan kinézni, mert ha egy olyan országból megy az ember, ahol egyetemet csak úgy bezárnak, ellehetetlenítenek egyik pillanatról a másikra, ha egy ilyen országból jön az ember egy PhD-fokozattal, akkor azt körberöhögik, semmit nem ér. Az én PhD-fokozatom sem, meg az öné sem, meg az önöké se fog érni semmit. Nem fog számítani! Ha ilyen országból megy egy ember, akkor egyszerűen kinézik onnantól kezdve a kollégák. *(Zaj a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Úgyhogy itt nem kivételes eljárással kellett volna idehozni, hanem kivételes eljárással, kivételes sürgősséggel vissza kellett vonni ezt az egészet. Szégyelljék magukat! *(Taps az ellenzéki pártok és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára, a fennmaradt időkeretek terhére. Elsőként megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, LMP, két percben.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogom kihasználni a kettő percet. Palkovics államtitkár úrnak egy-két mondatot szeretnék mondani. Nem az én mondataim, Bächer Iván mondta: a szégyen szerencsére nem tart örökké, amikor meghal, akkor megy a leszármazottaira. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalások-

ra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség. Ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik. Megkérdezem, hogy... *(Jelzésre.)* Igen, látom, hogy elsőként Pósnán László képviselő úr kíván élni ezzel a lehetőséggel, ha jól látom az előre bejelentett felszólalását.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A mai témával kapcsolatban, azt hiszem, az egyik legnagyobb félreértést vagy szándékos megtévesztést - nézőpont kérdése - az okozza, hogy minden normális esetben, ha van egy intézmény, és annak, ahogyan a jogszabályok egyébként megmondják, hogy mi a neve magyarul, mi a neve angolul és így tovább, ilyen esetben a magyar név és az angol név alatt *(Harangozó Gábor István: De nehéz ez!)* egy és ugyanazon intézményt szokás érteni.

A Közép-európai Egyetem és a CEU ebből a szempontból egymásnak megfelelője értelemszerűen, tehát mindenki a kettőt egyazon intézményként értékeli. Csakhogy a probléma ott van, hogy ez valójában két különálló jogi személy, és ha megengedik, akkor a következőt idézem. Ezt Enyedi Zsolt, a CEU vagy Közép-európai Egyetem rektorhelyettese írta a Debreceni Egyetem rektorhelyettesének. Csak egy kiemelt, rövid idézet. Elismeri, így fogalmaz: a CEU és a Közép-európai Egyetem valóban két külön jogi személy, ennek azonban mi magunk sem örülünk - írja ő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha nem örülnek neki, akkor azt gondolom, nem is tudom, miért kell hirtelenjében a meglévő status quót ilyen vehemensen védelmezni, hiszen itt írják le, hogy ők nem örülnek ennek a helyzetnek. Tehát lényegében a mostani törvényjavaslattal próbálunk e tekintetben rendet tenni. Én remélem, hogy ez megnyugtató lesz minden szempontból. Bizonyos határidők vannak, ami erre alkalmas, és valóban igaz, hogy azok az adminisztratív dolgok pedig könnyen kezelhető ügyek. Tehát innentől kezdve, én azt hiszem, hogy alapvetően csak jó úton járunk. Én azt hiszem, az volt a nonszensz helyzet, amit a miniszter úr is idézett az exposéjában, nevezetesen ez a bizonyos levél, amit Soros György írt. Ha megengedik, én akkor nevesítem konkrétan az akkori minisztert, mégiscsak közszereplő volt: Magyar Bálintról van szó. Azt írja ebben a levélben kerek pereg Soros György, hogy egy hatályos törvénnyel szemben, annak ellentmondó jogi szabályozást külön az ő kérésére tartanak érvényben. Ez volt a nonszensz helyzet, valljuk be őszintén! *(Folyamatos zaj.)* És én értem, hogy Hiller képviselő úr is miért volt olyan vehemens. Hát azért, mert ő is hosszú időn keresztül asszisztált mindehhez. Világos! Én azt gondolom, hogy ebből a szempontból, amikor azt mondja a rektorhelyettes úr, hogy ők sem örülnek ennek a helyzetnek, ami jelen esetben fennáll, hogy két külön jogi személy a CEU és a Közép-európai Egyetem, akkor van mód és lehetőség rendet tenni. A Közép-európai Egyetemet egyébként az égvilágon semmi nem fenyegeti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pósnán képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, Magyar Szocialista Párt.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A CEU megtámadása nem pusztán a CEU-ról szól. A CEU megtámadása arról szól, hogy a magyar kormány képes az elképzelhető legnagyobb árusításra, a magyar tudás és a gyerekek jövőjének bezárására is annak érdekében, hogy a kormányban ülő tolvajok bűnei ne kerüljenek napvilágra.

Arról szól, hogy olyan emberek vezetik ma Magyarországot, akiket semennyire nem érdekli Magyarország sorsa. Nem érdekli őket, hogy rohadnak a kórházak; hogy szétesett az oktatás; hogy egy generáció felét lökték ki általános iskolai végzettség körül 16 év alatt; hogy már Románia is lehagy bennünket; hogy több, mint 4 millióan élnek a létminimum alatt; hogy a középosztály bebukott, és a gyerekeiket nem tudják egyetemre járatni, de lassan már szakmához sem juttatni; és persze arról, hogy minden ellopnak, ami csak mozdítható ebben az országban, legyen az az állam vagyona, vagy valaki másnak éppen a magántulajdona.

Akinek nulla a teljesítménye, annak valakire mindig mutogatnia kell. Az a helyzet, hogy ez a hatalomtechnika messze nem új keletű. A megosztásra építő elnyomás egyidős az emberiséggel. A Fidesz előtt a történelmünkben a Szovjetunió és a magyar segédcapatai jeleskedtek ilyesmiben. A szovjetek darabokra szakították a társadalmunkat, bizalmatlanságot szöttek az emberek mindennapjaiba, így egyetlen megfelelési pont maradt mindenki számára: a hatalom és a hatalmon maradás. *(Németh Szilárd István: Egy kommunista ilyeneket mond? Pártfegyelmi lesz ebből...)*

Ezt a hatalomtechnikát mindig ugyanaz a motíváció hozza létre: a félelem a lebukástól, kedves Szilárd, a szorongás, amit már leplezni se tud. Orbán Viktor, ön és személyes környezete egész egyszerűen retteg és görcsöl.

(11.50)

Számukra a hatalom birtoklása nem egy ideiglenes állapot, hanem a lebukás és a számonkérés elkerülésének egyetlen útja. Hiszen ahogy rendes diktatúrában szokás, a diktátor csak addig birtokolja javait, megszerzett vagyonát, ameddig uralja a politikai döntéshozást.

A második Orbán-kormány legnagyobb károkozása, semmivel össze nem mérhető bűne, hogy Magyarország ellen a jobb jövőbe vetett hitet számolta fel és számolja fel. Aki ma hányingert kap a CEU megtámadásától, aki ma megveti ezt a kormányt, aki elítéli a kormány cinizmusát, annak egyben hatalmas a felelőssége is.

Mi hiszünk abban, hogy mindenki fel fogja ismerni Orbán és az önök árusítását. Mi hiszünk abban,

hogy mindenki képes mérlegelni, mihez használják éppen őt fel. Mi hiszünk abban, hogy a CEU-t ma lelkesen szidalmazó Fidesz-rajongókban is megvan a képesség, hogy meglássák, hogyan használják fel őket egy bűnös és emberi ésszel szinte felfoghatatlan nagyságrendű vagyon ellopásához, ahogy azt is, hogy közben milyen károkat okoznak az országnak.

De a tudás és a CEU megmenthető Magyarországnak és Budapestnek. Ezért arra vállalkozunk 2018 tavaszán, hogy új reményt kínáljunk Magyarországnak. Hiszünk abban, hogy a többség jobb életet, normális, felelős országot akar magának. Mi pedig tudjuk, hogyan lehet ezt a kormányzást megszervezni, felépíteni, és ehhez kérünk egész Magyarországtól támogatást. A 2018-as győzelemnek, Orbán leváltásának és az ország újrakezdésének pedig legalább akkora hangja lesz a világ minden táján, mint a CEU mostani megtámadásának. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Vejkey Imre képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Oktatási Hivatal vizsgálata alapján megállapításra került, hogy hazánkban 28 külföldi diplomát adó egyetemből csak a Saint Daniel's *(sic!)* működik szabályosan, a többi 27 mind szabálytalanul működik *(Derültség az LMP soraiban.)*, így a CEU, vagyis a Central European University is. A vizsgálat, hangsúlyoznom kell, tisztelt hölgyeim és uraim, kifejezetten a működésre vonatkozott, és nem arra, hogy milyen ideológia alapján és mit oktatnak az egyetemek.

Ilyen tömeges törvénysértés esetén egy magára valamit adó kormány részéről elemi erővel vetődik fel az a kérdés, hogy a szabályozás rossz, és ezért azon mielőbb változtatni kell. Ez a válaszom arra, tisztelt hölgyeim és uraim, amit az ellenzék több képviselője felvetett, hogy miért kell ezt most kivételes eljárásban tárgyalni. Tiszta vizet kell öntenünk a pohárba, tisztelt hölgyeim és uraim, és ki kell mondanunk, hogy a törvényjavaslat a Magyarországon bejegyzett Közép-európai Egyetemet semmilyen szinten nem érinti, csak és kizárólag a New York államban bejegyzett Central European Universityt, vagyis a CEU-t, amely az anyaországban sem oktatóval, sem hallgatóval nem rendelkezik, de mégis van akkreditációja. Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, ez azt jelenti, hogy míg a CEU Amerikában nem ad ki amerikai diplomát, addig Magyarországon amerikai diplomát ad ki. Úgy gondoljuk, hogy ez súlyos akkreditációs probléma.

Egyetlen egyetem, így a CEU sem állhat a magyar törvények felett. Egy demokráciában nincsenek első az egyenlők között. *(Dr. Bárándy Gergely: Először is, ez nem demokrácia!)* Vajon kik és miért

védik a CEU fantomegyetem privilégiumait? Esetleg azért, mert Soros György alapította? Akkor rossz hírem van, tisztelt hölgyeim és uraim, mert a demokráciában az egyenlőség az egyenlőség. *(Dr. Bárándy Gergely: Ott igen! - Kunhalmi Ágnes: Ez nem demokrácia!)* Tudniuk kell, hogy a Közép-európai Egyetem rektora, bár eddig is minden követ megmozgatott a jelen törvényjavaslattal szemben, de közben maga is elismerte, hogy magát a Közép-európai Egyetemet a törvényjavaslat nem érinti, csak a CEU-t, amely amerikai diplomát ad úgy, hogy közben az USA-ban nem is folytat semmilyen képzést. *(Szabó Szabolcs: Ez szabályos! - Szávay István: Ez miért baj?)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezért szükséges módosítani a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényt a benyújtott T/14686. számú törvényjavaslattal. A törvényjavaslatban világossá és megkerülhetetlenné tesszük azt, hogy az EU-n kívüli felsőoktatási intézmények csak és kizárólag akkor működhetnek Magyarországon, ha az anyaországukban is működnek, továbbá ha működésüket az anyaországuk kormánya és Magyarország Kormánya közötti nemzetközi egyezmény jóváhagyja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A közelgő költészet napja alkalmából engedjenek meg egy idevágó idézetet Shakespeare Julius Caesarjából, Antonius gyászbeszédének első sorait. „Barátaim, rómaiak, földieim, / Figyeljetek rám. / Temetni jöttem Caesart, nem dicsérni.” Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi sem dicsérni jöttünk a CEU-t *(Kunhalmi Ágnes: Az biztos! - Dr. Bárándy Gergely: Hanem temetni! Ez jó idézet! - Derűtség az MSZP és a Jobbik soraiban.)*, de nem is temetni. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Még egyszer mondom: mi sem dicsérni jöttünk a CEU-t, de nem is temetni. *(Kunhalmi Ágnes: Ez nagyon jó! - Moraj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)*

Az amerikai nagykövetség nyilatkozata is ezt erősíti meg, a szíréhangokat kioltva, ugyanis a követségi nyilatkozatból egyértelműen az tűnik ki számunkra, hogy Donald Trump amerikai elnök szívében viseli a Soros-egyetem problémáit. *(Dr. Apáti István: Donald az a kacska!)* Ezért mi, kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy nem fog gondot okozni a törvényesen megválasztott amerikai kormánynak, hogy fél éven belül megállapodjon a szintén törvényesen megválasztott magyar kormánnyal a felsőoktatási intézményekre kiterjedő nemzetközi szerződés *(Kunhalmi Ágnes: De neki nincs joga ilyet csinálni!)* kötelező hatályának elismeréséről. *(Dr. Bárándy Gergely: Másként nem fogadja Orbánt? - Kunhalmi Ágnes: Fogadja Orbánt egy aláírás erejéig! Ezt az erőlködést!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták tehát nem látják indokoltnak a felsőoktatási törvényt módosító javaslat visszavonását, amit az ellenzéki képviselők többen is kezdeményeztek, sőt külföldről is többen kezdeményeztek, sőt semmilyen külföldről érkező nyomást sem. Egyébként pedig, mivel küzdöttünk azért, és hiszünk abban, hogy

Magyarország szuverén ország, ezért kifejezetten a belügyekbe való beavatkozásnak tekintjük ezeket a külföldről érkező nyílt vagy burkolt nyomásgyakorlásokat. Másrészt ezen nyomásgyakorlások súlyosan sértik a magyar parlament mint önálló hatalmi ág működését is azáltal, hogy külföldről próbálják megmondani nekünk, mit tegyünk vagy mit ne tegyünk.

Milyen szabadság ez, hölgyeim és uraim? *(Kunhalmi Ágnes: Tanszabadság!)* Mit akarnak ránk oktrojálni? *(Szabó Szabolcs: Tí ezt a törvényjavaslatot!)* Tudják, ráztunk már le rabigát nem is egyszer, vertünk le sast, félholdat és vörös csillagot is. *(Kunhalmi Ágnes: Majd titeket is így fognak leverni!)* A magyar nemzet ugyanis ezer év alatt megtanulta, hogy nem elég a szabadságról és a hazáról csak beszélni *(Kunhalmi Ágnes: Ez hazaárulás, aki a tudást támadja!)*, a szabadságért és a hazáért harcolni kell a háborúban és tenni kell a békés hétköznapokban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi most is ezt tesszük, amikor támogatjuk a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényt módosító T/14686. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. A törvényjavaslat ugyanis a külföldi egyetemek magyarországi működési rendszeréről szól, nem az oktatás szabadságának bármilyen korlátozásáról, mint ahogy azt a szíréhangok hallatni kívánják, ugyanis abba a törvényjavaslat nem szól bele, hogy milyen ideológiai alapon és mit oktat a külföldi egyetem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Ikotity István képviselő úr, Lehet Más a Politika.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Több képviselővel, fideszes és KDNP-s képviselővel is beszélgettem önök közül, olyanokkal is, akik nincsenek közöttünk jelen pillanatban, nincsenek itt a sorok között, és mindannyian egybehangzóan azt állították, hogy nem akarja senki megszüntetni a CEU-t. Hát, ez nem így van! Egy embert biztosan tudunk, aki meg akarja szüntetni a CEU-t, legalábbis azt akarja, hogy Magyarországról eltűnjön, őt Orbán Viktornak hívják. Az is szárnyra kelt már jó ideje - december végén hallottuk először, lehet, hogy önök jóval hamarabb, sőt gyanítom -, hogy kiadta feladatba, hogy ezt az embert, aki neki annak idején ösztöndíjat adott, elindította ezen a pályán, Soros Györgyöt ebből az országból ki kell üldözni.

Nem vetném föl az ilyen aggályokat, mert hiszen ez nem rám tartozik, hogy mibe harapunk bele, meg hogy hova mit csinálunk, ez nem az én dolgom, azt a

hazugságot viszont, kérem, tegyék félre, hogy ezt senki nem akarja, igenis akarja, a miniszterelnök akarja, az ő szándéka ez, és amit önök mondanak, vagy próbálják védeni a védhetlent, vagy letagadni ezt, ez egyszerűen nem igaz.

A tegnapi napon egy azonnali kérdés kapcsán - a CEU-val kapcsolatban természetesen -, amit Lázár Jánosnak feltettem, azzal vádolt minket Lázár János miniszter úr, hogy az LMP is politikai hisztériakeltésre használja fel ezt az ügyet. Szó sincs hisztériáról. A legnagyobb nyugalommal és határozottsággal állítjuk, hogy önök egy olyan úton haladnak előre, ami nem jó út. Egy olyan úton haladnak előre, ami nagyon rossz irányba vezet, ami különböző ellenségek mögé bújtatva felszámolja Magyarország nagyon sok értékét, és egy olyan úton haladnak előre, aminek ez az állomása, ami a mai napon történik, 2017. április 4-e, amit bizony korábban piros betűvel írtak a naptárakba, ez most egész biztos, hogy fekete marad, mert ez egy mérföldkő itt, azt gondolom.

Nem Soros Györgyöt szeretném védeni, nekem is van elég bajom vele meg az ő beavatkozásaival, pusztán arról van szó, hogy ez a módszer nem járja, amit önök folytatnak. Nem mi keltjük a hisztériát, önök keltik a hisztériát, hiszen egy olyan lendülettel - a felsőoktatásnak millió problémája van, és tényleg nem tartozik a legfontosabbak közé ez - önök ezt előrehozzák; önök előrehozzák rendkívüli eljárással, és azon túl még roppant rövid határidővel, teljesíthetetlen határidővel teszik ezt. Hiller képviselőtársam vetette föl, hogy vajon miért ilyen rövid a határidő, miért ilyen teljesíthetetlen a határidő. Azt hiszem, hogy az önök soraiból nem fogja ezt a választ megkapni, én megmondom: képviselő úr, közeledik a választás, itt van a nyakukon, kell készülni erre, s bizony veszélyt látnak erről az oldalról. Tehát egy politikai szándék. De még miniszter úr felvezetőjében is elhangzott, ahogy a mostani KDNP-s felszólaló is elmondta, hogy egy külső veszélyt látnak ebben, Soros Györggyel van problémájuk. Érthető, vagyis el tudom képzelni, hogy az önök szempontjából ez probléma, de azt gondolom, nem ezek a módszerek, nem a személyre szabott törvényalkotás a megfelelő módszer itt. Ez egy olyan oktatáspolitikai, sőt igazából ez nem is szoros értelemben vett oktatáspolitikai, ez egy általános politikai mérföldkő a rendszerváltás utáni Magyarország történetében.

A Fidesz-KDNP azt állítja, hogy a CEU a törvények felett áll, mi pedig azt állítjuk, hogy pont hogy a kormány áll a törvények felett, hiszen bármikor erőből átnyom két nap alatt vagy egy nap alatt bármilyen jogszabályt. Egy héttel ezelőtt még szó sem volt róla, hogy ma ezt a törvényt tárgyaljuk, a miniszterelnök kitalálta, és ma már, ha jól látom az önök szándékait, meg is szavazzák.

Tisztelt Ház! Egyértelműen tisztázzuk, hogy nem igaz az, amivel a Fidesz-KDNP vádolja a CEU-t. A CEU nem működik törvénytelenül, működését többek között egy 2004-es jogszabály és az új, 2011-es felsőoktatási törvény is garantálja. Milyen érde-

kes, hogy a Fidesznek eddig semmi baja nem volt a CEU-val, sem az elmúlt hét évben, sem a korábbi kormányzásuk idején nem mondták egyszer sem, hogy törvénytelenül működne. Amire most görcsösen próbálnak hivatkozni hogy a CEU nem teljesít bizonyos feltételeket az Oktatási Hivatal vizsgálata alapján. Ez lehet, hogy igaz, csak hogy tudomásunk szerint a CEU nagyrészt már pótolta ezeket a hiányosságokat, és ezek a hiányosságok a mindennapos működés részei, ezek pótolható dolgok.

Nem gondoljuk, hogy egy ilyen hiányosság oka és valós megalapozója lehet ennek a támadásnak, ez egy durva politikai támadás. Nagyon veszélyes érv az Oktatási Hivatal állítólagos, megállapított hiányosságaira hivatkozni, hiszen ez az érv több vizsgált intézményre is igaz, és igaz sok magyar intézmény esetében is. Sőt, ilyen indokot, ne adj' isten, a romániai magyar egyetemek kapcsán is elő lehet rángatni, sőt bárkivel kapcsolatban elő lehet rángatni. Igen, mindenki működjön a törvényeknek megfelelően, de aki ezt valahogyan nem teljesíti, ne hogy egy törvényt módosítással lehetetlenítsük el! Ez olyan, mint amikor egy diák nem készíti el a házi feladatát, és azzal várják másnap reggel, hogy ki van rúgva az iskolából.

Egyértelmű az is, hogy ezt a jogszabályt, ami előttünk van, a CEU-ra szabták, diszkriminálják ezt az egyetemet. Egyrészt a nemzetközi szerződés meglétének előírása minden valószínűség szerint azért került be a tervezetbe, mert az Andrássy Egyetem, amely egyébként sok mások mellett kiállt a CEU mellett, már rendelkezik ilyennel, különben őt is sújtaná ez a jogszabályváltozás. Látszik az is, hogy a Fideszben nincsenek tisztában az Egyesült Államok kormányzati rendszerének felépítésével, és kezdetben csak egy központi kormányról beszéltek, most rájöttek arra - és ezt egy módosító formájában próbálják meg kezelni -, hogy az USA-ban a szövetségi államnak semmilyen hatásköre nincs a felsőoktatásban, és beleírják a törvénybe így most már a föderatív államot is; erről tegnap Lázár miniszter úrral is szót váltottunk itt az azonnali kérdés keretei között. De ettől még a központi kormánynak, a Trump-kormánynak továbbra sem lesz jogköre ilyen oktatási kérdésekben. Ha továbbra is a központi kormány jóváhagyásához kötik a CEU működését, akkor egyértelmű, hogy direkt és szándékosan lehetetlen feltételeket támasztanak, még akkor is, ha már úgy fogalmaznak, hogy az USA esetében a központi kormánnyal kötött előzetes megállapodás szükséges, ennek az időtávja elképesztően rövid, és nyilván nem sok esély van arra, hogy ez megvalósuljon.

Továbbá egy másik előírással kapcsolatban jegyezzük meg, hogy számos intézmény működik más országban úgy, hogy otthon nincsen telephelye, képzése, végtelen sorát lehetne sorolni ezeknek az intézményeknek. Nem teljesen világos, hogy miért lenne kötelessége egy oktatási intézménynek ott működni, ahova tartozik. Nyilván fel lehet ezt vetni kérdésként, de sokkal inkább alapvető az, hogy az

oktatási intézmény megfelelően azoknak a törvényeknek, követelményeknek, amik az adott országban vannak, eddig ezeknek megfelelt. Most, amire hivatkoznak, egy olyan törvénynek nem felel meg, amit most akarnak elfogadni.

Nyilvánvalóan minőségi feltételeknek kell megfelelni, ha ezt megteszik, akkreditálják az intézményeket, ezek az intézmények piacképes diplomákat adnak, nemzetközileg elismert diplomákat adnak, akkor nem gondolom, hogy ez akadálya lehet annak, hogy engedjék az adott országban megjeleni, és csak Magyarország kedvéért indítson valamelyik egyetem valamelyik egyesült államokbeli államban képzéseket annak érdekében, hogy itt működhessen. Ez teljesen abszurd.

A Fidesz-KDNP azt is mondja, hogy a CEU működése hátrányt jelent a többi magyar intézményre. Azt gondoljuk, hogy nem a CEU jelenti a hátrányt, hanem a kormány működése jelent hátrányt a teljes magyar felsőoktatásra. Hogy mennyire nem jelent hátrányt senkire a magyar felsőoktatáson belül, azt az is bizonyítja, hogy a magyar felsőoktatás számtalan szereplője kiállt a CEU mellett, napról napra sorakoznak a támogatók a Rektori Konferenciától kezdve az ELTE-n és más egyetemeken át, szakszervezetek, HÖÖK (*Kunhalmi Ágnes: A HÖÖK pont nem állt ki!*), tanárok, diákok és nagyon sok kiállítás tapasztalható. Senki ne mondja a felsőoktatás szereplői közül, hogy ez az egyetem nekünk versenyhátrányt jelent. Bizony, aki a kutatói területen dolgozik, tudja azt, hogy olyan könyvtára van az említett, megszűnésre ítélt egyetemnek, amihez hasonlóért külföldre kell menniük a kutatóknak.

(12.10)

Ez egy előny, innovációs előny, kutatási előny, amit tudnak használni más egyetemekből is. Sokan kiálltak még e felsőoktatási intézmények mellett a CEU érdekében, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke megszólalt, a volt köztársasági elnök megszólalt, több száz professzor és egyetemi tanár a világ minden pontjáról, köztük 14 Nobel-díjas tudós. Az online petíciót mostanra több mint 30 ezren írták alá, a vasárnapi tüntetés során tízezren vonultak a szolidaritásukat kifejezni. Kiállt a CEU mellett Navracsics Tibor, az önök egykori frakcióvezetője, egykori minisztere, jelenlegi uniós biztosuk is. Vajon Lovász Lászlótól kezdve a Nobel-díjas tudósokon át, Sólyom Lászlón keresztül Navracsics Tiborig bezárólag mindenki hisztériakeltő lenne? Nem gondolják, hogy éppen önök mennek szembe az autópályán a teljes forgalommal?

Tegnap azt is elmondtam, hogy Orbán Viktor felpörgette a kultúrkampfot, nem tudjuk pontosan, miért akarják ellehetetleníteni a CEU-t, nagyon sok feltételezés van erre vonatkozóan. Nyilván nem látjuk ennek a részleteit, nem tudjuk, hogy milyen oldalról, de az egészen egyértelműen látszik, hogy

nagyhatalmak játékszereként működik a kormányzat, és látszik az, hogy ahogy megszüntettek Oroszországban hasonló intézményt, ugyanazt teszik jelen pillanatban is, egy putyini tempóval dolgoznak.

De feltesszük a kérdést újra, hogy felmérték-e, hogy mivel jár az, ha megtámadják a CEU-t. Mit fog gondolni rólunk a több ezer külföldi diák, aki itt tanul, a több száz külföldi tanár és professzor, aki megfordul az egyetem körül? Nemcsak a nemzetközi megítélésünk romlik ezzel, hanem a versenyképességünk is csökkenni fog. Vagy ismét kérdezzük azt, hogy számoltak-e azzal, hogy a magyarellenes román politikusok vérszemet kapnak, és be akarják zárni a romániai magyar egyetemeket? Hiszen azoknak sincs magyarországi képzésük. Ahogy hallani lehetett a sajtóhírekben, Victor Ponta román exkormányfő már utalt is erre a napokban. A CEU megtámadása nem drága még azon az áron sem, hogy ezen a határon túli magyaroknak óriási kárt okoznak? Ez lenne a felelős, konzervatív politika?

Tisztelt Ház! Le kell szögeznünk újra, hogy a CEU melletti kiállítás nem a Soros György vagy különböző ideológiák melletti kiállásról szól. Sokkal többről van itt szó: az egész magyar felsőoktatásról szó van, az ország megítéléséről, vonzerejéről, versenyképességéről; arról, hogy - ahogy Szabó Szabolcs mondta korábban - mit fog érni egy magyar diploma, egy magyar doktori fokozat, egy tudományos fokozat külföldön majd ezek után. Szó van az akadémiai szabadságról, a tanszabadságról, a szabad oktatásról európai értelemben. Nem kell szeretni a CEU-nak a szellemiségét, de igenis el kell fogadni, hogy az egyetem sikeres, mert életképes és piacképes diplomákat nyújt, vonzó a külföldi diákok és a professzorok számára is. A CEU számos sikert hoz Magyarországnak. Sok sikert hoz a magyarországi egyetemeknek is, gondoljunk csak a számtalan intézményi együttműködésre, közös projektekre. Ez nem pusztán szimpátia kérdése, a tények mutatják ezt. Ha nincs CEU, vagy a kormányzati támadás után meggyengítik, akkor végző soron az egész magyar felsőoktatást gyengítik meg.

Az LMP eddig is kiállt a felsőoktatási intézményekért, a jövőben is ezt fogja tenni. Tiltakoztunk például a tegnapi napon a vidéki felsőoktatási intézmények ellehetetlenítése ellen, ami az agrárvonalon folyik. Tiltakoztunk a Corvinust érintő szétdarabolás ellen. Erős felsőoktatást szeretnénk, erős intézményekkel, sok egyetemmel, főiskolával, sok diákkal és komoly nemzetközi kapcsolatokkal; azt gondoljuk, hogy ennek egy eleme a CEU Magyarországon. Nem érdekelnek az ideológiák ebben a kérdésben, ugyanúgy kiállnánk a Pázmány vagy a Károli mellett is, ha ideológiai vagy politikai alapon támadná bármiféle kormány.

Az a tiltakozás, ami elindult a CEU kapcsán, amivel nyilvánvalóan szembemegy a Fidesz-KDNP... - azt gondolom, egy agresszív, fékevesztett és konfrontatív politika tapasztalható a Fidesz részéről, egy kultúrharc tapasztalható. Mi nem ezt szeretnénk, egy

nyugodt, békés építkezést szeretnénk, és nem délibábokkal kell harcolnunk, hanem az ország valódi gyarapodásáért kell dolgoznunk. Azt gondolom, hogy ez a cél, és a közös nevezőknek a megtalálása mind a felsőoktatásban, mind az ország ügyeiben. Kérem, hogy vonják vissza ezt a módosítójukat. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A következő előre bejelentett felszólaló Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, független.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársak! Nem új az, amit ma önök a magyar felsőoktatással tesznek, csak egy újabb állomása annak a tudásellenes ámokfutásnak, amelyet az önök kormánya megvalósít. Az elmúlt években ezt az utat hallatlan pénzkivonás, specifikus büntető jellegű tandíjak bevezetése, tanszékek politikai zaklatása, pénzügyi komisszárok kinevezése jelezte.

A lex CEU csak egy újabb javaslat, ami teljesen elképzelhetetlen egy normális országban: támadás a tudás ellen. Az egyetemek elleni egyre növekvő támadás ellentétes Magyarország nemzeti érdekével. Miről szól ma a világ? Arról szól, hogy a tudás minden. Akinek tudása van, munkája van. Akinek tudása van, jó fizetése van, és soha nem lesz munkanélküli. Akinek tudása van, az lépést tud tartani az idővel, a világgal. Az egyetemek fejlesztése és kiterjesztése az egyetlen esélye Magyarországnak arra, hogy fejlődhessen, mert nekünk semmi másunk nincs, csak az emberek. Az egyetemi autonómia az az 500 éves eszme, amelyet ma önök ilyen súlyosan károsítanak, óriási nagy probléma. Ugyanis az egyetemi autonómia arról szól, hogy a szabadság légkörében születnek meg azok az elképzelések, amelyek az innovációt és a fejlődést lehetővé teszik. Erről szól a világ fejlődése 500 év óta.

Az a javaslat, amelyik a Közép-európai Egyetem kiűzését szolgálja, válságos helyzetet teremt a magyar felsőoktatásban. Ez a javaslat nemcsak észszerűtlen és alkotmányellenes, hanem szembemegy a magyar nemzeti érdekekkel. Önök azt állítják, hogy a Közép-európai Egyetem működése hátrányos más magyar egyetemek számára. Ugyan miért? Vajon a CEU kiűzése hogyan segíti majd a Debreceni Egyetem fejlődését vagy a nyíregyháziét? Megmondom: sehogy. Ez a javaslat ugyanis semmi mást nem üzen az egyetemi rétegnek, az egyetemeknek, mint azt, hogy én vagyok az úr, és azt teszek veletek, amit akarok. És ez pont elég, kedves Hoffmann Rózsa, az egyetemi autonómia aláásásához.

Ez a javaslat káros, káros a CEU-nak, káros a magyar egyetemeknek és káros Magyarországnak. Ennek a törvénynek az lesz a következménye, hogy emberek fognak elmenni Magyarországról, oktatók, diákok ezrével, mi pedig itt maradunk szegényebben, megalázottabban és gyengébben. Ezzel a javaslattal önök a könyvégetők felelősségét veszik magukra.

Javaslom, hogy hagyják abba a gyáva félrebeszélést, és azonnal vonják vissza ezt a sötét és válságot teremtő javaslatot! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony. Kettőperces felszólalás következik. Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak, képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Döntsék már el végre, hogy fontos-e önöknek a tudás megszerzés lehetőségének a bővítése; hogy a csökkenő nemzetközi tekintélyünk emelése, megerősítése fontos-e önöknek; hogy a jobb élet esélyének a megteremtése fontos-e. Ha fontos, akkor nem tehetnek mást, ilyen törvényjavaslatokat be se terjesztenek a Ház falai közé, most pedig azt tehetik, hogy ezt visszavonják.

Érthetetlen Orbán viselkedése; érthetetlen, de az önöké is, akik a járomba belepakolják a fejüket. Szakmai, törvényi, jogi, mindenfajta elképzelés nélkül gyakorlatilag számonkéréseket foganatosítanak. Csalásról beszélnek, csalásra hivatkoznak. Kik? Valójában kik teszik ezt?

A Soros-gyerekek, azok, akik a Soros által támogatott formában lettek azzá, amivé váltak: Orbántól Kövéren keresztül, Deutschon át Kovácsig, sok mindenki másig. Mivel küzdenek ezek az emberek? A saját démonaikkal küzdenek. Ne ezzel küzdjenek! Azért küzdjenek, hogy ebben az országban az embereknek a tudáshoz való hozzáférési lehetősége minél szélesebb körben biztosított legyen; azért küzdjenek, hogy az oktatás színpadán magasabb színvonalú képzések legyenek; hogy az egészségügyben az emberek ellátottak legyenek; hogy a szegénységet ne növeljék, hanem megfékezzék.

(12.20)

Az emberekért próbáljanak meg cselekedni! Olyan feltételeket próbálnak megszabni, amelyeknek nem lehet eleget tenni. Orbán, Rétvári, mint mondtam, csalásról kiabál, majd egyeztetni akar. Hazugság mindaz, amit csinálnak! Nem a hallgatók érdekeit tartják szem előtt! A Fidesz ma Magyarországon és a magyar embereket érintően az ő érdekeik ellen cselekszik. Ellehetetlenít, „likvidál”. Ma intézményeket, holnap mi mást? Nem hazudni, nem csalni, nem lopni kell! Nem. Nem, képviselőtársaim, az emberek érdekeit kell szolgálni! Az elkövetkezendő egy évben, legalább ebből a nyolcból egy évben az emberek érdekeit próbálják meg szolgálni! Úgyhogy azt kérem, vonják vissza. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr, jegyző úr. A következő kétperces hozzászóló Szávay István képviselő úr, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon sajnálom, hogy Vejkey képviselő úr elhagyta a termet, mert a tőle megszokott kenetteljességgel felolvasott beszéde kapcsán én megkérdeztem volna tőle, amikor arról ostromozta a CEU-t, hogy hát mi csoda felháborító dolog, hogy Amerikában is elfogadják a CEU-n szerzett diplomát, nagyon örülnék, vagy nagyon kíváncsi lennék, bár előre félek a választól, hogy Vejkey képviselő úr két összefüggő mondat el tudná-e magyarázni, miért probléma az, hogy a CEU diplomáját vagy egy bármilyen diplomát Amerikában is elfogadják. El tudná-e ezt két összefüggő mondatnál magyarázni - de ha nem összefüggő ez a két mondat, már azzal is megelégednénk -, miért probléma a kormány számára ez? Tényleg ez fogja a magyar felsőoktatás versenyhátrányát okozni? Abba nem gondolnak bele, hogy adott esetben ma olyan fiatalok, akik lehet, hogy külföldön, Nyugat-Európában vagy Amerikában végeznék el a mesterképzést vagy a doktori tanulmányaikat, esetleg emiatt éppen lehet, hogy itthon maradnak, mert egy ilyen diplomával fognak rendelkezni?

Ez is egy szempont lehet akkor, amikor az önök meg az önöket megelőző kormányok katasztrofális politikája miatt százezrek elhagyták ezt az országot. Érdemes lenne egyébként bármilyen törvényt ha ide a Ház elé hozunk, abból a szempontból is megvizsgálni, hogy ahhoz járul-e hozzá, hogy újabb tömegek hagyják el Magyarországot, vagy esetleg olyan törvényeket próbálunk itt hozni - legyen szó akár az oktatásról, az egészségügyről vagy bármi másról -, amely esetleg ahhoz tud hozzájárulni, hogy minél kevesebben menjenek el, hogy itthon maradjanak a fiatalok, vagy esetleg, ne adj' isten, vissza is tudjanak térni.

Ráadásul még egy érvet hadd mondjak. Nagyon félok, hogy a jelenleg még nem EU-tag Ukrajna és Szerbia területéről érkező magyar oktatók munkavállalását is megnehezíthetik ezzel a javaslattal, miközben az egyébként általunk javasolt Kárpát-medencei Erasmus-program keretében a kormány éppen azt vállalta, egyébként nagyon helyesen, hogy könnyíti és támogatja a magyarországi és a külhoni oktatóknak és hallgatóknak a Kárpát-medencei felsőoktatási intézmények közötti mobilitását. Érdemes lenne talán ezt is megfontolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitában talán élesebben és hangsúlyosabban hatalmas nagy törésvonal mutatkozik az ellenzék és a Fidesz-KDNP megszólalásai, érvrendszere, hozzászólásai között. Ezt a mai vitában két fő területre lehet azonosítani. Az egyik, és ez talán a legnagyobb baj, hogy magában a vita tárgyában is különböző dolgokról beszél az ellenzék és a kormánypártok. Mi

arról a beterjesztett törvényjavaslatról, a felsőoktatási törvény módosításáról beszélünk, egy szakmai vitát folytatunk, amely előttünk fekszik. Ellenzéki képviselőtársaim pedig egy meghatározatlan, láthatatlan világbirodalom, pénzvilág által vezetett birodalom érveit és érdekeit képviselik itt a vitában.

Önök nem a magyar emberekről beszélnek, a szemük előtt nem a magyar felsőoktatás jobba tétele lebeg, de még nem is csak az aggodalom, hogy mi lesz majd a leendő értelmiséggel. Önök ennek a láthatatlan világbirodalomnak, pénzbirodalomnak, terjeszkedő pénzbirodalomnak a csápjáiként szólalnak meg ma itt a parlamentben. Önök egy politikai vitát folytatnak, szemben azzal a szakmai vitával, amit mi képviselünk a beterjesztett törvényjavaslat betűi és szelleme mentén. De hát tudjuk jól, hogy a politikai vitáknak ez a természetük. A politikai vitában megengedett, megszoktuk, hogy nagyon sokszor kiélezik a dolgokat, nagyon sokszor oda nem illő dolgokról beszélnek, nagyon sokszor felnagyítják a helyzetet, és beszélnek egy téma szerint odaillő történetről, illetve egy olyan odaillő dologról, amiről önök azt gondolják, hogy oda illik. Tehát az egyik nagy törésvonal maga a vita tárgya.

A másik törésvonal, és ez szintén súlyosnak ítéhető, az érdek, az, hogy kinek az érdekét képviselik önök, és kinek az érdekét képviseli a beterjesztett javaslat alapján a Fidesz és a KDNP. Mi egy olyan felsőoktatási rendszert kívánunk működtetni, amelyben működik az esélyegyenlőség. Nem szeretnénk, ha a magyar egyetemek, a magyar diákok az ott megszerzett tudásukkal hátrányt szenvednének akár Magyarországon, akár a világ bármelyik részén. Ezért tennünk kell, és fel kell emelnünk a szavunkat minden esetben. Szeretnénk, ha a szabályokat, a törvényeket - a kisebb szabálytalanság is szabálytalanság, a nagyobb szabálytalanság is szabálytalanság - mindenki betartaná. Szeretnénk, ha nem élvezne előjogokat egyik egyetem sem. Különösen nem olyan egyetemek, amelyek a magyarok rovására is tudnak működni, a mi itthoni magyar diákjaink ellenében. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt még nagyon idegesek lennének ott az MSZP padsoraiban, szeretném elmondani, hogy amikor én a magyar egyetemeket félttem, akkor a Közép-európai Egyetemről is beszélek, merthogy a Közép-európai Egyetem egy magyar, államilag elismert egyetem, amely a magyar jogrend szerint működik, és a szabályokat betartja. Azokat a szabályokat, amelyeket a magyar jog ír rájuk. A Közép-európai Egyetem, ahogy ma már a vitában többször elhangzott, nem azonos azzal az intézménnyel, amelyet CEU-ként ismerünk. Ez két különböző intézmény. Még egyszer hangsúlyozom, amikor a magyar egyetemek elsőbbségéről beszélünk, akkor a Közép-európai Egyetemet is beleértjük.

Beszéltünk a színvonalról is. Aggódunk-e azért, hogy milyen színvonalon fognak tanulni a diákjaink? Igen, önök elmondták, hogy milyen színvonalas a Közép-európai Egyetem. Ez így is van. De hozzátehe-

tünk számos más magyar egyetemet is, amelyek szintén színvonalasan működnek, sőt a rangsorban még meg is előzik. A magyar Állatorvos-tudományi Egyetemre méltán büszkék lehetünk, és világszínvonalon követni szeretnék az ő példáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a magyar egyetemek védelméről beszélünk és a magyar felsőoktatásért aggódunk, akkor nekünk, magyar képviselőknek elsősorban a magyar egyetemekért kell aggódnunk. S itt jön be az a gondolat, amit önök felhasználtak az érvrendszerük során, hogy mennyire fontos és mennyire színesíti a magyar felsőoktatási palettát a külföldi egyetemek jelenléte. Ez a második szint. Igen, fontos, hogy külföldi egyetemek is itt tudjanak tanítani, itt tudjanak tevékenységet kifejteni. Ez az érdekünk. De a magyar emberek érdeke az is, hogy ezek az intézmények ugyanolyan elbírálás alapján, ugyanolyan szabályrendszer alapján tudjanak működni, mint a hazai magyar egyetemek. Erre teszünk most kísérletet ennek a törvénynek a meghozatalakor, hogy ezt tegyük tisztába.

Én nem tudom, hogy mitől félnek tisztelt ellenzéki képviselőtársaim (*Dr. Szél Bernadett: Attól, hogy kicsináljátok az országot!*), mi többször elmondtuk, a kormány is, és a mai vitában is nagyon sokan megerősítették, hogy mi készek vagyunk megállapodni az Amerikai Egyesült Államokkal (*Felzúdulás az ellenzéki oldalon.*), akár New York állam kormányzójával.

(12.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök lebecsülik... (*Nagy zaj.*) Tisztelt Képviselőtársaim! Önök lebecsülik az Amerikai Egyesült Államok elnökét, és lebecsülik New York állam kormányzóját is, amikor önök azt mondják a vitában, hogy nem képesek fél év leforgása alatt, majd további majdnem fél év leforgása alatt egy ilyen ügyet megoldani, és egy ilyen elvi megállapodást, aztán pedig egy, két állam közötti megállapodást megkötni. Azt gondolom, hogy mind New York állam, mind az Amerikai Egyesült Államok vezetése már ennél bonyolultabb feladatokat is megoldott, és vélhetően a jövőben is állnak még ennél nehezebb feladatok is előttük. Tehát amennyiben önök azt mondják, hogy erre nem elég ez a kétszer fél év, akkor, azt gondolom, nem bennünket, a magyar parlament megállapodást megkötni kész magatartását bírálják, hanem az Amerikai Egyesült Államokat bírálják és kicsinylik le, hogy erre ők nem alkalmasak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném végezetül azt még hangsúlyozni, hogy a CEU és a Közép-európai Egyetem papíron két különböző egyetem. A Közép-európai Egyetemet semmiben, sem autonómiájában, sem szervezeti formájában, sem semmilyen formában nem érinti ez a ma tárgyalt törvény. Mint ahogy nem érinti az ELTE-t vagy bármelyik más egyetemünket. Ez a 28 más intézményt érinti, amelyek közül, megjegyzem, csak egyetlenegy intéz-

mény jelezte nemtetszését; a többiek elfogadták azt, hogy államközi szerződésre van szükség, és ennek kidolgozásán és előmozdításán fáradoznak. Azt gondolom, ha a CEU-val kapcsolatban lévő személyek, maga Soros György szeretné ezt előmozdítani, hogy a két állam között legyen megállapodás, akkor odahaza, Amerikában kellene lobbiznia azért, hogy ez minél hamarabb létrejöhesse. Mi készek vagyunk erre. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Bárándy Gergely képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Ahogy Dunai Mónika képviselő asszony mondta, valóban rendkívül nagy különbség van az ellenzéki pártok érvrendszere és a kormánypártok érvrendszere között. Ennek nincs más oka, mint hogy az ellenzék a törvényjavaslat benyújtásának a valódi motivációjáról és okairól beszél, önök meg szakmai érvek mögé próbálják elbújtatni ezeket a politikai szándékokat. Ez a kettő, képviselő asszony, valóban nem fog soha összeérni. De ne is éljen össze!

És hogy kinek az érdekét ki képviseli? Azt látjuk, hogy önök a saját magukét. Ez nagyon jól látszik ebből a törvényjavaslatból. És amit ön elmondott, hogy kis szabálytalanságokat sem kívánnak megengedni, és ezért lépnek fel ilyen eszközökkel a CEU-val szemben, akkor javasolom, hogy az összes magyarországi felsőoktatási intézményt zárassák be, az valóban esélyegyenlőséget jelent, mert ilyen kis szabálytalanságok egyébként előfordulnak mindegyiknél. Ha meg azt a törvényt kívánják számonkérni vagy annak a törvénynek a be nem tartását, amelyet az Országgyűlés még el sem fogadott, akkor megint érdekes törvényhozói hozzáállást tanúsítanak itt az Országgyűlésben. A visszaható hatályú jogalkotást már ismerjük önöktől, de arra eddig még nem volt példa, hogy olyat kívántak valakin számonkérni, ami egyébként még hatályba sem lépett. Ez valóban egy nóvum, mindig van új a nap alatt, úgy tűnik. Hozzáteszem: sajnós.

Az meg, azt gondolom, tisztelt képviselő asszony, mert az ön szavaiból ez egészen nyilvánvalóvá vált, önök simán beáldoznak egy egyetemet azért, hogy végre Trump fogadja Orbán Viktort, amit eddig egyébként nem sikerült elérniük. Talán egy kicsit túl nagy ár ezért, azt gondolom.

Nos, azt gondolom, azt kár elemezni, hogy mi ennek a motivációja, már a benyújtásnak, elég sok szó esett erről már az előbb, az önök bünbakkereső politikáját is ideértve. Arról is kár beszélni, hogy valós-e az önök megállapodási szándéka akkor, amikor az egyeztetést akkor kívánják lefolytatni, miután az Országgyűlés már elfogadott egy törvényt. Én nem

tudom, de úgy hiszem, a formállogika alapján akkor kéne lefolytatni az egyeztetést, mielőtt a törvényt elfogadjuk, és a megállapodásnak megfelelően kéne a törvényt elfogadni, nem egy törvényt elfogadni, és utána kezdeni egyeztetni. Ugye, ezt beláthatjuk?

Ahogy Szél Bernadett képviselő asszony elmondta, valóban kilóg a lóláb. Sőt, nemcsak a lóláb, hanem az egész ló. Ugyanis így ment ez és így megy ez Oroszországban is, amely rezsimnek egyre több eleme jelenik meg a magyar közéletben. A nagy bölcs vezérnek nem kedves egyetemet adminisztratív eszközökkel, törvényalkotással tönkreteszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán egy-ketten vannak önök közül, akik ismerik William J. Dobson nemrég, pár évvel ezelőtt megjelent könyvét, az a címe, hogy „Diktatúra 2.0”, az alcíme pedig az, hogy „A 21. századi zsarnokok természetrajza”. Ebben jó néhány állam gyakorlatát elemzi; elemzi például a putyini Oroszország gyakorlatát is. Az benne az érdekes, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor ezt az elemzést olvassa az ember, akkor kirajzolódik az a folyamat, amit önök most a CEU-val csinálnak. Pontosan ugyanez a folyamat! Nem azt mondják, és nem vállalják föl, itt ez elhangzott egyértelműen, hogy önök egy önöknek nem tetsző ideológiával rendelkező intézményt be kívánnak zárni, be kívánnak szántani, hanem különböző adminisztratív eszközökkel ellehetetlenítik az intézmény létezését. Putyin ezt, azt hiszem, úgy tette a könyvben szereplő esetben, hogy az adott intézmény nem felelt meg a tízrendészeti előírásoknak. Most önök az Oktatási Hivatalt használják erre a célra, de az eredmény ugyanaz, és az önök motivációja is pontosan ugyanaz. És ha egy szemernyi kétségünk is lett volna efelől, akkor Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője biztosított minket, hogy nem értjük félre a valódi szándékot. Hadd idézzek tőle két mondatot, lehetne egyébként más is. A következőképp hangzik: „Nézze, nyilvánvaló, hogy ideológiai és politikai küzdelem zajlik. Az is nyilvánvaló, hogy a Soros-egyetem melyik térfélen van.” Úgy tűnik, neki még nem szólt államtitkár úr, hogy mi is a track. Ugyanis ez egy rendkívül tiszta beszéd: az ideológiailag problémás oktatási intézményeket tönkre kell tenni. Csak akkor, államtitkár úr, ne jöjjenek nekem azzal, hogy önök szakmai érvek alapján nyújtották be ezt a törvényjavaslatot! Ezt hívják kultúrkampfnak, egyszerűen fogalmazva.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy folyamat szerves része, ezt látni kell. Egy olyan folyamaté, amelyről az elején kevesen gondolták, hogy ide fog vezetni. Megjegyzem, ha nem szabunk gátat neki, akkor sokkal tovább is. És ahogy haladunk egyre mélyebbre benne, úgy válik egyre több ember számára ez nyilvánvalóvá. Amikor a 2010-es évek elején felhívtuk a figyelmet arra, hogy hová vezethet a fékek és ellensúlyok rendszerének eróziója, hogy milyen következményekkel jár az, amikor a kormány az alkotmányban nem a hatalom korlátait látja, hanem eszközként használja hatalma kiterjesztéshez, hogy mit jelent az, amikor egy kétharmados államhatalom

minden megnyilvánulásával tagadja a jogállamiság eszméjét, hogy milyen korokat idéz az a tetszetős mondat, hogy nem az emberek vannak a jogszabályokért, hanem a jogszabályok az emberekért, azaz elkezdődött a jog relativizálása, hogy hová vezet, ha a hatékonyságnövelés vonzó szlogenje mögé bújva a hatalom csorbítani kezdi a garanciális jogokat, és a sort folytathatnám, sokan még nem hittek nekünk.

Hát, ide vezet, tisztelt képviselőtársaim! Ide vezet. Autokráciához, kiszolgáltatottsághoz, paternalista államhoz, elbutított ifjúsághoz, félmillió kivándorolt fiatalhoz, a gondolati, a szólás- és a sajtószabadság korlátozásához, a bűnbakkereséshez, az egyetemi autonómia csorbításához és most az egyik egyetem végső soron fizikai ellehetetlenítésének egyelőre még csak kísérletéhez.

(12.40)

Persze van még tovább is, csak minél tovább haladunk a folyamatban, annál nehezebb lesz gátat szabni neki. Épp ma jelent meg a Freedom House-nak egyébként a legfrissebb elemzése: a demokrácia szintje ma alacsonyabb Magyarországon, mint Romániában és Bulgáriában, sikerült a régió utolsó országává válnunk, sereghajtóvá válnunk.

Vejkey Imre képviselőtársam mondott egy idézetet, egyébként nagyszerűen idevágott, amit úgy lehet lefordítani, hogy nem dicsérni jöttek önök a CEU-t, hanem temetni. Igaza van a képviselőtársamnak, valóban így van. *(Dr. Vejkey Imre: Pont fordítva mondtam!)*

Én hadd mondjak egy másik idézetet! Martin Niemölleről származik, talán a név nem mond sokat, az idézet annál többet fog önöknek. „Először jöttek a kommunistákért, nem szóltam, mert nem voltam kommunista. Aztán eljöttek a szakszervezetiekért, nem szóltam, mert nem voltam szakszervezetis. Aztán eljöttek a szocialistákért, nem szóltam, mert nem voltam szocialista. Aztán eljöttek a zsidókért, nem szóltam, mert nem voltam zsidó. Aztán amikor értem jöttek, már senki nem maradt, hogy szóljon értem.”

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezt a jelenséget ismerte fel az a több tucat akadémikus és más professzor, akik múlt év őszén pártállástól függetlenül nyílt levelet írtak a Magyar Tudományos Akadémia elnökének, és a demokratikus jogállam megóvását követelték. Szavaik akkor süket fülekre találtak. Hát most van itt, úgy tűnik, az ideje annak, hogy mindenki kiálljon a CEU-ért, ha érintett, ha nem, ha szereti az intézményt, ha nem, mert a végén, amikor ő jön, senki nem marad, hogy szóljon érte. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban. - A teremben több képviselő állva beszélget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el he-

lyüket vagy foglalják vissza a folyosót, ugyanis lesz egy kétperces hozzászólás, ezt követően pedig a kijelzőn látható időkeretekben még Hollik István, Z. Kárpát Dániel és Szilágyi György felszólalása, valamint Szávay István felszólalása következik.

Megadom a szót kettő percre Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz. *(Folyamatos zaj.)*

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szabadságjogokért felszólalni rendkívül hálás feladat, és ha nincs ilyen téma, akkor persze lehet ilyet csinálni *(Az elnök csenget.)*, és akkor minden a szabadságjogokról szól. Oktatási szabadságjogokról szólni meg kivételesen fontos ügy, következőképpen nagyon jó a célkeresztbe állítani. Az adott esetben azonban nem erről van szó, ezért beszéljünk világosan! *(A teremben változatlanul többen állva beszélgetnek. - Az elnök ismét csenget.)* Szeretném elmondani, azért is kértem... Nem lehet hallani? *(Megigazítja a mikrofonját.)* Most igen? *(Jelzésre:)* Köszönöm. Nos, akkor rövidíték.

Tisztelt Ház! Szabadságjogokért szólalnak fel az ellenzéki oldalról olyan módon, hogy a szabadságjogok nemhogy nincsenek veszélyben, szóba se jöttek *(Dr. Bárándy Gergely: Az önök gondolataiban tényleg nem!)*, de célkeresztbe állítani mindig rendkívül fontos, és nagyon jó közeget ad. Ha oktatási szabadságjogokról van szó, az még inkább alkalmas arra, hogy célkeresztbe kerüljön.

Én egy őszinte vallomás miatt kértem kétperces felszólalási lehetőséget. Az a helyzet, hogy amikor ez az egyetem idejött Magyarországra, a magam részéről nem voltam boldog, jobban örültem volna, ha Prága kapja, aztán tudomásul vettem, hogy így van, tudomásul vettem, hogy ez az egyetem itt működik.

Hozzá kell tennem, hogy amit én most elmondok, ezzel vállalom azt is, hogy népi, ha úgy tetszik, populista megszólalás az, amit elmondok. Arról van szó ugyanis, tisztelt Ház, hogy arról még nem esett egyetlen szó sem, mennyi is itt ezen az egyetemen a tandíj, mekkora magyar társadalmi réteg az, amelyik ezt a tandíjat képes és meg tudja fizetni. Nem esett arról sem szó, hogy hány ösztöndíjas van, és ezekből az ösztöndíjasokból hány az, amelyik magyar. Nem esett arról se szó, hogy egy vidékinek, mondjuk, olyannak, mint én is voltam, aki egy nagyon szegény vidékről, szegény körzetből, szegény családból érkezett, mennyi az esélye erre az egyetemre. *(Kunhalmi Ágnes: Elég sok külön programja van erre, a szegény gyerekekre! - Közbekialtás az MSZP soraiból: Úljél már le! - Dr. Bárándy Gergely: Miről beszélés?)* Esett erről szó? Nem esett szó. *(Az elnök csenget.)* És döbbsentem látom, hogy erre mi a szocialista reagálás. Hát önöknek kellett volna elmondani, tisztelt Ház, hogy támogatják ezt az egyetemet, de azt szeretnék, ha oda bejutnának azok a magyar tehetségek is, amik ma nem juthatnak be. Erről miért nem esik szó? *(Taps a kormánypártok soraiban. - Folyamatos közbekialtások az MSZP soraiból. - Dr. Harangozó Tamás: Szégyellj magad!*

Szégyellj magad! - Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) Hát miféle baloldal az...

ELNÖK: Köszönjük szépen.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): ...amely helyett a jobboldalnak kell elmondani, hogy mégis mit kellene mondani? *(Az elnök ismét csenget. - Gógös Zoltán: Szégyellj magad! Úljél már le, hülyeséget beszélsz!)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Turi-Kovács Béla.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Igen, tisztelt Ház *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)*, jó lenne, ha visszatérnének azokhoz a baloldali értékekhez...

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszönjük szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett felszólaló Hollik István képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt. *(Közbekialtások az MSZP soraiból. - Gógös Zoltán: Iratkozzál be inkább! - Az elnök csenget.)*

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Végighallgattam ezt a vitát, már ha vitának lehet nevezni, mert szerintem ez vita nem volt, hiszen azt láthattuk, hogy a miniszter úr, illetve a képviselőtársaim itt a kormányoldali patkóban, beszélünk a törvényjavaslatról, beszélünk arról, hogy véleményünk szerint ez a törvényjavaslat arról szól, hogy a szabályokat mindenkinek be kell tartani *(Gógös Zoltán: Gyere ötre a tüntetésre, majd elmagyarazzák neked! Gyertek oda! Gyávák vagyatok!)*, illetve arról szól, hogy a Magyarországon működő külföldi egyetemek működését nemzetközi egyezményekben kell rögzíteni *(Dr. Bárándy Gergely: Iratkozzál be a CEU-ra, hátha megérted legközelebb!)*, de az ellenzék erről a törvényjavaslatról, illetve ezekről a javaslatokról, amelyek a törvényjavaslatban vannak, egy szót nem szólt. Teljesen szakmaiatlan volt a vita, én úgy éreztem magam, mintha egy ilyen index.hu-s vagy 444.hu-s cikkek felolvasóestjébe csöppentem volna. *(Gógös Zoltán: A következő rólad fog szólni!)*

Egy dolgot viszont megtanulhattunk ebből a vitából: azt tanulhattuk meg, hogy hogyan működik az a demokrácia játékszabályait sok esetben kikerülő hálózat, Soros György hálózata, amely ezt az egyetemet működteti. Hogyan működik? Úgy működteti, hogy rémhíreket, álhíreket *(Kunhalmi Ágnes: Igaz ez, Dunai Mónika?)*, hazugságokat terjeszt többek között ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban is, és evvel megtéveszt Nobel-díjasokat, közgazdászokat *(Derültség és taps az MSZP, a függetlenek és az LMP soraiban. - Kunhalmi Ágnes: Azok mind hülyék!)*, hiszen ezek a Nobel-díjasok és ezek a közgazdászok azt gondolják *(Az elnök csenget. - Közbe-*

kiáltás az MSZP soraiból: *Sok hülye Nobel-díjas!*, hogy itt az egyetemi tanszabadság megszüntetéséről van szó, holott erről szó sincs, ez nem igaz, ez nem igaz. *(Folyamatos, nagy zaj. - Az elnök ismét csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, Hollik képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Az a helyzet, hogy az önök megnyilatkozásaiból is egyértelműen kiderül, hogy ezek szerint önök is ennek a Soros-hálózatnak a tagjai, ugyanis ugyanazt csinálják, amit egyébként az elmúlt napokban az index.hu vagy a 444.hu csinált: rémhíreket terjesztenek, a tanszabadság megszüntetéséről beszélnek, amikor erről ez a törvényjavaslat nem szól, szó sincs erről.

Azt mondta Hiller István, Magyarország érdeke, hogy egy nemzetközileg elismert, a munkaerőpiacon magasra értékelt diplomát és tudást adó egyetem Magyarországon működjön, ebben egyetértek vele, ez a Közép-európai Egyetem, ez a Közép-európai Egyetem. *(Dr. Szél Bernadett: Pista! Szavazz nemmel!)* A CEU nem ez, a CEU egy fantomegyetem, a CEU-nak nincsenek diákjai, a CEU-nak nincsen campusa, a CEU-nak nincsen képzése, a CEU semmit nem csinál. *(Gógós Zoltán: De bolond vagy!)* Az Oktatási Hivatal vizsgálatából teljesen egyértelműen kiderül, hogy a Közép-európai Egyetem együttműködési megállapodás keretében saját képzéseket kínál a CEU képzéseit. Tehát magyarul azt kérdezem, hogy mi a hozzáadott értéke a Central European Universitynek. *(Közbeiktatás a kormánypártok soraiból: Semmi! Semmi!)* Semmi. *(Hiszékeny Dzsó: Akkor miért félsz tőle?)* A Közép-európai Egyetemre vannak felvéve azok a tanárok, akik ott oktatnak, a képzéseket a Közép-európai Egyetem folytatja le. *(Burány Sándor: Kovács Zoltán elmagyarázza neked! - Folyamatos közbeiktatások az ellenzéki padosorokból.)*

Én egy dologra tudok gondolni: Soros György 2004-ben azért fordult bizalmasodó levélben, amelyet a miniszter úr is itt ismertetett, az akkori oktatási miniszterhez, hogy megmaradhasson az a helyzet, hogy ebben a jogilag zűrzavaros helyzetben egy magyar egyetem diákjai végső soron amerikai diplomát tudjanak kapni. Ez egy igazságtalan helyzet *(Gógós Zoltán: Miért? Mi a baj vele?)*, úgy gondoljuk, hogy ezt meg kell szüntetni, és pontosan annak a világnak szeretnénk véget vetni, hogy Soros György ír egy urambátyám hangvételű levelet az akkori oktatási miniszternek, hogy légy már oly kedves, miniszter uram, a CEU-t ne tegyétek már be abba a törvénybe, meg az a törvény ne vonatkozzon rájuk. Erről szólt az a levél, amelyet most a miniszter úr ismertetett, és mi ennek a világnak szeretnénk véget vetni. *(Dr. Harangozó Tamás: A kommunista diktatúrában a főnököd hogyan került oda? Ha!? Oxfordba. Erről beszéljél! - Kunhalmi Ágnes közbeiktatása.)*

És még egy szót a tanszabadságról. A Közép-európai Egyetem, amint most már az önök számára is

talán egyértelművé vált, mindent végez, és ez egy Magyarországon bejegyzett egyetem, annak a működése ebben a vitában szóba se kerül, az oktatók ezen az egyetemen tanítanak. Ennek az egyetemnek kilenc darab kétéves mesterképzése van. Engedjék meg, hogy ebből hármat felolvassak önöknek.

(12.50)

Ezekből a kétéves mesterképzésekből az első a critical gender studies, a második a women's and gender studies, a harmadik a women's and gender history. És van másik hat. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ha egyébként a Fidesz-KDNP a tanszabadságot szeretné megszüntetni, akkor ezeket a szakokat már rég megszüntették volna. *(Folyamatos moraj. - Az elnök csenget.)* De Magyarországon tanszabadság van, a Közép-európai Egyetemen, amely jogszerűen működik, azt tanítanak, amit akarnak *(Dr. Harangozó Tamás: Neked a nő verve jó, ugye? - Kunhalmi Ágnes: A vak komondor jobb lenne?)*, függetlenül attól, hogy egyébként mi itt, akik a Fidesz-KDNP padosaiban ülünk, egyetértünk-e ezzel vagy sem. Tehát, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, Magyarországon tanszabadság van.

Még egyszer szeretném az önök számára is egyértelművé tenni, ez a törvényjavaslat arról szól - és köszönjük szépen Iktóty Istvánnak is, hogy fölhívta erre a figyelmet -, hogy tiszta vizet szeretnénk önteni a pohárba, és például olyan szabályozást szeretnénk, ami az Andrássy Egyetem esetében már működik. Hiszen az Andrássy Egyetem jogszerűen működik, nem mutyizni akar, nem titokban akar jogszerűtlen előnyökre szert tenni *(Dr. Harangozó Tamás: 27 éve működik!)*, ahogy ezt egyébként a Közép-európai Egyetem, illetve a CEU teszi, hanem meg akar állapodni a magyar állammal. És érdekes módon az Andrássy Egyetem működése nemzetközi egyezményben szabályozva van.

Mi semmit nem akarunk, csak hogy ugyanez történjen meg minden más, Magyarországon működő külföldi egyetem esetében is. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Erről szól ez a jogszabály, kérem, hogy éppen ezért támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, Hollik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérem az MSZP képviselőcsoportját, hogy tekintsen a kijelzőre, és olvassa el, hogy hány perce van még. Az ideje elfogyott. Kérem, nagyobb türelemmel kísérjék a vitát.

Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik. *(Herings Anita: Nem szégyelli magát, érted?!)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elképesztő volt Hollik képviselőtársam bolsevik stílusú megszólalását hallgatni, hiszen... *(Felzúdulás a kormánypárti padosorokban.)*

Kérem, elnök úr, a szavazógépeket csendesítse el, mert nem lehet a hangunkat hallani.

ELNÖK: Hallgatjuk, képviselő úr! (Az elnök csejget.)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen. Tehát egészen elképesztő, amikor az előterjesztő képviselőként olyasvalaki szólal fel, aki azt sem tudja, hogy két párhuzamos képzési programról beszélünk. Ha pedig az ő álláspontja szerint a semmi hozzáadott érték esete áll fenn, akkor miért kell betiltani? De szeretném leszögezni az elején, hogy én nem voltam Soros-ösztöndíjas, az önök felső vezetőinek egy jó részével ellentétben (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Még lehetsz!*), viszont nem is esek fundamentalista révületbe akkor, hogyha valami idegent vagy külföldit támadnak Magyarországon.

Egészen egyszerűen azt kellene megvizsgálni, hogy miről van szó. Ha önöknek valóban a gender-elmélettel lenne bajuk vagy a gender studies-szal, ilyen szakokkal, akkor a magyar nyelvű képzéseken is körül lehetne nézni, ahol feminista filozófiát, gendernyelvészetet tanítanak jelen pillanatban is Magyarországon. De el kell hogy mondjuk, ha önök a magyar oktatást képesek lennének helyzetbe hozni, akkor nem lenne szükségük ilyen hazudozó politikai bunkósbotra, mint amit most művelnek, hiszen nyilvánvaló módon nem kellene a tiltás eszközével élni sürgősséggel. Tehát mi az oka annak a sürgősségnek, hogy önök ezt huszonnégy órán belül keresztülverik a Házon? Egészen egyszerűen a magyar oktatást nem képesek helyzetbe hozni, éppen ezért mondom azt, hogy álláspontom szerint

Soros György a magyarság ősellensége, szerintem ez a törvényjavaslat nem a CEU-ról szól, és azt kell mondjam, hogy egészen elhibázott bolsevik-kommunista eszközökkel akarnak kezelni egy olyan helyzetet, amit egész máshogy kellene. De nem tudják a XXI. században betiltani azokat a hangokat, amelyek az ELTE-n és más magyar egyetemeken most is elmondják önmagukról, elmondják azt jóérezésű oktatók, hogy Magyarországon egy férfiember egészségben várhatóan eltöltött élettartama ott ér véget, ahol Nyugat-Európában a nyugdíj elkezdődik. És ezt a 6-8-10 életévbeli eltérést önök egész egyszerűen nemhogy nem közelítik, nem adják vissza a magyar embereknek. Ugyanígy az otthoneremtési válság kialakításában, elmélyülésében is elképesztő szerepük van. Egy egyetemistának 130-150 ezer forintot kell albérlésre fizetnie pusztán, és önök szerint meg Tallai államtitkár úr szerint ez rendben van, tegnap elmondta a válaszában.

Nem tudják betiltani az összes hangot, amelyik ezt el fogja mondani magyar fiatal embereknek, a XXI. század közepén erre egészen egyszerűen nem lesz eszközüik, egyetlen módjuk lenne, ha komolyan vennék saját magukat, a magyar oktatási rendszert megerősíteni, a magyar gazdaságot megerősíteni, olyan szinten, hogy a hallgatókat ne állítsák ilyen

lehetetlen helyzet elé. Egészen egyszerűen az a tiltó metodika, amit be kívánnak vezetni, alkalmatlan erre, még egyszer mondom, bolsevik típusú, Hollik István felszólásával egyetemben, aki szemmel láthatóan nem is érti, hogy miről folyik ez a vita, és ez az, ami igazán sajnálatos.

Nekünk itt, a magyar parlamentben megoldásokról kellene vitatkoznunk, a Jobbik a megoldások pártja, ezzel szemben önök olyan árnyékokkal harcolnak, amelyeket soha nem tudnak legyőzni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban talán egyetérthetnénk, hogy a felsőoktatás nem lehet a napi politikai csatározások színtere. Talán abban is egyetérthetnénk, hogy a felsőoktatás nem válhat opportunistá kalandorok prédájává. És talán abban is egyetérthetnénk, hogy a felsőoktatás nem eshet áldozatul személyes frusztrációból adódó sértettségnek. És ha ezekben egyetértünk, és egyetértünk ezekben önök is, akkor nem értem, hogy miért védik ezt a törvényt, hiszen akkor abban is egyet kellene érteniük velünk, hogy nem játszadozhatnak a felsőoktatással csupán azért, mert Orbán Viktor már nem szereti úgy Soros Györgyöt, mint régen; nem játszadozhatnak a felsőoktatással csupán azért, mert Orbán Viktort az új amerikai elnök nem hajlandó fogadni. Akkor ebben egyet kellene érteniük. A jogalkotást nem szabad Orbán Viktor sértettségének és mentális problémáinak a kezelésére felhasználni. (*Folyamatos moraj.*)

Felhívom képviselőtársaim figyelmét, mielőtt a jogalkotás felelősségteljes és nemes feladatához látna bárki, ajánlatos elolvasni a jogalkotásról szóló törvényt. Már csak azért is, hogy tisztában legyen a törvénygyártó azzal, hogy pontosan mi az elvárás ebben a műfaji kategóriában. Lássuk, hogy ehhez a törvényhez kapcsolódóan önök mit alkottak! A törvényben rögzített alapelv, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. A benyújtott törvény, a szabályozás a külföldi felsőoktatási intézményekre vonatkozik, és nem volt egyértelmű a szabályból, hogy pontosan kinek kell szerződnie kivel, illetve miről, pontosan annak érdekében, hogy külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon is folytathasson képzést. Ezt önök is észrevették, hogy ezen a ponton sérti a jogalkotási törvényt a benyújtott módosító javaslatuk, és ezért egy módosító javaslattal ezt korrigálták. De ez nem egy megfelelő munka véleményem szerint.

A másik alapvető követelmény, hogy a jogszabály előkészítője előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. Ezen előzetes hatásvizsgálat valószínűleg nem történt

meg, hiszen ha megtörtént volna, akkor annak eredményét önök itt bőszen lobogtatnák. A várható hatások elemzése nélkül alkotott szabály azon túl, hogy jogsértő, még kártékony is, hiszen zavart idéz elő a jogrendszerben, ami az állami berendezkedés talapzata, illetve a társadalmunk alapja, ráadásul súlyos hatásai lehetnek ennek a törvénynek a határon túli, például erdélyi magyar érdekeltségű egyetemekre. A hatásvizsgálat erre is kiterjedhetett volna. A sebtében összedobált előterjesztés olyan kontár munka, ami nem üti meg a törvényjavaslatokkal szemben támasztott minimális követelményeket, illetve több ponton is jogsértő, tehát azt egy tisztességes honatya nem fogadhatja el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kommunikációja szerint a jelenlegi módosítást az indokolja, hogy a CEU nem tetszik a jelenlegi kormányzatnak, mert annak alapítója ellen keresztes hadjáratot viselnek, őt kiáltották ki a patás ördögnek. Na de, képviselőtársaim, én elfogadom az önök érvelését, hogy Soros György a patás ördög, de akkor akit az ördög tanított, akinek a tanulmányait az ördög fizette, az meg az ördögfióka, Orbán Viktor (*Taps és derűtség az MSZP soraiban.*), akkor ebben is egyezzünk meg.

De ha már ördögökről és démonokról beszélünk: annak idején a Kádár-rendszer nem szívlelte ezen személy tevékenységét - a jelenlegi rendszer vajon miért támadja a Kádár-korszaknál is ádázabban ezt az embert? Talán csak nem azért, mert a jelenlegi rendszer ugyanolyan vagy még rosszabb, mint a Kádár-rendszer? (*Kunhalmi Ágnes: Roszszabb!*) Ha az előttünk fekvő törvényjavaslatra tekintek, akkor meg kell állapítsam, hogy minden bizonynyal a kérdésemben rejlő feltételezés igaz: a mostani rendszer nem más, mint a Kádár-rendszer újraélesztett paródiája. (*Kunhalmi Ágnes: Rákosi-rendszer!*)

Van még egy nagyon fontos dolog a törvényjavaslatlalt kapcsolatban. Felmerül a kérdés, mi indokolja, hogy egy évvel a választások előtt éppen egy marginális magánügyem létezésének csip-csup ügyeivel foglalkozzon az Országgyűlés. Sajnos azt kell mondjam, hogy semmi különös objektív oka nincs annak, hogy most erről beszélgetünk, az egyetlen indok, amiért most ezt az ügyet idehozta a felsőoktatásért felelős miniszter, mert azt akarja, hogy erről beszélgessünk és ne másról, ne más olyan dolgokról, amelyek valós problémák, amelyek már évek óta megoldásért kiáltanak, de még nem merték idehozni a törvényhozás színe elé. Az igazi problémák: a kormány alkalmatlansága, a fojtogató korrupció és a mérhetetlen cinizmus, amivel az ország ügyeit intézik.

(13.00)

A mostani kérdés semmi más, csak figyelemelterelés, csak a politikai kommunikáció része. Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, meddig kívánnak statisztálni ehhez a cirkuszhoz? Mikor veszik már észre, hogy egy újabb egypártrendszerű diktatúra

kialakításában segédkeznek? (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Azt hallhattuk a kormánypárti megszólalóktól, hogy ők mennyire rettenetesen szakmai módon közelítettek ehhez az egész üggyhöz. Túl sok szakmai érvet azonban nem hallhattunk. Még a legfontosabb problémafelvetéseiket sem tudták megindokolni, azt sem, hogy ezek a problémák miért jelentenek problémát, és ha ezeket a CEU meg fogja oldani, akkor mitől lesz majd jobb a helyzet. Hollik képviselő úr vagy bárki más, mondják már, legyenek szívesek, hogy mi fog megváltozni akkor, ha a CEU kibérel egy sufnit New Yorkban, kiírja rá, hogy CEU, az lesz ott a CEU campusa, és van az anyaországban egy épülete! Mi fog akkor megváltozni? Mi a különbség onnantól kezdve?

Ráadásul most azt mondták az előbb, megpróbálták az egész ügyet teljesen negligálni, hogy ennek nincs is jelentősége, vagy nincs is befolyásolva. De akkor miért akarják az egészet betiltani? - egyik oldalról. A másik oldalról meg, Turi képviselőtársam, minden tisztelem az öné, mert önt úgy tartom számon, mint aki még a kiscsiga értékekből valamit ebben a szétzüllesztett frakcióban megőrzött magának, de ne haragudjon, hogy lehet ilyet mondani?! Van egy intézmény. Annak van versenylőnye? Van. Azért, mert az drága, meg nehéz egy szegény hallgatónak bejutni, akkor az a megoldás, hogy szüntessük meg az intézményt? Hát, micsoda hozzáállás, ne haragudjon! Ez bolsevik tempó, képviselőtársaim! A magyar felsőoktatás versenyhátrányát nem úgy kell megszüntetni, hogy egy versenylőnyben lévő intézményt kigolyóznak onnan.

Arról beszélt Bárándy képviselő úr is, hogy nagy szakadék van a kormányzat és az ellenzék érvrendszerében. Az ellenzék érvrendszerében is van szakadék, ezért ezt hadd tegyem nagyon világossá önök számára. Mert nem azokon a húrokon játszunk, nem abból a kottából játszunk, amit a szocialisták mondtak, de kétségkívül egy-két dolgot nyilván le kellett szögezni. Önök párbeszédéről beszélnek, meg arról, hogy mennyire nyitottak. Ha önök nyitottak lennének, akkor ezt a kérdést tényleg nyitottan és párbeszédre készen vizsgálták volna meg, nem néhány nap alatt akarják átverni a parlamenten. Miről akarnak és kivel egyeztetni akkor, amikor most tárgyalunk? Már mindenki azt várja, mert azért jöttek be egyébként a fideszes képviselőtársaink, hogy azonnal meg is szavazzuk ezt az egész javaslatot. Mindent elmond egyébként az, amit Harrach képviselő úr mondott a sajtó valamely munkatársának, amikor megkérdezték, hogy miért ennyire sürgős ez az egész ügy. Ön azt mondta, képviselő úr, hogy azért sürgős, mert nagy a hisztériakeltés körülötte, gyorsan le kell zárni. Most akkor önök akarnak egyeztetni, vagy gyorsan le akarják zárni ezt a kérdést?

Egyébként ebben a néhány mondatban minden benne van azzal kapcsolatban, amit már régóta is tudtunk, hogy Orbán Viktor számára mi a természetes módja a politikai konfliktusok megoldásának. A politikai konfliktusok megoldásának, a konfliktushelyzeteknek, mint amilyen most van egyébként ebben az ügyben, a természetes megoldása Orbán Viktor és a Fidesz számára nem a megegyezéskeresés, nem az egyeztetés, nem a kompromisszum, hanem a nyers erő, az erőszak és a hatalommal való visszaélés. Önök most ennek a javaslatnak a vitájában is egyébként pontosan ezt csinálják, ahelyett, hogy foglalkoznának a felsőoktatás valódi problémáival.

Versenyhátrányban van a magyar felsőoktatás? Igen. Versenyelőnye van a CEU-nak? Igen, van versenyelőnye. Miért van versenyelőnye? Azért, mert önök gyalázatos módon feleannyi pénzt biztosítanak a magyar felsőoktatásnak, mint amennyit az SZDSZ-es kormányzat adott annak idején, még akkor is, ha azóta csökkent valamelyest a hallgatói létszám. Megalázóan alacsony pénzekért, bérekért dolgoznak az oktatók. Tizenöt éve nem emelkedtek érdemben a hallgatói juttatások és ösztöndíjak. Ma Magyarországon egy szegény, hátrányos helyzetű hallgató, Turi képviselő úr, nem tud a tanulmányaira koncentrálni, mert nem kap olyan ösztöndíjat, nem kap olyan juttatást, nem tud a tanulmányaival, a TDK-dolgozataival, a tudományos előrelépésével foglalkozni, mert munkát kell vállalni, mert ilyen a magyar felsőoktatás finanszírozása.

Nincs egységes elvek mentén kialakított minőségbiztosítási rendszer sem a felsőoktatásban, államtitkár úr. Miért nem ezzel foglalkoznak? Komoly probléma a lemorzsolódás. A hallgatók 40 százaléka különböző okokból nem tudja elvégezni az egyetemet, a hozzáférésről pedig nem is beszélve. Turi képviselő úr, nem csak a CEU-ra nehéz bejutni, tudja?! Az a baj, hogy az elmúlt években az önök kormányzása alatt egyre nehezebbé vált bármilyen magyar felsőoktatási intézménybe bejutni egy hátrányos helyzetű térségből érkezett képzetlen, szegény családból származó fiatalnak.

Ezekkel a kérdésekkel kellene foglalkozni, ha a magyar felsőoktatás versenyhátrányát akarják megszüntetni, nem pedig álproblémákat generálni, álelenségképeket keresni és ezzel elterelni a figyelmet az oktatás és az egészségügy egyébként katasztrofális helyzetéről, a Magyarországot elhagyó százezrekről, az alacsony bérszínvonalról és a mindent eluraló korrupcióról. Mert ez egy kamu ügy, ez egy tisztességtelen eljárás egyébként. Most a CEU-val folytatják, máskor meg majd más lesz az ellenség. Ennél egyébként az is sokkal tisztességesebb lenne, ha az egész egyetemet megvetetnék „Pénztáros” Lőrincsel. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szávay képviselő úr. Két percre megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vita bebizonyította számomra, hogy nincs lex CEU. Pontosan az előjogokat akarjuk megváltoztatni, hiszen 2005-ben maga Soros György kérte az akkori oktatási minisztertől, hogy külön előjogokat élvezzen. Amikor mi a szabálytalanságokat vagy ezeket az előjogokat meg szeretnénk változtatni, akkor itt az ellenzék - kiderült, hogy a baloldal és a Jobbik egy gyékényen árul -, itt az ellenzék tulajdonképpen (*Folyamatos moraj az ellenzéki pártok padsoraiból. - Kunhalmi Ágnes: Tizenvalahány évvel később! - Dr. Bárándy Gergely: Hét éve kormányoztok. Miért most?*) a tanszabadságról, politikai hisztérikus hangulatban az egyetemi autonómiáról beszél, arról, hogy milyen a felsőoktatás minősége. De nem beszélnek arról, hogy a magyar egyetemek is kiválóak, és kiváló az a 28 külföldi oktatási intézmény is, amely Magyarországon található, de eltelt öt év és megállapítottak szabálytalanságokat, kisebb adminisztratív szabálytalanságot és nagyobb, súlyosabb szabálytalanságokat is. Ezt szeretnénk rendbe tenni.

A magyar kormányban megvan a jó szándék arra (*Kunhalmi Ágnes: Nem igaz!*), hogy tárgyaljunk arról... (*Lukács Zoltán: Azzal van kikövezve a pokolba vezető út!*) Tudják önök, kedves Bangó Ildikó, megnéztem, hogy hol található New Yorkban, milyen címen a CEU. New York, 57. utca 224. szám alatt, és az van kiírva, hogy Open Society Soros Foundations. (*Kunhalmi Ágnes: Micsoda felfedezés!*) Egyetemi képzést nem folytatnak, hallgatóik, tanáraik nincsenek. A Közép-európai Egyetemet, amely törvényesen működik, semmilyen veszély nem fenyegeti (*Kunhalmi Ágnes: Nobel-díjat neki!*), hiszen azok a hiányosságok a megadott határidőn belül pótolhatók.

Engedjék meg, hogy még egy mondatdal reagáljak a tudásra (*Korózs Lajos ütemesen tapsol.*), hogy bennünket, kormánypárti képviselőket tudásellenesnek mutatnak be. Mi igazán tudjuk, hogy a tudással hova lehet eljutni (*Kunhalmi Ágnes: Nemzetárulók!*), ezt személyes példám is mutatja. Sikeresek vagyunk abban, hogy az emberek a tudással egy méltó életet szerezhessenek maguknak. (*Közbeciáltások az MSZP padsoraiból: Szégyelld magad! - Büszke lehetsz magadra! - Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képernyőn több felszólalásra jelentkezőt nem látok.

Az összevont vitát lezárom. Megadom a szót tízperces időkeretben Palkovics László államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az előterjesztők nevében az elhangzottakra. (*Közbeciáltás az MSZP padsoraiból: Ördögfióka!*) Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Egészen megilletődötten állok most is itt.

(Közbeküldések az MSZP padsoraiból: Nem kell! - Nem szégyenkezzük? - Dr. Szakács László: Nem mindennap zárnak be egy egyetemet! - Nagy Zoltán) Két indoka van ennek a megilletődöttségnek. Miután az oktatási ügyeink eddigi vitáinak a zárószavánál ez a jelenlét soha nem volt jellemző (Bangóné Borbély Ildikó: Nálátok nem!), azt gondolom, hogy ennek indoka van.

A második oka a megilletődöttségemnek Szél Bernadett képviselő asszony elismerő szavai, miszerint egészen idáig senki nem sértette meg az oktatás autonómiáját, ez az első alkalom. Ezt köszönöm, sok indoka van ennek. Azt szeretném mondani, hogy most sem sértjük meg az oktatás autonómiáját, sem a külföldi, sem a magyar egyetemét. Ami történik, az egy egyszerű jogtechnikai dolog. Egy olyan kérdés, amely '93 óta, amikor az első törvényt fogalmaztuk, akkor még a CEU-ra, kérdés, az akkori oktatási miniszter komolyan megkérdezte, hogy hogy is van, hogy egy olyan intézmény, amely Magyarországon működik, de a saját országában nem működik, miért is kell ez, hiszen erre van másik megoldás.

Az, hogy ezt a problémát többen meg akarták oldani, abból látszik, hogy 2004-ben az akkori miniszterelnök és New York állam kormányzója aláírt egy megállapodást, egy nyilatkozatot, hogy rendezni kell a CEU helyzetét, és hozunk létre egy Magyarországon működő egyetemet, amit egyébként létre is hoztunk. Az egyetem ma működik, Közép-európai Egyetemnek hívják. Ez Magyarországon bejegyzett, a magyar jogszabályoknak megfelelő magánegyetem. Ennek a működését a jelenlegi törvénymódosítás semmilyen formában sem fogja érinteni; úgy, mint ahogy egyébként nem érinti az összes többi magyar vagy nem magyar egyetem működését.

Ami felmerült kérdésként, hogy végeztünk-e háttérvizsgálatot: természetesen. Elemeztük, megnéztük, hogy mi fog történni a törvény elfogadása után, milyen helyzettel kell szembesülnünk, mi történhet. Nagyon sok minden történhet. Az egyik az, hogy azok a külföldi intézmények, amelyek az EGT-n kívüliek, teljesítik ezt a feltételt, azaz a magyar kormány és az ottani kormány között létrejön egy megállapodás.

(13.10)

A megállapodásokat az jellemzi, hogy mind a két fél számára tartalmaz olyan ügyeket, amiket ők létre fognak hozni. Azt gondolom, hogy ez annak az oktatási intézménynek, ennek az együttműködésnek a színvonalát fogja emelni.

Ha ez a megállapodás nem jön létre vagy máskor jön létre, akkor a Közép-európai Egyetemnek a működését semmilyen formában ez nem befolyásolja. Hiller professzor úr akkor említette, hogy az ELTE vagy a BME diplomájának milyen az értéke. Azt gondolom, hogy ön is, én is többször voltunk külföldön, és soha senki nem kérdezte azt, hogy akkreditált-e Amerikában a diplománk. A Budapesti

Műszaki Egyetem, az ELTE diplomájával munkát lehet vállalni, és egyetemen lehet tanítani. Tehát az a vélt versenyelőny, ami ebből adódik, egyébként valószínűleg nem valós, de ha egyébként még ez valós is, a CEU ezt számos módon meg tudja tenni a Közép-európai Egyetem bázisára vonatkoztatva.

Megnéztük azt is - és örülök annak, hogy itt a Jobbik argumentációja tegnap este óta megváltozott -, azok az intézmények, amelyek határon túl működnek, és kiválóan, jól működnek, akár a Partiumi Egyetem, akár a Sapientia, ezek Romániában akkreditált román intézmények, amelyek abszolút nem képezik az analógia tárgyát, hiszen Románia is az Európai Gazdasági Térség országa, a szolgáltatások szabad áramlása ezt nem teszi lehetővé. Tehát ezt az aggodást én nem tartom annyira valósnak. Ez akkor lenne valós, ha ott is egy olyan intézmény lenne, mint a CEU, ami egyébként kívül lenne. Ha ezt akarjuk lemásolni, akkor erre speciel ez pontosan nem vonatkozik.

Azt gondolom, hogy ez a viszonylag egyszerű jogtechnikai módosítás rendezni fogja azt a helyzetet, amire vonatkozóan folyamatosan szándék volt. A mai vitában többször elhangzott, hogy ki miért szeretne volna a lex CEU-t létrehozni, megszüntetni, átalakítani. Azt gondolom, hogy ezzel ez a dolog rendeződik, és ezért javasoljuk ennek a lezárását.

Amit Hadházy képviselő úr aggodására szeretnék mondani: ott értem az aggodás indokát, de higgye el, nincs közös a helyzetünkben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Soron következik az **EU-LAC Nemzetközi Alapítvány létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/14462. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/14462/3. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14462. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 183 igen szavazattal, el-lenzavazattal és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyrésről az Európai Unió és tagállamai, és másrésről az SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/14463. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről

határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14463. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 183 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához („EUTM Somalia”) történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló beszámoló elfogadásáról** szóló H/14285. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/14285. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/14232. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14232/6. számon, összegző jelentését pedig T/14232/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Bárándy Gergely képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14232/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14232/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak!

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 123 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a nemzetközi magánjogról** szóló T/14237. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14237/10. számon, összegző jelentését pedig T/14237/11. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú, az LMP képviselőcsoportja pedig a 4., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 27 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elutasította.

A 3. számú módosító javaslat Staudt Gábor képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 152 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Szél Bernadett frakcióvezető asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 35 igen szavazattal, 149 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

(13-20)

Az 5. számú módosító javaslat is Szél Bernadett frakcióvezető asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 145 ellenében, 1 tartózkodás mellett elutasította.

A 6. számú módosító javaslat is Szél Bernadett képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 146 ellenében, 1 tartózkodás mellett elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14237/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14237/14. sorszámú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 146 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény...** (Szabó Szabolcs feláll és megszólaltatja a kezében tartott szirénát. - Zaj. - Moraj a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Fidesz sorából: Orvost!)

Kérem szépen a terembiztosokat... (Zaj. - Az elnök csenget. - A Terembiztos Szolgálat munkatársa Szabó Szabolcs kezéből kiveszi a szirénát.) Köszönjük szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban. - Szabó Szabolcs: Most kellene meggondolni, mire szavaznak, mielőtt elolvassák! Most kellene meggondolni! Most még lehet! - Zaj.)

Tisztelt Országgyűlés! Megállapítom, hogy Szabó Szabolcs független képviselő úr megsértette a szemléltetés szabályait. Felhívom a képviselő úr figyelmét, hogy az országgyűlési törvény 38/A. §-a értelmében a szemléltetés iránti vagy hangkeltés iránti kérelmet előzetesen a Házbizottság ülése előtt legkésőbb egy órával be kell jelenteni. A szemléltetés szabályainak megsértéséről a házelnököt nem kell tájékoztatnom, mert ő is részese volt ennek. Kérem képviselőtársaimat, hogy a továbbiakban biztosítsák az Országgyűlés zavartalan működését. (Zaj. - Az elnök csenget.)

Tehát soron következik nemzeti felsőoktatásról szóló (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) 2011. évi CCIV. törvény **módosításáról** szóló T/14686. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14686/12. számon, összegző jelentését pedig T/14686/13. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14686/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 123 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most, tisztelt Országgyűlés, a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14686. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslatot 123 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. (Taps a kormánypárti padsorokban. - Az MSZP képviselői és a függetlenek kivonulnak az ülésteremből.)

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba-vételéről** döntünk. Emlékeztetem

önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatata az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A tiszta politikai közélet megteremtése érdekében a tisztességes eljárás védelméről és a közpénzből nyújtott támogatások átláthatóságáról” címmel T/14327. számon előterjesztett törvényjavaslatot, amelyet - megismétlem - Tóth Bertalan MSZP-s képviselő úr terjesztett elő. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 29 igen szavazattal, 123 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Most **feldyelmű ügyek döntéshozatalával** folytatjuk munkánkat.

Soron következik Ikotity István, Sallai R. Benedek, Szél Bernadett LMP-s, valamint Egyed Zsolt és Kulcsár Gergely jobbkios országgyűlési képviselők esedékes tiszteletdíja csökkentéséről szóló határozati javaslatokról történő döntés.

Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (1) bekezdése alapján, a 13. § (6) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Ikotity István, Sallai R. Benedek, Szél Bernadett LMP-s, valamint Egyed Zsolt és Kulcsár Gergely jobbkios képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését rendelte el. A képviselők kérték a Mentelmi bizottságtól a döntések hatályon kívül helyezését, de a bizottság ennek egyik esetben sem adott helyt. Ezt követően az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (9) bekezdése alapján a képviselők kérték, hogy az Országgyűlés helyezze hatályon kívül a házelnök úr döntéseit. Erre figyelemmel a házszabály 148. § (2) bekezdése alapján házelnök úr határozati javaslatokat terjesztett elő H/14776., H/14774., H/14778., H/14772. és H/14773. számokon a képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését elrendelő, korábbi döntéseivel azonos tartalommal.

Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslatokat, az azokhoz kapcsolódó házelnöki döntéseket, az erre vonatkozó képviselői kérelmeket és a Mentelmi bizottság döntéseit a honlapon megismerhették.

(13.30)

A házszabály rendelkezései szerint a határozati javaslatokhoz sem módosító javaslatot, sem bizottsági jelentést nem lehet benyújtani. A tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntésekről az Országgyűlés vita nélkül, képviselőnként külön-külön határoz.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e az Ikotity István képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/14776. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnök úr döntését 115 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, a továbbiakban: Ogytv. 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Ikotity István országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-40/247-1/2017. számon iktatott, Ikotity István országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel Ikotity István országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja százezer forinttal csökken.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Sallai R. Benedek képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/14774. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnök úr döntését 112 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta. Felkérem Földi László jegyző urat, ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, a továbbiakban: Ogytv. 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Sallai R. Benedek országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-40/247-1/2017. számon iktatott, Sallai R. Benedek országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel Sallai R. Benedek országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja százezer forinttal csökken.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Szél Bernadett képviselő asszony, frakcióvezető asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/14778. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnök úr döntését 109 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta. Felkérem Földi László jegyző urat, ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, a továbbiakban: Ogytv. 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-

40/247-1/2017. számon iktatott, dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja százezer forinttal csökken.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e az Egyed Zsolt képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/14772. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnök úr döntését 108 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta. Felkérem Földi László jegyző urat, ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, a továbbiakban: Ogytv. 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Egyed Zsolt országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-40/247-1/2017. számon iktatott, Egyed Zsolt országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel Egyed Zsolt országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja ötvenezer forinttal csökken.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Kulcsár Gergely képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/14773. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnök úr döntését 108 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta. Kérem Földi László jegyző urat, ismertesse az elfogadott határozat szövegét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, a továbbiakban: Ogytv. 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Kulcsár Gergely országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51/A. § (9) bekezdése szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-40/247-1/2017. számon iktatott, Kulcsár Gergely országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel Kulcsár Gergely országgyűlési képviselő esedékes tiszteletdíja ötvenezer forinttal csökken.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk, köszönöm az együttműködésüket. Kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

Kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy vagy foglalják el a helyüket, vagy foglalják vissza a folyo-

sót vagy a Kossuth teret, de biztosítsák a zavartalan képviselői munkánkat.

(13.40)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14662. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat célja a Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között az elítélt személyek átszállítására vonatkozó szabályok megállapítása annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket. Az egyezmény meghatározza az elítélt személyek átszállításának feltételeit és megtagadási okait, az eljárás lefolytatása érdekében megküldendő iratokat, rögzíti az átszállítási kérelmek megküldésére és fogaadására kijelölt központi hatóságokat, az átadás szabályait, átvett ítéletek végrehajtásának szabályait, rendezi a tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat a felek között, valamint az elítélt személy irányába.

Az egyezmény rendelkezik az átmenő szállításról, a nyelvhasználatról, a költségek viseléséről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről. Az egyezmény kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni.

Az egyezményben nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései az irányadók.

Tisztelt Ház! Az egyezmény csak akkor léphet hatályba, ha a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik az egyezmény rendelkezéseit. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, annak megvitatását követően, a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15 perces időkeretben. Megadom a

szót elsőként Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat általános indokolása szerint az egyezmény megkötését a Magyarország és Vietnam közötti egyre bővülő kétoldalú gazdasági és jogi kapcsolatrendszer indokolja. Tekintsük át röviden ezt az egyre szélesedő kapcsolatrendszert!

A világgazdaság központja az elmúlt években egyre inkább Ázsia, Délkelet-Ázsia felé tolódott. Ebben különösen kiemelkedik Vietnam. A magyar kormány a keleti nyitás politikájában ezért is tulajdonít fontos szerepet a Vietnamhoz fűződő kapcsolatának. Magyarországnak a Vietnamban meglévő kapcsolati tőkéje, több évtizedes együttműködési múltja, a rendszerváltás utáni évek politikai és gazdasági szerkezetátalakításban szerzett tapasztalatai jó alapot biztosítanak a kétoldalú kooperáció folyamatos szélesítésére egyre több területen. Büszkék vagyunk arra, hogy a kötött segélyhitelprogram keretében magyar vállalatok építették Vietnam egyik tartományának vízhálózatát, és magyar cégek kezdték meg az ország népesség-nyilvántartó rendszerének kiépítését is.

A két ország már több mint 60 éve van diplomáciai kapcsolatban. Ez idő alatt a magyarországi felsőoktatási intézményekben végzett vietnami értelmiség nagyságrendje mintegy 5 ezer főre tehető. Közülük többen lettek ismertek hazájukban tudósként, közéleti emberként, például miniszterként, de sokan dolgoznak a kereskedelem területén is. Magyarország meg is duplázta 2015-ben a Stipendium Hungaricum állami ösztöndíjprogram vietnami hallgatóinak létszámát. Tudjuk jól, a hosszú távú, kiszámítható gazdasági együttműködés egyik legjobb alapja az emberek közötti kapcsolat. Ezért is van nagy jelentősége annak, hogy Magyarország vietnami diákok számára biztosít helyet felsőoktatási intézményeiben.

A magas szintű látogatások mindennaposak: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr és Latorcai János alelnök úr 2015 tavaszán, Kövér László elnök úr 2015 őszén, Gulyás Gergely alelnök úr idén januárban tárgyalt Vietnamban. Várakozással tekintünk a vietnami nemzetgyűlés elnök asszonyának küszöbön álló látogatása elé.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja ennek az újabb egyezménynek a megkötését, és elfogadásra javasolja az Országgyűlésnek.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Megállapítom, hogy Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka, bár jelezte felszólalását, nincsen jelen.

Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy előttünk elhangzott, a Vietnami Szocialista Köztársasággal egyre szorosabb kapcsolat jön létre Magyarország és Vietnam között. Ez azért is nagyon fontos, mert Vietnam a délkelet-ázsiai térségnek egy olyan országa, ahol rendkívül nagy a gazdasági fejlődés az elmúlt időszakban. Azt tudjuk jól, hogy Vietnam egy szocialista ország, amely még ma is szocialista országnak tartja magát, azonban a 80-as évek közepén letért arról a marxista gazdasági irányvonalról, amit korábban folytatott, illetve ami a szocialista országokra jellemző volt, és körülbelül ugyanazt az utat próbálja bejárni, amit Kína is tesz. Tehát marad az egypártrendszer, maradt az állampártiság, de a gazdaságot liberalizálták, illetve a gazdasági tényezőket megváltoztatták, tehát a marxista irányvonalról letértek. Ez hatalmas gazdasági fejlődést hozott a térségnek, ami jellemző volt, amit például Magyarország is szeretne elérni.

Minap hallottuk Lázár János miniszter úrnak az okfejtését azzal kapcsolatban, hogy a magyar gazdaságot egy olyan pályára kellene állítani, ahol tartós és jelentős gazdasági növekedés lenne megfigyelhető. És itt kifejtette miniszter úr, hogy ez a gazdasági fejlődés minimum 4-5 százalékosnak kellene hogy legyen, és ennek évekig kellene fennállnia. Na, hát ez most Vietnamban fennállt, hiszen 7-8 százalékos gazdasági fejlődést, éves GDP-növekedést tudtak produkálni, mégpedig több mint egy évtizeden keresztül tudták a minimum 7 százalékos gazdasági növekedést. Azt hiszem, ez egy jó példa lehet Magyarország számára is, mindamelllett, hogy ez nem hozott magával egy olyan átfogó fejlődést, alacsonyabban a bérek még az országban, illetve sok mindenben fejlődésre szorul még Vietnam.

De ez a gazdasági fejlődés azt mutatja, hogy ő is az ázsiai kistigrisek közé tartozik, és nagyon fontos az, hogy Magyarország minél szélesebb körben, minél erőteljesebb gazdasági kapcsolatokat is tartson fenn ezzel az országgal. Nyilván a gazdasági kapcsolatok, a több kapcsolat mellett, amit Dunai Mónika képviselőtársam is ismertetett, amelyek a parlament tagjai, illetve tisztségviselői között a két országban zajlanak, az igazságügy területén is szükség van arra, hogy továbblépjünk. Így nagyon fontos az előttünk fekvő, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény is, amelyet most a parlament ezáltal jóváhagyta.

Nagyon fontos a célja is, hogy miért van szükség erre az átszállításra.

(13.50)

Egyértelműen a büntetőeljárások legalapvetőbb problémája az, hogy az elítéltek vajon a társadalomba vissza tudnak-e illeszkedni, tudnak-e még hasznos tagjai lenni a társadalomnak vagy sem. Ez a tör-

vény ezt akarja elősegíteni, s az alapelvei között egyértelműen megjelöli, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének megkönnyítésére jönné létre ez a jogszabály. Nyilván, ha Magyarországon elítélnek egy vietnami állampolgárt, egy vietnami nemzetiségű személyt, itt bekerül egy büntetés-végrehajtási intézetbe, akkor olyan környezetben van, ahol a társakkal nem tud beszélni, az érintkezés során az anyanyelvét gyakorlatilag nem tudja használni, így a társadalomba való visszailleszkedésének az esélye nagyon nagy mértékben csökken. Abban az esetben, ha van megfelelő egyezmény, és az elítélt kéri - az nagyon fontos, hogy az elítélt beleegyezése nélkül ezt nem lehet megtenni -, az az ország pedig, ahol az illető tartózkodik, felajánlja, hogy átszállítható legyen Vietnamba vagy Vietnamból Magyarországra egy magyar állampolgár, akkor beszélhetünk arról, hogy ez az egyezmény, amely ezáltal törvényi szintre emelkedik, életbe fog lépni. Azt gondolom, minden esetben a társadalom érdekét szolgálja, hogy ez valóban bekövetkezzen.

Ez az egyezmény az átszállítás feltételeit, valamint az egész ügylet bonyolításának a feltételeit konkrétan meghatározza. Azt gondolom, hogy azok alapján megtörtént a feltételek kidolgozása, amit a gyakorlat már sok más ország tekintetében előír. A feltételek között ott van, hogy a fogadó fél országa szerint is bűncselekményként kell hogy figyelembe vegyék, tehát nem lehet az, hogy ami Magyarországon bűncselekmény, az Vietnamban esetleg nem bűncselekmény, és ott azonnal szabadulni fog az illető, hiszen az az adott ország szerint nem bűncselekmény, ezért el kell engedni. Tehát egy fontos feltétel, hogy a fogadó ország joga szerint is bűncselekmény legyen, legalább úgy, mintha az ő területén követték volna el. Az, hogy a fogadó félnek legyen az állampolgára, nyilván alapkérdés, hiszen miért szállítanánk át egy másik országba, ha nekik semmi köztük nincs hozzá.

Az is nagyon fontos, hogy mindenki egyetértsen ebben, mind az átszállító, mind a fogadó fél, mind pedig akit érint, tehát az elítélt, illetve bizonyos esetekben a jogi képviselője is hozzájáruljon az átszállításhoz. Akkor persze nincs értelme az egész dolognak, ha akkorra, mire az egész átszállítási procedura befejeződik, az illető személy már letöltötte a büntetését. Ezért van az a kitétel is, hogy legalább egy év letöltendő büntetése még hátravan. Ebben az esetben van értelme annak, hogy átszállítsák a fogadó országba, abba az országba, ahova ő tartozik.

Azt gondolom, mind a két ország érdeke az, hogy ez aláírásra kerüljön. Maga az egyezmény a költségeket is egyértelműen szabályozza, ebben vita nem merülhet fel. Nyilván mindig az fogja állni a költségeket, aki fogadja, ez oda-vissza működik, tehát a költségek hosszabb távon valószínűleg kiegyenlítődnek, így ezáltal sem éri kár az államokat. Azt gondolom, hogy ez mindkét fél érdekét kielégíti, ezért ez a törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselőt nem látok a teremben. Kétpercesre nem jelentkeztek. További képviselői felszólalásokra nem jelentkeztek.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Völner államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván válaszolni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14663. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat célja Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között a kiadatási eljárás jogi kereteinek megteremtése.

Az egyezmény meghatározza a kiadatási bűncselekmények körét, a kiadatás megtagadásának kötelező és mérlegelhető okait, rögzíti a kiadatási kérelmek megküldésére és fogadására kijelölt központi hatóságokat, a kiadatási kérelem tartalmi elemeit és kötelező mellékleteit, valamint rendezi a harmadik állam részére történő továbbadás, illetve a kiadatási kérelmek ütközésének eseteit.

Az egyezmény rendelkezik a specialitás elvének érvényesüléséről, az egyszerűsített kiadatásról, az ideiglenes letartóztatásról, a személy átadásáról, illetve annak elhalasztásáról, az ideiglenes kiadatás intézményéről, valamint az átmenő szállításról. Az egyezmény tartalmazza továbbá a tárgyak elkobzásáról, a költségviselésről, a más nemzetközi szerződésekhez való viszonyról és a vitarendezésről szóló rendelkezéseket.

Az egyezmény kihirdetését törvényben szükséges megtenni, mivel az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit is érintő kérdésekben kell állást foglalni. Az egyezményben nem szabályozott kérdésekben a nemzetközi bűnügyi jogszegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezése az irányadók.

Tisztelt Ház! Az egyezmény csak akkor léphet hatályba, ha a részes államok saját nemzeti joguknak megfelelően kihirdetik az egyezmény rendelkezéseit. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot annak megvitatását követően, a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és Vietnam között a gazdasági kapcsolatok az elmúlt időszakban igen dinamikus fejlődtek, amit kiválóan mutat az is, hogy tavaly 76,1 millió dollár értékben exportáltunk a délkelet-ázsiai országba, ami jelentős, 13,2 százalékos növekedés az egy évvel korábbi adatokhoz képest. Mintegy száz hazai és vietnami cég folytatott kétoldalú üzleti tárgyalásokat.

Magyarország célja a két ország közötti kereskedelmi forgalom további növelése, amelyhez kiváló alapot nyújtanak a már eddig kialakított együttműködések. Vietnam a magyar cégek számára az egyik legígéretesebb exportpiac marad a délkelet-ázsiai régióban. Az ország gazdasága gyorsan fejlődik, az elmúlt években éves szinten 5-6 százalékos GDP-növekedést ért el. Köszönhetően mintegy 90 millió fős felvevőpiacának, illetve annak, hogy az ország gazdasága számos ágazatban tudja hasznosítani a magyar technológiákat, szakértelmet, jelentős üzleti potenciált rejt a magyar cégek számára.

A mezőgazdaság, az élelmiszeripar, az energetika, az infokommunikáció, a jármű- és környezetipar, az egészségipar vagy épp az infrastruktúra-fejlesztés rejthet még eddig kiaknázatlan üzleti lehetőségeket a két ország gazdasági kapcsolatrendszerében. Ezért nagyon jelentős az, hogy a két ország között mind több és több kétoldalú egyezmény születik meg, hiszen ez nemcsak a gazdasági kapcsolatok élénkítésére, hanem a két ország közötti kapcsolatrendszerre, a jogi együttműködésre is lehetőséget ad.

Tisztelt Elnök Úr! Bármit mondjanak is ma a szocialisták - ha itt lennének, bizonyára el is mondanák -, számukra ez a kapcsolatrendszer nem volt fontos, ami a legjobban abból látszik, hogy 2006-ban bezáratták a Ho Si Minh-városi magyar főkonzulátust. Nagyjából két éve annak, hogy mi ezt újranyitottuk, ami jelentős mértékben hozzájárult a fent felsorolt eredményekhez.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja az újabb egyezmény kihirdetését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. A következő vezérszónok Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoport részéről.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisz-

telt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonló jogszabálytervezet, illetve egyezményt jóváhagyó döntés előtt állunk, mint az előző napirendi pontnál, és szintén Vietnam és Magyarország esetében. Jelen esetben azonban a kiadatási egyezményről beszélünk, nem pedig átszállításról. Mint ahogy már az előző hozzászólásomban is, az előző napirendnél is említettem, Vietnam egy dinamikusan fejlődő ország, és nemcsak gazdasági fejlődése miatt, hanem egyáltalán a területi nagysága, a lakosság száma alapján is fontos az, hogy minél szélesebb körű legyen Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között az együttműködés.

Egy körülbelül Németország nagyságú országról beszélünk, körülbelül három és félszer nagyobb, mint Magyarország területe, lakossága pedig közel tízszerese Magyarországnak, tehát egy Németországgal is jóval meghaladó lakosság számú országról van szó. Amikor gazdasági fejlődéséről beszélünk, ami töretlen immáron több mint 20 éve, akkor azt mondjuk, hogy minél szélesebbre kell vonni az együttműködést. Így van ez az igazságügy területén is, tehát fontos az, hogy egy kiadatási egyezmény is létrejöhessen. Ennek előzményei megvannak, a '80-as évek közepén megszülettek, azonban nyilván újra van szükség, mivel ezt megkövetelik a megváltozott körülmények, amelyek azóta a világban lezajlottak, hogy újabb, korszerűbb egyezmény lépjen közöttünk életbe.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az egyezmény preambuluma azt mondja, hogy miért is jön létre. A bűnüldözés miatt, az ítéletek végrehajtása, a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem azok az alapvető célok, amik arra ösztönzik ezeket az államokat, a két szerződést kötő államot, hogy létrehozzák ezt a megállapodást. Miért van szükség a kiadásra? Azt gondolom, nagyon-nagyon fontos, hogy kiadatási egyezmény minél több országgal létrejöhessen. Sőt, az lenne a legcél szerűbb, ha minden országnak minden országgal lenne a világban kiadatási egyezménye.

Miért is van erre szükség? Azt gondolom, hogy a kiadatási egyezményeknek a bűncselekmények elkövetése szempontjából nagyon jó preventív hatásuk van, preventív szerepük van. Mégpedig azért, mert nyilván egy bűnöző, aki egy nagyobb volumenű, nagyobb méretű bűncselekményt követ el, és tisztában van azzal, tudatában van annak, hogy menekülési útvonala van, el tud menekülni a büntetés végrehajtása elől, az elől, hogy vele szemben büntetést szabjanak ki, büntetést hajtsanak végre, ha el tud menekülni olyan országba, ahol nem fogják őt utolérni a bűnüldöző szervek, nem fogják végrehajtani vele szemben a büntetést, akkor nyilván könnyebben követi el ezt a bűncselekményt. Hiszen nem biztos, hogy tartania kell attól, hogy a szankció valóban el

fogja őt érni. Ezért könnyebben végrehajtja a cselekményt.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Tiba István váltja fel.)*

Nyilván, amikor tudja, hogy vannak olyan országok, ahová nyugodtan elmehet, és soha nem fogják kiadni, akkor azért könnyebb az ő sorsa. Láttuk ezt nemrég a karcagi esetben, amikor a brókerbotrányáról elhíresült személy menekült el Közép-Amerikába, bízván abban, hogy majd kiadatási egyezmény híján nem fog idekerülni a magyar joghatóság alá. Hát, ebben is tévedett. Reméljük, hogy minél több bűnöző fogja elnyerni méltó büntetését azzal, hogy minél több országgal meglesz a kiadatási egyezményünk. Ezáltal nem fognak tudni kibújni a szankció alól, a büntetés végrehajtása alól.

Nagyon fontos az, ahogy kezdődik az egyezmény. Kiadatási kötelezettség - mondja az 1. cikk. Tehát ez nem egy lehetőség, hogy kiadhatja, de azért el is menekülhet a bűnöző az adott országba. Ez egy kiadatási kötelezettség, amikor erről beszélünk, az állam köteles kiadni azt a bűnözőt, akit a másik állam keres, nyilván akkor, ha bizonyos feltételek fennállnak. Ezeket a jogszabály tervezete, illetve az egyezmény részletesen tartalmazza, mint ahogy részletesen tartalmazza azokat az okokat is, hogy mikor lehet megtagadni a kiadást.

Itt nyilván nagyon fontos az, ha valami politikai bűncselekménynek minősülne a másik államban, amit elkövetett, akkor abban az esetben megtagadható a kiadás, illetve meg is kell tagadni. Nyilván akkor is meg kell tagadni ezt, amikor a keresett személy a megkeresett fél állampolgára. Ebben az esetben is meg kell tagadni a kiadást.

Ezzel kapcsolatban hivatkoznék egy olyan képviselőre, aki itt szokott ülni, elméletileg a hátam mögött balra. De nem szokott itt ülni, mert nem nagyon jár be. Úgy hívják, hogy Gyurcsány Ferenc, aki volt Magyarország miniszterelnöke is, sajnos; sajnos túl sokáig is, illetve sajnos önmagában az is, hogy miniszterelnök volt, már ez is nagy baj. Ő annak idején, amikor diplomáciai konfliktus volt Szlovákia és Magyarország között, ő ajánlotta fel, hogy azokat a személyeket, azokat a magyar állampolgárokat, akiket érintett ez a diplomáciai konfliktus, ki fogja adni Szlovákiának, amennyiben Szlovákia kéri ezen magyar állampolgárok kiadását, mert bűncselekmény miatt eljárást kíván velük szemben indítani. A 2006-os események következményei voltak azok az események, amelyek abban az időben a két ország viszonyát is érintették. És Gyurcsány Ferenc volt az, aki sem a magyar alkotmányra, sem a kiadatási egyezményekre nem volt figyelemmel. Ő magában a nemzeti érzés gyűlölete miatt az alkotmányt és a kétoldalú, bilaterális kapcsolatokat is keresztüllépte volna, és örömmel adott volna ki magyar állampolgárokat más államnak, mint ahogy ő ezt nyilatkozta.

De itt egyértelmű, hogy ebben az esetben, amit szabályozunk ebben a megállapodásban, ilyen nem jöhet létre. Hiszen az adott fél, tehát egy magyar állampolgárt a magyar állam nem adhat ki Vietnamban e szerződés alapján. Illetve nyilván az is nagyon fontos, hogy amennyiben a kért személy ellen faja, neme, vallása, politikai meggyőződése miatt akarnak büntetőeljárást lefolytatni, akkor szintén nem lehet kiadni. Illetve nyilván az elévülést is figyelembe kell venni a magyar törvények szerint. Amennyiben Magyarországon az a bűncselekményt már elévült, akkor nem lehet kiadni. És ha már a személyt felmentették, ez is egy megtagadási ok.

A halálbüntetés kérdése: ennek nem néztem utána, hogy Vietnamban van-e halálbüntetés. De nyilván abban az esetben, ha egy olyan országgal kötünk megállapodást, ahol még van halálbüntetés, akkor nem lehet kiadni abba az országba, ha várható, vagy akár csak a lehetősége fölmerül, hogy vele szemben halálbüntetést szabnának ki. A törvény ezt tiltja, kivéve, ha a fogadó állam megfelelő garanciát nyújt arra, hogy halálbüntetést vele szemben nem fognak kiszabni. Ezzel kapcsolatban a törvény meghatározza a központi hatóságokat is, amelyek ezekben az ügyekben eljárnak, tehát nyilván Magyarországon az Igazságügyi Minisztérium, illetve Vietnamban a közbiztonsági minisztérium, amely ilyen esetben eljár, illetve ezeket a hivatalos ügyeket bonyolítja, intézi.

Azt gondolom, maga az egyezmény minden fontos dologra kiterjed, megfelelően szabályozza a két állam közötti viszonyokat, illetve a kiadatással érintett személyt és az azzal kapcsolatos eljárási cselekményeket, illetve ennek a személynek a jogait, kötelezéseit és lehetőségeit. Mindezek alapján azt gondolom, hogy ugyanúgy, mint az előző, Vietnammal kötendő kétoldalú megállapodás, ez is elfogadható és támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Ander Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az LMP képviselőcsoportja nem vesz részt a vitában, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők szintén nem vesznek részt a vitában, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván válaszolni. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az európai unió és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés

T/14683. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

(14.10)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európai Unióról szóló szerződés szerint az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál a polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának a biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és a bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul.

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megteremtése, ahogy azt az idézett bekezdés is említi, nem képzelhető el hatékony bűnüldözés nélkül, amelynek egyik nélkülözhetetlen eszköze a bűnügyi jogsegély, a tagállamok közötti bűnügyi együttműködés.

A közelmúlt sajnálatos eseményeire figyelemmel a büntetőügyekben eljáró hatóságok együttműködésének hatékonyságát tovább kell növelni. E cél érdekében a területet érintő jogharmonizáció, az egyes nemzetközi és uniós intézmények jogfejlődése az elmúlt évtizedekben folyamatos és jelentős változáson ment és megy keresztül.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat ennek megfelelően elsősorban az európai uniós és nemzetközi bűnügyi és szabálysértési jogi együttműködés területét érinti, de módosításokat tartalmaz a büntető anyagi jog, a büntetőeljárás jog és a bűnügyi nyilvántartási rendszer egyes területeivel összefüggésben. Ezek mellett pedig technikai jellegű módosításokat tartalmaz.

Engedjék meg, hogy a következőkben a módosítás tényleges tárgykörét szem előtt tartva ismertessem a törvényjavaslatot. A büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv, amelynek átültetési határideje 2017. május 22-én lejár, az Európai Unió tagállamai közötti bűnügyi jogsegély egyszerűsítését, hatékonyabbá tételét célozza. Az egységes, formalizált együttműködés a hatályos rendelkezéseknél részletesebb szabályokat tartalmaz a jogsegélykérelmek előterjesztésére, az azokkal kapcsolatos döntésekre és végrehajtási kérdésekre nézve. Az irányelvnek megfelelően a törvényjavaslat a formai követelmények, szigorú határidők bevezetésén túl egyszerűbb dogmatikai megközelítést alkalmaz a kibocsátó és a végrehajtó tagállamok döntéseivel összefüggésben is.

A hatályos intézményrendszer alapján az Európai Unió területén kialakult eltérő, sok esetben indo-

kolatlan adminisztratív terhet és költséget eredményező gyakorlat a jogsegélyi együttműködést nehézsé, időben elhúzódóvá tette. Az európai nyomozási határozat, az egységes és egyszerű megközelítést alkalmazva, egyértelművé teszi, hogy a tagállamok magával az európai nyomozási határozat kibocsátásával igazolják eljárásuk jogalapját, jogszerűségét.

Az európai nyomozási határozatban a kibocsátás jogszerűségének felelőssége egyértelműen a kibocsátó tagállamot terheli, amely igazodik a határozatok kölcsönös elismerésének, érvényesülésének uniós alapelveihez, és egyértelműen illeszkedik a hasonló uniós intézmények sorába. A kibocsátó tagállam ilyen mértékű felelősségének előtérbe kerülése jelentős előrelépés, amely azonban jogos elvárás egy olyan nemzetközi jogrendszerben, amelynek alapja a kölcsönös bizalom elve.

Az ismertetett jogdogmatikai változás az irányelvet alkalmazó tagállamok tekintetében a büntető jogsegély szabályozásának teljes körű átalakítását indokolja. Erre az Európai Unió tagállamaival folytatott büntető együttműködésről szóló törvény módosításával kerül sor. Tekintettel arra, hogy az európai nyomozási határozat hatálya a szabálysértésként szankcionált cselekmények tekintetében is alkalmazandó, így indokolt a szabálysértési jogsegélyről szóló törvény mindezzel koherens módosítása is.

Az európai nyomozási határozattal érintett egyes jogintézmények érdemben nem változtak. Ugyanakkor jelentős újítás, hogy az Európai Unión belül a jövőben már lehetőség lesz a más tagállamban fogva tartásban lévő, akár szabadságvesztés büntetést töltő, akár előzetes letartóztatásban lévő személyek ideiglenes átszállítására, „átkérésére” is, annak érdekében, hogy a kibocsátó tagállamban is el tudják végezni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekhez a terhelt jelenléte feltétlenül szükséges. Erre a hatályos szabályok alapján kizárólag az európai elfogatóparancs kibocsátásával kerülhet sor.

Az új jogintézmény a fokozatosság, arányosság elvét is szem előtt tartva, a külföldön fogva tartásban lévő személyeket érintő eljárások esetén egy újabb, a hatályos intézményrendszerbe jól illeszkedő, hatékony, ugyanakkor az európai elfogatóparancshoz képest kevésbé beavatkozó jellegű eszközt biztosít a bűnüldözés számára.

Az európai nyomozási határozat átültetésével összefüggésben, a jogszabályi koherencia biztosítása végett indokoltá vált a büntetőeljárásról szóló törvény, valamint a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása is.

A büntető törvénykönyv hatályos szövege a terrorizmusra vonatkozó szabályozását tekintve nem teljes mértékben felel meg a nemzetközi elvárásoknak. A terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tervezetének előkészítése 2016. november végén lényegében lezárult, az irányelvtervezet szövege érdemi, tartalmi szempontból véglegesnek

tekinthető. Az irányelvtervezet alapján a külföldi terrorista harcosok elleni hatékonyabb fellépés érdekében a terrorista célból történő utazást, valamint az ilyen célból történő utazás szervezését is büntetni kell, ha annak célja terrorcselekmény elkövetése, terrorcselekményben való részvétel, illetve terrorcselekményhez történő hozzájárulás, vagy terrorista csoport tevékenységében való részvétel, vagy terrorizmusra való kiképzés.

Az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló egyezményének kiegészítő jegyzőkönyve lényegében azonos módon rendeli büntetni a terrorcselekmény elkövetése vagy az abban való részvétel, illetve az ahhoz történő hozzájárulás, valamint a terrorizmusra való kiképzés céljából történő külföldre utazást, az ilyen utazás szervezését és finanszírozását. Az Európa Tanács pénzmosás elleni intézkedések hatékonyságát vizsgáló monitoringcsoportjának jelentése is kisebb technikai hiányosságokat észrevételezett a büntető törvénykönyv terrorizmus finanszírozására vonatkozó tényállása kapcsán. Ezekre tekintettel, a terrorizmussal összefüggő hatékony és egységes nemzetközi fellépés érdekében szükséges volt a büntető törvénykönyv kiegészítése és módosítása.

Az Európai Unió Bírósága a Balogh-ügyben 2016. június 9. napján hirdetett ítéletet. A Bíróság kimondta, hogy az uniós joggal ellentétes a külföldi ítéletek elismerésével kapcsolatos magyar szabályozás, amely a tagállami ítéletek tekintetében az elismeréses eljárás teljes körű, szisztematikus alkalmazását írja elő. A bíróság ítéletére tekintettel elkerülhetetlenné vált a külföldi, ideértve a tagállami ítéletek érvényesülésével kapcsolatos jogszabályi környezet átalakítása. Meg kell ugyanakkor jegyezni, hogy külföldi ítéletek érvényesülésének hatályos rendszere a nemzetközi büntető jogsegélyről szóló törvény rendelkezésein alapul, amely még a kölcsönös elismerés és kölcsönös bizalom elvén alapuló uniós jogrendszert megelőző, Európa tanácsi rendszerben gyökerezik. Azóta azonban a jogelvi alapok területén is jelentős fejlődés történt, és a magyar állampolgárokat érintő tagállami ítéletek száma is többszöröse-re nőtt.

Magyarország uniós csatlakozása előtt a külföldi ítéletek elismerésére évente legfeljebb néhány száz esetben került sor. Mára az Európai Büntető Nyilvántartási Információs Rendszer útján megküldött, magyar állampolgárokat érintő tagállami ítéletek száma éves szinten több ezerre emelkedett, folyamatosan emelkedik, a közeljövőben várhatóan tízezret is eléri. Nyilvánvaló, hogy a hatályos, jelentős adminisztratív terhekkel nehezített elismeréses eljárás alkalmatlanná vált a tagállami ítéletek érvényesülésének biztosítására.

Az ország uniós csatlakozása óta e rendszer felülvizsgálatára mindezek ellenére nem került sor, így a hatékony, ugyanakkor a tagállami ítéletek jogkövetkezményeinek teljes körű érvényesülését biztosító rendszer kialakítása nem kizárólag a Balogh-ügyben hozott ítélet miatt volt időszerű kérdés.

A törvényjavaslat előkészítése során - többek között az Országos Bírósági Hivatal, a Legfőbb Ügyészség és a büntügyi nyilvántartó szerv bevonásával - áttekintettük az uniós és az Unión kívüli államok bíróságai által hozott büntetőítéletek magyar büntetőeljárásokkal kapcsolatos jelentőségét, a kialakult joggyakorlatot, a rendelkezésre álló statisztikai adatokat.

(14.20)

Ez alapján egyértelmű szakmai konszenzus alakult azzal összefüggésben, hogy a tagállami ítéletek érvényesülését és az úgynevezett harmadik, nem uniós külföldi államok ítéleteinek érvényesülését elkülönült jogi szabályozással, elkülönült rendszerben kell kezelni.

A tagállami ítéletek tekintetében főszabályként kell biztosítani a közvetlen érvényesülés lehetőségét, és csupán kivételes, törvényben meghatározott esetekben kerülhet sor a tagállami ítélet magyar jogszabályoknak történő megfeleltetésére. A megfeleltetés feladata, hogy a tagállami ítélet rendelkezései megkülönböztetésmentesen, egy azonos ügyben hozott magyar ítélet rendelkezéseivel azonos módon, azonos jogkövetkezményekkel érvényesüljenek.

Ezzel szemben a harmadik államok estén indokolt volt felszámolni azt a joggyakorlatban kialakult bizonytalanságot, amely a harmadik államok ítéleteinek egyes kérdésekben közvetlen, más esetekben csupán az elismeréses eljárást követő érvényesülést biztosított. E körben is egyhangú szakmai konszenzus alakult ki azzal összefüggésben, hogy az egységes joggyakorlatot, a harmadik államok ítéleteinek egységes érvényesülését kizárólag az biztosíthatja, ha a harmadik államok esetében az ítélet csupán az elismeréses eljárás lefolytatását követően érvényesülhet, vagyis e körben az elismeréses eljárást egyértelműen teljes körűvé kell tenni.

Ez az elvárás arra tekintettel is különösen indokolt, hogy nem szabad megfelelni arról sem, hogy a harmadik ország ítélete alatt nem csupán az Európa Tanács tagállamainak, de a Föld bármely országának ítéletét érteni kell. A harmadik államok ítéleteinek mindennek megfelelő érvényesülését a nemzetközi büntügyi jogsegélyről szóló törvény módosítása, pontosítása biztosítja.

Az Európai Unió tagállamai tekintetében az Európai Unió tagállamaival folytatott büntügyi együttműködésről szóló törvény kiegészítése vezeti be a tagállami ítéletek közvetlen érvényesülését biztosító figyelembevétel és a megkülönböztetésmentes, a magyar jogszabályokban meghatározott következményekkel azonos érvényesülést biztosító megfeleltetés jogintézményeit.

A figyelembevétel egy olyan jogszabályi feltételrendszer, amely a büntetőügyben eljáró bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság számára írja elő, hogy saját eljárásukban, saját hatáskörben - tehát bármi-

féle külön eljárás nélkül - biztosítsák a tagállami ítéletek érvényesülését, ha az a kialakított feltételrendszerrel nem ellentétes. Ehhez kapcsolódóan természetesen nem maradhatott el a büntetőeljárásról szóló törvény módosítása sem.

A megfeleltetés ezzel szemben az arra kijelölt bíróság által folytatott külön eljárás, amelyre azonban csak szűk körben, a törvényben meghatározott esetekben kerülhet sor. A javaslat biztosítja, hogy az ezzel kapcsolatos kellő jártasságot feltételező eljárást egy arra specializálódott, kizárólagos illetékességgel rendelkező bíróság végezze. Éppen a gyakorlati tapasztalatok és a hatékonyság igénye okán egyes esetekben - amikor egy büntetés vagy intézkedés végrehajtásának átvételére kerül sor - a javaslat old e me-rev kötétségen, és a megfeleltetésre a végrehajtás átvételére jogosult bíróságot jelöli ki.

Ugyancsak a hatékonyság, időszerűség elvárásának érvényesülését biztosítja, hogy a megfeleltetésre minden esetben kizárólag az alapjául szolgáló döntéshez elengedhetetlenül szükséges mértékben kerüljön sor, így elkerülhető a döntéssel össze nem függő rendelkezések indokolatlan vizsgálata is. Ezzel ugyanakkor együtt jár a megfeleltetéssel kapcsolatos döntés kiegészítésének, kijavításának megkönnyítése is.

A Balogh-ügyben hozott ítélet következtében felül kellett vizsgálni a külföldi ítéletek magyar büntügyi nyilvántartásba való bekerülésének a szabályozását is. A büntügyi nyilvántartási rendszer szabályozásának áttekintése során az elismerés, megfeleltetés átalakítása mellett figyelembe kellett venni azt is, hogy a jelenlegi szabályok szerint a magyar állampolgárra vonatkozó tagállami ítéletet kötelezően el kell ismerni, ez azonban a gyakorlatban nem érvényesül teljeskörűen, mert a hatályos rendszer képtelen kezelni a tagállami ítéletek rendkívül nagy számát. A kötelező elismerés rendszere tehát nem csupán a Balogh-ügyben hozott ítélet alapján nem tartható fenn, de annak fenntartása államigazgatási szempontból sem hatékony, mert attól függetlenül írja elő az elismerés lefolytatásának kötelezettségét, hogy arra egyébként ténylegesen szükség van-e vagy sem. Mindezek alapján jelenleg előfordulhatnak olyan helyzetek, hogy valaki úgy kaphat hatósági erkölcsi bizonyítványt, hogy a tagállami ítéletek nyilvántartásában ezt kizáró tagállami ítélet szerepel, de azt nem veszik figyelembe.

A javaslat a fentiekre tekintettel olyan rendszert vezet be, amely szabályozási szinten képes biztosítani azt is, hogy a büntetőeljárásról kívül eljáró hazai hatóságok, minden olyan esetben, amikor az eljárásukban valóban szükség van a tagállami ítélet figyelembevételére, azt az adott eljárásban ellenőrizhessék, és kellően rugalmas eljárásban megfeleltetését kezdeményezhessék. A javaslat ezért eddig nem jelentkező feladatokat telepít a büntügyi nyilvántartó szervre, amely révén azonban elérhető, hogy az eddig nem kellően hatékony rendszer helyett egy szabályozási szinten zárt rendszer jöjjön létre, és ne fordulhasson elő, hogy valaki úgy kap hatósági erkölcsi

bizonyítványt, hogy egyébként ezt kizáró tagállami ítéletet hoztak vele szemben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadása nem csupán Magyarország nemzetközi és európai uniós kötelezettségének teljesítését biztosítja, és ezzel jelentős előrelépést tesz a hatékony büntetőjogi együttműködés irányában, de több olyan jogintézmény működését is racionalizálja, illetve növeli azok alkalmazásának hatékonyságát, amelyekkel összefüggő szabályozás felülvizsgálata már önmagában is időszerű volt.

Mindezekre tekintettel, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a T/14683. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az imént az Igazságügyi Minisztérium államtitkára részletesen ismertette a törvényjavaslatot, amelyet képviselőcsoportom támogat. Szeretném a részletes ismertetésből kiemelni azokat az elemeket, amelyeket fontosnak tartunk, és amelyek miatt támogatjuk a törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat elsősorban az európai uniós és nemzetközi büntetőjogi együttműködés területét érinti, de a módosítások több anyagi jogi, büntetőjogi és a büntetőjogi nyilvántartási rendszer egyes területeit is érintik. Alapvetően technikai jellegű módosítások is szerepelnek a törvényjavaslatban.

A törvényjavaslat fő indoka, hogy a külföldi ítéletek elismerésével kapcsolatos eljárást újra kell szabályozni, mivel az Európai Unió Bírósága egy magyar ügy kapcsán megállapította, hogy a büntető-eljárás törvényben szabályozott külföldi ítéletek elismerésével kapcsolatos különleges eljárás ellentétes az uniós joggal. Azonban érdemes tisztázni, hogy csak annyiban ellentétes az Európai Unió jogával a külföldi ítéletek elismerésével kapcsolatos magyar eljárás, amennyiben az automatikus és nem pedig egyedi ügyekre vonatkozik. Tehát ezért a törvényjavaslat már az Unió jogával összhangban tartalmazza, hogy minden esetben egyedi ügyekre kell a külföldi ítéletek elismerését alkalmazni.

A következő ilyen szempont, a módosítás indoka, hogy a határokon átnyúló nyomozások egyszerűbbé és gyorsabbá váljanak. Ennek oka, hogy 2014-ben egy európai parlamenti és tanácsi irányelv született, amely lehetővé teszi az EU-tagállamok igazságügyi hatóságai számára, hogy a kölcsönös elismerés alapelveire figyelemmel egy másik uniós államban a bizonyítékok gyűjtését és azok átadását kérjék.

A harmadik ilyen ok, ami miatt változtatni kell, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló tanácsi keret-

határozatot felváltó európai parlamenti és tanácsi irányelv, amely bár megszületett, de még annak kihirdetése nem történt meg.

(14.30)

Azonban helyes, ha ebben a törvényjavaslatban már ezt a végleges irányelvet figyelembe vesszük, és ennek érdekében a pszichoaktív anyag csekély mennyiségének újrafogalmazása történik a büntető törvénykönyvben és a szabálysértési eljárásról, a szabálysértésekről és a szabálysértési nyilvántartásról szóló jogszabályokban.

A negyedik ok, ami miatt módosítani szükséges a jogszabályainkat, a külföldi ítéleteknek a hazai eljárások során történő figyelembevételére vonatkozó új rendszer, ezért módosítani kell a büntetőjogi nyilvántartási rendszerünket, azaz garantálni kell, hogy a külföldi ítéletek a magyar büntetőjogi nyilvántartás rendszerében megfelelő módon, az Európai Unió jogával és természetesen az érintettek érdekeivel összhangba kerüljenek.

Végezetül: az Európa Tanács pénzmosásról, bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról és a terrorizmus finanszírozásáról szóló egyezménye esetén egy magyar fenntartást vonunk vissza, és ennek következtében az eredeti egyezmény maradtalanul érvényesülhet.

Tehát, tisztelt Ház, legalább öt olyan okot soroltam föl, ami miatt a törvényjavaslatot támogatjuk, és amelynek támogatására kérem a Házat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Unió célul tűzte maga elé, hogy egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínáljon polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a bűnmegelőzésre és a bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul. E célkitűzés szükségessé teszi, hogy mód legyen a tagállamokban hozott ítéletekre vonatkozó információk figyelembevételére az ítélethozatal szerinti tagállamon kívül egy új büntetőeljárás folyamán vagy a bűncselekmények megelőzése érdekében.

Mindezek előfeltétele, hogy a büntetőjogi nyilvántartásokból kivonatolt információk cseréje a tagállamok illetékes hatóságai között megvalósuljanak. A büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre vonatkozó információk cseréje a bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó bármely stratégia

szempontjából fontos. Fontos, mert meg kell védenünk országunkat úgy a nemzetközi bűnszervezetekkel, mint a terroristákkal szemben. A törvényjavaslat fontos abból a szempontból is, hogy elősegíti a terrorizmushoz és az erőszakos szélsőségeshez vezető radikalizálódással szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedéseket.

A közelmúltban történt terrorista támadások - tegnap éppen Szentpétervárott - ráirányították a figyelmet arra, hogy sürgősen fokozni kell a releváns információk megosztásának intenzitását, különösen a harmadik országbeli állampolgárokra való kiterjesztéssel kapcsolatban. Ennek eredményeként olyan rendszert kell létrehozni, amelynek segítségével a tagállamok központi hatóságai könnyen és hatékonyan utánajárhatnak, hogy mely másik tagállamban őriznek a harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó bűnügyi nyilvántartási információkat.

Annak ellensúlyozása érdekében, hogy nem egyetlen tagállamban őrzik a konkrét harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó információkat, a decentralizált információk technológiának lehetővé kell tenni azt, hogy a tagállamok központi hatóságai utánajárjanak, hogy egy másik tagállam őriz bűnügyi nyilvántartási információkat. E célból mindegyik központi hatóságnak ki kell osztania a többi tagállam számára egy kódot, amely anonimizált formában tartalmazza a tagállamban elítélt harmadik országbeli állampolgárok személyazonosító adatait. A személyes adatokat anonimizálni kell oly módon, hogy az érintettek ne legyenek azonosíthatók. Az átvevő tagállam „találat”, illetve „nincs találat” alapon megfeleltetheti ezeket az adatokat a saját információival, így megállapíthatja, hogy a többi tagállam rendelkezésére állnak-e bűnügyi nyilvántartási információk vagy sem, találat esetén pedig azt, hogy mely tagállamokban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat célja, hogy az ECRIS-határozatok által bevezetett információcsere-rendszer megkönnyítse a kölcsönös bűnügyi jogsegélyt, és biztosítsa a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerését, a dokumentumok tagállamok közötti továbbítására vonatkozó eljárások egyszerűsítését olyan egységes európai fórum létrehozásán keresztül, amely formanyomtatványok és kódok segítségével egységes, elektronikus, érthető és az automatikus fordítást megkönnyítő formában teszi lehetővé ezen információk cseréjét.

A fentiekre figyelemmel a törvényjavaslat célja, hogy az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény, valamint ezzel összefüggésben a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításával az indokolatlan, szisztematikusan alkalmazott elismerési eljárás kikerüljön a magyar eljárásrendből, és ne csupán formailag, de tartalmilag is megfeleljen az ECRIS-határozatoknak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudniuk kell, hogy a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatokról szóló 2014/41/EU európai parlemen-

ti és tanácsi irányelv átültetési határideje ez év május 22-én jár le. Eddig az időpontig a tagállamoknak meg kell határozniuk azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják az irányelv rendelkezéseinek tagállami megfeleltetését.

(Szávay István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat módosítja továbbá a szabálysértésről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénynek és a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek azon rendelkezéseit, amelyek új pszichoaktív anyag csekély mennyiségét határozzák meg. Az európai uniós és nemzetközi jogfejlődésre tekintettel szükségessé vált továbbá a Btk. terrorizmussal, illetve terrorizmus finanszírozásával összefüggő büntető rendelkezéseinek módosítása, valamint ezzel összefüggésben számos egyéb jogszabály technikai korrekciója.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a fentiekre tekintettel olyan rendszert vezet be, amely szabályozási szinten képes biztosítani azt, hogy minden olyan esetben, amikor hazai hatóságok eljárásában valóban szükség van a tagállami ítélet figyelembevételére, azt az adott eljárásában ellenőrizzék a hatóságok, és kellően rugalmas eljárásban megfeleltethessék azt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP támogatja az európai uniós és nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények és ehhez kapcsolódó más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/14683. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Talán a javaslat fontosabb annál, mint ahányan jelenleg a képviselők közül a teremben tartózkodnak, bár tény, hogy technikai - sok szempontból lehet egy technikai javaslatnak mondani -, és nem is gondolom, hogy túl nagy vita alakulna ki köztünk. Talán arra hívnám fel a figyelmet, amit Vejkey képviselőtársam elmondott, hogy május közepén, második felében, talán 22-én jár le az átültetési határidő. Én azt mindig el szoktam mondani, hogy ne centizzük ki ennyire, ez általában egy olyan intelem, amit képviselői részről megfogalmazunk a kormány felé, hiszen a kormány terjeszti be a minisztereken keresztül ezeket a javaslatokat. Ezeket célszerű időben megtenni, annál is inkább, mert ha hasznos a tartalma, akkor ne várjunk a hatálybalépéssel és a magyar jogszabályok hozzáigazításával, az irányelvben elvárt, pontos megfelelések átültetésével.

(14.40)

Hiszen akkor ez esetben már a Magyar Országgyűlés részéről megvalósulnak azok az előremutató folyamatok, amelyek egyébként ebben az esetben, azt kell mondanom, támogathatóak. Ahogy előttem is elhangzott, az egy alapvető, eminens igény, hogy ha egy büntetőeljárást lefolytatnak egy adott tagállamnak az állampolgára ellen, egy másik hatóság, bíróság ezt lefolytatja, akkor az kerüljön be az állampolgárság szerinti tagállamnak a nyilvántartásába, és ezáltal egyébként a jövőben is lekérdezhető legyen, és a bíróságok által, illetve az egyéb nyomozó hatóságok által elérhető legyen, illetve figyelembe vehető legyen.

Ez jelen pillanatban olyan módon kerül megvalósításra, illetve ez a rendszer azt célozza, hogy minél inkább automatikussá váljon, hogy - ahogy elmondtam - az adott állampolgárság szerinti tagország fogja ezt nyilvántartani, és nyilvánvalóan ha születik egy ítélet az ő állampolgárával szemben, akkor arról a nyilvántartó államot értesíteni kell, mielőbb értesíteni kell, és olyan módon, hogy külön eljárást ne igényeljen ennek a bejegyzése az állampolgárság szerinti tagállami nyilvántartásba. Természetesen a XXI. századi rendszerek alapulvételével, kvázi formanyomtatványok kitöltésével, tehát előre adott rendszereken keresztül ezeket be lehet jegyezni. Bizonyos esetekben probléma merülhet fel, hogy egy országban meghozott ítélet egy másik országban pontosan, ha a jogrendszer között különbségek vannak, akkor hogyan, milyen módon értelmezendő, erre természetesen egyéb eljárások szolgálnak, hogy ezt tisztázni lehessen, de az is igaz, és egyetértek azzal, hogy a legtöbb esetben még erről sincs szó, és könnyen átemelhetőek, illetve könnyen értelmezhetőek a másik tagország hatóságai által is ezek az ítéletek.

Ennek a rendszere az ECRIS-rendszer, ez is elhangzott már itt többször előttem, ami 2012 áprilisában kezdte meg a működését, és az információcserének a naprakészsége, illetőleg a hatékonysága el tudja érni azt, hogy ne maradjon egy korábbi ítélet szankció nélkül abban a tekintetben sem, hogy akár egy büntetett előélet szempontjából figyelembe vehető legyen.

Azt is el kell mondanom, hogy örömmel olvastam, hiszen felmerülhet a kérdés, hogy mi van akkor a harmadik országbeli állampolgárokkal, ez egy szabályozási hiányosság volt, hiszen ha valaki egy országnak, tagállamnak az állampolgára, akkor nyilvánvalóan ebbe a rendszerbe ő már eddig is alkalmazható módon beletartozott, és volt egy olyan ország, amely nyilvántartotta az ő büntetéseit, ítéleteit. Az esetben nyilván, ha egy harmadik országbeli állampolgárról beszélünk, ez nem valósulhatott meg, és ez esetben úgy tűnik, hogy talán egy új irányelvjavaslat elfogadása erre is megoldást jelenthet, amely már a harmadik országbeli állampolgárok korábbi, másik tagállamban történő elíté-

lését is valamennyi tagállam esetében elérhetővé teszi.

Én azt mondom, hogy ha ez egy jól működő rendszer lesz, ez talán még fontosabb, ha lehet ezt mondani, mint az uniós állampolgárok esetében működő rendszer, hiszen az uniós országok között azért a különböző jogsegélyeljárások is gyorsabban tudnak megtörténni, a különböző hatóságok, akár a különböző minisztériumok, ha erre kell hogy sor kerüljön, gyorsabban megértik a hangot, mint egy harmadik országbeli állampolgárnál.

És ráadásul azt láthattuk, hogy bizony a migrációs vagy bevándorlási, menekülthelyzet - mindkettőről beszélhetünk, mert nemcsak menekültek jelentek meg a déli határszakaszokon, hanem nagyon sokan voltak, akik gazdasági bevándorlóként jelentek meg ott -, nos, ez esetben sem mindegy, hogy az ő esetükben a jövőben akár egy Unión belüli elítélés is, egy másik tagállamban való elítélés is mennyiben tud majd az Unión belül a többi tagállam számára egyértelművé válni, és mennyire tudja majd egy ilyen személy előéletének a megállapításánál, ha mondjuk, akár újabb bűncselekményt elkövet, ezt majd figyelembe venni az éppen adott eljárást lefolytató hatóság.

Úgyhogy bízunk benne, hogy ez a rendszer is működni fog. A kétharmados rendelkezések így áttekintve technikainak tűnnek, tehát nincs benne semmi olyan, ami ne ezekben a szabályozási rendszerekbe tartozna bele, úgyhogy jelen pillanatban én a javaslatot előremutatónak tartom. Attól függően természetesen, hogy lesz-e vagy milyen módosító javaslat lesz hozzá, ki fogjuk alakítani a véleményünket, de egyelőre azt mondhatom, hogy az irány jó, uniós aktusnak vagy több uniós aktusnak az átvezetését tartalmazza, úgyhogy azt kell mondanom, hogy ilyen formában akár támogatható is lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az LMP képviselőcsoportja nem állított vezérszónokot, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Független képviselők nem vesznek részt a vitában. Kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett. További képviselői felszólalásokat illetően kérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi mint előterjesztő, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14680. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat benyújtása kettős célt szolgál. Egyrészt az európai uniós, illetve nemzetközi szabályozásban időközben bekövetkezett változásoknak a hazai szabályozáson történő átvezetését szolgálja, másrészt pedig a kialakult jogalkalmazói gyakorlat során szerzett tapasztalatok miatti jogszabályi korrekciók átvezetését.

A Belügyminisztérium vezetése kiemelten fontosnak tartja a parlamenti frakciókkal való együttműködést, ennek keretében ennek a törvényjavaslatnak a kormány elé való benyújtása előtt, tehát nem a Ház elé való benyújtása, hanem a kormány részére történő benyújtás előtt a parlamenti frakciók képviselőivel Pintér Sándor belügyminiszter úr meghívására ötpárti egyeztetést tartottunk. Ez egy kétkörös egyeztetés volt, az első alkalommal szóban mondhatták el a véleményüket az egész törvényjavaslattal kapcsolatban, második lépésben pedig írásban nyújthatták be a javaslataikat a törvényjavaslattal kapcsolatban. Ezt követően lehetőségük volt még a normaszöveg írásos véleményezésére is úgy, ahogy mondtam, így a kormányúléson egy olyan javaslatot tudtunk letenni az asztalra, amelyet több körben egyeztetni tudtunk a frakciókkal, és a képviselőcsoportok véleményét megismerve terjesztettük elő a javaslatot.

Az előterjesztés 21 törvényt módosít, mégpedig a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilván tartásáról szóló '92. évi LXVI. törvénytől kezdve az egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló 2016. évi XCVII. törvény módosításáig. Én most, tisztelt Országgyűlés, négy törvény módosítását, illetőleg négy tárgykört emelnék ki, és ismertetném az ezzel kapcsolatos javaslat lényegét. Az úgynevezett védett állomány megbízhatósági vizsgálatával kapcsolatos, a rendőrség által kezelt térfelügyelő kamerák felvételeibe történő betekintés szabályainak módosítására vonatkozó módosítási javaslatot, a mezőőrök helyszíni bírságolásának jogalapját megteremtteni hivatott, valamint az elektronikus ügyintézés rendjét érintő törvényt módosításokat kívánom röviden bemutatni a tisztelt Ház részére a továbbiakban.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! A gyakorlati tapasztalatok szerint a kormánytisztviselőkre nehezedő korrupciós nyomás kivédése érdekében a megbízhatósági vizsgálat hatókörét indokolt kiterjeszteni, így az igazságügyi szakértői intézmény igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban álló tagjaira, másrészt pedig a közszférában foglalkoztatott egyes személyekre. A jövőben olyan eseteket kívánunk elkerülni, amelyek során más nevére szóló állampolgársági igazolásokkal,

honosítási okiratokkal arra jogosulatlan személyek jutottak eredeti magyar okmányokhoz, ezért a megbízhatósági vizsgálat hatályát a törvényjavaslat az okmányok kiállításakor eljáró ügyintézőkre is kiterjeszti.

A törvényjavaslat arra is lehetőséget biztosít, hogy a megbízhatósági vizsgálat az adott szerv valamely tevékenységi körén belül szolgálatot ellátó, de az elrendeléskor még ismeretlen tagjával szemben is végrehajtható legyen, a megbízhatósági vizsgálatok egy része ugyanis azért hiúsul meg a tapasztalatok szerint, mert mesterséges élethelyzet a szolgálati beosztás változása miatt nem alakulhat ki. Ennek oka lehet például betegség vagy más előre nem látható ok.

A törvényjavaslat a megbízhatósági vizsgálat meghosszabbítására is javaslatot tesz, a megbízhatósági vizsgálatok jelentős része ugyanis hatósági eljárásához kapcsolódik. Ezek ügyintézési határideje meghaladhatja a megbízhatósági vizsgálat 15 napos határidejét, ezért fontos az időtartam meghosszabbítása. Eerre tesz javaslatot a törvényjavaslat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat lehetővé tenné, hogy a rendőrség által kezelt térfelügyelő kamerák által készített felvételekbe az állami mentőszolgálat is betekinthessen. A valós idejű betekintés lehetővé teszi az egészségügyi mentési tevékenység szakszerű és eredményes, ugyanakkor kellően biztonságos ellátását. A térfelügyelő kamera képeit nem a mentésben részt vevő mentőautó személyzete, hanem a központi irányítócsoporthoz tudja figyelemmel kísélni, ez biztosít kellő garanciát az adatvédelmi követelmények betartására.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat alapján a mezőőrök jogosultak lesznek - a törvényjavaslat elfogadása esetén - helyszíni bírságot kiszabni a jogellenes magatartást tanúsító személyekkel szemben. A törvényjavaslat tehát ezzel is előmozdítja a közrend fenntartására és a közbiztonság fokozására irányuló állami erőfeszítéseket.

Tisztelt Országgyűlés! 2018. január 1. napjától az állami, illetve az önkormányzati szervek között kötelezővé válik az elektronikus kapcsolattartás, az adatok többségét az állami szervek a továbbiakban elektronikus úton lesznek kötelesek megküldeni egymás számára. A törvényjavaslat új szolgáltatásként nevesíti a központi kormányzati szolgáltatási buszt, amelyet az automatikus információátadás során az e-ügyintézésre kötelezett állami szervek lesznek kötelesek használni.

Továbbá további kiemelkedő jelentőségű újítás az elektronikus adatok, nyilvántartások védelme, a biztonsági mentések kötelező előírása. A kormány által az adatok őrzésére kijelölt szerv az adatokba természetesen nem lesz jogosult betekinteni, éppen ellenkezőleg: a felhatalmazása kizárólag az adatok őrzéséről szól.

A kormány felhatalmazást kap a benyújtott javaslat szerint, hogy rendeleti úton szabályozza az egyes kormányzati elektronikus ügyintézési szolgál-

tatások igénybevételének rendjét, ennek nyomán akár a személyi igazolvány vagy az ügyfélkapu segítségével távolról, személyes megjelenés nélkül is intézhető például banki ügyeiket. Mindez a felhasználók számára azzal az előnnyel is együtt jár, hogy a továbbiakban nem szükséges minden egyes ügyszor tartozóan önálló jelszavakat őrizniük, immár az állam által nyújtott megbízható szolgáltatásokat is igénybe vehetik.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy sikerült önöket meggyőznöm a mostani expozé elmondásával, illetőleg az ötpárti tárgyalások során előterjesztett javaslatok elnyerik a képviselők többségének támogatását, és bízunk abban, hogy a törvényjavaslat helyes és támogatásukra méltó célokat szolgál, azaz a közérdeket szolgálja, többek között például kiemelten a korrupció elleni küzdelmet, a mentőszolgálatok tevékenységének segítségét, az e-közigazgatás megteremtését.

Kérem tehát a tisztelt képviselőtársaimat, a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalják meg, támogassák azt és fogadják el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A belügyminiszter által beterjesztett jelen törvényjavaslat egyrészt az európai uniós normáknak való megfelelést, másrészt a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati problémák kezelését, valamint a tapasztalatok jogrendszerbe való beépítését szolgálja. Emellett a törvényjavaslat az eljárások hatékonyságát növelő új jogintézményeket vezet be, valamint a meglévő egyes tényállások szövegének módosítására is javaslatot tesz.

A törvényjavaslat hatékonyabbá teszi a rendvédelmi, illetve a rendészeti feladatokat ellátó szervek tevékenységét, pontosításokat fogalmaz meg a hazai bűnüldöző szervezetek az uniós tagállamok társszerveivel történő hatékonyabb és eredményesebb nemzetközi együttműködése érdekében.

A gyakorlati tapasztalatok kezelése érdekében számos törvényt módosítana a jelen előterjesztés, többek között a rendőrségről szóló, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, valamint a szabálysértésekről és szabálysértési eljárásokról szóló törvényeket is. A módosítások részleteit és indokait az imént államtitkár úr részletesen ismertette, így erre én külön nem térek ki.

A törvényjavaslat főbb elemei közül szeretném kiemelni a rendőrségről szóló törvény és a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítását. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója egyetért a törvényjavaslatban foglalt azon módosítással,

amely a megbízhatósági vizsgálat körét terjesztené ki az igazságügyi szakértői intézmény alkalmazottaira, valamint a közszférában foglalkoztatott, meghatározott feladatokat ellátó személyekre.

Tekintettel arra, hogy az állam okmánykiállítói tevékenysége során eljáró kormánytisztviselők is nagy korrupciós nyomásnak vannak kitéve, ezért támogatjuk, hogy az okmányok kiállítása során eljáró ügyintézőkre is végrehajtható legyen megbízhatósági vizsgálat. A bevezetni kívánt szigorítás lehetőségét biztosít arra, hogy a megbízhatósági vizsgálat ne csak nevesített személyek kapcsán legyen elrendelhető és lefolytatható, valamint a meghosszabbításával kapcsolatos törvényi lehetőség álláspontunk szerint célravezető is.

A javaslatcsomag azon rendelkezéseit, amelyek a nemzetbiztonsági ellenőrzés kezdeményezhetőségének kezdőidőpontját kívánják meghatározni, észszerűnek tartjuk, mert kizárható ezzel az, hogy az érvényes biztonsági szakvéleménnyel rendelkező személy ellen indokolatlanul kezdődjön egy új nemzetbiztonsági ellenőrzés.

Szeretném még kiemelni azt a módosítást, amely lehetővé teszi, hogy az állami mentőszolgálat a rendőrség rendszerében elérhető térfelügyelő kamerák felvételeibe valós időben betekinthesse. Fontos ez mindannyiunk számára, hiszen a szakszerű beavatkozások mielőbbi végrehajtása mindannyiunk érdeke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Világos, hogy az érintett normák legutóbbi módosítása óta eltelt időszakban a szabályozási környezetben változások következtek be, ezekre tekintettel szükségesek a megfelelő jogszabályi korrekciók.

(15.00)

A Fidesz-frakció támogatja a belügyminiszter által benyújtott törvényjavaslatot, ezáltal a gyakorlati tapasztalatok átültetését a magyar jogrendbe, valamint az egységes és következetes jogalkalmazási gyakorlat megteremtését.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák önök is a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja nem vesz részt a vitában.

Felszólalásra következik Firtl Mátyás képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 21 belügyi tárgyú törvény módosításának javaslatát tartalmazza a most tárgyalt T/14680. számú törvényjavaslat-csomag, amely ennek megfelelően átfogó körét érinti a módosítandó törvényeknek. Az előterjesztés részint több, jogharmonizációs cél-

kat szolgáló javaslatot fogalmaz meg. Így többek között a nemzetbiztonsági szolgálatokról, továbbá a vízi társulásokról szóló jogszabály módosítását, továbbá szintén jogtechnikai jellegű a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény módosítása is, és ebbe a körbe tartozik két különböző norma kizárását célzó, tiltott szerencsejátékokkal kapcsolatos jogszabály-módosítás.

A belügyminiszter a jogszabály-módosítással azt is kezdeményezi, hogy az önkéntes közreműködéssel megvalósuló polgárőrségi jogosítvány a vasúti személyszállítás rendjének biztosítása mellett a közúti autóbuszok személyszállítási tevékenységére is kiterjeszthető legyen.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása mindenekelőtt az állandó és az ideiglenes személyazonosító igazolvány adattartalmának módosítására, illetve kiegészítésére irányul, mindemellett a körözési nyilvántartó szerv számára jogalapot teremt az arcképmásadatok automatikus átvételéhez.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása megteremti a törvényi lehetőségét annak, hogy az állami mentőszolgálat - mint már elhangzott - a rendőrség által kezelt térfigyelő kamerák felvételébe valós időben betekinthessen.

A hazai schengeni jelzéskezelés egységes elvek mentén történő szabályozását szolgálja a törvény-módosítás külföldre utazásról szóló törvényt módosító passzusa, amely pontosításokat tesz, továbbá korrekciókat vezet át a szabályozás koherenciájának fenntartásához az eredményes bűnüldözés céljából.

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény kiegészítése alapján a menekültügyi hatóság körözési nyilvántartási rendszere részére a törvényben rögzítettek szerint a menekültügyi nyilvántartás hatálya alá tartozó személyek arcképmása átadható lenne.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 21 módosítandó törvény egyenkénti felsorolásával való ismétlésekbe bocsátkozás helyett fontosnak tartom hangsúlyozni azt, ami az eddig felsoroltakból is egyértelműen látszik, hogy a megvitatandó törvényt módosító csomag összhangban van azzal a kormányzati felelősséggel, továbbá messzemenően azt a kormányzati törekvést szolgálja, amellyel a közbiztonság és általában a biztonságos életkörülmények ügyét a kormány kezeli a globális nagyságrendű migránsválság körülményei között is.

A törvényt módosítás egyben azt a célt is szolgálja, hogy a schengeni külső határok védelme úgy legyen biztosított, hogy az övezeten belüli korlátozásokra ne kerüljön sor. Ez a törekvés összhangban van azzal a hatékony és eredményes megoldással, amellyel Magyarország a kezdetektől fogva irányt mutatott, és követendő, sikeres megoldást talált az Európát sújtó migránspolitikában, miközben Európának versenyképessége, migrációs, biztonsági, demográfiai és külpolitikai válsággal egyszerre kell szembenéznie, és nem mellesleg itt van az ember-

csempészet és a térségbeli válságos ukrajnai és balkáni helyzet is.

A határaink védelmét a kezdetektől biztosítjuk, azzal a következetességgel, amely biztonságérzetet ad a magyar állampolgároknak, és amely egyben eredményes az európai polgárok számára is. Magyarország egyszerre védi saját és Európa külső határait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az EU külső határainak biztonsága, a schengeni külső határok védelme, ennek jogi szabályozása alapvetően határozza meg az Unión belüli menekültkérdést, annak megoldását, a biztonság, a terrorizmus veszélyének kérdését és ország fejlődésének jövőjét is.

Meggyőződésünk, hogy Schengen kulcsfontosságú vívmánya az Európai Unió számára, ezért a belső határokkal nem lehet akadályozni a személyek szabad áramlását. Ezért is fontos, hogy a T/14680. számú törvényjavaslat tárgya többek között a 2016-ban felállított európai határ- és parti őrséggel kapcsolatos hazai jogi szabályozás. Az Európai Bizottság javaslata szerinti európai határ- és parti őrség felállítása az EU külső határainak biztonságosabbá tételét célozta meg és a migráció hatékonyabb kezelését teszi lehetővé.

Az Európai Unió határőrizeti szerveként a Frontexnek nevezett ügynökség - együtt a tagállamok határvédelmi hatóságaival - a migrációs válság kezelésére több jogosítvánnyal is rendelkezik, amelyek között az integrált határigazgatás, technikai és műszaki stratégiák, intézkedések, technikai és műveleti segítségnyújtás, visszaküldési műveletek, intervenciók szerepelnek. Magyarország elviekben támogatta az állandó uniós határőrizeti szerv létrehozását, de a magyar kormány mindig is azt képviselte, hogy a migránsválságot elsősorban ott kell megoldani, ahol keletkezik, de amennyiben egy tagállam nem képes megvédeni a határait, akkor oda kell menni, és meg kell védeni helyette.

Azt is fontos hangsúlyozni, hogy az EU határainak őrizete továbbra is nemzeti hatáskörben marad, hiszen amint az a közelmúltbeli római találkozón is téma volt: minden népnek elsősorban saját magának kell gondoskodnia saját hazájának biztonságáról, jólétéről, és megoldásokat kell találnia a felmerülő gondokra.

A migrációs helyzet kezelésére, a határvédelemre, a biztonságra mi európai válaszokat és megoldásokat adunk, a magyar érdekek érvényesítése mellett. A határvédelem nemzeti ügy, nekünk a családjaink, a gyermekeink, a szüleink élete védelme erkölcsi kötelességünk, ezért közös eredményeink védelme is fontos mindannyiunk számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénycsomag módosítása további törvényeket érint még, úgymint a közúti közlekedésről szóló 1999. évi LXXXIV. törvény vagy a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, illetve a rendvé-

delmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosítása a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv területi és helyi szervei vezetőjének öt- vagy tízévente kötelező szolgálatihely-váltása miatt felvetődő lakhatási problémák kezeléséhez és megoldásához is korrekciókat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi mindannyian olyan Európát akarunk, ahol saját magyar életünket élhetjük. Egy erős országért dolgozunk, amely fejlődik és gyarapodik, minden polgárával együtt. Az előttünk álló törvényt módosítás-tervezet mint jogi szabályozás ennek feltételei megerősítését szolgálja, ezért a KDNP frakciója a T/14680. számú, az egyes belügyi tárgyú törvények módosítását célzó törvényjavaslatot elfogadásra ajánlja a tisztelt Háznak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy az előttem szólók mindegyike szinte más és más fontos, illetve kevésbé fajsúlyos elemét kiemelte a törvényjavaslatnak, illetve ennek a salátatörvény-csomagnak, ha úgy tetszik, hiszen rengeteg passzus módosul, én ezt az ismétlést kihagynám, és megkímélném magunkat ettől.

Amit szeretnék hangsúlyozni, hogy tekintettel arra, hogy a Belügyminisztérium követte azt a jó szokását, hogy ötpárti egyeztetéseken essen át minden fontos javaslat, és lehetőleg konszenzus övezze a végszavazást, ez örömteli, hogy most is így történt, azonban egy dologról szólni kell, nevezetesen, hogy különböző jogászok, illetve különböző újságírók mást és mást láttak bele egy bizonyos szegmensébe ennek a javaslatnak, kiemelten a titkos információgyűjtésről szóló változásokba.

(15.10)

E tekintetben meg kell jegyeznünk, hogy mind az ötpárti egyeztetés során, mind pedig a Nemzetbiztonsági bizottságon belül sikerült ezeket a vélt vagy valós tévhiteteket eloszlatni. Szerintem mindenki meggyőződhetett arról és afelől, hogy érdemben és tartalmilag nem változik a titkos információgyűjtésre vonatkozó szabályrendszer. Az kétségtelen, hogy sok esetben igazodik más jogszabályokhoz, és elsősorban a nemzetközi normákból fakadó, technikai és jogharmonizációs célú pontosításokat szolgálnak ezek. Így nyilvánvaló, én is azt tudom mondani az előttem szólókhöz hasonlóan, hogy ha nem is olyan nagy léptékű és nem is olyan hűsbavágó módosítások

keletkeznek, mégis a közrend, közbiztonság irányában fontos előrelépések ezek, és talán, ami a legfontosabb, hogy a napi gyakorlathoz képest életszerűbbé válik és ahhoz jobban igazodik. Gondolok itt a szinte mindenki által hangoztatott kamerarendszerek rendőrség általi azonnali, egy időben történő hozzáféréséhez. Ez mindenképpen előrelépés, hiszen ha belegondolunk, különösen ha az egészségügyben dolgozókkal szembeni bűncselekményekre és atrocitásokra gondolunk, akkor ez a látszólag apró módosítás a jövőben sokkal hatékonyabb, sokkal gyorsabb és sokkal rugalmasabb fellépést tesz majd lehetővé.

Azt gondolom, hogy túl is ragoztam, ha mindazt nem akarom ismételni, amit az előttem szólók elmondtak. Azt meg tudom erősíteni a saját frakcióm nevében, hogy a Jobbik ezt a javaslatot a végszavazáson támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem vesznek részt a vitában. Kérdezem a képviselőtársaimat, kívánnak-e még felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Igen; államtitkár úr, ön é a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni, szeretnék reagálni a vitában elhangzottakra.

Aláhúznám a törvényjavaslat benyújtásának két fő célját. Egyrészt az uniós jogharmonizációs kötelezettséget, másrészt pedig az elmúlt évek tapasztalatainak figyelembevételét. Magyarán azt a célt szolgálja ez a javaslat, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján hatékonyabban, eredményesebben, jobban tudjuk a közrendet, közbiztonságot, Magyarország, a magyar emberek biztonságát szolgálni. Erről szól ez a törvényjavaslat, amely valóban, ahogy én magam is elmondtam és többen is kitértek rá, 21 törvény kisebb vagy nagyobb léptékű módosítását foglalja magában.

Szeretném aláhúzni az ötpárti egyeztetések fontosságát, illetve azt, hogy ezt a gyakorlatot e törvényjavaslat benyújtása előtt is folytattuk. Ez egy eredményes egyeztetés volt. Ezt bizonyítják a vitában elhangzott hozzászólások is, amit köszönök. Köszönöm a vitában megszólaló frakciók, a Fidesz, a KDNP és a Jobbik vezérszónokának a támogatását. Abban bízom, hogy ez a törvényjavaslat is eléri célját, és jól szolgálja a magyar emberek, Magyarország biztonságát. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy a jövőben majd a szavazáskor támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14681. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bitay Márton Örs úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A hal a tisztaságnak is jelképe - írta Herman Ottó, a népszerű és híres polihisztor. Mi azt szeretnénk ezzel a törvénnyel elérni, hogy a halgazdálkodási törvénynek, ami egy elég vaskos és fontos jogszabálya a magyar agrárgazdaságnak, a tisztítását, a letisztítását végezzük el. Annak idején, amikor készültem a beszédre, azt gondoltam, hogy azt mondom, a végső letisztítását végezzük, de nyilván egy törvény folyamatosan változik, tehát arról talán nem érdemes beszélni, hogy végső letisztítása.

Igazolja is ezt, hogy 2013-ban nagy többséggel, bőven kétharmados arány fölött szavazta meg az Országgyűlés az új halgazdálkodási törvényt, amely megágyazott annak az ökológiai szemléletnek, amit szerettünk volna elérni. Azt gondolom, talán az idők szava is rákényszerített minket arra, hogy megjelenjen ez a szemlélet a törvényben. Azaz hogy a nagyüzemi, természetes vízen történő kereskedelmi célú halászat helyett minél inkább a horgászat irányába haladjon a magyar halgazdálkodás, a horgászturizmus fejlesztése irányába; abba az irányba, ami önmagában az ökológiai, természetvédelmi szempontokat helyezi elsődleges helyre, a horgászturisztikai szempontokat második helyre, és csak harmadik helyre kerülnek az eredeti halászati, halgazdálkodási szempontok. 2015 tavaszán szigorítottunk közösen, szintén kétharmados többség fölötti szavazati aránnyal; a természetes vizek halászati lehetőségét 2016. január 1-jével ez a bizonyos módosítás megszüntette. Ezen túl 2015 őszén volt még egy módosítása a törvénynek, ahol a most már nagyjából 400 ezer főt számláló Mohosz megkapta azt a lehetőséget, hogy az állami halgazdálkodási jogokat kijelöléssel megszerezhesse, és így ezek a tagok, a Mohosz tagszervezetei tudják hasznosítani ezeket a vízfelületeket.

Szeretném megemlíteni, hogy mindezek után néztük át és hagyunk majd egy évet a törvénynek, hogy tovább érlelődjön, és a napi tapasztalatokat össze tudjuk gyűjteni. Egyértelművé vált, hogy az az eredeti szándék, amely a nagyüzemi halászatot a természetes vizeken megszüntetni kívánta, bevált, a hozzáfűzött célt elérte, vagy legalábbis olyan tapasztalatokat tudunk levonni lassan másfél év távlatából, hogy a hozzáfűzött reményeket kezdi beváltani.

Közben felmerültek azok a kérdések is, amelyek a technikai pontosításokat jelentették. Így például az, hogy egy ilyen teljes tiltás kizárta az olyan típusú eseményeket is, amelyek kulináris fesztiválokhoz, egyedi magyar halfajok fesztiváljához csatlakoznak, és korábban halászati tevékenységet is magukban rejtettek. Ezeket is kizártuk ebben a törvény módosításban; azt is mondhatnám, hogy kicsit szigorú lett a törvény, a fürdővízzel együtt a gyerek is kiöntésre került. No, ezt próbálnánk most orvosolni ebben a módosításban.

Most újra lehetőséget biztosít majd a törvény például a tihanyi Gardáliára vagy a gemenci nagyvízi halászatra vagy a tatai öreg-tavi halászatra, ami alapjában véve nem nagyüzemi, meg nem kereskedelmi célú, mégis egy jelentős mennyiségű halászati tevékenység. Viszont olyan tradíció tartozik hozzá, nemzeti örökség, olyan kulináris fesztiválok, rendezvények ezek, amelyeknek a megtartásához nagyobb nemzetgazdasági érdek fűződik, miközben egyébként természetvédelmi érdek nem sérül. Ezeknek tehát most újra lehetőséget biztosít a törvény módosítása.

Az is világossá vált, hogy az önkormányzatok számára is túlzottan korlátozott a halgazdálkodási jog megszerzésének lehetősége a nyilvános pályázatok keretén belül. Most a törvény azt rendeli, hogy egy ilyen nyilvános pályázati rendszerben az önkormányzatoknak is lehetőségük legyen közvetlenül halgazdálkodási jog megszerzésére.

Az is világossá vált, hogy az önkormányzatok számára is túlzottan korlátozott a halgazdálkodási jog megszerzésének lehetősége a nyilvános pályázatok keretén belül. Most a törvény azt rendeli, hogy egy ilyen nyilvános pályázati rendszerben az önkormányzatoknak is lehetőségük legyen közvetlenül halgazdálkodási jog megszerzésére.

Az apróbb módosítások mellett tovább módosítottuk a vakok és gyengénlátók horgászati lehetőségeit. Az eredeti törvény módosítás eredményeként kifejezetten egy megnövekedett elvárásnak megfelelő szakmai halgazdálkodási vizsga után szerezhetett valaki jogosultságot horgászatra. Ez egyébként a képfelismerés miatt a vakok és gyengénlátók részére lehetetlenné vált, így ezt kivettük a törvényből. Ez egy újabb könnyítés a számukra.

(15.20)

Én magam is döbbenettel tapasztaltam, nem gondoltam volna, bevallom őszintén, hogy ennek komoly releváns háttere van. Nagyon sokan élnek ezzel a szenvedéllyel és hobbival, egyedi ujjbegyérin-téses horgászati módszerrel, az elektronikus kapásjelzők használatával. Nagyon sok olyan honfitársunk hódol szívesen ennek a szenvedélynek a maguk sajátos korlátozott lehetőségei között. Hogy ők ne kerüljenek kizárásra, ezt szintén orvosolja a törvény módosítás.

Jelentősen megkönnyítjük a külföldi vendég-horgászok állami horgászjegyhez jutását, ami szintén egy nagyon fontos szempont. Ha csak azt veszem példának, hogy a Balatonon a nemzetközi szakmai televízió és sajtó jelenléte mellett olyan komoly versenyek kerültek megrendezésre az utóbbi időben, a

Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. olyan közjóléti fejlesztéseket, horgászhelyek létesítését végezte el az utóbbi évben, hogy nagyon komoly jelentősége lett annak, hogy hogyan és miként adjuk ki a külföldi vendégforgászok számára az állami horgászjegyet. Több ezer számra kell ennek a kritériumnak megfelelni. S miközben azt látjuk, hogy ezeken folyamatosan könnyítenek azok az európai, pláne közép-európai turisztikai versenytársaink, akik körbevesznek minket, így észszerű és célszerű volt, hogy mi is megkönnyítsük ezeknek az engedélyeknek a beszerzését.

Kiegészül a halvédelmi bírságok köre is, de ez nem egy újfajta tilalmat vagy korlátozást fog jelenteni. A végrehajtási rendelet szerint már eleve tiltott elemekhez kapcsolódik, tehát amit eredendően is tilt a törvény, azoknál próbálnánk nagyobb szigorot betetni, hiszen jól tudjuk, hogy azért a feketegazdaság itt is egy elég jelentős teret foglal magába. Tovább pontosítjuk a haltermelő egységek, a természetes vizek, a horgásztavak, a halgazdálkodási létesítmények, a víztározók, illetőleg halgazdálkodási lehetőségekkel is rendelkező víztározók fogalmi körét, és azt, hogy pontosan milyen feladatokat és ki láthat el. A költségvetésből támogatható feladatok körét is bővítjük ebben a törvényjavaslatban, és azt szeretnénk ezzel elérni, hogy még tovább nyíljon a halgazdálkodási, illetőleg a horgászattal kapcsolatos turisztikai bevételek lehetősége.

Mindezeket egybevéve remélem, hogy az eredeti 2013-as törvény, majd a későbbi módosítások során is tanúsított közös gondolkodás eredményeként szintén egy jó módosítás kerül elfogadásra. Szeretném megköszönni az ellenzék képviselőinek az eddigi egyeztetéseken való részvételüket. Hasonlóan több törvényhez is, amiket a Földművelésügyi Minisztérium vitt, itt is igyekeztünk megfelelő szakmai vitát folytatni erről. Vannak benne kétharmados módosítási részek is, hiszen maga a halgazdálkodási törvény is jelentős részben kétharmados. Nagyon remélem, hogy a tisztelt Ház azokat a módosításokat is, amelyek kifejezetten a horgásztársadalom számára, illetve önkormányzati halgazdálkodási jogok számára nyújtanak lehetőséget, megfelelő mérlegelés vagy adott esetben módosító javaslatok elfogadását követően magát a törvényt is elfogadja. Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előterjesztői expozéban is hallhattuk, hogy a törvényjavaslat elsősorban technikai pontosításokkal és a jogalkalmazás során felmerült problémák megoldásaival és szakmai szer-

vezetek által tett javaslatokkal igyekszik aktualizálni a halgazdálkodásról, a halvédelemről szóló 2013. évi CII. törvényt.

Csak a számomra legfontosabb módosításokat szeretném kiemelni, hogy ezekkel támasszam alá a Fidesz-frakció álláspontját, amely szerint a törvényjavaslatot támogatni fogjuk. Fontosnak tartom - a hogy államtitkár úr is elmondta -, hogy a javaslat megkönnyíti, hogy a külhoni horgászok a saját országukban kiadott horgászengedélyük alapján a horgászjegyekhez, illetve a fogási naplóhoz hozzájussanak. Ez a lehetőség érzésem szerint elsősorban a mai határainkon túlra szakadt honfitársaink életét fogja megkönnyíteni, de minden olyan horgászét is, aki szereti a magyar vizeket és szívesen tölt hosszabb időt Magyarországon.

A halvédelmi szabályok kiegészítése és a halóri munkára vonatkozó szabályok pontosítása a biztonság növelését, a szabályokat be nem tartók elleni hatékony fellépést szolgálja. De említhetném még az önkormányzatok számára biztosított halgazdálkodási jogokat vagy az adminisztráció csökkentését szolgáló intézkedéseket is.

De nem szeretném hosszúra fogni a felszólalásomat, az ellenzéki frakciókat is szeretném arra kérni, hogy az előterjesztés szakmai jellegére való tekintettel támogassák a javaslatot, különös tekintettel annak minősített többséget igénylő részeire. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ahogy már elhangzott, a 2013-as átfogó törvénymódosítást a frakciónk is támogatta, ennek pedig akkor az volt az oka, nagyon röviden, hogy egy olyan gondolkodásbeli különbséget vázolt fel a jogszabály, ami végre a 300 ezer horgász oldalára helyezte a hangsúlyt az ipari halászzal szemben. Ezt mi is támogattuk, illetve támogatjuk a mai napig. Azonban azért a gyakorlat bebizonyította az elmúlt években, hogy jó néhány hiányossággal küszködött ez a jogszabály, és az életben beigazolódott az, hogy komoly változtatásokra is szükség van. Amikor megláttam ennek a tervezetnek a címét, abban bíztam, hogy ezek mindegyikére fogunk tudni választ adni itt a törvény keretein belül, hiszen a szakma már régóta követeli ezeket a változásokat.

Én is egy határozati javaslat formájában foglaltam össze ezeket, valamint az LMP-nek is volt egy törvénymódosító javaslata, amely tartalmazta, kezelte ezeket a problémákat. Az elmúlt egy év során talán két-három havonta is benyújtottunk hasonló tartalmú javaslatokat. Ezeket azonban hiányoljuk a jelen tervezetből, de majd módosító indítványokkal természetesen megpróbáljuk ezeket kezelni.

Olyan kérdések azért felmerülnének az invazív fajokkal kapcsolatban, hogy miért nem egy sokkal bátrabb, határozottabb lépésre szánta el magát a kormányzat. A szakma részéről, a kutatóintézetek részéről is érkeznek a jelzések, hogy óriási probléma előtt állunk, az invazív fajok oly mértékben szaporodnak el azáltal, hogy a horgászat nem megfelelő módon szelektál ezen a területen egészen érthető okokból - ez így van rendjén -, ugyanakkor ezt valahogy kompenzálni kellene. Nem várjuk meg azt a helyzetet, amit az őshonos rákok vagy kagylók esetében már végigéltünk, hogy gyakorlatilag eltűntek hazánkból egy évtized alatt. Most jó néhány őshonos halfajunk van hasonló veszélyben, hasonló helyzetben. Jó lenne, ha erre nem csak annyi lenne a kormányzati válasz, hogy a vizek hasznosítóinak megvan az elvi lehetőségük arra, hogy szelektív halászatot végezzenek, hiszen ez nem fogja elhozni azt az üdvös állapotot, hogy a gyakorlatban ezek komoly mértékben meg is történnének.

Ha jól tudom, tíz darab állami halórról beszélünk, az ő tevékenységük előtt le a kalappal, de azért legyünk tisztában azzal, hogy ennek a létszámnak a radikális növelésére lenne szükség ahhoz, hogy érdemben tudják az állam és a halgazdálkodás érdekeit minden szempontból érvényesíteni.

A kormoránproblémánál is elég jelentős hiányosságok vannak. Tudom, hogy nem ennek a törvénynek kell ezt kezelnie. Úgy tudom, hogy ez ügyben a tárgyalások vagy egyeztetések évek óta zajlanak Brüsszellel, mégis nagyon óvatos lépések voltak csak eddig ez ügyben.

Szintén folyamatos jelzések vannak a vízfelületek kezelői részéről. Ha mondjuk, a törvényben a lehetőségekben meghatározott mértékig szeretnék gyéríteni a halfaunára veszélyes ragadozókat és szeretnék a létszámukat kordában tartani, akkor hiába rendelkeznek megfelelő fegyvertartási engedéllyel, mivel a halastavukat körbevevő terület egy más vadászárság használatában van, így törvényesen nem is léphetnek a területre, ki se tudják vinni a saját tavukra a fegyvert.

Annak örülök, hogy a halgazdálkodási jogokkal kapcsolatban az önkormányzatok lehetőségei nőnek, csak hát kicsit el vagyunk ezzel késve. Nagyon sok energiát és felesleges idegeskedést spóroltunk volna meg azzal, ha normális időben bejönnek ezek a módosítások. Bizonyára államtitkár úrhoz is érkezett rengeteg önkormányzattól olyan lobbikérés, hogy a saját közösség hadd dönthessen arról, hogy az ő területén található természetes vizen milyen módon történik a jövőben majd a halgazdálkodás. Ezeket mind megspórolhattuk volna, ha időben gondolkodnak és elfogadják az ellenzék észrevételeit.

(15-30)

A pályázatokkal kapcsolatban is, tudom, hogy nem ezen jogszabálynak kell erről rendelkeznie, de

folyamatosan csak ígéretetek vannak. Azért itt azok a szép szavak, amelyek elhangoznak, hogy hazánk gyakorlatilag egy horgászparadicsommá válhatna Európában, teljesen reális elképzelések, és minden adottságunk megvan ehhez. Csak bizony a pályázati forrásokat, a turisztikai célút és az egyéb halgazdálkodási célúakat is úgy kellene felhasználni, hogy azok hatékonyak legyenek, és valóban elérjék azt a kívánt célt, hogy hazánk jelentősen lépjen előre ezen a területen. Rengeteg munkahely, vidéki minőségi munkahely megteremtésére lenne ezáltal lehetőség, arról nem is beszélve, hogy azért a tengeri hal visszaszorulásával, illetve ritkulásával és annak emiatti árdrágulásával jelentősen megnőhet a hazai édesvízi hal szerepe, jelentősége. Emellett ez egy további érv amellett, hogy fontos lenne ezeket a pályázati forrásokat ebbe az irányba átcsoportosítani.

Amiket felsoroltam, ahogy mondtam, mindegyiket módosító indítványokkal is igyekszünk kezelni, és ezek elfogadásától tesszük függővé azt, hogy milyen támogatást tudunk nyújtani majd ehhez az adott jogszabályhoz. Azt el kell mondanom, hogy azt a fajta bátor lépést, amit elvekből meg szép szavak szintjén megfogalmaztak a területtel kapcsolatban, sajnos a jogszabály leírt szövegében nem látjuk, onnan nem köszön vissza. Ezeket továbbra is hiányoljuk.

Zárásként még azt engedje meg, államtitkár úr, hadd tolmácsoljam azon 200 halászcsalád nagyon elkeseredett kiáltását, akik megsegítését nagyon komolyan megígérték másfél évvel ezelőtt. Ezen halászcsaládok kompenzálása állami szinten itt a parlamentben többször elhangzott ígéretként, ehhez képes többségük még mindig nem látott egyetlen forintot sem. Ha már utcára tették ezeket a családokat, akkor legalább ne ígérték volna meg, hogy segítenek rajtuk, ne ígérték volna meg azt, hogy kompenzálják az őket ért veszteséget, mert akkor nem várnák hiába már másfél éve ezt a segítséget.

Adjon nekik megnyugtató választ, vagy mondja meg őszintén, államtitkár úr, hogy becsapták őket, nem számíthatnak önökre, és akkor nem várnak feleslegesen erre a megígért kompenzációra. Vagy pedig lépjenek nagyon gyorsan, és egy bocsánatkérő levél mellett végre történjen meg az ő kártalanításuk is. Ezekre várom az érdemi válaszokat.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem kívánnak felszólalni, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Normál időkeretben kért szót Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd szóljak néhány szót a Balatonról, ami a halgazdálkodás esetén,

ha halgazdálkodási törvény van a Ház előtt, akkor megkerülhetetlen téma újra és újra, különösen számomra, akinek szívügye a Balaton és egyben lakóhelye, élőhelye is. Hiszen a halgazdálkodás óriási problémákat okozott az elmúlt években, pontosabban: a halászat leállítására volt az a lépés, ami egyébként, az invazív fajokról már korábban szót ejtő Magyar Zoltán kollégámhoz csatlakozva, a busa elszaporodását lehetővé tette a Balatonban, és lehetővé teszi a mai napig is. Hiszen az ökológiai célú halászatot egész egyszerűen nem tették eddig lehetővé. Most már ugyan a lehetősége megvan ennek a törvényben, de hát sok mindent be lehet írni egy törvénybe, ami lehetőségként megvan. Kérdés az, hogy kinek lesz érdekében és kinek lesz kötelessége, ki fogja erre a forrást biztosítani, például a Balaton esetében.

Elhangzanak sokszor szép szavak Fazekas miniszter úr szájából, hogy magyar halat egyenek a magyar emberek, és helyre kell állítani a halgazdálkodást Magyarországon, ami nem igazán van kifejlett állapotban, hiszen nagyon kevés halat fogyasztanak a magyarok a statisztikák szerint. Ebben egyet tudunk érteni. Csak, ugye, tesszük fel, itt van a Balaton, ahol egy adott mennyiségű halnak van megfelelő táplálék, hiszen a Balaton már, hála istennek, nagyon tiszta vízű, ami a strandolóknak és a turizmusnak jó, de nyilván a halaknak kevésbé. Hiszen kevesebb a szervesanyag-tartalom, kevesebb a táplálék, így csökken a megadott területen lévő halmennyiség.

Olyannyira csökken, hogy az előzetes becslések alapján körülbelül 120 kilogramm/hektár vízfelületre tippelték, hogy ennyi hal lehet a Balatonban. Azonban nemrégiben kaptam meg a Limnológiai Intézet legfrissebb felmérését, egészen megdöbbentő. A keleti medencében ez 18,2 kilogramm/hektár, a nyugati medencében pedig 30 kilogramm/hektár körül van. Ez azt jelenti, hogy borzasztóan kevés a hal a Balatonban, és ennek egy része is valószínűleg busa, egy invazív faj, aminek igen nagy testű példányai vannak jelen. Tehát a 18,2 kilogramm egy átlagos busa mérete.

Ez azt jelenti, hogy egy hektárra a Balaton keleti medencéjében egy darab átlagos busa jut. És akkor még nem beszéltünk a nemes halakról, azokról, amiért a horgászok egyébként odamennek, hogy kifogják. Az a busa egyébként azon halak elől eszi el a táplálékot, a tápanyagot, amelyek elszaporítása célunk volna a Balatonban, ha horgászturizmusról akarunk beszélni egyáltalán. Tehát a probléma egyáltalán nincs megoldva, és azóta sem lett megoldva, amióta leállt az ökológiai célú halászat, amit a Balatoni Halgazdálkodási Zrt. folytatott a Balatonon.

A rapszicok tevékenysége sincs tulajdonképpen megoldva. Hiszen ugyanúgy végzik áldásosnak éppen nem nevezhető tevékenységüket, ahogy korábban végezték. Hiszen a halórzés elméletben a törvényben meg van oldva, azonban a valóságban, ahogy szintén Magyar Zoltán kollégámtól elhangzott, nagyon kevés halór dolgozik, nemcsak országosan, hanem természetesen ezen belül a Balaton is nagyon

minimális őrzés alatt van. Képtelenek felfedni a legmodernebb technikával felszerelt orvhalászokat és orvhorgászokat, akik már-már olyan technikai eszközöket alkalmaznak, amivel ők nem tudják felvenni a versenyt, és így folyamatosan rabolják le a Balatont az orvhorgászok és orvhalászok.

Sokkal szigorúbb intézkedésekkel egyébként ezt tovább lehetne fékezni. Már régóta javasoltuk az orvhalászathoz, orvhorgászathoz használt eszközök, akár a hajók elkobzását. Nemegyszer igen értékes jachtokról végzik a Balatonon is ezeket a tevékenységeket. Nyilván az ő tevékenységüknek is köszönhető, hogy ilyen kevés a hal a Balatonban. Erre a Balatonparti horgászok rendkívül érzékenyek. Igen nagy számú horgász van a Balaton partján, hála istennek, egyre nagyobb számban váltják ki a horgászengedélyeket, csakhogy a fogási naplók azt bizonyítják, hogy a megfogott hal mennyisége nem növekszik. Tehát a halgazdálkodási törvény, a Balatonon legalábbis, nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, ha a remény az volt, hogy minél több horgász minél több nemes halat tudjon kifogni a Balatonból, olyan mennyiségben természetesen, amit a törvény és a szabályozás lehetővé tesz.

A horgászturizmusról tehát egyelőre a Balatonnál egész biztosan nem beszélhetünk. Halgazdálkodásról se nagyon beszélhetünk, hiszen amíg ukrán vagy kazah keszeg és süllő található a Balatonparti éttermekben, addig magyar nemzeti halfogyasztási szokásokról, gasztronómiáról nehéz beszélni. Illetve amíg továbbra is a legnépszerűbb balatoni hal a hekk a Balatonparti halsütődégekben, addig sajnos ez nagyon nem elegendő. Sokkal többet kell ennél tennünk, hogy ez megváltozzon. Mondom ezt én is Balatonparti lakosként és halfogyasztóként. Sajnos, nagyon szeretnék hozzájutni balatoni halhoz, de ha csak egy-egy horgász ismerősöm nem teszi lehetővé számomra, nekem is nagy probléma az, hogy hogyan tudok Balatonban nevelkedett halat fogyasztani. Természetesen az összes többi hazai természetes vízre ez érvényben van, hiszen a halállomány sehol sem éri el azt a szintet, amivel egy egészséges horgászturizmust fel lehetne építeni. Természetes vizekről beszélek, nem horgásztavakról és mesterséges halnevelőkről.

Úgyhogy ezt a problémát szerintem pártpolitikán felül állva kell orvosolni. Ebben egyetértünk. A kormány nyilván azt gondolja, hogy e felé a folyamat felé indult el és elindult egy úton. Valóban, a törvényjavaslat tartalmaz ezzel kapcsolatban is pozitív elemeket, de sajnos egyelőre a gyakorlat még a halgazdálkodási törvény életbelépése óta ezt nem igazolta vissza.

Ezért szeretnénk azt kérni a kormánytól, hogy ebben az egy évben, amit még kormányon tölt, radikálisabb intézkedésekkel próbáljon meg a halgazdálkodás védelmében fellépni, az orvhorgászat, orvhalászat ellen, illetve tenni azért, hogy a horgászok a jó zsákmány, a jó fogás reményében válthassák ki a horgászengedélyeiket minél inkább, nemcsak a Bala-

tonnál, hanem mindenhol Magyarországon. És a horgászat egyre népszerűbb sport legyen, a horgászat tiszta neme, tiszta fajtája természetesen, nem az orvhorgászat mesterségéről beszélek, egyre inkább elterjedő sport- és szabadidős tevékenységgé válhasson. Hiszen Magyarország vizekben gazdag, halban egyelőre sajnos kevésbé, de reméljük, hogy ez is változni fog majd. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden kiegészíteném, arra úgyszólván hiába várunk, hogy államtitkár úr a vitában érdemben szót kérjen és válaszoljon, gondolom.

Kepli Lajos képviselőtársam ihletett meg egy nagyon fontos kérdéssel, ez pedig a tópartokon, folyópartokon helyben fogyasztható halak kérdésköre. Ez az a probléma, ami egyébként egy átlag magyar állampolgárt leginkább érdekel és leginkább találkozik vele, hiszen akinek életvitelszerűen nem része a horgászat, ő nem hiányolja, mondjuk, az adott jogszabályban azokat a problémákat, amelyeket én felsoroltam. Ellenben azt igenis észreveszi, amikor elmegy nyaralni, kirándulni a családdal, és valóban nem kap a térségből származó halat.

Ennek a problémának a kezelése olyan súlyú kellene hogy legyen, hogy még kormányzati szintre is elért a kérdés. Lehetett hallani, olvasni a sajtóban, hogy talán még miniszterelnök úr is foglalkozott egyszer ezzel az üggyel. Remélem, hogy érkezik erre valami gyors válasz, mert ez tényleg elfogadhatatlan, hogy úgy próbáljuk meg tálni az egészet, mint hogyha a jogi környezet most már alkalmas lenne arra, hogy vízparton megkapjuk azt a halat, ami onnan néhány méterre került kifogásra vagy él, és a gyakorlat pedig egészen mást mutat.

Nagyon komoly gasztronómiai értékkel bíró és komoly elismertséggel rendelkező halfesztiválok sorozata van már Magyarországon. Ennek nagyon örülünk, de amikor megkapargatjuk a felszínt, és azt látjuk, hogy mondjuk, az ott süített több tonna halnak egy-egy hosszú hétvégén hányadrésze származik még csak nem is a térségből, hanem Magyarországról, akkor elképedünk, mert ez körülbelül a nullához konvergál a legtöbb esetben. És itt is komoly kormányzati beavatkozást sürgetünk.

Arról nem is beszélve, hogy az egészségre egyébként ez milyen hatással van, most áttérve arra a részre, hogy a magyarok átlag évi halfogyasztása az európai átlagnak, ha jól emlékszem, negyede, harmada, ami nem mindig volt így, és ha visszagondolok, akkor évszázadokon keresztül a vidéki magyar-

ság folyóközeli szereplői, akiknek lehetőségük volt rá, javarészt a fehérjeforrásokat a kifogott halból fedezték, ettől már nagyon-nagyon messze vagyunk.

Itt is felhívnam arra a felelősségre a figyelmet, hogy azért itt komoly európai uniós források állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a halívóhelyeket fejlesszük, egyáltalán a levágott folyórészeket élővé tegyük, és valamilyen formában összekapcsoljuk a fő mederrel, ezzel is biztosítva a különböző halfajok számára az ívási lehetőséget, ami aztán jó esetben komoly utánpótlást jelenthetne a vizek számára halból.

Egy több évtizedes probléma a Vaskapu ügye is. Itt nemzetközi tárgyalásokra lenne szükség, ez is most már a sokadik kormány hiányossága, hogy ez nem történt meg. A mai technológiával viszonylag egyszerűen, egy közepes méretű beruházással megoldható lenne az, hogy a tokfélék a Fekete-tengerből, illetve az azzal összeköttetésben lévő vizekből képesek legyenek felúszni és újra ívni mind a Tiszaháton, mind pedig a Szigetközben; ez szintén hatalmas hiányossága a mindenkori kormányoknak. Itt olyan halakról beszélünk, amelyek több mázsára képesek megnőni, és komoly kaviár- és egyébként húsértékük is van. Pusztán annyi az ő problémájuk, ami miatt nem úsznak föl, hogy a Vaskapu ezt képtelenné teszi, miközben azt láthatjuk, hogy az USA-ban, Kanadában, sőt most már Angliában, és más nyugat-európai példákat is láttam erre vonatkozóan, hogy néhány dekás halak kedvéért - időzjelben - képesek hallított építeni egy-egy folyószakaszba, ami érzékeli, ha az adott hal beúszik, és eggyel magasabb szintre emeli, akkor, ha valami mesterséges oknál fogva az ember beavatkozott, és mondjuk, egy vízierőművet vagy bármilyen objektumot létesített keresztben a vízen.

Ha erre képesek természetvédelmi okokból - és nagyon helyes, hogy akik megtehetik ezt, meg is teszik -, akkor mi egy gazdaságilag is és a magyar néplélek szempontjából is nagyon fontos halfaj vagy halfajcsoport esetében igazán megtehetnénk, megpróbálhatnánk ezt nemzetközi tárgyalások révén elérni. Szerintem lehetne rá európai uniós forrást is találni. Most úgyszólván divatosak ezek a határokon és nemzeteken átívelő és őket összekötő projektek, úgyhogy arra biztatom a kormányt, hogy nem e törvény keretében nyilvánvalóan, de foglalkozzon ezzel a kérdéssel is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében képviselőtársaim közül. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót,

elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni első-sorban mindenkinek a hozzászólását, mert az megint látható volt, hogy itt egy szakmai törvényről van szó, és ha jól figyeltem, az ellenzéknek is abszolút akceptálható gondolatai voltak. Néhány kérdésben szeretnék reagálni azokra, amiket elmondtak.

Az invazív fajok túlszaporodásának kérdése, hogy ebben a törvény mennyiben segít vagy mennyiben nem segít most megoldást találni. Először is szeretném azt hangsúlyozni, hogy az invazív fajok halászati módszerrel történő kifogására eddig is lehetőség volt. Ebből a szempontból új elem nincs a törvényben. Kötelességként, ezt egyelőre nem látom lehetőségét, hogy kinek és hogyan lehetne előírni, de azt gondolom, hogy ennek egyébként a piaci értéke vagy haszna is meg kell legyen, azaz arra szeretnék kilyukadni, hogy a törvény írott szövegéből nem lehet arra következtetni, hogy az invazív fajok száma csökken vagy nő, hiszen - a Balaton kivétel, arra majd mindjárt kitérek - a természetes vizeken eddig is minden lehetőség megvolt arra a szelektív halászati módszerekkel, hogy ezeket az invazív halfajokat kifogják.

Magyar Zoltán képviselő úr megemlítette a kormoránt is. Ez valóban nagyon komoly probléma. Itt is a klímaváltozásra hívnám fel a figyelmet. Van egy itt fészkelő populáció, ez nagyjából 15 ezer egyedet jelent, van egy vándorló populáció, ez nagyjából még 40 ezer egyedet jelent. Az itt fészkelőknél igazán a populációt úgy lehetne gyéríteni, hogy a fészkelési időszakban tesz valamilyen beavatkozást az, aki ezt a gyérítést szeretné elvégezni. A nagyobb probléma az, hogy ők nem egyedül fészkelnek, hanem különféle, egyébként védett madárfajokkal, és itt belebotlunk abba a problémába, hogy nem lehet kellő hatékonysággal ezeknek a fészkeknek a számát gyéríteni, mert a fészkelési időszakban más védett madarakkal együtt vannak.

Ennek ellenére szeretném nem megnyugtatóként, mert nem olyan nagy összeg, de mégis lőszer-számra lebontva több mint 10 millió forintot adunk egyedi kérvényre, nem is pályázatra azoknak a halgazdálkodóknak, akik a kormorángyérítésben részt szeretnék venni. Egyébként pedig azt rosszul tudta a képviselő úr, megvan arra a vadászati hatóságnál a külön engedélyeztetési lehetőség, hogy megfelelő módon, akár a vadászatra jogosult részvételével, akár a halgazdálkodásban részt vevőknek, akinek van egyébként érvényes vadászjegye és vadászvizsgája, az részt vehet ebben a gyérítési programban.

Az önkormányzatok túl későn kapnak jogot: egyetértek - nem gondoltunk rá. Annak idején, nem emlékszem, hogy ilyen módosító javaslattal éltek volna önök is; bár nem önök kormányoznak (*Z. Kárpát Dániel: Egyelőre! De ami késik, nem múlik!*), nekünk kellett volna erre gondolni, de nem jutott eszünkbe. Most jutott eszünkbe, úgyhogy kérem, hogy támogassák ezt a módosítást, kétharmados részről van szó, úgyhogy ha itt egyetértünk, akkor könnyen fogunk tudni előrehaladni.

A halórök számában is egyetértek, valóban kevés, bár hozzátenném, hogy itt nem tízről van szó, hanem hatvan állami halóröről van szó. A tízet szoktuk kiemelni, mert valóban 10+50-re tagozódik, és az ő felszereltségüknél is azért annyit megemlítenék, hogy most egyedi éjjellátó eszközök vásárlására, motorcsonakok vásárlására és beszerzésére került sor, de mindazonáltal ne áltassuk magunkat! Akár-mennyi halórt fogunk alkalmazni, a valódi problémát, a rapszickodást, ahogy Kepli Lajos úr mondta, nem a halórök száma fogja meghatározni, hanem az a jogi környezet, meg a hal eladhatósága, amivel megítélésem szerint eredményeket lehet elérni.

15 milliárd forint áll rendelkezésre fejlesztési forrásokra, amit hiányolt képviselő úr. Valóban, ezeknek a pályázatoknak talán még gyorsabban lezajlódhatna a kiírása, elbírálása, de ez már folyamatban van, és szeretném hangsúlyozni, hogy a korábbi hét éves európai uniós ciklushoz képest nagyobb szelet jutott a horgászat, halgazdálkodás támogatására ebben a ciklusban, ebben az időszakban, mint a korábbihoz képest.

(15.50)

A kétszáz halászcsaládra utalnék. Említette, hogy utcára tettük őket. Fogalmazzunk annyiban finomabban még a kampány előszelében is, hogy lejárt a halászati joga ezeknek a halgazdálkodóknak. Semmi különlegesség nem történt. Senkitől nem vettünk el halászati jogot, senkinek nem szüntettük meg a halászati jogát, 10, 15 és 20 éves halászati jog volt az, ami lejárt.

Ezt a megkötés pillanatában is mindenki világosan tudta. Abban igaza van, az az új elem, hogy most már nem is lehet ezt a jogot meghosszabbítani, de kitenni senkit nem tettünk ki. Egyébként az is egy fontos elem, hogy ezzel kapcsolatosan a kétszáz-as szám is már egy picit túlzó. Nagyjából a felére csökkent, a felét sikerült a Mohoszon belül megoldani ezeknek a problémáknak. Itt száz családról beszélünk még. Én is reménykedem abban, hogy valamilyen módon sikerül. Mondjuk, ehhez kell annyi együttműködés, hogy adott esetben átképzésben... - tehát ebben legyen partner ez a család is. Azt gondolom, az ökológiai, szelektív célú halászat itt megoldást jelenthet az ő számukra is.

Mindkettőjük megemlítette a balatoni hal kérdéskörét. Először is szeretném, ha világosan látnák mindannyian, hogy szelektív halászat ide vagy oda, a Balatonból fogast, pontyot 30 éve nem tud vásárolni senki. Az a hit, hogy most hirtelen megszűnt a nagyvízi mederből az egészséges hal kifogásának a lehetősége, ez egy tévhit. Ez már 30 éve nincsen. Hivatalosan a Balatonból évtizedek óta már csak szelektív halászattal lehet, illetőleg egyedül a keszegféléket lehetett megfogni. Azt gondolom, az nem ártott, hogy egy teljes tiltást vezettünk be a Balatonon halászati tevékenységre, mert innen lehet kódolni majd a

fogási naplók segítségével, hogy egyébként ez milyen eredményt ért el.

Itt viszont áttérnék a Kepli képviselő úr által elmondott adatokra, amelyek rosszak. Nem tudom, hogy a Limnológiai Intézetnek - *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Lehetetlen!)* lehetetlen, de mégis úgy tűnik - melyik adatait vette, mert egy dolog biztos, a fogási napló, a fogási napló számai pedig növekedést mutatnak. Nagyjából 6 ezer tonna halat fognak ki a Balatonból horgászati módszerrel. Ezt mutatják a fogási napló számai. De én szeretném ezt a problémát megoldani. Hadd kérjem - bár a Limnológiai Intézet, hogy úgy mondjam, a hatáskörünkben működik, és mi is kaptunk adatokat, esetleg valamit félreértelmeztünk mi, vagy esetleg ön értelmezett félre -, hogy nézzük meg, mert az egzakt, mérhető adatok nem ezt mutatják, hanem egyszerűen növekményt mutatnak.

A busa vonatkozásában én egy kicsit finomabban fogalmaznék, ha már Limnológiai Intézet. Többfajta kutatás van. Az egyik alapján még az sem biztos, hogy egyáltalán a busa szaporodik a Balatonban. Még ezt is nagyon sokan megkérdőjelezzik. Én nem tudom eldönteni, sajnos nincs ilyen képességem, hogy ezt eldöntsem. Én inkább azt érzem nagy problémának, hogy a Balaton vízgyűjtő területein lehetséges a busatartás, méghozzá olyan tógazdaságban, amely közvetlen vízügyi összeköttetésben van a Balatonnal. Na, ezt viszont most tiltaná a törvény, ezt már nem engedélyezné. Én azt gondolom, hogy ez a busautánpótlásra is komoly, negatív hatást jelenthet, de abban igaza van, hogy a halászati módszereknél majd egyszer vissza kell térni arra, hogy a szelektív halászatban hogyan próbálunk eljárni. Én megnézném az összes hálófajtát és a halászati módszereket is a Balatonon, amik most még léteznek. Nagyon jól lehet szelektív halászzal a busát fogni, de szerintem az első lépés az, hogy az utánpótlást próbáljuk meg elzárni, és ezután érdemes rákanyarodni erre a kérdésre.

Az utolsó dolog, amire még szeretnék rátérni, amit említett, hogy kevés halat fogyasztunk, és a balatoni hal, a hekk kérdésére. Ez sajnos tényleg így van. Viszont annyiban örvendetes a hír, nem gyűjtanék örömtüzeket, hogy a tavalyi évi statisztikai adatok alapján 0,4 kilogrammal ugyan, de nőtt a magyarországi átlag halfogyasztás.

Nem is vindikálnám a kormányzati munka eredményének, hogy ez így történt, egyszerűen nyílik az az olló, ami az egészséges élelmiszerek vonatkozásában talán nagyobb érdeklődésre tart számot, és már többen fogyasztanak halat, de ebben még nagyon sok teendők van, elsősorban a tógazdasági, az akvakultúra fejlesztésében, másodsorban pedig marketingeszközök bevetésével, mert ugyanúgy, mint a vadhúsnál, itt is az alapvető probléma az, hogy a hozzánk hasonló háztartásokban egy, kettő, esetleg három fajtáját készítik el a halaknak, miközben számos nagyon finom ételt lehet belőlük készíteni. Többretnél problémáról beszélünk, amit, ahogy na-

gyon korrektül meg is jegyezték... - ez végül is nem ennek a törvénynek lesz a hatása. Itt a jogi környezetet próbáljuk meg valahogy rendbe tenni. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bernben, 1980. május 9-én kelt, Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv szerinti szövegének módosításáról Bernben elfogadott, 2015. szeptember 29-30-án kelt Jegyzőkönyv 1-4. mellékletei az Egyezmény és annak D, F és G Függelékeinek módosítására vonatkozó határozatainak kihirdetéséről**” szülő törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14661. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény, a COTIF szövegét és függelékeit módosító határozatok kihirdetéséről rendelkezik.

A törvényjavaslat célja az egyezmény D, F és G függelékei módosított szövegének magyar jogrendbe illesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a módosítások törvényi szintű kihirdetése szükséges.

A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Államközi Szervezetet 1985. május 1-jén alapították Bernben az egyezmény aláírásával, amelyet Magyarországon az 1986. évi 2. számú törvényerejű rendelet hirdetett ki. A szervezet jogelődje az 1893-ban alapított Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Központi Iroda volt. A nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény 2006. július 1-jén lépett hatályba, amelyet Magyarország még abban az évben ki is hirdetett.

Jelenleg a szervezetnek 50 tagállama van, a szabályozása alá tartozó vasúti infrastruktúra kiterjedése mintegy 270 ezer kilométer. Az OTIF legutóbbi, 12. közgyűlésén 2015. szeptember 29-én és 30-án Bernben módosították az egyezményt és annak D, F és G függelékeit. A 2015. évi jegyzőkönyv egyrészt frissíti az évek során elavult terminológiákat az egyezmény és a függelékek szövegében az Európai Unió hivatalos megnevezésére, egyes fogalmak meghatározására, továbbá kijavítja a stilisztikai, helyesírási és hivatkozási hibákat. Az értelmezések és hivatkozások megkönnyítése érdekében egyes paragrafusok szétbontása, átfogalmazása is megvalósul. A szervezet költségvetésére és a tagdíj befizetésére vonatkozóan a befizetési határidők, a tagdíj megha-

tározásának rendszere, ehhez kapcsolódóan a tagság felfüggesztésére vonatkozó türelmi idő kisebb mértékben módosul.

A jegyzőkönyv meghosszabbítja az OTIF meghatározandó munkaprogramjának időtartamát, és pontosítja az egyes mellékletekben található szabályok alkalmazásának körét. A módosítások várhatóan hatékonyabbá fogják tenni az OTIF működését és naprakésszé az egyezmény szövegét. Az egyezmény és a függelékek módosításai nem hátrányosak Magyarországra nézve, ugyanakkor tekintettel arra, hogy Magyarország az OTIF teljes jogú tagja, a szervezet hatékonyabb működése a mi szempontunkból is előnyös.

Az egyezmény 34. cikke szerint az egyezmény módosításai, amelyekről a közgyűlés határozott, minden tagállam vonatkozásában 12 hónappal azután lépnek hatályba, hogy a tagállamok kétharmada elfogadja azokat.

(16.00)

A függelékek módosításai, amelyekről a közgyűlés határozott minden tagállam vonatkozásában, 12 hónappal azután lépnek hatályba, hogy a tagállamok fele elfogadja azokat.

Mindezek alapján kérem képviselőtársaimat, hogy a T/14661. számon beterjesztett törvényjavaslatot megvitatni s a módosítások kihirdetését támogatni szíveskedjenek. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, önöknek a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény szövegének és mellékleteinek módosítása jó lehetőség arra, hogy néhány szót ejtsünk a kormány vasútfejlesztési programjáról. Ezt három szempont vezérli: a biztonság, a környezetvédelem és a gazdaságosság. A kormány az elmúlt években egy olyan Európa-szerte párhát ritkító közlekedésbiztonsági programot hajtott végre, amelynek keretében mintegy 50 milliárd forintot fordított a veszélyes vasúti csomópontok, baleseti gócpontok felszámolására. Számos vasúti szakasz villamosítására került sor, ami nemcsak jóval környezetkímélőbbé teszi az ágazatot, de a vontatásenergiai költségeket is jelentősen csökkenti. Mindezek a fejlesztések összességében hozzájárulnak ahhoz, hogy az áruszállítás minél nagyobb hányadát sikerüljön a közútról a vasútra irányítani. Ez a kormányzati politika továbbberősíti hazánk vasúti közlekedési csomópont jellegét. Ez akkor fog igazán kiteljesedni, amikor a görögországi

Pireusz konténerkikötővel a Nyugat-Európát összekötő vasúti folyosó részeként elkészül a Budapest-Belgrád közötti nagy sebességű útszakasz is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Magyarország a versenyképesség javítását prioritásnak tartja mind nemzeti, mind európai szinten, aminek egyik feltétele a megfelelő infrastruktúra. Ki is használjuk az erre a célra felhasználható EU-s keretet. A vasúti fejlesztésre mintegy 1500 milliárd forint uniós forrás áll rendelkezésre, amelyből 2022-ig várhatóan mintegy 900 kilométer vasúti pálya újul meg. Ennek az infrastruktúrának a megfelelő működtetéséhez tudjuk most hozzárendelni a szükséges nemzetközi törvényi szabályozást.

Most, amikor a vasúti szállítást szabályozó nemzetközi egyezmény fejlesztéséről szavazunk, akkor egyszerre szolgáljuk a kettős célt: Európa és Magyarország versenyképességének javítását. Ezek jegyében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák az előterjesztést. Államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, köszönöm a figyelmeztetést.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem árulok el szerintem azzal a nagy titkot, ha így előljáróban kijelentem, hogy a Jobbik képviselőcsoportja támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, hiszen a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény módosítását tartalmazó és előttünk fekvő törvényjavaslat valóban egy olyan dokumentum, amely segíthet elérni azokat a célokat, amelyekben legalábbis szerintem elviekben egyetértünk.

Melyek ezek a célok? Milyen okok rejlenek e mögött? Egyfelől, mondjuk, környezetvédelmi okok, hiszen azt tudni kell, hogy a szállítás az az ágazat, amely a toxikus, rákkeltő szennyezőanyag-kibocsátás mintegy 50 százalékáért felel Magyarországon is, tehát nagyon nem mindegy, hogy ezt mennyire tudjuk áttéríteni olyan szállítmányozási módokra, amelyeknek a fenntarthatósága, az ökológiai lábnyoma egyébként kisebb, illetve jobban fenntarthatók lennének a mostaniaknál. Ez egyébként a vasút szempontjából mindenképpen releváns kérdés. A vasút megfelelő lenne ahhoz, hogy ezeknek a céloknak megfelelő legyen, hiszen most, tudni kell, összességében 20 százalékát szállítja el a vasút a Magyarországon forgalmazott, rajtunk keresztülülő vagy éppen az ország egyik pontjából a másikba fuvarozott áruk, amely mindenképpen egy alacsony számnak tekinthető, legalábbis a kapacitásainkhoz és az elviekben elvártakhoz képest.

Mire gondolok itt? Uniós előirányzatok szólnak arról, amely szerint, mondjuk, 2030-ra ezt a 20 százalékot vagy 18 százalékot, ha egész pontos akarok lenni, 30 százalékra kell felvinni a 300 kilométernél távolabbi desztinációk esetében, 2050-re pedig egyenesen az 50 százalékos részarányt tűzték ki célul. Ez mindenképpen jó mind a jövő generációinak, mind pedig a gazdaság szempontjából. A környezetet véleményünk szerint így is védeni tudjuk és így is védeni kell.

Viszont más oldalról is meg tudjuk közelíteni ezt a kérdést, a gazdaságosság oldaláról. Az úgynevezett negatív externáliákra ha utalok, lassan itt már veszőparipámmá vált a Levegő Munkacsoportnak egy 2013-as tanulmánya, amelyet egyébként európai statisztikai adatokra alapoztak, amely szerint akkor, tehát '13-ban mintegy 850 milliárd forintot tett ki az az összeg, az a negatív externália, amit kétségkívül nem szándékolnak, de mégiscsak a szállítmányozás okozott Magyarországon környezeti kártétel vagy éppen, mondjuk, az infrastruktúrában keletkező kártétel formájában. Ez egyébként mintegy 350 milliárd forintba volt már tehető akkor is, és azt is hozzatenném, hogy ennek az összegnek majdnem az 50 százalékáért a rajtunk keresztüláramló nemzetközi áruforgalom a felelős. Hiszen azt tudni kell, hogy Magyarország páneurópai folyosók, magisztrális tengelyek kereszteződési pontjaiban fekszik, és mindez egyébként arra predestinálná Magyarországot, hogy egyfelől legalábbis Kelet-Közép-Európa logisztikai központjává váljon, másfelől pedig azt a kezelendő problémát is a nyakunkba zúdíttja, hogy itt van egy olyan megnövekedett és a szomszédokhoz mérten is nagy forgalom, átmenő forgalom, amelyet kezelni kellene, amelyet valahogyan meg kellene oldani.

Ehhez kapcsolódóan lenne néhány kérdésem, hiszen hogyha nemcsak szavak szintjén, nemcsak ilyen nemzetközi egyezmények formájában akarjuk támogatni ezeket a szép elgondolásokat, amelyekről itt a felvezetőben is szó volt, tehát hogy nőjön a környezetkímélő, kötőtpályás árufuvarozásnak a részaránya az összeforgalmon belül, akkor bizony arra is választ kellene adni, hogy a magyar kormány mit szándékozik tenni a megszűnt ROLA kapcsán, hogyan kívánja ezt feltámasztani, miért nem tesznek semmit. Hiszen azt mindenkinek látni kell, hogy ha ezeket a kamionokat vasúti szerelvényekre terelik, és úgy vinnék őket keresztül az országon, hatalmas nagy károkozást tudnánk ezzel megakadályozni. Nyugodtan mondhatom azt, hogy jó lenne, ha egy ilyen svájci példa lebegne a szemünk előtt, hiszen tudni kell, Svájc jóformán az egész kamionforgalmát a vasútra terelte, és csak az intermodális vagy éppen kamionterminálok környékén lehet kamionnal fuvarozni, az összes többit meg kell hogy oldja, és meg is oldja példás, nagyon precíz, jeles módon az ottani vasút. Tehát ez lenne az első kérdés ezzel kapcsolatosan.

Aztán ott lenne az előregedett pályavasúti infrastruktúra kérdése. Itt Pócs képviselőtársam az előbb

beszélt arról, hogy 2022-ig mintegy 900 kilométernyi vasúti pályát kívánnak Magyarországon megújítani. Ez nagyon jó, nagyon szép, a Jobbik ezt támogatja, nyilván olyan fenntartásokkal, hogy ezek a beruházások ne holmi felcsúti gázszerelőből lett kisgömböcök csillapíthatatlan éhét próbálják egyébként kielégíteni. Ezek a beruházások legyenek transzparenszek és megfelelő módon takarékosak, mert hiába áll rendelkezésünkre itt ezer-egynéhányszáz milliárd forintnyi uniós, illetve hazai forrás ilyen célokra, ezek a célok és a melléjük rendelt források azonban nincsenek összhangban egymással, hiszen a feladat annál sokkal-sokkal nagyobb lenne, mint hogy ilyen formában engedjük ezeket a pénzeket, ezeket a fejlesztési forrásokat elherdálni, illetve nem biztos, hogy jó kezekbe juttatni. Ilyen ügyekben, ahogy azt már megszokhatták, a Jobbik továbbra is fel fog állni, és minden konstruktívásunk mellett, de rá fogunk világítani ezekre az anomáliákra.

(16.10)

Hiszen, hogyha azt a jó 7500 kilométernyi vasúti pályahálózatot nézzük Magyarországon, amelynek bizony a 30 százalékán vagy még nagyobb arányban is, de állandó sebességkorlátozás van érvényben, ugye, az úgynevezett lassújelek miatt, amelyek meggátolják azt, hogy itt a vasúti áruforgalom, a vasúti árufuvarozás olyan szinten bonyolódjék, mint amilyen kívánatos cél lenne, akkor azt látnunk kell, hogy ez az iszonyatos nagy arányszám, a felújítandó pályahossznak a követelménye, mindenképpen arra inti a kormányzatot is, de a felelősen gondolkodó ellenzéket is, hogy ezeket a beruházásokat árgus szemekkel kövesse nyomon, és bizony görcső alá vegyünk minden egyes ilyen nagyobb projektet.

Azt is tudni kell egyébként, hogy az európai törzshálózatba illeszkedő hazai fővonalaknak a jelentős része, majdnem egyharmada szintén ilyen lassújelektől tarkított pálya, ami bizony nem kedvez azoknak a szép elgondolásoknak, amelyekről itt mind államtitkár úr felvezetőjében, mind pedig Pócs képviselőtársam hozzászólásában szó volt.

Itt kellene egyébként kérdésként felvetni még a távlati mellékvonali koncepciónak a meglétét vagy éppen hiányát. A múlt héten, amikor az uniós 2014-20 közötti ciklus fejlesztési forrásainak a felhasználásáról volt egy parlamenti vitanap, akkor szintén feltettem ezt a kérdést.

Remélem, hogy államtitkár úr némileg komolyabban fogja venni ezt, mint Homolya államtitkár úr tette, aki nagyon kurtán-furcsán intézte el ezt a kérdést. Azt kell hogy mondjam, hogy a vidéki Magyarország szempontjából nem egy ilyen vállrándítással elintézhető kérdés mindez. Jól ismerjük egyébként nyilván mi is azokat a statisztikai számokat, amelyek például azt mutatják ki, hogy az összvasúti árufuvarozáson belül a mellékvonalakon keresztül csak az árumennyiségnek egy nagyon kicsiny

százaléka bonyolódik. De akkor például itt kell feltenni, és itt kell hozzátenni azt a kérdést, hogy ezt hogyan lehetne növelni. Véleményünk szerint egyébként mindenképpen egy távlati mellékvonali koncepcióval, és reményeink szerint ez a koncepció nem abban merül ki, hogy hagyjuk lerohadni, és hagyjuk még inkább lezúllani azt a pályavasúti infrastruktúrát, ami bizony óriási fejlesztéseket igényelne.

Azt is hozzáteszem egyébként most is, hogy ez nemcsak az önök hibája. Itt, ha megnézzük a pontos számokat, '86-ban, a rendszerváltás előtt még 217 kilométernyi vasutat újítottak fel egy esztendő alatt, ez a rendszerváltás utánra, '93-ra a nevenséges, felháborító 4 kilométerre süllyedt. Nyilvánvaló, hogy a mostani állapotoknak megvan a korábbi oka, azt itt most elmondtam. Éppen ezért kellene egyébként megfogni a jobban gazdálkodni, nem pedig garázdálkodni sok esetben - már elnézést - azokkal a fejlesztési forrásokkal, amelyek ilyen feladatokra a rendelkezésünkre állnak.

És akkor még egy kérdés: például a Rail Cargo Hungaria ügye. Emlékeztet, hogy annak idején a szocialista kormányzat megszabadult a MÁV teherfuvarozási ágazatától, eladták, ez idegeneké lett. Mi úgy tudjuk, és kérem, hogy higgyék el, hogy ez az információ helytálló, hogy lenne szándék egyébként, mondjuk, a Rail Cargo Hungaria részéről arra, hogy a magyar állam, hogyha óhajtja, hogyha szeretné, akkor visszavásárolhasson bizonyos részt ebből a vállalkozásból. Nyugodtan fogalmazhatunk úgy, hogy akár egy vasúti revízióra is sor kerülhetne ilyen formában. És ha a magyar állam ezt az összességében egyébként nem egy csillagászati összeget követelő lépést meglépné, akkor az előbb említett mellékvonali koncepció is képe kerülhetne, vagy legalábbis nagyobb eséllyel történhetne valamiféle előremutató lépés ennek az ügyében.

Hogy itt mekkora összegről beszélhetünk? Nyilvánvalóan néhány tíz milliárdos tétel lenne, de akkor ilyenkor kell hozzátenni azt is, hogy itt vannak bizonyos korrupciós polihisztorok, akik gázszerelőből lettek vasútépítő mesterek Magyarországon. És hiába beszélt itt Pócs képviselőtársam, mondjuk, arról, hogy itt a gazdaságosság az egyik legfontosabb szempont a kormány részéről, amikor ilyen projekteket megvalósítanak, amikor azt látjuk, hogy bizony Mészáros Lőrinc adott esetben 25 milliárd forinttal is megtoldhatja, illetve a magyar állam megtoldja azokat a projekteket, amikbe ő is beszállt az R-Kord révén. Ez mindenképpen felháborító és mindenképpen elfogadhatatlan a Jobbik részéről.

Az, hogy az ilyen közpénzzabáló fenoménok behabzsolhatják a rendelkezésre álló források egy jelentős részét, az a Jobbik számára felháborító. Én tudom jól, hogy államtitkár úr milyen elkötelezettséggel rendelkezik a vasúti fejlesztések terén. Én azt is tudom jól, azt is tudjuk jól, hogy adott esetben nem az ön szava dönt, mondjuk, ezekben a kérdésekben, hanem itt is az van, hogy Viktor engedi, vagy nem engedi, és akkor képbe léphet a felcsúti gázsze-

relő. De jó lenne véget vetni ennek a vircsaftnak Magyarországon, mert azok az elvek, azok a szép ideák, amelyekről önök is beszélnek, és még egyszer mondom, legalább én is úgy vélem, hogy elviekben egyet tudunk ezekkel érteni, azok nem tudnak megvalósulni.

Pócs képviselő úr említett még itt egy tételt, ez pedig a Budapest-Belgrád-vasút ügye. Hát, emiatt bizony, meg kell hogy valljam: fogjuk a fejünket. Kedves Pócs képviselőtársam, látott ön hatástanulmányt ezzel kapcsolatosan? (Pócs János: Igen.) Igen? Jó lenne, hogyha egyébként megmutatná ezt majd adott esetben az ellenzéknek is. Hány száz év alatt fog megtérülni ez a beruházás, aminek a költsége alsó hangon is, most már kamatokkal együtt olyan 600 milliárd forint fölé nőtt? Hozzáteszem, úgy egyébként, hogy csupán egy 150 kilométeres szakasról van szó itt, Magyarország területén.

Tehát egyfelől azt látjuk, hogy forrásínség van, másfelől pedig iszonyatos forrásbőség, és önök annak adják, arra adják ezeket a pénzeket, akinek és amikor akarják. Ez így nem fog működni. Ebből így hiányzik az összefogott koncepció. Szigetszerű fejlesztések vannak, amiből adott esetben egy-egy cimborra, kormányközeli oligarcha, óriási, hatalmas nagy pénzeket tud szakítani, és még jobban tudja növelni azt az iszonyatos extraprofitot, amit ezekből a közpénzekből egyébként a saját zsebébe lapátol, miközben meg kell nézni, hogy mondjuk, Mészáros Lőrinc csak az ilyesféle vállalkozásaiból mintegy 3,5 milliárd forintnyi osztalékot vett ki 2015-ben. És akkor tegyük emellé azt, hogy az átlagos munkavállalója ezekben a cégekben hány forintot keresett, mondjuk, egy hónapban.

Azt hiszem, hogyha ezt megnézzük, akkor nem lesz kérdés. Talán még Pócs képviselőtársam is elszégyellné magát. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Jobbik soraiból.)

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások ezzel véget értek. Kérdezem, hogy valaki kíván-e még hozzászólni a zárszón kívül. (Nincs jelzés.) Nem látok jelentkezőt, úgyhogy az általános vitát lezárom, és megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ilyen széles pannó után engedjék meg, hogy elsősorban köszöntet mondjak a Jobbiknak a törvénytervezet támogatásáért, és Ander képviselőtársamnak, hogy lehetőséget ad nekem arra, amit valóban most már lassan két évtizede a tiszteletreméltó Ház falai között mindig fontosnak tartottunk, gondolom, közösen, és ez a magyar vasútnak az ügye.

Nem szándékoztam a törvénytervezettől eltérni, de engedje meg, hogy néhány felvetésére reagáljak, már csak azért is, mert úgy gondolom, hogy szakmailag gyakorlatilag egyetértünk. Az első, ugye, ilyen volt maga az a szándék, hogy a kötöttpályás közleke-

désnek - most ugyan a fuvarozásról, tehát a teher szállításról beszélünk, de értelemszerűen idetartozik a személyszállítás is - a hálózati rendszerét Magyarországon elsősorban fenntartani, és ami a nemzetközi tranzitforgalmat illeti, azt pedig elsősorban műszakilag, tehát az átbocsátóképesség minőségi növelésével javítani kell, elérve az ön által említett százalékos fejlődéseket is.

(16.20)

Ön főlemlítette a ROLA-t. Képviselő úr, ön is tudja, hogy az uniós csatlakozásunk előtt a ROLA-nak megvolt az az extra szépsége, hogy a fuvarozók bónuszt kaptak, hiszen ha ROLA igénybevételevel közlekedtek át az országon, akkor magyar fuvarozóként megkapták a nyugat-európai pluszlehetőségeket. Ez az uniós csatlakozással megszűnt.

A témával ilyen mélységben nem foglalkozó képviselőtársaim számára mondom, korábban Szeged mellett Budapesten és Sopronban volt ROLA felvételére lehetőség, ami Welsig, tehát gyakorlatilag az osztrák-német határig, majd a melegtea-kikötőig vitte el a kamionokat. Nem véletlenül mondom a kamiont, hiszen nemcsak a jogi és a gazdasági környezet változott, hanem a műszaki feltételek is. Ma már a ROLA-forgalomban nem magukat a gépeket szállítják, hanem csak a puttyokat, magyarul a 20 és 40 tonnás konténereket, és kizárólag a lerakó és felvevő helyeken vannak közúti vontatásra, továbbiakra alkalmas gépek.

Tökéletesen igaza van a képviselő úrnak, a magyarországi hálózaton lévő lassújelek felszámolása talán az egyik legfontosabb szakmai feladatunk, a folyamatos fejlesztés, a teljes hálózat minőségi fejlesztése, alapvetően nagyobb sebességre, nagyobb teherképessegre, és ahol lehetőség van rá, a villamosítás bevezetése mellett. Most már egy jó évtizede vagy talán még régebben, a MÁV kidolgozott egy lassújel-felszámolási programot, amely évről évre halad előre. Abban tökéletesen egyetértünk, hogy ennek a gyorsítása az egész magyar vasútnak érdeke lenne.

A téma nem ad lehetőséget arra, hogy a mellékvonalak ügyéről beszéljünk. A 7400-7500 kilométernek több mint a fele mellékvonal. Tökéletesen egyetértünk abban, hogy erre egy hosszú távú program kell. Nekem személy szerint is meggyőződésem, hogy személyforgalom szempontjából a mellékvonalak egy jelentős részének a műszaki fejlesztése, elsősorban a vidéki nagyvárosok elővárosi rendszerének a kiépítése, az ehhez kapcsolódó ütemes menetrend és az ehhez kapcsolódó reggeli-esti hivatásforgalomnak, nagy tömegű hivatásforgalomnak a közösségi közlekedésbe történő bevonása, és ezzel a közútjaink tehermentesítése, a teherforgalomnál pedig a Magyarországon örvendetesen szaporodó, egyébként a tradicionálistól eltérő jelenlegi új ipari központok vasúti kiszolgálása a célja. Csak hogy egy példát említsek,

ma már nem Diósgyőr vagy Ózd az ellátandó központ, hanem mondjuk, Kecskemét vagy Győr, de ezeknél ugyanúgy elsősorban a vasúti teher szállító kihasználása a cél.

A Rail Cargo kapcsán engedjék meg képviselőtársaim, hogy hangot adjak annak, egyetértve azzal, amit ön mondott, hogy mi történt a magyar teher szállító üzletággal. Úgy gondolom, közös célunk, közép-európai célunk az, hogy Közép-Európában és elsősorban a vasúti teher szállításnál, tehát a cargo tevékenységnél a ma is jelentős mértékű, de közép-európai együttműködést növeljük. Azt látni kell, hogy egyik oldalról a német vasút, a másik oldalról az orosz vasút nagyhatalmak, és külön-külön akár az osztrák, a magyar, a szlovák vagy a horvát vasút nem partiképes ezekkel a nagyvállalatokkal szemben. Ezért meggyőződésem, hogy a Rail Cargo mint közös vállalat az egyik jó gyúpontra lehetne egy ma is meglévő, de szerepében, hatásában növekvő nemzetközi együttműködésnek.

Mindezt azzal együtt mondom, ami egyébként a többi szakmai megjegyzésére is vonatkozik, hogy Magyarország alapvetően érdekelt a TEN-T vonalak kiszolgálásában, abban, hogy Közép-Európa közepén Európa egyik jelentős logisztikai központja legyünk, különös figyelemmel arra, hogy a klasszikus keletnyugati szállítási főirányok mellett Magyarország alapvetően érdekelt és alkalmas az észak-déli szállítási tengelyben való részvételre és az abban való irányításra.

Én úgy gondolom, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatban ugyan más tartalommal, de ennek az egyezménynek alapvetően az a célja, hogy a nemzeti vasúttársaságok közötti átjárást könnyítse, úgyhogy ennek a támogatása, az ön által is jelzett támogatása egy lépés ezekhez az, úgy gondolom, szakmailag közös terveinkhez. Úgyhogy az önök részéről köszönöm, és a többi ellenzéki pártot is kérem, hogy mindennek jegyében támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14682. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megadom a szót szintén Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészséges életmód nem csupán egyéni, hanem közösségi szinten is számtalan előnnyel jár. A rendszeres testmozgás nemcsak az egészség megőrzésében játszik kulcsszerepet, hanem

közösségépítő jellege folytán is. A sport megtanít arra, hogy az eredményt csak kitartó munkával lehet elérni.

A sikeres családpolitika egyik fő célkitűzése és elengedhetetlen feltétele, hogy az emberek mindnyájan egészségesebbek legyenek. Ezen a téren kétségtelenül vannak teendőink. Az európai 25-30 százalékos átlaggal szemben a magyar lakosságnak csupán mintegy 7 százaléka sportol rendszeresen. A társadalom nem kielégítő fizikai állapota miatt egyes vizsgálatok szerint a GDP egyharmadáról mondunk le.

Az egészséges életmód elterjesztéséhez nélkülözhetetlen az ösztönzés, elsősorban a gyermekek és a fiatalok körében. Ebben a kormánynak kiemelt szerepet kell vállalnia, a mindennapos testnevelés bevezetésétől a szabadidősportokig, a tömegsport-támogatásán át egészen a gazdasági ösztönzőkig.

Az elsődleges állami feladat a megfelelő sportinfrastruktúra kialakítása. A sport fokozott támogatását célzó kormányprogram hangsúlyos eleme tehát a magasabb színvonalú sportszolgáltatások nyújtása a versenyutánpótlás és szabadidősport számára. A sportinfrastruktúra fejlesztése a népegészségügyre gyakorolt pozitív hatásai mellett nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a magyar sportolók, nem utolsósorban a magyar élsportolók a nemzetközi versenyeken kiemelkedő eredményeket tudjanak elérni, a magyar klubcsapatok pedig méltóan képviselhessék hazánkat, illő környezetben fogadva külföldi ellenfeleinket.

A 2014-2020 közötti időszak kormány által elfogadott és társadalmi vitára bocsátott sportlétesítmény-fejlesztési stratégiája kiemelten kezeli a magyar verseny- és utánpótlássportban meghatározó szerepet betöltő nagy nevelőegyesületek körét. Rögzíti továbbá, hogy esetükben a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően hangsúlyt kell helyezni az érintett sportegyesületek által használt sportlétesítmények fenntartására és fejlesztésére. Ennek érdekében a szakmai fejlesztési programjaikban meghatározott céljaik eléréséhez szükséges a sportegyesületek által használt állami tulajdonú sportcélú ingatlanok, sportlétesítmények vagyongazdálkodási jogának átadása.

A törvényjavaslat célja, hogy a nemzeti vagyongazdálkodásról szóló 2011. évi CXCVI. törvény alapján az Országgyűlés egyes, a Népligetben található ingatlanok vagyongazdálkodójaként a sportról szóló 2004. évi I. törvény 1. számú mellékletének módosításával a Ferencvárosi Torna Clubot vagyongazdálkodójaként kijelölje. A vagyongazdálkodójaként való kijelölés fontos előzménye, hogy a Ferencvárosi Torna Club az úgynevezett Fradiváros I. ütemének megvalósítása érdekében 10 milliárd forintos költségvetési támogatásban részesült az egyes kiemelt sportcélú fejlesztési beruházások forrásszükségletének biztosításáról szóló kormányhatározatban foglalt kormánydöntés alapján.

A döntés szerinti sportberuházási projekt megvalósításának alapfeltétele a törvényjavaslat szerinti vagyongazdálkodási kijelölés, tekintettel arra, hogy azt az érintett ingatlanokon a Ferencvárosi Torna Club vagyongazdálkodójaként tudja megvalósítani. Az említettek

mellett a törvényjavaslat szerint a vagyongazdálkodási jog létesítése ingyenesen történik, azonban annak gyakorlásáért a kedvezményezettnek díjat kell fizetnie, összhangban az Európai Unió jogszabályaival.

(16.30)

A törvényjavaslat a sporttörvény olyan tartalmú módosítását is tartalmazza, amely lehetővé teszi, hogy az Országgyűlés ne csak egyes fővárosi, hanem a jövőben egyes fővároson kívül található ingatlanok tekintetében is kijelölhessen vagyongazdálkodót a sportberuházási célok megvalósítása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Megítélésünk szerint a törvényjavaslat a nemzeti vagyon gyarapítását, a jövő generációk egészséges nevelését szem előtt tartó jellegére tekintettel valamennyi parlamenti párt támogatására érdemes. Mindezek alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/14682. számú törvényjavaslatot megvitatni, majd a megvitatás után azt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bánki Eriknek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk azt, hogy egy technikai törvényjavaslat fekszik előttünk, hiszen ahogy államtitkár úr expozéjából is kihallatszott, tulajdonképpen nem történik más, mint hogy a sporttörvény olyan értelemben kerül módosításra, hogy annak a mellékletében szereplő, egyébként állami tulajdonú és sportcélú ingatlanok hasznosítására jelöli ki ez esetben a Ferencvárosi Torna Clubot annak érdekében, hogy egy olyan nagyvonalú és jelentőségteljes beruházás megvalósulhasson, amelynek, ahogy államtitkár úr szintén részletezte, az első üteméhez a kormány már tízmilliárd forint forrást biztosított.

Tudjuk azt, hogy a magyar kormány elkötelezett a sport támogatása iránt. Ezt 2010-ben a választási kampányban is hangoztatta a Fidesz és a KDNP is, és az azóta eltelt hét év alatt számos esetben bizonyította, hogy nem csupán választási szlogennek, ígéretnek szánta, hanem nagyon komolyan gondolta azt, hogy a sport stratégiai ágazat.

Államtitkár úr bevezetőjében hallottuk azt, hogy Magyarország igen rosszul áll a mindennap rendszeres testmozgást végző állampolgárok arányát illetően, hiszen valóban az európai uniós átlag 30 százaléka, illetve afölött van, ehhez képest Magyarország igen mélyről, kevesebb mint 9 százalékról indult 2010-ben, azt viszont ne felejtjük el, hogy mára ez az arány megközelíti a 15 százalékot. Tehát egy dinamikus emelkedés tapasztalható a rendszeres testmoz-

gást végző magyar állampolgárok számát illetően. Azt se felejtjük el megemlíteni, hogy a kormány többszöri hosszú kezdeményezéseket követően, amit még én magam bizottsági elnökként és képviselőként is benyújtottam 2003-10 között a költségvetés vitájában, a mindennapos testnevelés bevezetéséről szóló javaslatot, amelyet minden alkalommal leszavazott a szabad demokrata és szocialista kormány, nos, ezt 2010 után a Fidesz vezette polgári kormány bevezette, és ma felmenő rendszerben mindennap testnevelésórát tartanak a gyerekeinknek, ami, azt gondolom, hogy az egész társadalom számára egy nagyon fontos és nagyon jelentőségteljes lépés volt.

Államtitkár úr szintén elmondta, hogy mekkora veszteség éri az országot azáltal, hogy a kevés testmozgás következtében a felnőtt emberek egészségi állapota szintén elmarad az elvárt szinttől. Egy 2009-es felmérés bizonyította azt, hogy Magyarországon a 10-14 éves korú gyermekek között az elhízott gyerekek aránya 25 százalék, a súlyosan elhízott gyerekek aránya szintén 25 százalék. Tehát több mint a fele ezeknek a gyerekeknek már nem tudja elérni a felnőttkort úgy, hogy egészséges módon fejlődjön ki az izomzata és a csontozata, ennek következtében nyilvánvalóan a munkateljesítményük sem lehet százszázalékos.

Tehát az a sportberuházási program, amelyet a kormány elindított, és mellé a mindennapos testnevelés, illetve a társaságiadó-kedvezmény által támogatott utánpótlás-nevelési program, ezek nagyon jelentős előrelépést hoznak nemcsak a magyar társadalom életében, hanem a magyar gazdaság szempontjából is.

Amerikai kutatások bizonyítják azt, hogy minden egyes dollár, amit sportra költ az Egyesült Államok költségvetése, háromszorosan térül meg a társadalombiztosítási és az egészségügyi kiadások megtakarításaiban, illetve a munkaaktivitás erősödésében. Tehát azt gondolom, minden egyes fillér, amit sportlétesítményekre költünk, minden egyes fillér, amit akár a versenysport, akár az utánpótlássport támogatására költünk, nagyon jól fog hasznosulni a magyar társadalom szempontjából.

Ebben a törvényjavaslatban négy olyan ingatlan szerepel, amelynek vagyongazdálkodói jogára a törvényjavaslat a Ferencvárosi Torna Clubot kívánja kijelölni. Ezek a sporttörvény 1. mellékletében kerülnek felsorolásra. Egyébként mind a négy ingatlan természetben is Budapest X. kerületében található, és a népliget-i rekonstrukcióhoz kapcsolódóan a Fradiváros fejlesztési program első etapjának a fejlesztési területéül fog szolgálni.

Azt gondoljuk, hogy ezzel a vagyongazdálkodói kijelöléssel egy olyan fejlesztést támogat a kormány, amely nemcsak a versenysport és az utánpótlássport szempontjából kiemelkedő, hanem valamennyi IX., illetve X. kerületi lakosnak is lehetőséget kínál arra, hogy nemcsak a versenysportban, hanem a szabadidő-sport terén is használják ennek a létesítménynek bizonyos elemeit.

Tehát azt gondolom, államtitkár úrral teljes egyetértésben, hogy semmiféle olyan kockázatot nem tartalmaz ez a törvényjavaslat, amely egy egységes támogatást ne hozhatna a magyar parlamentbe. Én magam is arra kérem valamennyi ellenzéki és kormánypárti képviselőtársamat, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Szilágyi Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Annak örülök, hogy egy ilyen sportkérdésnél egyébként legalább tényleg van a Fidesztől olyan, aki a sporthoz ért és a sporttal foglalkozik, hiszen azt hittem, Bánki Erik se fog majd bejönni egy ilyen törvényjavaslat tárgyalásához, de itt van.

Megértem, hogy önök kérik a képviselők támogatását egy ilyen javaslatához, csak ahhoz, hogy egy ilyen javaslatot a képviselők tudjanak támogatni, legalább alapjaiban és egy nagyon kicsit oda kellene figyelni, mondjuk, arra, hogy mennyire tekintik partnernek a képviselőket.

Bánki képviselő úr pontosan tudja, hogy 2015-ben, amikor elfogadtuk az 1. számú mellékletet, és amikor különböző sportlétesítmények vagyongazdálkodói jogát odaadták akkor is a Ferencvárosnak, a BVSC-nek, a Honvédnek, és sorolhatnám, akkor itt megállapodtunk ebben a patkóban, és ön azt mondta, hogy nekem igazam van, hogy legközelebb illet nem nyújtanak be, ahol csak helyrajzi számokat tüntetnek fel, és semmit nem tesznek mellé.

Most ugyanez történt, megkaptuk a helyrajzi számokat, és elvileg fogalmunk sincs arról, hogy milyen területekről van szó. És az sem teljesen igaz, hogy itt most csak négy új területet hoztak be, mert vannak más változások is. Akkor kérdezem az előterjesztőt vagy akár államtitkár urat is, hogy válaszoljon nekem arra, hogy mi változott, mondjuk, az Újpesti Torna Egyletnél, ahol is a 74331/1. sorszám szerepel, viszont 2015-ben még nem volt peresítve. A peresítés valószínűleg azt jelentheti, hogy a telek megosztásra került, valamely része máshoz került, valamely része maradt, mondjuk, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodónél, de mely része került máshoz, és mely része maradt a vagyongazdálkodónél. Lehet sejteni, valószínűleg az újpesti stadion maradt a vagyongazdálkodónél, de akkor mely részek mentek el.

De van még egy ilyen változás, arra is kíváncsi lennék, a Budapesti Honvéd Sportegyesületnél, ahol pedig eltűnt a /1., és már csak 27999-es helyrajzi szám szerepel. Ott valószínűleg valamilyen összevonas történetet. Tehát az a problémám, hogy eleve úgy tárgyalunk most valamiről, hogy önök leírják azt, hogy a Ferencvárosnál folyik a Fradiváros építése, ezért az Építők Sporttelepet valamilyen szinten át

fogják adni vagyongazdálkodásba a Ferencvárosnak, de ezt nem is írják le.

(16.40)

Tehát nem kérünk olyan nagy dolgot, és nem kértünk olyan nagy dolgot ezelőtt két évvel sem: írják le, hogy mire használták eddig ezt a területet, és miért kell odaadni vagyongazdálkodásba. Ez a két dolog az, amit kérnénk. S azt mondom, hogy ezekről nyugodtan lehetne akkor itt beszélgetni és vitatkozni, és mondjuk, a képviselők is jobban utána tudnának nézni dolgoknak. Attól függetlenül, hogy nem a munkát kívánom megspórolni, kikérte a Jobbik Magyarországért Mozgalom - mert meg tudja tenni - a tulajdoni lapokat, itt van a kezében, tehát tudok belőlük dolgozni, de szerintem ez az előterjesztőnek lenne a feladata.

A másik, hogy beszélünk itt arról - és akkor egy kicsit el is kanyarodhatunk a területekről -, Bánki Erik mondta, hogy Amerikában háromszorosát hozza be az a pénz, amit a sportra költenek, és ez valóban egyébként egy nemzetközi trend, ez kimutatás. Csak nálunk ez nem teljesen igaz, mert Amerikában azt, amit a sportra szánnak, azt a sportra is költik, nálunk, amit a sportra szánnak, annak egy részét a sportra költik, más részét meg bizonyos emberek elrakják a zsebükbe, és akkor már rögtön nem lesz háromszoros ez a szorzó; ez Magyarországon az én véleményem szerint nem teljesen igaz. Ettől függetlenül azt mondom, hogy valóban, a sportra költött pénz nagyon fontos, kérdés, hogy mondjuk, adott esetben ezeknél az ingatlanoknál majd ez a sportra költött pénz mennyire fog megtérülni, és mennyire fog bejönni.

Az a baj, hogy önöknél úgy működik ez az egész, hogy azért nem lehet tudni sok mindent - és az ellenzékkal nem is közlik ezeket a dolgokat -, én úgy képelem el, hogy ül valaki, egy nagy hatalmú ember, mondjuk, a Fidesz padsoraiból egy bizonyos székben, és akkor egyszer jön Gábor - nem tudom, most miért ez a név jutott eszembe -, bekopog hozzá, és azt mondja, hogy te, figyelj már, szeretnénk építeni egy Fradivárost, adjátok már ide nekünk, légy szíves, az Építők Sporttelepet.

És akkor azt mondja: jó, rendben van, akkor azt odaadjuk. Majd megjelenik, mondjuk, Szatmáry Kristóf - mert az egész magyar sportban már önök vannak mindenhol, szinte minden egyesület élén -, Szatmáry Kristóf is bekopog, és mondja, hogy nekünk is kellene, taóznánk egy kicsit, meg jó lenne, ha tudnánk ott a BVSC-nél bármit csinálni, adjátok már ide a BVSC-nek ezeket és ezeket a területeket vagyongazdálkodásba.

Aztán jön a Leisztinger, ja, ő nem fideszes, el is felejtettem, nem fideszes, ő egy MSZP-s oligarcha volt, akit önök azért nem bántanak, mert odaadta bizonyos embereknek a Hunguest Hotels egy jelentős részét, és utána elkezdte csinálni a Diósgyórt. És

akkor itt jön is a kérdés, ha már Leisztinger így eszembe jutott, és majdnem összekevertem, hogy önökhöz tartozik, de hát most már igen, na mindegy; a Leisztingernél az lenne a kérdésem, hogy ha már megváltoztatjuk ezt az egyébként valóban technikainak tűnő egy szót, nem budapesti vagy nem fővárosi sportélet javítása érdekében, hanem magyarországi sportélet javítása érdekében, kinyitjuk a kaput, tehát mostantól kezdve majd a vidéki területeket is oda lehet adni vagyongazdálkodásba, gondolom, azért valamilyen területekről már van elképzelésük, hogy ezt miért kellene.

Szeretnénk tudni róla. Vajon mi az oka? Kéri a támogatásunkat, de még csak a terveket sem közlik velük, hogy mondjuk - én nem tudom, önök tudják -, esetleg, mit tudom én, a diósgyőri stadionról van-e szó, vagy miről. Mert most az ember elkezd gondolkodni, hogy csak nem a tatai edzőtábor akarják valakinek odaadni? Ezek mind-mind találgatások. Tehát jó lenne, ha közölnék itt - ha már kéri a képviselők támogatását - az önök terveit, hogy mik azok az állami tulajdonú, sportcélra használt ingatlanok, amiket vagyongazdálkodási jogban esetleg oda fognak adni valamelyik sportegyesületnek. Elképzelhető, hogy olyan területeket kívánnak önök odaadni, ami támogatható lenne, csak nem tudunk róla semmit.

Támogassunk valamit úgy, hogy nem is tudjuk azt, hogy egyáltalán mi a célja, vagy önöknek mi az elképzelése vagy mi a célja ezzel? Mint ahogy arról sem lehet tudni, és ezt is, mondjuk, kérdésben meg szeretném tudni, most köszönöm államtitkár úrnak, hogy legalább mondott egy-két dolgot, hogy 10 milliárd forintot majd fognak adni a Ferencvárosnak erre az Építők-területre, hogy ott megvalósuljon valami, meg azt is, hogy bizonyos díjat majd fizetnie kell ezért a vagyongazdálkodási jogért - de mennyit? -, hogy az Európai Uniónak megfeleljük; ha erről hallhatnánk bármilyen mondatot, hogy mennyi lehet az, amit mondjuk, a Ferencvárosnak ki kell fizetni, akkor lehet, hogy sokkal jobban és sokkal, azt mondom, nyugodtabban esetleg melléállhatnánk az ilyen ügyeknek.

De egyelőre addig, amíg önök így nyújtanak be egy törvényjavaslatot, amíg megegyezések alapján is - pedig kértük - semmibe veszik, mondjuk, az ellenzéki képviselőket, és nem kezelik őket partnerként, addig szerintem elég nagy kérés az, hogy vakon ugorjunk bele, és támogassunk olyan elképzeléseket, amiket önök valahol kifundáltak, valahol kifőztek, valahol eldöntöttek, és utána idejönnek, és azt mondják, hogy mi is támogassuk ezeket. Ez elég nehéz kérés, megmondom őszintén. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Mivel az MSZP nincs jelen a mai napon, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szilágyi képviselő

selő úrnak teljesen igaza van, valóban, a legutolsó módosítás során, amikor valóban egy hosszú felsorolásként kerültek azok az ingatlanok a sporttörvény mellékletébe, amelyek például a budapesti úszó-, műúszó-, műugró-, vízilabda-, hosszútávúszó-világbajnokság fejlesztési területeihez voltak szükségesek, akkor abban maradtunk az ötpárti egyeztetéseken és utána itt a parlamentben is, hogy az úgy korrekt, ha megnevezzük az ingatlant konkrétan, nemcsak a helyrajzi számot közöljük, hanem hogy természetben miről is van szó. Én készültem erre, képviselő úr, mert a törvényjavaslat ugyan ezt nem tartalmazza, de emlékeztem a korábbi ígéretemre, ezért most igyekszem önnek segíteni ebben, hátha ez is a Jobbik frakciójának a támogatását elősegíti.

Nos, kérem szépen, a legnagyobb terület, amely konkrétan a 38442/12. helyrajzi számú, belterületi, X. kerületi ingatlan, az egy kivett sporttelep 62 080 négyzetméter nagyságban, tehát valamivel több, mint 6 hektárnyi terület, egyébként műemlék jellegű épület és sportfunkciót tölt be, tehát ez egy sportpálya pillanatnyilag is.

Még van egy forgalmiérték-megállapítás is, ami 1 milliárd 800 millió forintra taksálja ennek a területnek az értékét. A másik szintén a X. kerületben 38442/13. helyrajzi számú ingatlan, ugyanehhez a sporttelephez csatlakozó, saját használatú út 546 négyzetméter területben. A harmadik szintén a X. kerületben a 38442/14. helyrajzi számú, tehát szintén természetben ezekhez köthető telep, ez szintén egy sporttelep, ez kisebb, 14 911 négyzetméter, szintén műemléki besorolású. Végül a 38442/15. helyrajzi számú kivett saját használatú út 1888 négyzetméter területben.

Tehát ez a négy területből álló sporttelep tulajdonképpen az, amely a nagy telepnek, tehát a népliget területnek a keleti részén található, a vasúti pályatest mellett, azzal párhuzamosan, északkelet-délnyugat irányba húzódó nyomvonalon. Ennek a magyarázata az, hogy a Vajda Péter utcából is legyen egy megközelíthetősége majd annak a Fradiváros-fejlesztésnek, amely megvalósul.

Tehát így keletről a vasúti pályatest, délről pedig a Népliget parkja határolja, nyugatról pedig a sporttelepet alkotó másik három ingatlan az, ami most ezt a négyes ingatlancsomagot körülveszi. *(Szilágyi György közbeszól.)* A 12., 13., 14. és 15. helyrajzi számú. *(Szilágyi György: Az újpesti...)* Remélem, arra államtitkár úr tud válaszolni, nekem nincs információ a másik két ingatlanról, amit képviselő úr kérdezett, erre készültem, és nagyon remélem, hogy ez a kiegészítés segíti a Jobbik frakcióját is abban, hogy tudja támogatni ezt a technikai módosítást. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A korábbi tapasztalatokra is tekintettel nyilvánvaló, hogy előbbre lennének, ha az előterjesztés szöveges része hosszabbra sikerült volna. Mint ahogy Bánki képviselőtársam említette, egyébként az égvilágon semmilyen titok nincs benne, még többletmunka sincs, a kezünkben van, tudjuk mondani.

A népligeti négy ingatlantestet Bánki képviselő úr részletesen elmondta. Ön rákérdezett az Újpestre és a Honvédre. Mind a kettő telekalakítás, tehát mind a kettőben marad a magyar állami tulajdon, nincs változás. Telekalakítás. Ebben van saját használatú út, ELMŰ-s hálózati megosztási-alakítási kérelmek; használatban vannak ilyen jellegű különbségek, de tulajdoni változásra ezekben nem kerül sor, tehát marad mindegyik a magyar állam tekintetében.

(16.50)

Én bízom benne, hogy ezekkel a kiegészítésekkel a Jobbik is ezt a javaslatot támogatni fogja, amelyre őt is és a többi ellenzéki pártot is ezúttal is ismételtelen kérem. Köszönöm a lehetőséget, köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közgazdasági együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14679. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a kötelező automatikus információcsere további bővítését eredményező 2016/881. EU-irányelv hazai átvételét valósítja meg. Az irányelv célja az, hogy a multinacionális vállalatcsoportok struktúrájára, transzferárazással kapcsolatos tevékenységére, továbbá egyes uniós és azon kívüli ügyleteire vonatkozóan információkhoz juttassa az uniós tagállamok adóhatóságait. Ezek az információk lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy megfelelő kockázatelemzéssel és adóellenőrzéssel fellépjenek az adókijátszás és adóelkerülés jelensége ellen, és felderítsék az egyes vállalkozások mesterséges nyereségátcsoportosításra irányuló tevékenységét.

A szabályozás eredményeként megvalósuló nagyobb fokú adóügyi átláthatóság arra ösztönözheti a multinacionális vállalatcsoportokat, hogy a jogszabályok által előírt mértékben eleget tegyenek adófizetési kötelezettségüknek abban az országban, így Magyarországon is, ahol nyereségre tesznek szert. A multinacionális vállalatcsoportok átláthatóságának növelése tehát lényegi részét képezi az adóalap-erőzítő és a nyereségátcsoportosítás elleni küzdelemnek.

Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat a multinacionális vállalatcsoportok magyar adóügyi illetőségű adatszolgáltatásra kötelezett szervezetére ír elő kötelezettségeket. E kötelezettségek közül a legfontosabb, hogy a multinacionális vállalatcsoport adatszolgáltatásra kötelezett szervezetének minden pénzügyi évről országokénti jelentést kell benyújtania meghatározott adattartalommal. Az adatszolgáltatásra kötelezett szervezet lehet maga a végső anyavállalat vagy az anyavállalatnak kijelölt szervezet, illetve speciális körülmények között egy csoporttag is.

Az országokénti jelentésben a multinacionális vállalatoknak meg kell adniuk a csoportszintű bevétel összegét, az adózás előtti eredményt, valamint a megfizetett és a fizetendő nyereségadót minden egyes olyan állam tekintetében, amelyben üzleti tevékenységet folytatnak. A multinacionális vállalatcsoportoknak a foglalkoztatotti létszámukról, a jegyzett tőkéjükéről, a felhalmozott nyereségükről és a tárgyi eszközeikről is adatot kell szolgáltatniuk a tevékenységük szerinti állam vonatkozásában. Végül az ilyen vállalatcsoportoknak fel kell tüntetniük a csoporthoz tartozó minden olyan gazdálkodó egységet, amely az adott államban üzleti tevékenységet folytat, továbbá fel kell tüntetniük a gazdálkodó egységek üzleti tevékenységeit. A törvényjavaslat alapján az országokénti jelentés benyújtásának határideje az adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napjától számított 12 hónap.

Az állami források hatékony felhasználásának elősegítése és a vállalatok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében csak azokat a multinacionális vállalatcsoportokat érinti e szabályozás, amelyek éves összevont bevétele meghaladja a 750 millió eurót. Az adóhatóság az így kapott jelentéseket kötelező automatikus információcsere keretében minden olyan államnak továbbítja, amelyekben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján a multinacionális vállalatcsoport egy vagy több szervezettel vagy adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy üzleti tevékenysége alapján adófizetésre kötelezett.

Természetesen az információcsere keretében az adóhatóság nemcsak küld, hanem kap is ilyen jelentéseket. A kapott információk lehetővé teszik az államok számára, hogy jogszabály-módosítással, megfelelő kockázatelemzéssel és adóellenőrzéssel fellépjenek az adókijátszás és adóelkerülés jelensége ellen. Ezzel pedig arra ösztönözhetik a multinacionális vállalatokat, hogy felhagyjanak az utóbbi időben egyre kiterjedtebbé váló, határokon átnyúló adótervezési tevékenységükkel.

A jogkövető magatartás biztosítása és a jogsértések megakadályozása céljából a törvényjavaslat rögzíti az adóhatóság számára az egyes bejelentési, változásbejelentési és adatszolgáltatási kötelezettségek késedelmes, hibás, valótlan tartalmú vagy hiányos teljesítése esetén szankció alkalmazásának lehetőségét is.

A törvényjavaslat a vonatkozó uniós irányelv átültetésén túl egyéb nemzetközi kötelezettségeink végrehajtására is irányul, mivel Magyarország 2016 decemberében aláírta az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális megállapodást, amelyben az irányelvvel azonos tartalmú kötelezettségeket vállal a megállapodást aláíró államok viszonylatában. A törvényjavaslat a megállapodásban vállalt kötelezettségek végrehajtását is szolgálja, így az uniós tagállamokon kívül más országokkal is megvalósulhat az országokénti jelentések cseréje.

A megállapodást eddig majdnem hatvan ország írta alá, ami azt jelenti, hogy Magyarország az Európai Unió tagállamain kívül körülbelül harminc további országgal létesíthet információcsere-kapcsolatot az országokénti jelentésre vonatkozóan. Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látványosan egy nagyon egyszerű törvényjavaslat áll előttünk, amely az automatikus információcsere-szabályok átültetéséről szól a hazai jogba. S valóban, ha megnézzük a multinacionális cégek közteherviselést elkerülő hajlandóságát és szándékait, akkor azt mondhatjuk, hogy mindenfajta hasonló vonulatnak, folyamatnak helye és jelentősége van. Viszont azt is meg kell vizsgálnunk, hogy mit lehet kezdeni ezekkel a befolyó adatokkal, és hogyan lehetne hosszú távon olyan közteherviselési politikákat kialakítani, amelyek értelmében az érintett társaságok valamelyest közelítenek az adófizetési hajlandóság szempontjából legalább a hazai kis- és középvállalkozások felé. Látható tehát, hogy érdemes pontosítani, hogy ezek a társaságok hol végzik a tevékenységüket, hol számláznak, a jegyzett tőke és eredménytartálékuk mértéke hogy alakul.

Államtitkár úr figyelmébe ajánlanám, bár biztos ismeri, a Globopolis nevű kutatóintézet anyagát, amely kimondottan regionális országokat vizsgált, és kimondottan a tekintetben, hogy milyenek a regionális országok adózási szabályai, valamint ezeket a legnagyobb multinacionális cégek mennyiben tartják be. Egy elképesztő gyarmatosítási kép rajzolódik ki a régiókat illetően is. Nemcsak államtitkár úrral szeretnék arról polemizálni, hogy a Globopolis adatait

mennyire vehetjük komolyan és milyen következtetéseket lehet levonni ebből, de azt mondom, hogy ez olyan fajsúlyú téma, ami akár egy vitanapot is megérne, hiszen az említett dokumentumban Magyarországot egész egyszerűen Közép- és Kelet-Európa adóparadicsomának nevezik. Az elemzett országok közül kettő lóg ki, Csehország fölfelé, Magyarország pedig lefelé.

Példának okáért megvizsgálták a 11 legerősebb vállalat, főként multivállalatok összevételét és tevékenységét a bruttó hazai össztermék arányában, és azt látjuk, hogy amíg ez az összevétel a teljes hazai össztermék negyedének felel meg, a társasági adó formájában tőlük befolyó pénz pedig a teljes társasági adótömegnek csak a 2, azaz kettő százalékára rúg, Magyarország esetében a fennmaradó 90 százalékot a magyar kis- és közepes méretű társaságok termelték ki.

(17.00)

Ezen említett 11 legnagyobb cég a profitja után átlagosan mintegy 0,35 százalék adót fizetett be. Tehát egy olyan elenyésző mértékű adótömeget vállalt, ami mindenképpen tárgyalásért kiált. Hiszen, államtitkár úr, vagy az fordulhat elő, hogy önök indokolatlanul kedvezményezték ezeket a cégeket, vagy az fordulhat elő, hogy a stratégiai szerződéseikben olyan további kedvezményeket kötöttek ki számukra, amelyekkel élve elérhették ezt a teljesen brutális adatot. Hiszen azt látjuk, hogy ezen legerősebb multicégek még az önök által egyébként számukra kedvezményesen az év elejétől már csak 9 százalékra lecsökkentett társasági adó nagy részét sem hajlandók befizetni.

Tehát egész más lenne a leányzó fekvése, ha legalább ezt a csökkentett szintet a multicégek arányosan, a közteherviselés szellemének megfelelően befizetnék a költségvetésbe. De azt látjuk, hogy ezt nem teszik meg. És ez a jelentés, ez a dokumentum Csehországot emelte ki a másik irányban, ahol a legnagyobbak tulajdonképpen azon cégekre kivetett adóterhek, amelyekről most beszélünk. És azt tapasztaljuk, hogy amíg nálunk, Magyarországon ez az általam említett adat 0,35 százalék volt, ami az adóterhelést illeti a legnagyobb cégeknél, addig Csehország ugyanez az adat 20 százalék fölötti.

Tehát olyan szakadékat találunk, ami már-már megmagyarázhatatlan. Sokszor mondják azt, önök is sokszor hangoztatták, hogy a magyar munkaerő relatíve olcsó mivoltával akarnak versenyezni, és ha a multicégeket, az itt lévő hálózatokat jobban terhelnék, akkor nyilván azok szednék a sátorfájukat, és eltávoznának olcsóbb régiók felé. De hát az a helyzet, hogy Csehországban ezek a társaságok az extraprofitjuknak mintegy ötödét minden további nélkül befizetik a költségvetésbe. Nem tépik fel a kábeleket, nem bontják le az üzemépületeket, nem rugdossák ki tömegesen a dolgozókat. Azt látjuk, hogy egy, a régi-

óban található országról van szó. Egész egyszerűen megmagyarázhatatlan ez a szakadék kettőnk között.

Én nem azt szeretném, hiszen a realitásokkal tisztában vagyok, hogy Magyarországon adóztassuk a legbrutálisabban azokat a társaságokat, amelyek bár a munkahelyeknek csak egy töredékét adják, azért a GDP-növekményhez hozzájárulnak. De azt szeretném, ha legalább regionális összehasonlításban Magyarországnak nem kellene szegyenkeznie, nem kellene a sor végén kullognia.

Nagyon fontosnak tartom azt, amit ide elénk letettek, hogy a kapcsolt és nem kapcsolt felektől származó bevételek összegét ismerhessük meg, az adózás előtti eredmény és a megfizetett nyereségadó eddig azért már jól ismert összegét a továbbiakban egy szélesebb adatbázisban láthassuk viszont. Ugyanakkor engem nagyon érdekelne egyrészt államtitkár úr véleménye erről a közteherviselési illető szakadékról, másrészt arról, hogy hogyan alakulhattott ki, a spontán privatizációt illető és történelmi eltérések fényében is az az elképesztő és üvöltő szakadék, aminek az az eredménye, hogy külföldi vállalatok, nagyvállalatok Magyarországon kevesebb, mint 1 százaléknyi adóterhelést vállalnak, itt, a régió egy másik országában pedig több mint 20 százalékot. Úgy gondolom, akkor van értelme a kérdésre egy mélyebb szinten vitázni, ha erre legalább alapfokú, 1.0-s válaszokat kapunk. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót László Tamásnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat egy nagyon fontos lépés abba az irányba, hogy az Európai Unió tagállamai hatékonyabban fel tudjanak lépni az adókijátszás és az adóelkerülés ellen. A javaslatban megfogalmazott adóügyi automatikus információcsere e tekintetben kiemelt állami, államközi eszköznek tekinthető. Az Európai Bizottság már egy 2012. december 6-i közleményében kiemelte, hogy határozottan elő kell mozdítani az adóügyi automatikus információcsere, hiszen az adózás területén az átláthatóság és az információcsere elősegíti a tagállamok adóhatóságainak munkáját.

Nem árt hangsúlyozni, hogy a több országban működő multinacionális vállalatcsoportoknak több lehetőségük van arra, hogy kiterjedtebb ügynevezett adótervezést folytassanak, vagyis optimalizálják adózásukat. Ez az adótervezés a belföldi, tipikusan kis- és középvállalkozásokat a versenyhelyzet szempontjából hátrányosan érinti, hiszen relatív adóterhük magasabb lehet, mint a multinacionális vállalatcsoportoké. Az adóhatóságoknak ezért a multinacionális vállalatcsoportok transzferárazással kapcsolatos tevékenységéről információra van szükségük.

Ezen információk lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy megfelelő kockázatelemzéssel és adóellenőrzéssel fellépjenek az adókijátszás és adóelkerülés jelensége ellen. A szabályozás egyértelmű célja, hogy az érintett multinacionális vállalatcsoportok abban az országban tegyék meg adófizetési kötelezettségüket, ahol a profitot megtermelik, és különböző nyereségátcsoportosítási technikákkal ne kerüljék ezt ki.

A törvényjavaslat elfogadásával a magyar szabályozás átveszi a 2016/881/EU tanácsi irányelvet, aminek célja, hogy a multinacionális vállalatcsoportoknak minden évben országonként jelentést kell benyújtaniuk, amelyben számot adnak bevételükről, eredményükről, adóalapjukról, tevékenységükről, dolgozói létszámukról, jegyzett tőkájükről. Az eddigiektől eltérően több információ fog a hatóságok rendelkezésére állni, hogy megfelelő feldolgozással hatékonyabb eredményeket érjenek el.

A törvényjavaslat alapján mentes az adatszolgáltatási kötelezettség alól az a multinacionális vállalatcsoport, amelynek az adatszolgáltatási pénzügyi évet megelőző pénzügyi évre vonatkozó összevont, azaz éves konszolidált beszámolójában szereplő összevont konszolidált bevétele nem éri el a 750 millió eurót, vagy az ezzel az összeggel a Magyar Nemzeti Bank által közzétett 2015. január havi átlagos devizaárfolyam alapján számított, megközelítően egyező forintösszeget. Tehát az adatszolgáltatási kötelezettség csak az e méret feletti vállalatcsoportokat érinti.

A törvényjavaslat alapján a kötelezettség teljesítésének, tehát az országonkénti jelentés elkészítésének határideje az adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napjától számított 12 hónap. A törvényjavaslat a multinacionális vállalatcsoport magyar adóügyi illetőségű végső anyavállalata, illetve a magyar adóügyi illetőségű magyar anyavállalatnak kijelölt szervezet országonkénti jelentésbenyújtási kötelezettségének először történő teljesítési időpontjaként 2016. január 1-jét vagy azt követően kezdődő adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napjától számított 12 hónapon belüli teljesítést ír elő. Az állami adóhatóság az információcsere révén más országoktól fog országjelentést kapni, ami multinacionális vállalatcsoport magyar illetőségű csoporttagjainak adatait tartalmazza.

A törvényjavaslat tartalmazza azokat a garanciális szabályokat, amelyek szerint az automatikus információcsere keretében más államtól beérkezett adatok csak a transzferárazáshoz, az adóalap-erőzítőhöz és nyereségátcsoportosításhoz kapcsolódó kockázatelemzési, illetve gazdasági és statisztikai elemzési célra használhatók fel. Az így beérkezett információ azonban további adóemelési célból felhasználható, és ennek eredményeként a csoporttagok adókötelezettségét érintően megállapítások tehetők.

A megállapodást az Unió tagállamain kívül eddig 32 ország írta alá, ami azt jelenti, hogy annak kihirdetését követően jelentősen bővíthet az országok közötti jelentések cseréjével érintett partnerek

köre. A törvényjavaslat a fentebb kifejtett információcserén túl egyéb nemzetközi kötelezettségeknek történő megfelelésre is irányul, mivel alkalmas az országonkénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális megállapodás rendelkezéseinek végrehajtására is.

Az OECD által kidolgozott megállapodást Magyarország 2016 decemberében írta alá, és annak kihirdetése folyamatban van. A megállapodás az uniós irányelvvel azonos országonkénti jelentések összeállítására és adóhatóságok közötti kicserélésére vonatkozó rendelkezéseket irányoz elő a szerződő felek között.

Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy a törvényjavaslat egyértelműen pozitív intézkedéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió adóhatóságai hatékonyabban lépjenek fel az adóelkerülés ellen, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalások végére értünk.

Z. Kárpát Dániel jelezte, hogy fel kíván szólalni, akkor öné a felszólalás lehetősége.

(17.10)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látható módon azért mélyenszántó vitákat nem fogunk ebben a kérdésben folytatni, hiszen mindenki egyetért azzal, hogy a beszolgáltatandó adatokat egyrészt megszerezni kell, másrészt végre egy értelmes implementálandó szándékkal találkozzunk.

Vizsont szeretném megihletni mind államtitkár urat, mind kedves munkatársait a tekintetben, hogy semmiféle irányelv nem kötelez bennünket arra, hogy adott esetben ilyen küszöbértékkel kérjünk csak ilyen mélységben adatokat. Tehát lehet, hogy érdemes lenne átgondolni, hogy azt a 750 millió eurós értékhatárt, ami azért papírra került, adott esetben csökkentett mértékben vegyük figyelembe. Tőlem nem állna távol az sem, ha adott esetben kisebb árbevétellel ellátott cégek esetében is ugyan ezek az adatok rendelkezésre állnának.

Azt is látni kell, hogy ha célunk a multicégek hálózatán belül a pénzkijátszásnak nem is a teljes megállítása, mert úgy érzem, hogy itt a lassítás lehet a reális cél jelen pillanatban, későbbi technikákkal majd a megállítása, akkor közösen válaszokat kellene találnunk arra is - megint csak államtitkár úrhoz fordulok -, hogy mit csináljunk adott esetben egy olyan multicéggel, amelyik informatikai rendszer bérlése címszó alatt, mondjuk, egy százmilliárdos tételt kicsal, és ebből következően az adózás előtti és utáni eredménye lényegében ugyanaz marad. Mit csináljunk azzal, aki azt mondja, hogy ő gyártási technológiát bérel az anyacégtől, és ugyanígy tízmilliárdos, százmilliárdos nagyságrendben tulajdon-

képpen az adózás elől viszi el a forintokat Magyarországról?

Tehát csak az előttem fekvő adatsorokból kiindulva azt látom, hogy mind a GE, mind az Audi esetében találkozunk olyan évekkkel, ahol bizony az adózás előtti kimutatott nyereség lényegében megegyezik az adózás utánival, ami még ha hozzászámítjuk ehhez a rendszerhez a számukra foganatosított kedvezményeket, akkor nagyon kedvezőtlen képet fest. Sőt, továbbmegyek, amíg mondjuk, Törökország, más országok meg tudták csinálni azt, hogy az oda települő multik számára egy fix beszállítói hányadot írtak elő, és ennek még a módját is meghatározták sok esetben, addig úgy érzem, hogy Magyarország elmulasztotta ezeket a lehetőségeket, főleg autógyártók esetében. Nem is látom azt, hogy a beszállítói hányadról, annak minőségéről egy normális kimutatás rendelkezésre állna-e a kormányzat fiókjában, hiszen akkor lehetne tényekről, számokról vitatkozni.

Én szeretnék erről egy kulturált szakmai vitát folytatni, de ehhez ismernünk kellene a kormányzat szándékait azt illetően, hogy hogyan akarja a multik ezen pénzkicsaló trükkjeit megakadályozni vagy legalább lassítani, hiszen ezermilliárdos nagyságrendről van szó, brutális összegről éves szinten. Azt mondom, hogy ha ennek csak egy 10-20 százalékat meg tudják fogni vagy megadóztatni, akkor ez egy 300-400 milliárdos többletbevétel lehetne a magyar költségvetés számára. Ez lehet, hogy jövőre nem reális cél, de 10 éves távlatban az kellene, hogy legyen. Ennek mikéntjeiről viszont muszáj érdemi vitákat folytatnunk.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, az általános vitát lezárom, és megadom államtitkár úrnak a zárszóra a lehetőséget.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Köszönöm szépen a két képviselő úrnak a felszólalását. Annyi reagálást engedjen meg Z. Kárpát Dániel, hogy valóban nagy felelősség és feladat az, hogy egy ország az adórendszerét hogyan alakítja ki, és abban milyen szerepet kap az, hogy a nagy befektető cégeket, tőkével, technológiával, munkahelyteremtési képességgel rendelkező cégeket egy adott országba hogyan tudja odavonzani, odacsábítani. Hiszen mégis azáltal, hogy értéket hoz létre, GDP-t teremt, adót fizet, munkahelyet hoz létre, egzisztenciát ad a magyar embereknek, nyilván ezzel jól tesz az adott országnak. Nem véletlen, hogy e tárgyban nemzetközi szinten is nagyon éles verseny van.

Magyarország, a magyar kormány azt az utat választotta, hogy a jövedelemadókat csökkentti, és ez igaz a magyar magánszemélyekre, a személyi jövedelemadóra is, a Magyarországon jövedelemhez jutó magánszemélyekre, és igaz ez a társaságokra is. Jelen esetben a társasági adó kulcsát 9 százalékra csökkentette.

De mikor ön azt mondja, hogy ebből a szempontból megvizsgálva ezeket a multinacionális cégeket, akkor alacsonyabb a közteherviselési hányaduk, akkor azt gondolom, ebben igaza van, de azt kell megvizsgálni, hogy ennek valójában mi az oka. Alapvetően én úgy gondolom, hogy a Magyarországon nyújtott fejlesztési kedvezmények miatt fizetnek kevesebb jövedelemadót, tehát nyereségadót, társasági adót, még ha nemzetközi összehasonlításban tesszük ezt a dolgot. Ugyanakkor pedig azzal, hogy dolgozókat alkalmaz, viszont a személyi jövedelemadó befizetése, illetve a munkáltatói adó, szociális hozzájárulási adó összege pedig lényegesen magasabb, vagy esetleg az általános forgalmi adó, ha olyan terméket vagy szolgáltatást hoz létre, amit belföldön értékesít.

Ha megnézzük a magyar adórendszer szerkezetének, az adóbevételeknek az elmúlt évben való alakulását, akkor azt látjuk, hogy az állami költségvetés teljesen eltolódik ebbe az irányba, hogy magasabb az általános forgalmi adó - persze ehhez más intézkedések is kellettek, a szürkegazdaság elleni intézkedések -, 2012 óta több mint 1000 milliárd forinttal nőtt az általánosforgalmiadó-bevétel, és érdekes módon egyre nagyobb a személyijövedelemadó-bevétel, amely az egykulcsos rendszerrel már elérte azt a bevételi nagyságot, mint amikor még a progresszív adózás volt Magyarországon, tehát már annyi adót fizetünk be az állami költségvetésbe. Az élők munkáért által befizetett adók nagysága is egyre nagyobb súlyt kap az állami költségvetésben. Tehát az az oka valójában ennek, hogy a kormány egy olyan adópolitikát folytat, amely egy olyan közeget teremt, hogy a multinacionális cégeknek, befektető cégeknek ez egy kedvező klíma, de ugyanakkor azzal, hogy idetelepelül és itt hoz létre és itt termel, itt szolgáltat, jól tesz, úgy gondolom, az országnak is.

Ami pedig a multinacionális cégek ellenőrzését jelenti, szeretném azért elmondani, hogy az adóhatóságnál erre egy külön igazgatóság van, a kiemelt adózók igazgatósága - ez más országokban is jellemző egyébként -, és ott különös figyelmet kapnak egyik oldalról szolgáltatásképp, amit nyújt az adóhatóság, másrészt pedig ellenőrzési szempontból is a legjobb szakemberek, felkészült szakemberek ellenőrzik ezeket a cégeket, és valójában rendszereket ellenőriznek. Lényegében napi kapcsolatban vannak az adott vállalatokkal. Különösen nagy ellenőrzési súlyt kapnak a transzferárak, amit ön is említett, hogy oda kell arra figyelni, hogy ne legyen, hogy a Magyarországon létrehozott értéket vagy megtermelt javakat, ami után az adót meg kell fizetni abban az országban, ahol azt létrehozzák, átvigyék más országokba, és esetleg más országokban adózzák le. Bár ez a 9 százalékos társasági adókulcs után nem valószínű, hogy így van.

Azt gondolom, hogy a kormány egy felelős adópolitikát folytat, és ennek bizonyítéka az is például, hogy ma már az a jellemző a munkaerőpiacra, hogy nincs Magyarországon munkaerő, és nem pedig

munkanélküliek vannak. Ez most már mindennapi problémájává vált az országnak.

Azonban ez a törvény nem erről szól, hanem arról szól, hogy egy nemzetközi egyezményhez csatlakozunk, és amikor az összeghatárról beszélünk, a 700 millió eurós összeghatárról, ezt is az európai uniós irányelv határozza meg, tehát ezt saját magunk nem tudjuk megváltoztatni. Ehhez az ország csatlakozik, ezt törvénybe kell iktatni, ehhez kérem újra az ellenzék támogatását is a kormánypártok mellett. Még egyszer köszönöm a felszólalásokat.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. **Napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem titkolt célom az, hogy a magyar parlamentben ülő képviselők és akár a munkatársak is megunják azt, hogy folyamatosan a devizahitel-károsultak helyzetének rendezését, ennek szükségességét hozom fel.

Ezzel az idézőjeles untatással az a célom, hogy minél több dolog történjen ebben a kérdésben. Igen kiábrándító volt számunkra, hogy a héten is harcolt itt a kormányzat különféle sárkányokkal, elképzelt szörnyetegekkel, mindig van egy újabb: egyszer az egyébként szerintem is a magyarság ősellenségének nevezhető Soros György, máskor éppen a CEU vagy a Közép-európai Egyetem kerül elő hasonló státuszban. Ugyanakkor valódi, húsbavágó problémákról és kérdésekről nem esik szó a kellő szinten. Hiszen most a héten ezen két ülésnap alatt is devizahitel-károsultak tüntettek a Parlament előtt.

(17.20)

Ezt a tüntetést tudomásom szerint folytatják is, teljesen egyértelműen azért, mert a helyzetük tarthatatlanná vált, tehát továbbra is 140 ezer fölötti olyan, legalább három hónapja teljesíteni nem képes vagy nem teljes körben képes szerződésről és a mögöttük álló családtagokról tudunk, akiket a kilakoltatás réme bármikor elérhet.

Most a napokban került végre a híradásokba az a kérdéskör, amely az úgynevezett árfolyamgátáról szól. Az árfolyamgát tekintetében lejár lassan az az öt éves terminus nagyon sok szerződés esetében, amelynek eredményeképpen a gyűjtőszámlákon halmozódó összegek most egy tömegben zúdulhatnak az érintett családok nyakára. Szakmai számítások tömege áll rendelkezésre, inkább becslésekről beszéljünk, hiszen ezen becslések egy jó része azt mondja, hogy több mint az érintett szerződések fele vagy akár kétharmada esetében nagyon is mérhető tehernö-

vekményhez vezet az árfolyamgátas gyűjtőszámlákon lévő összeg lecsapódása, tehát ez a lejárat.

Éppen ezért a Jobbik, mivel úgy gondoljuk, hogy egy hibás jogalkotói lépésből, egy rossz elszámolási törvényből ered a teljes árfolyamgát-konstrukció, azt javasolja, hogy az ezen gyűjtőszámlákon gyűlő összegeket nyeljük le az érintett bankok, ne terheljük ezt a több tízezer, sőt százezer fölötti árfolyamgát-megegyezéssel, -szerződéssel bíró ügyfélre, hanem bizony ezt a talán nem is létező tartozást azok a károkozó bankok viseljék, akik ezt a helyzetet előállították.

Hozzá kell tennünk, hogy nem hárítható el a kormányzat felelőssége sem, hiszen ha nem hibás elszámolási törvényt alkot, hanem hallgatva a Jobbikra, a felvételtől árfolyamon forintosítja ezeket az úgynevezett hiteleket, akkor az árfolyamgát konstrukciójára egész egyszerűen nem lett volna szükség. Tehát egyik hibából következett a másik, de most legalább az amúgy is súlyos helyzet további súlyosbodását elkerülendő nagyon fontos lenne ezen családok számára levegőt biztosítani, életlehetőségeket biztosítani, hiszen ha 140 ezer fölötti már bedőlt vagy bedőléshez közel álló hiteles mellé további tízezrek csatlakoznak, adott esetben 200 ezerig is felmegy ez a szám, kezelhetetlen helyzet állhat elő, az amúgy is kiszáradt gazdasági helyzet kiszáradt mivolta tovább fokozódhat, és egy olyan társadalmi-szociális kataklizmahelyzet felé masírozhat az ország, ami senkinek nem lehet érdeke, egy kormányzó pártnak pedig pláne nem, főleg egy évvel a választások előtt.

Én nem is értem, őszintén szólva, hogy önök miért tűrik a kilakoltatásokról szóló képsorokat, beszámolókat. Oké, hogy ez a tömegmédiában igen ritkán jelenik meg, de a közösségi média világában, a harmadik évezredben nem lehet eltitkolni, hogy családok százait, ezreit teszik utcára, jó részét indokolatlan módon, és a civilek önszerveződésére vannak szorulva azok, akik ilyen helyzetbe kerülnek, hiszen úgynevezett hivatalos helyekről nagyon ritkán kapnak segítséget.

Éppen ezért tartom teljes mértékben igazságatlannak azt, hogy az árfolyamgátas szerződések öt éves határidejének lejáta után az érintett családoknak úgy kell egyedül megbirkózniuk ezekkel a helyzetekkel, hogy lényegi politikai rendezési segítséget nem kapnak. Álláspontom szerint csak és kizárólag egy új elszámolási törvény segíthet, és ezen új elszámolási törvény megalkotásáig valamifajta türelmi időt kellene biztosítani ezeknek a családoknak, hogy további terhek ne zúduljanak rájuk.

Értjük mi, hogy Magyarország Kormánya megállapodni látszott az EBRD-vel, sőt még a Bankszövetséggel is, nagyjából olyan kondíciók mentén, hogy további terheket nem raknak az érintett bankokra a károsultak megvédése vagy megsegítése érdekében, ugyanakkor látszik, hogy ez az önök alkuja egész egyszerűen tarthatatlan, ezt fel kell bontaniuk, a károsultakat újra normális, vezethető élethelyzetek közelébe kell hozni, és nem segílyt kell nekik adni,

nagyon fontos, hanem az igazság jegyében pusztán annyit, amennyi visszajár, de azt mindenképpen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 17 óra 24 perckor ért véget.)

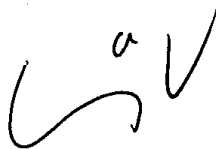
Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)